

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ମାସିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆହ୍ୱାନ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୨୦୨୫ ସଂସ୍କରଣ

କଥା ଓ କାହାଣୀ
ପଦ୍ୟ ଓ କବିତା
ହାସ୍ୟ ଓ ବ୍ୟଙ୍ଗ
ଇତିହାସ ଓ ପ୍ରବନ୍ଧ
ଅନୁବାଦ ସାହିତ୍ୟ
ସମ୍ବନ୍ଧପୁରୀ ଲେଖା
ଶିଶୁ କଥା
ଏବଂ
ଆହୁରି ଅନେକ

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଓ ସଂପାଦକ, ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆହ୍ୱାନ

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଆ ମାସିକ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆସ ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖିବା, ପଢ଼ିବା ଓ ପଢ଼ାଇବା

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା - ସମ୍ପାଦକ

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଏମ୍.ବି.ବି.ଏସ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏମ୍.ସି.ଏଚ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏଚ୍.ଏମ୍

ପ୍ଲଟ୍ ସଂ: ୨୦୨, ଚିଦାନନ୍ଦ ଆବାସ, ବୀମା ନଗର, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ୭୬୦୦୧୦, ଓଡ଼ିଶା

ଭ୍ରାମ୍ୟଭାଷ : ୯୦୪ ୦୯୮ ୫୪୭୩ | ଇମେଲ୍ : aahwaan@gmail.com

ସାର୍ବଜନୀନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକରଣ

‘ଆହ୍ୱାନ’ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ମୌଳିକ, ଅପ୍ରକାଶିତ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ଲେଖାର ମାନ ଏବଂ ଭାଷା ତଥା ଉପାଦେୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ । କୌଣସି ବେନାମୀ ଲେଖା ଉପରେ ଆମର କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ / ଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ । ଲେଖାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ବିଚାର ଲେଖକଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜସ୍ୱ, ତାହା ଉପରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ସହମତି ରହିବ ବୋଲି କୌଣସି ଲିଖିତ ନିୟମ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖାକୁ ଭଲଭାବରେ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ବୁଝିବାପରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶନ ହେତୁ ନିର୍ବାଚନ କରାଯାଇଥାଏ । ତଥାପି ଲେଖାର ଶତପ୍ରତିଶତ ସତ୍ୟତାର ଦାବୀ କେବଳ ଲେଖକଙ୍କର । କୌଣସି ଲେଖାକୁ ନେଇ ଉଠିଥିବା ବିବାଦର ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ କେବଳ ଲେଖାର ମୂଳ ଲେଖକଙ୍କର, ଏଥିରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପତ୍ରିକାର କୌଣସି ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ । ଲେଖା ପ୍ରକାଶନର ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ବିଚାର ଅଧୀନ ।

ଏହି ପତ୍ରିକାର କୌଣସି ଅଂଶ ବା ଲେଖା ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ଲିଖିତ ଅନୁମତି ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମ (ପତ୍ର ପତ୍ରିକା / ଗଣମାଧ୍ୟମ / ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି)ରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ଅପରାଧ ବୋଲି ଧରିନିଆଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଲେଖକଙ୍କର ରହିବ, ସେ ଚାହିଁଲେ ତାହାକୁ ଫେସବୁକ ଏବଂ ଟ୍ୱିଟର ଆଦି ଗଣମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିପାରିବେ ।

ପବିତ୍ର ଶ୍ରାବଣ ମାସ ଉପଲକ୍ଷେ ଆହ୍ୱାନ
ଓଡ଼ିଆ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ
ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛା...

ସୂଚୀପତ୍ର

ସମ୍ପାଦକୀୟ	ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	୧୧
ଗଳ୍ପ ବିଭାଗ		୪୭
ଅନେକ କଳାଛାଇ - ୨୯	ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ	୪୭
ଡାକ୍ତରୀ ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ସୋପାନ	ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	୫୭
ତୁମେ କେତେ ଭଲ	ଦେବାଶିଷ ମାଲତି	୬୭
ଫୁଲର ମହକ	ସରୋଜ କୁମାର ସାହୁ	୭୭
ପତିବ୍ରତା	ବଟକୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡା	୭୭
କିଏ ପୋଛିଦେବ ଆଖିର ଲୁହ	ବାସନ୍ତୀ ଲତା ଜେନା	୭୯
କବିତା ବିଭାଗ		୮୪
ମା	ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ	୮୫
ହଜିଲା ଦିନକୁ ପାଇଲି ଖୋଜି	ଡଃ ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ସେନାପତି	୮୭
ମେଘ	ଡଃ ଆଭାଞ୍ଜଳି ଶତପଥୀ	୯୦
ବର୍ଷା : ଏକ ଭିନ୍ନ ଭଂଗିରେ...	ସୁଶାନ୍ତ ଶେଖର ଦାଶ	୯୩
ତୁମପ୍ରତି ମୋ ଭାବନା ଏ ବର୍ଷାରେ	ରାମ ପ୍ରସାଦ ସିଂହ	୯୫
ଝରିଲା ବରଷା ବାରି	ମୋହନ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ	୯୬
ବର୍ଷା ଆଗମନ	ମନୋରଞ୍ଜନ ସୁରୁଜାଳ	୯୭

ବର୍ଷା ଓ ବାଲ୍ୟସ୍ମୃତି	ଗୋଲୋକବିହାରୀ ବେହେରା	୯୯
ଏ ବରଷା	ବାସନ୍ତୀ ଲତା ଜେନା	୧୦୦
ବର୍ଷାରେ	କିରନ୍ ସ୍ୱାଇଁ	୧୦୨
ବର୍ଷାଗୋ ଏ କଣ ଦେଇଗଲା	ବିନୟ ମହାପାତ୍ର	୧୦୩
ଅଲଗା ଲାଗେ ବରଷା ରତ୍ନ	ନୀଳମଣି ଚାନ୍ଦ	୧୦୫
ଅନୁଭୂତିର ଅନ୍ଧାର	ରାଜେଶ କୁମାର ଆରୁଖ	୧୦୬
ଟିକିଟିକି ତାରାଫୁଲ	ମିନାରାଣୀ ସ୍ୱାଇଁ	୧୦୮
ଅମର ପ୍ରେମ	ସୁଜିତ କୁମାର ମିଶ୍ର	୧୦୯
ଗାଉଥିଲି	ତାରାପ୍ରସାଦ ଜେନା	୧୧୧
ଯନ୍ତ୍ରଣା	ପ୍ରଶାନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମା	୧୧୨
ଯେବେ ମନେପଡ଼େ ତୁମ କଥା	ମଧୁସ୍ମିତା ସାହୁ	୧୧୩
ଆଜି ଶ୍ରୀବଣ ସୋମବାର	ହରେରାମ ପଣ୍ଡା	୧୧୪
ଦର୍ପଣ	ଅଭୟ କୁଣ୍ଡ	୧୧୫
ସୁନା କୂଅ	ଆକୁଳାନନ୍ଦ ପୃଷ୍ଠି	୧୧୬
ମୁଁ ଆଉ ସେ	ଅରୁଣିମା	୧୧୮
ମଦ ମୁଁ ପିଉଛି	ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା	୧୨୦
ଜାଗା	ଗଜାନନ ମିଶ୍ର	୧୨୧
ଖଞ୍ଜିନନୟନ ଘେନ ମୋ ଜଣାଣ	ନଳିନୀ ମିଶ୍ର	୧୨୨

ମୋ ଗାଁ	କାନ୍ତିଲତା ଖାଡ଼ଙ୍ଗା	୧୨୩
ନୀଳ ମନ ନୀଳ ପରୀ	ଆଶୁତୋଷ ମେହେର	୧୨୪
କେବେ ତୁ ଆସିବୁ	ଆଶିଷ କୁମାର ସାହୁ	୧୨୫
ପ୍ରତିଛବି	ଅରବିନ୍ଦ ନାୟକ	୧୨୬
ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ତିନି ରଥ	ଅଲେଖ ମେହେର ଯାଯାବର	୧୨୮
ଜଗା ଆସୁଛିରେ	ଅଜ୍ଞାତ କବି	୧୨୯
ଜନମ ବେଦୀ	ଗୌରୀ ପଣ୍ଡା	୧୩୧
ଗୁଣ୍ଡିଚା ଯାତ	ଭାଗ୍ୟଶ୍ରୀ ସାହୁ	୧୩୩
ରଥ ଯାତ୍ରା	ସୁଶ୍ରୀ ଇତିଶ୍ରୀ ଶତପଥୀ	୧୩୪
ରଥ ଯାତ୍ରା	ସିନ୍ଧୁ ନନ୍ଦିନୀ	୧୩୫
ରଥ ଯାତ୍ରା	ଡଃ ସଂଯୁକ୍ତା ପରିଡ଼ା	୧୩୬
ରଥ ଯାତ୍ରା	ଅନଙ୍ଗ ପଟେଲ	୧୩୮
ରଥ ଯାତ୍ରା	ସସ୍ମିତା ପଣ୍ଡା	୧୩୯
ହେରା ପଞ୍ଚମୀ	ବିନୋଦିନୀ ନାୟକ	୧୪୦
ହେରା ପଞ୍ଚମୀ	ତରୁଣ କୁମାର ମିଶ୍ର	୧୪୧
ହେରା ପଞ୍ଚମୀ	ମଲ୍ଲିକା ସିଂହ	୧୪୩
ନେ ମତେ ଚିକେ ତୋ ଭାବ ପୁରୀକୁ	ହିମାଞ୍ଜଳ ନାଗ	୧୪୫
ଭାବରେ ତୁମେ... ଅଭାବରେ ତୁମେ...	ଡଃ ତାନଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୧୪୭

ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ	ପୁଷ୍ପଲତା ମିଶ୍ର	୧୪୮
ସର୍ବମଙ୍ଗଳ ଜଗନ୍ନାଥ	ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଖଣ୍ଡୁଆଳ	୧୪୯
କଳାବାମନ	ଭରତବନ୍ଧୁ ବିଶ୍ୱାଳ	୧୫୧
ଲୀଳାମୟ ଜଗନ୍ନାଥ	ବେଣୁଧର ସୁତାର	୧୫୨
ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ଅନିମେଷ	ଦୃଷିକେଶ ପ୍ରଧାନ	୧୫୪
ହେ ଚକାନୟନ	ସୂର୍ଯ୍ୟ ନାରାୟଣ ସାବତ	୧୫୫
ଆସ ହେ ବନ୍ଧୁ ଯିବା ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର	ଗଗନ ବିହାରୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ	୧୫୬
ଭଲ ଉପହାର ଦେଲୁ	ପ୍ରଶାନ୍ତ ପାଣି	୧୫୮
ପତିତପାବନ ଦୁଃଖ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ	ଏଲିଜା ଜେନା	୧୬୦
କେଶବ ତୁମେ ଆସୁଛ	ମନ୍ଦାକିନୀ ପାଢ଼ୀ	୧୬୧
ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ପରେ	ନଳିନୀ ପ୍ରଭା ମିଶ୍ର	୧୬୩
ତୁମରି କରୁଣା	ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଖମାରୀ	୧୬୪
ବିପତ୍ତାରିଣୀ ବ୍ରତ	ବାବାଜୀ ଚରଣ ଦାସ	୧୬୬
ହେ ସୂତ୍ରଧର	କାହ୍ନୁ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୧୬୭
ଅମୃତ ସନ୍ତାନ	ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସାହୁ	୧୬୯
ତଳୁଆ ବର୍ଗ	ବସନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ	୧୭୦
ଟିକି ଚିତ୍ରନ	ବିବାସିନୀ ପଟ୍ଟନାୟକ	୧୭୧
ନୂଆ ସାଥୀ	ଡଃ ନିର୍ମଳ ନାୟକ	୧୭୨

ବନ୍ଧୁତ୍ୱ	ସୁଚିତ୍ରା ମହାନ୍ତି	୧୭୪
ଅତିର ଓଲଟା ଗଙ୍ଗା	ଅମୃତନାରାୟଣ ଶତପଥୀ	୧୭୫
ମୁଁ ଚମତ୍କାର କରେ ନାହିଁ	ରଶ୍ମିରେଖା ସାହୁ	୧୭୬
ମନର ଛାଇ	ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା	୧୭୮
ଭୁଲି ହୁଏନି ସେ ମୁହଁ	ତଃ ଚପଳା ପଣ୍ଡା	୧୮୦
ମେଘ ପାଲିଙ୍କିରେ ଶ୍ରୀବଣୀ ରାଣୀ	ରଞ୍ଜିତା ପାଢ଼ୀ	୧୮୨
ଆଶୀର୍ବାଦ	ନୂତନ କୁମାର ବେହେରା	୧୮୪
ଆଶୀର୍ବାଦ	ଭାସ୍କର ରାଉତ	୧୮୭
ଆଶୀର୍ବାଦ	ଟି. ରତ୍ନମାଳା ସୁରୁଜି	୧୮୮
ଆଶୀର୍ବାଦ	ଗୀତାଞ୍ଜଳି ଭୂୟାଁ	୧୯୦
ହେ ଭଗବାନ	ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ପଣ୍ଡା	୧୯୨
ଆସ ହୋ ରଜସୁନ୍ଦରୀ	ଦଶରଥ ମାଝୀ	୧୯୩
ସମ୍ପର୍କ	ବିନୟ କୁମାର ମିଶ୍ର	୧୯୪
ନିର୍ଲଜ୍ଜ କବି ମୁଁ	ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ	୧୯୬
ଛିଣ୍ଡା ଜୋତାଠାରୁ ତୁଚ୍ଛ	ଜିତେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ	୧୯୮
କାତ ଭାଙ୍ଗିଲେ ଶବଦ ହୁଅଇ	ବଟକୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡା	୨୦୧
ସାଧବ ବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ	କବିତା ଦାଶ	୨୦୨
ସାଧବ ବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ	ମନୋରମା ରାଉତରାୟ	୨୦୩
ସାଧବ ବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ	ଦେବେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ	୨୦୪

ସାଧବ ବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ	ରମେଶ ଚାକ୍ରୀ	୨୦୫
ଚତୁର୍ଥ ଅବସ୍ଥା ସବୁଠାରୁ କଷ୍ଟ	କଳ୍ପନା ରାୟ	୨୦୬
ମୋ ମନରେ ତୁମେ	ଲତା ବେହେରା	୨୦୮
ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ	ନନ୍ଦିତା ବଡ଼ାଇ	୨୧୦
ବୋଉ	ଅନୁସୂୟା ଲେଙ୍କା	୨୧୧
ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା	ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଶ୍ୱାଳ	୨୧୩
ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା	ରତ୍ନ ମହାନ୍ତି	୨୧୫
ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା	ଶୋଭାମୟୀ ପତ୍ରୀ	୨୧୬
ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା	କଳ୍ପନା ବିହାରୀ	୨୧୭
ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା	ଦିବାକର ସିଂ	୨୧୮
ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା	କୁମୁଦିନୀ ପତି	୨୨୦
ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା	ରୀତାରାଣୀ ଦାଶ	୨୨୨
ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା	ସଂଯୁକ୍ତା ସାହୁ	୨୨୩
ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା	ସନ୍ତୋଷିନୀ ଦାଶ	୨୨୪
ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା	ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରଭା ମିଶ୍ର	୨୨୫
ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା	ରାଧାଶ୍ୟାମ ମହାନ୍ତି	୨୨୬
ମୋର କ୍ଷୁଦ୍ର ପତ୍ର	ପ୍ରଦୀପ ମହାନ୍ତି	୨୨୮
ଜୀବନ ଯାତରା ଲମ୍ବା ରାସ୍ତାଟିଏ	ବସନ୍ତ କୁମାର ପ୍ରଧାନ	୨୩୦

ଭକତର ସାହା	ସଞ୍ଜୀବ କୁମାର ଦାସ	୨୩୧
ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ		୨୩୨
ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟତା ଓ ମାତୃଭାଷା	କାନ୍ତିଲତା ଖାଡ଼ଙ୍ଗା	୨୩୩
ମୋହ ଯିବାଯାଏ ନନ୍ଦିଘୋଷ ଥିବ ରହି	ନିତ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ନନ୍ଦ	୨୩୬
ବାପା, ପାପା, ଅଙ୍କୁ, ଡାଡ଼ି	ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦ୍ୱିବେଦୀ	୨୪୧
ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ମାତୃଶକ୍ତି	ସୌଦାମିନୀ ତ୍ରିପାଠୀ	୨୪୫
ଉତ୍କଳର ନେତା ସ୍ୱୟଂ ନାରାୟଣ	ଅର୍ଜୁନୀ ଚରଣ ବେହେରା	୨୪୭
ଚତୁର୍ଥାସ୍ୟା ବ୍ରତର ମହତ୍ତ୍ୱ	ନିହାର ରଞ୍ଜନ ସାବତ	୨୫୩
ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଭକ୍ତ ବଳରାମ ଦାଶ	ରୀତାରାଣୀ ଦାଶ	୨୫୭
ଭାବ, ଭକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ	କପିଳେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର	୨୬୧
ବାନୁ ମୁସ୍ତାକ'ଙ୍କ କ୍ଷୁଦ୍ରଗଳ୍ପରେ ମହିଳା ଅଧିକାର ଅସିତ ମହାନ୍ତି		୨୬୬
ବିଶେଷ ସୂଚନା		୨୭୨

ସମ୍ବାଦକୀର୍ତ୍ତୀ

ନମସ୍କାର

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାର ଜୁଲାଇ ୨୦୨୫ ମସିହାର ସଂସ୍କରଣ ସହ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ଅଖିଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପତି, ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବିଶ୍ୱପ୍ରସିଦ୍ଧ ଘୋଷଯାତ୍ରା ସଦ୍ୟ ସମାପିତ । ଚଳିତ ବର୍ଷ ରଥଯାତ୍ରା ବିଗତ ବର୍ଷମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଭବ୍ୟ ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ଜନ ସମାଗମ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ରଥଯାତ୍ରାରେ ଅନେକ ଘଟଣା ଓ ଦୁର୍ଘଟଣା ବି ଘଟିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯାତ୍ରା ସୁରୁଖୁରୁରେ ସମାପନ ହୋଇଛି । ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ, ଭାଇ ବଳଭଦ୍ର ଏବଂ ଭଉଣୀ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କ ସମେତ ସୁଦର୍ଶନଙ୍କ ସହ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ଏହି ସପ୍ତାହରେ ଦେଶ ଦୁନିଆରେ ବିଶେଷ ଅଶାନ୍ତିର ବାତାବରଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିଗତ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ଘଟଣା ବିଶ୍ୱସ୍ତରରେ ଜନମାନଙ୍କୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରିଛି । ସେହି ସବୁ ବିଷୟକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ଜାଣିବା ଚାଲନ୍ତୁ ।

କଂଗ୍ରେସ ସଭାପତି ମଲ୍ଲିକାର୍ଜୁନ ଖାର୍ଗେ ଏବଂ ଏମପି ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ ଶୁକ୍ରବାର ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ‘ସମ୍ବିଧାନ ବଚାଓ ସମାବେଶ’କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରିଥିଲେ । ଏନେଇ କେନ୍ଦ୍ର ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଛଲ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ କହିଛନ୍ତି, ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ କଂଗ୍ରେସ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଖାର୍ଗେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଆୟୋଜିତ ସମ୍ବିଧାନ ବଚାଓ ରାଲି ପ୍ରକୃତରେ କଂଗ୍ରେସର ରାଜକୁମାରଙ୍କ ଆଉ ଏକ ରାଜନୈତିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଥିଲା । ଏହା ସମ୍ବିଧାନ ବଚାଓ ନୁହେଁ ବରଂ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ କଂଗ୍ରେସ ବଚାଓ ସମାବେଶ ।

କେନ୍ଦ୍ର ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି, ଓଡ଼ିଶାରେ ଭାଜପାର ଜନ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସରକାର ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କ ଅଟଳ ବିଶ୍ୱାସ କଂଗ୍ରେସକୁ ବିରକ୍ତ କରୁଛି । ଓଡ଼ିଶାରେ କଂଗ୍ରେସର କୌଣସି ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନାହିଁ । ଦଶନ୍ଧି ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଶାର ଗରିବ, ଦଳିତ, ଆଦିବାସୀ, ଚାଷୀ ଏବଂ ଶ୍ରମିକମାନେ କଂଗ୍ରେସକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଓଡ଼ିଶାର ଗରିବଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ବିଷୟରେ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ କଥା କେବଳ ପ୍ରତାରଣା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ ।

ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର କହିଛନ୍ତି ଯେ କଂଗ୍ରେସର ଇତିହାସ ସର୍ବଦା ଗରିବ ଏବଂ ଦୁର୍ବଳ ବର୍ଗର ଅଧିକାରକୁ ଅଣଦେଖା କରିବାର ରହିଆସିଛି । କେତେବେଳେ ଦିଲ୍ଲୀରୁ କଂଗ୍ରେସ ସରକାର ପଠାଇଥିବା ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲୁଚ କରାଯାଉଥିଲା, ଆଉ କେତେବେଳେ ଏସମି-ଏସଟି ଏବଂ ପଛୁଆ ବର୍ଗଙ୍କ ଅଧିକାର କଂଗ୍ରେସ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ବିଶେଷ ଭୋଟ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଉଥିଲା । ସରଳ ଏବଂ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଶବ୍ଦରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଂଗ୍ରେସ କ୍ଷମତାରେ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗରିବଙ୍କ ଅଧିକାର ଏବଂ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଜମି ସୁରକ୍ଷିତ ।

ସେ କହିଛନ୍ତି, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଏବଂ ହରିୟାଣା ଭଳି ରାଜ୍ୟରେ କଂଗ୍ରେସ ଖରାପ ପରାଜୟ ବରଣ କରିଛି । ଏହା ପରେ, ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ ମଲ୍ଲିକାର୍ଜୁନ ଖାର୍ଗେ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନ ଏବଂ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ପରାଜୟ ପାଇଁ ଦାୟୀ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଯେ ଯେଉଁ କଂଗ୍ରେସ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ଗଳା କାଟି ସମ୍ବିଧାନକୁ ଦଳି ଦେଇ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ଲାଗୁ କରିଥିଲା, ସେହି କଂଗ୍ରେସ ସମ୍ବିଧାନକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଚାର କରୁଛି ।

କେନ୍ଦ୍ର ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି, ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଆଜି 'ନାଚ ନ ଜାନେ ଆଙ୍ଗନ ତେଢା' ଭଳି । ବାରମ୍ବାର ନିର୍ବାଚନୀ ପରାଜୟ ପରେ,

ବିହାରର ଆଗାମୀ ନିର୍ବାଚନରେ ପରାଜୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପୁଣି ଥରେ କଂଗ୍ରେସ ଦଳ 'ଭୋଟ ଚୋରି'ର ଏକ ନୂତନ ସ୍ତ୍ରୋଗାନ ଦେଇଛି । କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶା ସମେତ ଦେଶର ଲୋକମାନେ କଂଗ୍ରେସ ଏବଂ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛଳନାକୁ ଚିହ୍ନି ସାରିଛନ୍ତି । ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ବାଚନରେ ଲୋକମାନେ ଏପରି ଜନବିରୋଧୀ ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନ ବିରୋଧୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଚିତ ଜବାବ ଦେବେ ।

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ନାଗପୁରରେ ଏକ ପୁସ୍ତକ ଉନ୍ମୋଚନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ୱୟଂସେବକ ସଂଘ (ଆରଏସଏସ) ମୁଖ୍ୟ ମୋହନ ଭାଗବତ କହିଥିଲେ, 'ସେତେବେଳେ ଆପଣ ୭୫ ବର୍ଷ ବୟସର ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଅଟକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାସ୍ତା ଡିଆରି କରିବା ଉଚିତ ।' ଏହି ବିବୃତ୍ତି ଦିବଂଗତ ଆରଏସଏସ ଆଦର୍ଶବାଦୀ ମୋରୋପଦ୍ମ ପିଙ୍କଲେଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଏକ ପୁସ୍ତକ ଉନ୍ମୋଚନ ଅବସରରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ବିବୃତ୍ତି ପରେ, ବିରୋଧୀ ଦଳ ଦୁଇଟି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲେ । କଂଗ୍ରେସ ନେତା ଶମା ମହମ୍ମଦ କହିଥିଲେ, 'ଏହା ବିରୋଧୀ ଦଳ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇନଥିଲା, ବରଂ ଭାଜପା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ମୁରଲୀ ମନୋହର ଯୋଶୀ ଏବଂ ଲାଲକୃଷ୍ଣ ଆଡଭାନୀଙ୍କ ଭଳି ବରିଷ୍ଠ ନେତା ଅବସର ନେଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଦି ସମାନ ମାନଦଣ୍ଡ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ତେବେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ମଧ୍ୟ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୭ ରେ ୭୫ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପଦାର୍ପଣ କରିବେ । ସେ କ'ଣ ଏବେ ଅବସର ନେବେ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି ।'

ଶିବସେନା (ଉତ୍ତର ଠାକରେ ଗୋଷ୍ଠୀ) ରାଜ୍ୟ ସଭା ଏମପି ସଞ୍ଜୟ ରାଉତ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, 'ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି, ଲାଲକୃଷ୍ଣ ଆଡଭାନୀ, ମୁରଲୀ ମନୋହର ଯୋଶୀ ଏବଂ

ଜସଜ୍ଜନ୍ତୁ ସିଂହଙ୍କ ଭଳି ନେତାମାନଙ୍କୁ ୭୫ ବର୍ଷ ବୟସ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ବଳପୂର୍ବକ ଅବସର ଦେଇଥିଲେ । ଏବେ ଦେଖିବା ବାକି ଅଛି ଯେ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ସମାନ ନିୟମ ଲାଗୁ କରନ୍ତି କି ନାହିଁ ।’

ସଞ୍ଜୟ ରାଉତ ମଧ୍ୟ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୪ରେ ନାଗପୁରରେ ଥିବା RSS ମୁଖ୍ୟାଳୟକୁ ମୋଦିଙ୍କ ଗସ୍ତ ଏହି ଅବସର ଆଲୋଚନା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା । ତଥାପି, ଭାଜପା ସେତେବେଳେ ଏହି ଅନୁମାନକୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇଥିଲା ଏବଂ କହିଥିଲା ଯେ ଏହି ଗସ୍ତ ସ୍ୱାଭାବିକ ଥିଲା ଏବଂ କୌଣସି ରାଜନୈତିକ ମସ୍ତିଷ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ନୁହେଁ ।

କଂଗ୍ରେସ ନେତା ଅଭିଷେକ ସିଂଘାଡ଼ି କହିଥିଲେ, ‘ଏହାକୁ ନିଜେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନକରି ପ୍ରଚାର କରିବା ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ । ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ମଣ୍ଡଳର ନେତାମାନଙ୍କୁ ୭୫ ବର୍ଷ ବୟସ ସୀମା ଆଧାରରେ ବଳପୂର୍ବକ ଅବସର ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଲାଗୁଛି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ନେତୃତ୍ୱ ଏହି ନିୟମ ବାହାରେ ରହିବ ।’

ଏହି ସମସ୍ତ ଅନୁମାନ ମଧ୍ୟରେ, କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ ଅମିତ ଶାହ ମେ ୨୦୨୩ରେ ସ୍ୱସ୍ଥ କରିଥିଲେ ଯେ ଭାଜପା ସମ୍ବିଧାନରେ କୌଣସି ଅବସର ବାଧ୍ୟତା ନାହିଁ । ସେ କହିଥିଲେ, ‘ମୋଦି ଜୀ ୨୦୨୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେତୃତ୍ୱ ନେବେ । ଅବସର ବିଷୟରେ କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । କେବଳ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରଚାର କରି ଇଣ୍ଡିଆ ମେଣ୍ଟ ନିର୍ବାଚନ ଜିତିପାରିବ ନାହିଁ ।’

ଭାରତୀୟ ବାୟୁସେନାର ଗୁପ୍ତ କ୍ୟାପ୍ଟେନ ଶୁଭାଂଶୁ ଶୁକ୍ଳା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦଳ ୧୪ ଜୁଲାଇରେ ମହାକାଶରୁ ଫେରିପାରନ୍ତି । ଶୁଭାଂଶୁ ଶୁକ୍ଳାଙ୍କ ସହିତ, ଏହି ମିଶନରେ ଆମେରିକୀୟ ମହାକାଶଚାରୀ ପେଗି ହୁଟ୍ସନ (କମାଣ୍ଡର), ପୋଲାଣ୍ଡର ସ୍ୱାଭୋସ ଉଜନାନସ୍କି-ଝିସନିଝିସ୍କି ଏବଂ ହଙ୍ଗେରୀର ଟିବୋର୍ କାପୁ ସାମିଲ ଅଛନ୍ତି । ଦଳ ଜୁନ ୨୫ ତାରିଖରେ ସ୍ୱେସଏକ୍ସର ‘ଭ୍ରାଗନ ଗ୍ରେସ’ କ୍ୟାପସଲ୍‌ରେ ଏକ ଫାଇକନ ରକେଟ୍‌ରେ

ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ ଏବଂ ୨୭ ତାରିଖରେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ମହାକାଶ ଷ୍ଟେସନ (ISS) ସହିତ ସଫଳତାର ସହିତ ସଂଯୋଗ କରିଥିଲା ।

ଜୁନ ୨୭ ତାରିଖରୁ ଏହି ଦଳ ବିଜ୍ଞାନ ପରୀକ୍ଷଣ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, ଯାହା ପାଇଁ ୧୪ ଦିନ ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଜୁଲାଇ ୧୦ ରେ ଫେରିବାର ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ESA ଅନୁଯାୟୀ, ୧୪ ଜୁଲାଇ ପରେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ପୃଥିବୀକୁ ଫେରିବା ସମ୍ଭବ । ତଥାପି ଏହି ତାରିଖ ତ୍ରାଗନ କ୍ୟାପସୁଲର ‘ଅନତକିଂ’ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ, ଯାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇନାହିଁ ।

ଶୁଭାଂଶୁ ଶୁକ୍ଳା ସେଠାରେ ଭାରତ ପାଇଁ ସାତଟି ମାଇକ୍ରୋଗ୍ରାଭିଟି ପରୀକ୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ସେ ISRO ଏବଂ NASA ସହ ସହଭାଗୀତାରେ ପାଞ୍ଚଟି ପରୀକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଦଶମ ଦିନରେ, ସେ ସ୍ତ୍ରୀଭବ୍ସ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟରେ କାମ କରିଥିଲେ ।

ଭାରତୀୟ ମହାକାଶଚାରୀ ଶୁଭାଂଶୁ ଶୁକ୍ଳା ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ମହାକାଶ କେନ୍ଦ୍ରରେ ତାଙ୍କ ୧୪ ଦିନର ରହଣିର ୧୨ ଦିନ ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ୧୦ ଦିନରେ ସେ ଅନେକ ପରୀକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ପରୀକ୍ଷଣ ସମୟରେ ସେ ଜଣେ ଚାଷୀଙ୍କ ଭୂମିକା ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ନେଇଯିବା ମେପି ଏବଂ ମୁଗ ବିହନକୁ ଗଜା କରିଥିଲେ । ମାଇକ୍ରୋଗ୍ରାଭିଟି ଅଙ୍କୁରିତ ହେବା ଏବଂ ଉଦ୍ଭିଦର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱାକର୍ଷଣର ପ୍ରଭାବ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ମହାକାଶ କେନ୍ଦ୍ର (ISS) ରେ ସ୍ତ୍ରୀଭବ୍ସ ପ୍ରକଳ୍ପ କରାଯାଉଛି ।

ଆପଣଙ୍କୁ କହିରଖୁଛୁ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀଭବ୍ସ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ଅନ ଧରଣୀତ କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ରବିକୁମାର ହୋସାମଣି ଏବଂ ଧାରଣୀତ ଭାରତୀୟ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ସଂସ୍ଥାନର ସୁଧୀର ସିଦ୍ଧପୁରେଢ଼ିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଚାଲିଛି । ଏହି ଗବେଷଣା ସମ୍ପର୍କରେ

ଆକ୍ଷିଅମ ସ୍ୱେପ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ଏକ ବିବୃତ୍ତିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପୃଥିବୀକୁ ଫେରିବା ପରେ, ଏହି ବିହନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନେକ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଷ କରାଯିବ । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଜେନେଟିକ୍ସ, ମାଇକ୍ରୋବାୟଲ ଇକୋସିଷ୍ଟମ ଏବଂ ପୁଷ୍ଟିକର ପ୍ରୋଫାଇଲରେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ତଦନ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଶୁଭାଂଶୁ ତାଙ୍କ ପରୀକ୍ଷଣ ବିଷୟରେ ଆକ୍ଷିଅମ ସ୍ୱେପ୍ର ମୁଖ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତଳ୍ଲର ଲୁସି ଲୋଙ୍କ ସହ କଥା ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଆଲୋଚନାରେ, ଭାରତୀୟ ମହାକାଶଚାରୀ ଗୁପ କ୍ୟାଢ୍ଫେନ ଶୁକ୍ଳା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଥିବା ବୈଜ୍ଞାନିକ ପରୀକ୍ଷଣ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତ । ଶୁଭାଂଶୁ ଶୁକ୍ଳା କହିଛନ୍ତି ଯେ 'ଯେବେଠାରୁ ଆମେ ଏଠାକୁ ଆସିଛୁ, ଆମେ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲୁ । ଆମେ ମହାକାଶ ଷ୍ଟେସନରେ ଅନେକ ପରୀକ୍ଷଣ କରୁଛୁ, ଯାହାକୁ ନେଇ ମୁଁ ବହୁତ ଉତ୍ସାହିତ । ଏହି ମିଶନ ମାଇକ୍ରୋଗ୍ରାଭିଟି ପାଇଁ ପଥ ଖୋଲିବ ଏବଂ ଏହା ଭାରତୀୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୂତନ ରାସ୍ତା ଖୋଲିବ । ମୁଁ ବହୁତ ଗର୍ବିତ ଯେ ISRO ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ମିଶି କାମ କରୁଛି ।'

ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ କେରଳରେ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଯେଉଁଥିରେ କଂଗ୍ରେସ UDF ପିନାରାଇ ବିଜୟନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛି । ସେହି ସମୟରେ, ସ୍ୱାଧୀନ ଏଜେନ୍ସି VoteVibe ଏକ ସର୍ବେ ତଥ୍ୟ ଶେୟାର କରିଛି ଏବଂ ଶଶି ଥରୁରଙ୍କୁ କେରଳରେ UDFରୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପଦ ପାଇଁ ଆଗୁଆ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ୨୦୨୬ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ମୋଟ ୨୮.୩ ପ୍ରତିଶତ ଉତ୍ତରଦାତା ଥରୁରଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି ।

ବୁଧବାର (୦୯ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୫), ଶଶି ଥରୁର ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ଆକାଉଣ୍ଟ X ରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଏଜେନ୍ସି VoteVibe ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସର୍ବେକୁ ଶେୟାର କରିଛନ୍ତି,

ଯେଉଁଥିରେ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ, ପ୍ରିୟଙ୍କା ଗାନ୍ଧୀ ଭଦ୍ରା, କେ.ସି. ଭେଣୁଗୋପାଳ ଏବଂ ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତା ଭି.ଡି. ସତୀଶନଙ୍କ ସମେତ ଦଳର ପ୍ରମୁଖ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଟ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥିଲା ।

ପୋଷ୍ଟରେ ଲେଖାଯାଇଛି, ‘ଏକ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସର୍ତ୍ତେ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ UDF ମେଣ୍ଟରେ ଗୋଷ୍ଠୀବାଦ ଯୁଗରେ ଶଶି ଥରୁର କେରଳ ନିର୍ବାଚନରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପଦ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ସଫଳ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଭାବରେ ଉଭା ହୋଇଛନ୍ତି ।’ ଯଦିଓ କେରଳରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ନେଇ କଂଗ୍ରେସ ପକ୍ଷରୁ କୌଣସି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ନବନିୟୁକ୍ତ କେପିସିସି ସଭାପତି ସନି ଯୋସେଫ କହିଛନ୍ତି, ‘କଂଗ୍ରେସ ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ କେବେବି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଘୋଷଣା କରେ ନାହିଁ । ନିର୍ବାଚନ ଫଳାଫଳ ପରେ ଏହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବ ।’

ଏହି ସର୍ତ୍ତେ ଏପରି ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଯେତେବେଳେ ଥରୁର ଏବଂ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ରହିଛି ଏବଂ ସେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ କିଛି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ, ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏହି ମତଭେଦ ସେତେବେଳେ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଶଶି ଥରୁର କେରଳରେ ସରକାରଙ୍କ ନୂତନ ଶିଳ୍ପ ନୀତିକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । ଏହା ଉପରେ କେରଳର କିଛି କଂଗ୍ରେସ ସହଯୋଗୀ ତାଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲେ ।

ସେହି ସମୟରେ, ମଲ୍ଲିକାର୍ଜୁନ ଖାର୍ଗେଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଳୀୟ ସଭାପତି ପଦ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ିବା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଦଳରେ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ରର ‘ଅପରେଶନ ସିନ୍ଦୂର’ ପ୍ରସାରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତ କଂଗ୍ରେସ ନେତାଙ୍କ ତାଲିକାରୁ ଥରୁରଙ୍କ ନାମ ବାଦ ଦିଆଯିବା ପରେ ଏହି ଫାଟ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହାସ୍ୟ ଅଭିନେତା କପିଲ ଶର୍ମାଙ୍କ କ୍ୟାପ୍ସ କାଫେରେ ଗୁଲିକାଣ୍ଡ ପାଇଁ ହରଜିତ ସିଂହ ଲଢ଼ି ଦାୟୀ । ସେ ଜଣେ ଖଲିସ୍ତାନୀ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଯିଏ କାନାଡାର ବ୍ରିଟିଶ

କଲମ୍ବିଆର ସରେରେ ଥିବା କପିଲ ଶର୍ମାଙ୍କ କ୍ୟାପ୍ସ କାଫେରେ ଅତୀତକ ଗୁଳିକାଣ୍ଡ କରିଛନ୍ତି । ଗୁଳିକାଣ୍ଡର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଥିବା ହରଜିତ ସିଂହ ଲଢ଼ି ଭାରତର ମୋଷ୍ଟ ୱାଣ୍ଟେଡ ଆତଙ୍କବାଦୀ, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଦେଶର ସୁରକ୍ଷା ସଂସ୍ଥା NIA ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ପୁରସ୍କାର ଘୋଷଣା କରିଛି ।

ହରଜିତ ସିଂହ ଲଢ଼ି ଭାରତରେ ନିଷିଦ୍ଧ ଆତଙ୍କବାଦୀ ସଂଗଠନ ବବର ଖାଲସା ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲର ସଦସ୍ୟ । ସୁରକ୍ଷା ସଂସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ସେ ଜର୍ମାନୀରେ ରୁହନ୍ତି । କପିଲ ଶର୍ମାଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଳିକାଣ୍ଡ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ହିନ୍ଦୁ ପରିଷଦ ନେତା ବିକାଶ ପ୍ରଭାକର ଓରଫ ବିକାଶ ବଗାଙ୍କ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡରେ ହରଜିତ ସିଂହ ଲଢ଼ିଙ୍କ ନାମ ଆସିଥିଲା । ତା'ପରେ NIA ମାମଲାର ତଦନ୍ତ କରି ତାର ଚାର୍ଜସିଟରେ କହିଛି ଯେ ପାକିସ୍ତାନସ୍ଥିତ ବବର ଖାଲସା ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ ମୁଖ୍ୟ ଡାକ୍ତରୀ ସିଂହ ବବର ଏବଂ ଜର୍ମାନୀସ୍ଥିତ ହରଜିତ ସିଂହ ଓରଫ ଲଢ଼ି ମିଳିତ ଭାବରେ ୧୩ ଏପ୍ରିଲ ୨୦୨୪ରେ ପଞ୍ଜାବର ରୁପନଗର ଜିଲାର ନାଙ୍ଗଲ ଅଞ୍ଚଳରେ VHP ନେତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

ଏବେ ଏହି ହରଜିତ ସିଂହ କାନାଡାର କ୍ୟାପ୍ସ କାଫେରେ ଗୁଳି ଚଳାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ନେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଆକ୍ରମଣର ଭିତ୍ତି ଓ ମଧ୍ୟ ଭାଇରାଲ ହେଉଛି, ଯେଉଁଥିରେ କାଫେ ବାହାରେ ଏକ କାରରେ ବସିଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁଳି ଚଳାଇଥିବା ଦେଖାଯାଉଛି । ଯଦିଓ ଆକ୍ରମଣର କାରଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କୁହାଯାଉଛି ଯେ କପିଲ ଶର୍ମାଙ୍କ କିଛି ପୁରୁଣା ବୟାନରେ ରାଗି ହରଜିତ ସିଂହ କପିଲଙ୍କ ନୁଆ ଖୋଲାଯାଇଥିବା କାଫେରେ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ । ଏବେ ପୋଲିସ ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାମଲାର ତଦନ୍ତ କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହି ଆକ୍ରମଣ ପ୍ରକୃତରେ ବବର ଖାଲସା ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଛି, ତେବେ ଏହା କେବଳ କପିଲ ଶର୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଭାରତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତାର କାରଣ ।

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ବଳରାମପୁର ଜିଲାର ମାଧପୁର ନିବାସୀ ଜମାଲୁଦ୍ଦିନ ଓରଫ ଚାଙ୍ଗୁର ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ନୀତୁ ଓରଫ ନସରିନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧି ଏଟିଏସ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପ୍ରତି ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ବାବାଙ୍କୁ ଦେଶ ବିରୋଧୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଏବଂ ଅବୈଧ ଧର୍ମାନ୍ତରୀକରଣ ଅଭିଯୋଗରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ଗିରଫଦାରୀ ପରେ ଏବେ ଖୁଲାସା ହେଉଛି । କୁହାଯାଉଛି ଯେ, ବାବା ୧୫୦୦ରୁ ଅଧିକ ହିନ୍ଦୁ ଝିଅଙ୍କୁ ବେଆଇନ ଭାବରେ ଧର୍ମାନ୍ତରୀକରଣ କରିଥିଲେ ।

ଆଶଙ୍କା କରାଯାଉଛି ଯେ, ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହିଳାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଟିଏସ ବେଆଇନ ଧର୍ମାନ୍ତରୀକରଣର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛି । ସୁଚନା ଅନୁଯାୟୀ, ଚାଙ୍ଗୁର ବାବା ଯୁଦ୍ଧିର ବଳରାମପୁର ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରୁ ଦୁବାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ନେଟୱାର୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । କୁହାଯାଉଛି ଯେ, ସେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କୁ ବେଆଇନ ଭାବରେ ଧର୍ମାନ୍ତରୀକରଣ କରିଥିଲେ ।

ଚାଙ୍ଗୁର ବାବା ମୁମ୍ବାଇର ଏକ ଦରଘା ବାହାରେ ମୁଦି ବିକ୍ରି କରୁଥିଲେ । କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଉପସାଗରୀୟ ଦେଶର ସେହି ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ ଇସଲାମ ଧର୍ମାନ୍ତରୀକରଣ କରିବାରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି । ବଳରାମପୁର ଆସିବା ପରେ, ସେ ଏଠାରେ ଏବଂ ଆଖପାଖ ଜିଲାଗୁଡ଼ିକରେ ବେଆଇନ ଭାବରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମାନ୍ତରୀକରଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଏବଂ ଅନୁଗାମୀମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଲୋକଙ୍କୁ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆୟୋଜନ କରୁଥିଲେ ।

ଆଜମଗଡ଼ରେ ବେଆଇନ ଭାବରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଧର୍ମାନ୍ତରୀକରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ବାବାଙ୍କ ଅନେକ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ମାମଲା ମଧ୍ୟ ରୁଜୁ

ହୋଇଥିଲା । କୋର୍ଟ ଚାଞ୍ଚୁର ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟ ସହଯୋଗୀ ନୀତୁ ରୋହରା ଓରଫ ନସରିନଙ୍କୁ ATSକୁ ସାତ ଦିନର ରିମାଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଉଭୟଙ୍କ ରିମାଣ୍ଡ ଅବଧି ଆଜିଠାରୁ ଗୁରୁବାରଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, IB ଏବଂ NIA ଅଧିକାରୀମାନେ ଚାଞ୍ଚୁର ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଚରାଉଚରା କରିବେ ।

ଭାରତର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ବିଶ୍ୱର ୨୭ଟି ଦେଶରୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନାଗରିକ ସମ୍ମାନ ଗ୍ରହଣ କରି ଏକ ଐତିହାସିକ ରେକର୍ଡ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରତି ନାମିବିଆରୁ ‘ଅର୍ଡର ଅଫ ଦି ମୋଷ୍ଟ ଏନସିଏଣ୍ଡ ଡ୍ରେଲଡ୍ରେଟସିଆ ମିରାବିଲିସ’ ଏବଂ ତ୍ରିନିଦାଦ ଓ ଟୋବାଗୋରୁ ‘ଅର୍ଡର ଅଫ ଦି ରିପବ୍ଲିକ ଅଫ ତ୍ରିନିଦାଦ ଆଣ୍ଡ ଟୋବାଗୋ’ ସମ୍ମାନ ପାଇଥିବା ମୋଦି ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ନେତୃତ୍ୱ ଓ ଭାରତର ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ପ୍ରଭାବକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା କେବଳ କୂଟନୈତିକ ଔପଚାରିକତା ନୁହେଁ, ବରଂ ଭାରତର ବିଶ୍ୱ ମଞ୍ଚରେ ବହୁଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ମୋଦିଙ୍କ ଦୂରଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପନ୍ନ ନେତୃତ୍ୱର ସ୍ୱୀକୃତି ।

କାହିଁକି ମିଳୁଛି ଏତେ ସମ୍ମାନ ?

୧. ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ନେତୃତ୍ୱ ଓ କୂଟନୀତି: ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଭାରତ ବିଶ୍ୱ ରାଜନୀତିରେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥାନ ଅର୍ଜନ କରିଛି । ସୌଦି ଆରବର ‘ସାଗ ଅଫ କିଙ୍ଗ ଅବଦୁଲାଜିଜ’, ଫ୍ରାନ୍ସର ‘ଗ୍ରାଣ୍ଡ କ୍ରସ ଅଫ ଦି ଲିଜିଅନ ଅଫ ଅନର’, ଏବଂ ଘାନାର ‘ଦି ଅଫିସର ଅଫ ଦି ଅର୍ଡର ଅଫ ଦି ଷ୍ଟାର ଅଫ ଘାନା’ ଭଳି ସମ୍ମାନ ମୋଦିଙ୍କ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବୈଶ୍ୱିକ ନେତୃତ୍ୱକୁ ସୂଚାଇଛି । ତାଙ୍କର କୂଟନୈତିକ ପ୍ରୟାସ ଦ୍ୱାରା ଭାରତ ଏସିଆ, ଆଫ୍ରିକା, ଏବଂ କାରିବିଆନ ଦେଶମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କକୁ ମଜବୁତ କରିଛି ।

୨. ଅର୍ଥନୈତିକ ସଂସ୍କାର ଓ ଆର୍ଥିକ ସମାବେଶନ: ମୋଦିଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଭାରତର ଅର୍ଥନୈତିକ ବୃଦ୍ଧି ଓ ସଂସ୍କାର ବିଶ୍ୱ ମଞ୍ଚରେ ପ୍ରଶଂସିତ । ‘ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜନଧନ ଯୋଜନା’ ମାଧ୍ୟମରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ ସେବା ସହ ଯୋଡ଼ିବା ଏକ ବିଶ୍ୱ ରେକର୍ଡ

ସୃଷ୍ଟି କରିଛି, ଯାହାକୁ ଗିନିଜ ବୁକ ଅଫ ୱାର୍ଲ୍ଡ ରେକର୍ଡସ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇଛି । ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଉତ୍କଳଗନ ଦିବସରେ ୧.୫ କୋଟି ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା ।

୩. ପରିବେଶ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ଜଳବାୟୁ ନ୍ୟାୟ: ମୋଦିଙ୍କ ପରିବେଶ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ଜଳବାୟୁ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପ୍ରଶଂସା ପାଇଛି । ୨୦୧୮ରେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସୌର ମେଣ୍ଟ ଗଠନ ଏବଂ ମିଳିତ ଜାତିସଂଘର ‘ରାମ୍ପିୟନ୍ସ ଅଫ ଦି ଆର୍ଥ’ ପୁରସ୍କାର ତାଙ୍କର ପରିବେଶ ପ୍ରତି ପ୍ରତିବଦ୍ଧତାକୁ ସୂଚାଇଛି । ଏହା ସହିତ, ବିଲ ଓ ମେଲିଣ୍ଡା ଗେଟ୍ସ ଫାଉଣ୍ଡେସନର ‘ଗ୍ଲୋବାଲ ଗୋଲକିପର ଆବାଜ୍’ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

୪. ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ଓ ନାରୀ ସଶକ୍ତିକରଣ: ‘ବେଟି ବଂଚାଓ, ବେଟି ପଢ଼ାଓ’ ଏବଂ ‘ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଆବାସ ଯୋଜନା’ ଭଳି ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ମୋଦୀ ସାମାଜିକ ସଶକ୍ତିକରଣ ଓ ଆବାସ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ୨୦୧୪-୨୪ ମଧ୍ୟରେ ୪.୨ କୋଟିରୁ ଅଧିକ ଘର ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ୨୦୨୪ରେ ଅତିରିକ୍ତ ୩ କୋଟି ଘର ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ ତାଙ୍କର ସମାଜ ପ୍ରତି ଦାୟିତ୍ୱବୋଧକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ ।

୫. କୃଷି ଓ ଚାଷୀ କଲ୍ୟାଣ: ‘ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଫସଲ ବୀମା ଯୋଜନା’ ଏବଂ ‘ପିଏମ କିଷାନ ସମ୍ମାନ ନିଧି’ ମାଧ୍ୟମରେ ମୋଦୀ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା ଓ ବୀମା ସୁବିଧା ଯୋଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାରେ ୨୨ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଚାଷୀ ଏହି ଯୋଜନାରେ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯଦିଓ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ କିଛି ଅଭିଯୋଗ ରହିଛି ।

ସମ୍ମାନିତ କରିଥିବା ଦେଶଗୁଡ଼ିକ:

ମୋଦିଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିଥିବା ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି – ସୌଦି ଆରବ,

ରୁଷ, ପାଲେଷ୍ଟାଇନ, ଆଫଗାନିସ୍ତାନ, ଯୁଏଇ, ମାଲଦ୍ୱୀପ, ବାହାରେନ, ଭୁଟାନ, ପାପୁଆ ନ୍ୟୁ ଗିନି, ଫିଜି, ଇଜିପ୍ଟ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ଗ୍ରୀସ, ଘାନା, ତ୍ରିନିଦାଦ ଓ ଟୋବାଗୋ, ନାମିବିଆ, କୁଏତ ଆଦି ।

ଯଦିଓ ମୋଦିଙ୍କ ଏହି ସମ୍ମାନ ଭାରତର ବୈଶ୍ୱିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ସୁଚାଇଛି, କିଛି ସମାଲୋଚକ ଏହାକୁ କୃତନୈତିକ ସମ୍ପର୍କର ଅଂଶ ଭାବେ ଦେଖନ୍ତି । ତଥାପି, ଏହା ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ ଯେ ମୋଦିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଭାରତର ଅର୍ଥନୈତିକ, ସାମାଜିକ ଓ ପରିବେଶଗତ ପ୍ରୟାସ ବିଶ୍ୱରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଛାପ ଛାଡ଼ିଛି ।

ଭାରତର ଡିଜିଟାଲ ସଂଯୋଗୀକରଣ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଏକ ବଡ଼ ପ୍ରୋସ୍ତାହନ ମିଳିଛି । ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ ମହାକାଶ ପ୍ରୋସ୍ତାହନ ଓ ଅନୁମୋଦନ କେନ୍ଦ୍ର (ଆଇଏନ-ସ୍ପେସ) ନୂଆଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥିତ ଏମ/ଏସ ଷ୍ଟାରଲିଙ୍କ ସାଟେଲାଇଟ କମ୍ୟୁନିକେସନ୍ସ ପ୍ରାଇଭେଟ ଲିମିଟେଡ (ଏସଏସପିପିଏଲ)କୁ ଷ୍ଟାରଲିଙ୍କ ଜେନେ ଲୋ ଆର୍ଥ ଅର୍ବିଟ (ଏଲଇଓ) ସାଟେଲାଇଟ କନଷ୍ଟେଲେସନ ମାଧ୍ୟମରେ ସାଟେଲାଇଟ ଯୋଗାଯୋଗ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଔପଚାରିକ ଅନୁମୋଦନ ଦେଇଛି ।

ଏହି ଅନୁମୋଦନ ଜାରି ତାରିଖଠାରୁ ୫ ବର୍ଷ ବା ଜେନେ କନଷ୍ଟେଲେସନର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆୟୁଷ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଯେଉଁଟି ଆଗରେ ହେବ) ବଳବତ୍ତର ରହିବ । ଏହା ଭାରତର ଦୁର୍ଗମ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକରେ ଉଚ୍ଚଗତିର ସାଟେଲାଇଟ ଇଣ୍ଟରନେଟ ପହଞ୍ଚାଇବା ଦିଗରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ । ତେବେ, ଷ୍ଟାରଲିଙ୍କର ସେବା ପ୍ରକାଶ ସରକାରୀ ବିଭାଗମାନଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିୟମାବଳୀ, ଅନୁମୋଦନ ଓ ଲାଇସେନ୍ସ ଅନୁଯାୟୀ ହେବ ।

ଷ୍ଟାରଲିଙ୍କ ଜେନେ ହେଉଛି ୪,୪୦୮ଟି ସାଟେଲାଇଟରୁ ଗଠିତ ଏକ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ କନଷ୍ଟେଲେସନ, ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରୁ ୫୪୦ ରୁ ୫୭୦ କିଲୋମିଟର ଉଚ୍ଚତାରେ

ପରିକ୍ରମଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି କନଷ୍ଟେଲେସନ ଭାରତ ଉପରେ ପ୍ରାୟ ୬୦୦ ଜିବିପିଏସ୍ ଡାଟା ଥୁପୁଟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଡିଜାଇନ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଓ ଅବହେଳିତ ଅଞ୍ଚଳ ସହ ସହରାଞ୍ଚଳରେ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଓ ଉଚ୍ଚଗତିର ଇଣ୍ଟରନେଟ ସଂଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବ । ଆଇଏନ-ସ୍ୱେପର ଏହି ଅନୁମୋଦନ ଭାରତର ମହାକାଶ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଉଦାରୀକରଣ କରିବା ଓ ଘରୋଇ ସହଭାଗୀତାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବାରେ ଏକ ମାଇଲଖୁଣ୍ଟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଉଛି ।

ଏହା ଡିଜିଟାଲ ଇଣ୍ଡିଆ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଡିଜିଟାଲ ବିଭେଦ ଦୂର କରିବା ସହ ନୂତନ ପିଢ଼ିର ଯୋଗାଯୋଗ ଭିତ୍ତିଭୂମି ବିସ୍ତାରକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିବ । ଶିଳ୍ପ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମତରେ, ଷ୍ଟାରଲିଙ୍କର ପ୍ରବେଶ ଲକ୍ଷ୍ୟାଧିକ ଭାରତୀୟଙ୍କ ପାଇଁ ସଂଯୋଗୀକରଣକୁ ବଦଳାଇ ଦେବ, ବିଶେଷ କରି ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ସ୍ଥଳଭାଗ ଇଣ୍ଟରନେଟ ଭିତ୍ତିଭୂମି ସୀମିତ ବା ଅସ୍ତିତ୍ୱହୀନ । ଏହି ସେବା ପରିବାର, ବ୍ୟବସାୟ ସ୍ଥୁଳ ଓ ଜରୁରୀ ସେବା ପାଇଁ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ବ୍ରଡ୍‌ବ୍ୟାଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରି ଶିକ୍ଷା, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ନୂତନ ଉତ୍ସାହନ ପାଇଁ ନୂଆ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ।

ଇଏନ-ସ୍ୱେପର ଜଣେ ମୁଖପାତ୍ର କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଷ୍ଟାରଲିଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଜାତୀୟ ସୁରକ୍ଷା ଓ ନିୟମାବଳୀ ଆନୁଗତ୍ୟ ସହିତ ନିକଟରୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରାଯିବ । ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସହ ସମନ୍ୱୟ ରଖୁଛି, କାରଣ ସାଟେଲାଇଟ ଇଣ୍ଟରନେଟ କନଷ୍ଟେଲେସନ ବିଶ୍ୱର ଡିଜିଟାଲ ଇକୋସିଷ୍ଟମରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ ହେଉଛି ।

ଏହି ଅନୁମୋଦନ ସହିତ, ଭାରତ ଏଲଇଓ ସାଟେଲାଇଟ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ବ୍ୟବହାର କରି ଇଣ୍ଟରନେଟ ପ୍ରବେଶ ବିସ୍ତାର କରୁଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କ ତାଲିକାରେ ସାମିଲ ହୋଇଛି । ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ, ଷ୍ଟାରଲିଙ୍କ ନିକଟରେ ଶ୍ରୀଲଙ୍କାରେ ବ୍ରଡ୍‌ବ୍ୟାଣ୍ଡ ସେବା ପାଇଁ ସାଟେଲାଇଟ ପରିଚାଳନା ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ଏହା ଭାରତରେ ଏକ ଅଧିକ

ସଂଯୋଜିତ ଓ ଡିଜିଟାଲ ସଶକ୍ତିକରଣ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରଣୟ କରାଯାଇ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି ।

ଜୁଲାଇ ୯ ତାରିଖରେ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଏକ ହତ୍ତତାଳ ବା 'ଭାରତ ବନ୍ଦ' ଡାକରା ହୋଇଥିଲା । ଯାହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରେଡ଼ ଯୁନିଅନ ଏବଂ କୃଷକ ସଂଗଠନମାନେ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ଏହି ହତ୍ତତାଳ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଶ୍ରମିକ ଓ କୃଷକ ବିରୋଧୀ ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଛି ।

ଭାରତ ବନ୍ଦ ଯୋଗୁଁ ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ୍, ପରିବହନ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଓ କୋଇଲା ଖଣି ଭଳି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହେବ, ଯାହା ସାଧାରଣ ଜୀବନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ବନ୍ଦ ବିଶେଷ ଭାବରେ ତାମିଲନାଡୁ ଓ ପୁଡୁଚେରୀରେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସ୍କୁଲ ଏବଂ କଲେଜ ବନ୍ଦ ରହିଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ: ଦିଲ୍ଲୀ, ନୋଏଡା, ଗାଜିଆବାଦ ଓ ଫରିଦାବାଦ ସମେତ ଅଧିକାଂଶ ରାଜ୍ୟରେ ସ୍କୁଲ, କଲେଜ ଓ ଘରୋଇ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଖୋଲା ରହିଥିଲା ।

ଏହି ହତ୍ତତାଳ ନୂଆ ଶ୍ରମ କୋଡ଼, ବେକାରୀ, ମୁଦ୍ରାସ୍ଥୀତି ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଯୋଜନାରେ କାଟ ବିରୋଧରେ ଡାକାଯାଇଛି । ଗ୍ରେଡ଼ ଯୁନିଅନମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସରକାର ବଡ଼ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ନୀତି ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଶ୍ରମିକ ଓ କୃଷକଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ ।

ଏହି ହତ୍ତତାଳରେ ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ ଗ୍ରେଡ଼ ଯୁନିଅନ କଂଗ୍ରେସ (INTUC), ଅଖିଲ ଭାରତୀୟ ଗ୍ରେଡ଼ ଯୁନିଅନ କଂଗ୍ରେସ (AITUC), ସେଣ୍ଟର ଅଫ ଇଣ୍ଡିଆନ ଗ୍ରେଡ଼ ଯୁନିଅନ (CITU) ଏବଂ ସମ୍ମୁଖିଷାନ ମୋର୍ଚ୍ଚା ପରି ସଂଗଠନ ସାମିଲ ଅଛନ୍ତି ।

ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଏକ ଭିଡିଓ ଭାଇରାଲ ହେଉଛି । ଏହି ଭାଇରାଲ ଭିଡିଓରେ ଦାବି କରାଯାଉଛି ଯେ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଏକ ନିବେଶ ଯୋଜନାର

ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ କେବଳ ୨୧,୦୦୦ ଟଙ୍କା ନିବେଶ କରି ପ୍ରତିଦିନ ୧.୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଲାଭ ମିଳିପାରିବ । ଏହା ସ୍ୱପ୍ନ ପରି ଶୁଣାଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ସାବଧାନ ରୁହନ୍ତୁ । ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନକଲି । ପ୍ରେମ ଇନଫର୍ମେସନ ବ୍ୟୁରୋ (PIB) ର ଫ୍ୟାକ୍ଟ ଚେକ ଯୁନିଟ୍ ସତ୍ୟକୁ ବାହାର କରିଛି ଯେ, ଏହି ଭିଡିଓଟି AI ଏବଂ ଡିପ ଫେକ ଟେକ୍ନୋଲୋଜିରେ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ସରକାର ସ୍ୱଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି କିମ୍ବା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କର ଏପରି କୌଣସି ଯୋଜନା କିମ୍ବା ପ୍ଲାନେଟ୍ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ।

PIB ର ଫ୍ୟାକ୍ଟ ଚେକ ଯୁନିଟ୍ ଏହାର ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ପୋଷ୍ଟରେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବେ କହିଛି, ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଭାଇରାଲ ହେଉଥିବା ଏହି ଭିଡିଓ ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ପ୍ରତିଦିନ ୧.୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଲାଭ ଦେଉଥିବା ଏକ ନିବେଶ ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନକଲି । ଏହି ଭିଡିଓଟି AI ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ବ୍ୟବହାର କରି ତିଆରି କରାଯାଇଛି । PIB ଲୋକଙ୍କୁ ଏପରି ଭ୍ରାମକ ସୂଚନା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବାକୁ ଏବଂ କୌଣସି ନିବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପୁଞ୍ଜୀନୁପୁଞ୍ଜ ତଦନ୍ତ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରିଛି ।

ଆଜିର ଯୁଗରେ, AI ଏବଂ ଡିପଫେକ ପ୍ରଯୁକ୍ତିର ଅପବ୍ୟବହାର ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ଠକମାନେ ଏପରି କୌଶଳ ବ୍ୟବହାର କରି ଲୋକଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଠକିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ବିଶେଷକରି ବଡ଼ ନେତା ଏବଂ ସରକାରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ନାମ ବ୍ୟବହାର କରି, ଏହି ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସହଜରେ ନିଜ ଜାଲରେ ଫସାଇ ଦିଅନ୍ତି । PIB ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛି ଯେ ଯେକୌଣସି ନିବେଶ ଯୋଜନାରେ ଟଙ୍କା ନିବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ବିଶ୍ୱାସନୀୟତା ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ବ୍ୟାଙ୍କିଂ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଡିପଫେକ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ଠକମାନେ ଡିପଫେକ ଭିଡିଓ କିମ୍ବା ଅଡିଓ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକଙ୍କୁ ମୁର୍ଖ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ

ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାଉଣ୍ଟ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ପାଆନ୍ତି, ଅନଧିକୃତ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଗୋପନୀୟ ସୂଚନା ଚୋରି କରନ୍ତି ।

ଆଗାମୀ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିହାରର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନୀତୀଶ କୁମାର ମହିଳା ଶକ୍ତି (ନାରୀ ଶକ୍ତି) ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ମଙ୍ଗଳବାର ସେ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ବିହାରର ସ୍ତ୍ରୀ ବାସିନ୍ଦା ଥିବା ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରୀ ଚାକିରିର ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ, ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୁଷର ପଦବୀରେ ୩୫ ପ୍ରତିଶତ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯିବ ।

ନୀତୀଶ କୁମାର କହିଛନ୍ତି, “ବିହାରର ମୂଳ ବାସିନ୍ଦା ଥିବା ମହିଳା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରୀ ସେବାର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀର ପଦବୀରେ ସିଧାସଳଖ ନିୟୁକ୍ତିରେ ୩୫% ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯିବ ।” ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ବିଭାଗରେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ନିଆଯାଇଛି । ଏକ୍ସରେ ପୋଷ୍ଟ କରି ନୀତୀଶ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ଓ ଶାସନ ତଥା ପ୍ରଶାସନରେ ବଡ଼ ଭୂମିକା ନେବାରେ ସହାୟକ ହେବ ।

ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଟନାରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ବୈଠକରେ ଗୃହୀତ ହୋଇଛି ।

ଏହା ସହିତ ଯୁବବର୍ଗଙ୍କୁ ସଶକ୍ତ କରିବା ଲାଗି ନୀତୀଶ କୁମାର ଆଉ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ବିହାରର ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ନିୟୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ, ତାଲିମ ଓ ସଶକ୍ତିକରଣ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବିହାର ଯୁବ କମିଶନ ଗଠନ କରିବ । ଏହି ନୂତନ ବିଧିବଦ୍ଧ ସଂସ୍ଥାକୁ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ମଙ୍ଗଳବାର ଅନୁମୋଦନ କରିଛି ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି, “ବିହାରର ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ନିୟୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ଦେବା,

ସେମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ କରି ସଶକ୍ତ ଓ ସମର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ବିହାର ଯୁବ କମିଶନ ଗଠନ କରାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ଆଜି ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଅନୁମୋଦନ କରିଛି ।”

ଏହି ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିହାରରେ ମହିଳା ଓ ଯୁବବର୍ଗଙ୍କୁ ସଶକ୍ତ କରିବା ଦିଗରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ ବୋଲି ରାଜନୈତିକ ମହଲରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି ।

୨୭/୧୧ ମୁମ୍ବାଇ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣର ମାଷ୍ଟରମାଇଣ୍ଡ ତହଜୁର ରାଣା ପାକିସ୍ତାନକୁ ନେଇ ଏକ ବଡ଼ ଖୁଲାସା କରିଛନ୍ତି । ତହଜୁର କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ପାକିସ୍ତାନୀ ସେନାର ସବୁଠାରୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଏଜେଣ୍ଟ ଥିଲେ । ସେ ମୁମ୍ବାଇରେ ହୋଇଥିବା ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରରେ ସାମିଲ ଥିବା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ତହଜୁର ବର୍ତ୍ତମାନ NIAର ହେପାଜତରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀର ବିହାର ଜେଲରେ ଅଛନ୍ତି । ମୁମ୍ବାଇ ପୋଲିସ କ୍ରାଇମବ୍ରାଞ୍ଚି ତାଙ୍କୁ ପଚରାଉଚରା କରୁଛନ୍ତି ।

ସଦ୍ୟତମ ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ, ମୁମ୍ବାଇ ପୋଲିସର କ୍ରାଇମବ୍ରାଞ୍ଚି ଦ୍ୱାରା ପଚରାଉଚରା ସମୟରେ, ତହଜୁର ୨୦୦୮ ମୁମ୍ବାଇ ଆକ୍ରମଣ, ପାକିସ୍ତାନ ଏବଂ IS ବିଷୟରେ ଅନେକ ବଡ଼ ତଥ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ତହଜୁର ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ପାକିସ୍ତାନୀ ସେନାର ସବୁଠାରୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଏଜେଣ୍ଟ ଥିଲେ ଏବଂ ଉପସାଗର ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ସାଉଦି ଆରବରେ ନିୟୁକ୍ତ ଥିଲେ । ତହଜୁର ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଅନେକ ଥର ପାକିସ୍ତାନ ସ୍ଥିତ ଲସ୍କର-ଏ-ତୋଇବା ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ସେ ଏଠାରେ ତାଲିମ ନେଇଥିଲେ ।

ପଚରାଉଚରା ସମୟରେ, ତହଜୁର କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୁମ୍ବାଇରେ ହୋଇଥିବା ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଜନା ସହିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆକ୍ରମଣ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଘୁରି ବୁଲୁଥିଲେ । ଏଥିରେ ଛତ୍ରପତି ଶିବାଜୀ ମହାରାଜ ଟର୍ମିନସ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ରାଣା କହିଛନ୍ତି ଯେ ୨୭/୧୧ ଆକ୍ରମଣ ପାକିସ୍ତାନର ଆଇଏମଆଇର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ହୋଇଥିଲା । ପାକ ସେନା ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇଥିଲା । ସେ

ଭାରତ ସହିତ ସାଉଦି ଆରବରେ ମଧ୍ୟ ରହୁଛନ୍ତି ।

ତହଜ୍ଜୁର ରାଶାଙ୍କ ନ୍ୟାୟିକ ହାଜତ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । ରାଶାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ କୋର୍ଟ ହାଜର ଜୁଲାଇ ୯ରେ । ସୁରକ୍ଷା କାରଣରୁ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ଶୁଣାଣି ଭର୍ତ୍ତୁଆଲ ମୋଡ ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯାଇଥିଲା । ରାଶାଙ୍କ ଓକିଲ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ଚିତ୍ରା ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ । ଯୁକ୍ତିକୁ ବିଚାର କରି କୋର୍ଟ ତିହାର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଜୁନ ୯ ସୁଦ୍ଧା ମାମଲାର ସ୍ଥିତି ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତହଜ୍ଜୁରଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣି ଭର୍ତ୍ତୁଆଲ ମୋଡ ମାଧ୍ୟମରେ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ।

ତହଜ୍ଜୁର ଏବଂ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଡେଭିଡ ହେଡଲିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଭଲ ବନ୍ଧୁତା ଥିଲା । ହେଡଲି ପରାତରା ସମୟରେ ତହଜ୍ଜୁରଙ୍କ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲା ।

ତିଈତୀୟ ଧାର୍ମିକ ନେତା ଦଲାଲ ଲାମା ଏବେ ନିରନ୍ତର ଆଲୋଚନାରେ ରହି ଆସୁଛନ୍ତି । ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶର ଧର୍ମଶାଳାରେ ତାଙ୍କ ୯୦ତମ ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରୁଥିବା ସମୟରେ, ଦଲାଲ ଲାମା ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ବଡ଼ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ଯାହା ପରେ ଚାଇନାରୁ ତୀବ୍ର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଆସିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ଘଟଣା ଥିଲା । ଏହାରି ଭିତରେ ଦଲାଲ ଲାମାଙ୍କୁ ଦେଶର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ମାନ ଭାରତ ରତ୍ନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଚାଲିଛି ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ।

ଇକୋନୋମିକ ଟାଇମ୍ସର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ଭାରତୀୟ ସାଂସଦମାନଙ୍କର ସର୍ବଦଳୀୟ ଫୋରମ ଦଲାଲ ଲାମାଙ୍କୁ ଭାରତ ରତ୍ନ ଦେବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛି । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ୮୦ ଜଣ ସାଂସଦ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କିମ୍ବା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇପାରେ ।

ତିଈତ ଉପରେ ସର୍ବଦଳୀୟ ଭାରତୀୟ ସଂସଦୀୟ ଫୋରମ ସଂଯୋଜକ ଭର୍ତ୍ତୁହରି ମହତାବଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ତିଈତୀୟ ପ୍ରଶାସନ (CTA) ସହିତ ଅନେକ ଧର

ସାକ୍ଷାତ କରିଛି । ସେହି ସମୟରେ, ରାଜ୍ୟ ସଭା ଏମପି ସୁଜିତ କୁମାର ମଧ୍ୟ ଏହି ପଦକ୍ଷେପରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଇକୋନୋମିକ ଟାଇମ୍ସ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ସମୟରେ ସୁଜିତ କୁମାର କହିଛନ୍ତି- ୮୦ ଜଣ ଏମପି ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ୨୦ ଜଣ ଏମପିଙ୍କ ସ୍ୱାକ୍ଷର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିନାହିଁ । ୧୦୦ ଜଣ ଏମପି ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିବା ପରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦାଖଲ କରାଯିବ ।

ଦଲାଇ ଲାମାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଉପରେ ଚାଇନାର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟର ଜବାବରେ ସୁଜିତ କୁମାର କହିଛନ୍ତି ଯେ ଦଲାଇ ଲାମାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବାଛିବାର ଚାଇନାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଫୋରମ ତିକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବିଭିନ୍ନ ମଞ୍ଚରେ ଉଠାଇବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି । ଏହା ଉପରେ ସଂସଦରେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରାଯିବ ।

ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ୨ ଜୁଲାଇରେ ଦଲାଇ ଲାମା ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଘୋଷଣା କରିବା ସମୟରେ ଏହି ଅଧିକାର ଗାଡେନ ଫୋଡ଼ରଙ୍କ ଟ୍ରଷ୍ଟକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ନିଜେ ଦଲାଇ ଲାମା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଚାଇନା ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲା ଏବଂ କଡ଼ା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଇଥିଲା । ଚାଇନା କହିଛି ଯେ ଦଲାଇ ଲାମାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବାଛିବା ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟାପାର ଏବଂ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଚାଇନା ସରକାର ନେବେ ।

ଶିବସେନା (UBT) ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଧବ ଠାକରେ ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ନବନିର୍ମାଣ ସେନା (MNS) ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ରାଜ ଠାକରେ ଦୁଇ ଦଶନ୍ଧି ପରେ ମୁମ୍ବାଇରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ମିଳିତ ରାଲିରେ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଏକାଠି ଦେଖା ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଭାବପ୍ରବଣ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ଉଭୟ ଭାଇ ପରସ୍ପରକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ପରସ୍ପରକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଥିଲେ, ଯାହା ମଞ୍ଚରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମର୍ଥକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସାହର ଲହରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସରକାର ହିନ୍ଦୀକୁ ତୃତୀୟ ଭାଷା ଭାବରେ ଲାଗୁ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବାତିଲ କରିବା ପରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ରାଜ୍ୟରେ ଭାଷା ବିଷୟରେ ରାଜନୈତିକ ବିତର୍କକୁ ପୁଣି ଥରେ ଉଷ୍ମ କରିଥିଲା ।

ରାଜ ଠାକରେ ତାଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣରେ କହିଥିଲେ, ମୁଁ ମୋର ଏକ ସାକ୍ଷାତକାରରେ କହିଥିଲି ଯେ ମୋର ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଯେକୌଣସି ରାଜନୀତି ଏବଂ ଲଢ଼େଇ ଅପେକ୍ଷା ବଡ଼ । ଆଜି ୨୦ ବର୍ଷ ପରେ, ମୁଁ ଏବଂ ଉଦ୍ଧବ ଏକାଠି ହୋଇଛୁ । ବାଲାସାହେବ ଯାହା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଦେବେନ୍ଦ୍ର ଫଡ଼ନଭିସ ତାହା କରିଛନ୍ତି । ଆମ ଉଭୟଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିବାର କାମ ।

ରାଜ କହିଥିଲେ ଯେ, ସେ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷା ବିରୋଧରେ ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଭାଷା ଲଦିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଏକ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନର ପ୍ରଭାବ ସାରା ଦେଶରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଏ । କିଏ କେଉଁ ଭାଷା ଶିଖିବା ଉଚିତ, ଏହା ଲୋକଙ୍କ ଅଧିକାର, ଏହାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଲଦି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କ୍ଷମତା ଆଧାରରେ ନିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଆତ୍ମା ବିରୁଦ୍ଧରେ ।”

ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି, ଯଦି କେହି ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଆଡ଼କୁ ଆଖି ଉଠାଇବେ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଆମ ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପରେ ଆମେ ଏକାଠି ହୋଇଛୁ ।

ଆଗାମୀ ପୌର ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ଠାକରେ ଭାଇମାନଙ୍କ ଏହି ଐତିହାସିକ ବୈଠକକୁ ଏକ ବଡ଼ ରାଜନୈତିକ ସଙ୍କେତ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଛି । ଭାଷା, ସ୍ୱାଭିମାନ ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ପରିଚୟ ଭଳି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଦୁଇ ନେତାଙ୍କ ଏକତା କେବଳ ଶିବସେନା ଏବଂ ଏମଏନଏନ୍‌ର କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ବିରୋଧୀ ଦଳଗୁଡ଼ିକର ସମୀକରଣକୁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନଜର ଏହା ଉପରେ ଯେ ଏହି ଏକତା କେବଳ ମଞ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରହିବ ନା ଆଗାମୀ

ନିର୍ବାଚନ ରଣନୀତିରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯିବ ।

ଶିବସେନା ଯୁବିଟିର ପୂର୍ବତନ ଏମ୍ପି ରାଜନ୍ ବିଚାରେଙ୍କ ଠାଣେ ଅଫିସ୍‌କୁ କେତେଜଣ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ଡକାଯାଇଛି । ସେଠାରେ ବିଚାରେଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କ କର୍ମୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରୁଛନ୍ତି । ଗ୍ରାହକଙ୍କ ସହ ମରାଠୀରେ କଥା ହେବା ପାଇଁ କର୍ମୀମାନେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ଡାକି ଦେଇଛନ୍ତି । ଜଣେ କର୍ମୀ ସ୍ଲୋଗାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ‘ମରାଠୀ ଭାଷାରେ କୁହ’ । ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାବେଳେ ସେ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିବା ସହ କ୍ଷମା ମାଗିବାକୁ କହୁଛନ୍ତି । ଚକିତ କରିଦେବା ଭଳି ଏକ ଭିଡ଼ିଓ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଭାଇରାଲ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଏନେଇ ଶିବସେନା ଯୁବିଟି ନେତା ଆଦିତ୍ୟ ଠାକ୍‌ରେ କହିଛନ୍ତି, ସେ ରାଜନ୍ ବିଚାରେଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ମରାଠୀ-ଅଣମରାଠୀ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନୁହେଁ । ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଜଣେ ଦଳୀୟ କର୍ମୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମୋବାଇଲ ଚାର୍ଜ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ନ ଦେବାରୁ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ହୋଇଥିଲା । ତାକୁ ନେଇ ଏହି ବିବାଦ ହୋଇଥିବା ବିଚାରେ କହିଥିଲେ ବୋଲି ଆଦିତ୍ୟ ଏକ ବିବୃତି ଜାରି କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ଆଦିତ୍ୟଙ୍କ ସଫେଇ ଉତ୍ତେଜନା ପ୍ରଶମିତ କରିପାରି ନାହିଁ । ମୁମ୍ବାଇର ଏକ ଇନ୍‌ଭେଷ୍ଟମେଣ୍ଟ ସର୍ଭିସ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସୁଶୀଲ କେଡ଼ିଆ କହିଛନ୍ତି, ଏମ୍‌ଏନ୍‌ଏସ୍ ମୁଖ୍ୟ ରାଜ୍ ଠାକ୍‌ରେଙ୍କ ଦାଦାଗିରିର ପ୍ରତିବାଦରେ ସେ ମରାଠୀ ନ କହିବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି । ରାଜ୍ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି କରନ୍ତୁ ବୋଲି ସୁଶୀଲ ଏକ୍ସ’ରେ ପୋଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ପରେ ଏମ୍‌ଏନ୍‌ଏସ୍ ପକ୍ଷରୁ ତାଙ୍କୁ ଧମକ ଦିଆଯିବାରୁ ସେ ଧାନାର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇ ପୋଲିସ୍ ସୁରକ୍ଷା ଲୋଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଗୁରୁବାର ମୁମ୍ବାଇ ମୀରା ରୋଡ୍‌ର ଦୋକାନୀ ବାବୁଲାଲ ଚୌଧରୀଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ ଘଟଣା ପ୍ରତିବାଦରେ ଅନେକ ଶହ ଦୋକାନୀ ରାସ୍ତାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ବିକ୍ଷୋଭ କରିଥିଲେ । ଏମ୍‌ଏନ୍‌ଏସ୍ କର୍ମୀଙ୍କ ଗୁଣ୍ଡାଗିରିକୁ ସେମାନେ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଏମ୍‌ଏନ୍‌ଏସ୍ ଏନେଇ କ୍ଷମା

ମାଗିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଛି । ମନ୍ତ୍ରୀ ନୀତେଶ ରାଣେ କହିଛନ୍ତି, ମରାଠୀ କହୁ ନ ଥିବା ଗରିବ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏମ୍‌ଏନ୍‌ଏସ୍ ଆକ୍ରମଣ କରୁଛି । ସେମାନଙ୍କ ସାହସ ଥିଲେ ନୁଲ ବାଜାର ଓ ମହମ୍ମଦ ଅଲୀ ରୋଡ୍ ଭଳି ମୁସଲିମ ବହୁଳ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାଇ ବଳ ଦେଖାନ୍ତୁ ।

ମୁମ୍ବାଇ ଯୁନିଭର୍ସିଟି ପ୍ରଫେସର ଦୀପକ ପାଠ୍ଟାର ରାଜ୍ୟର ସୁଲଗୁଡ଼ିକରେ ହିନ୍ଦୀକୁ ତୃତୀୟ ଭାଷାର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ ନେଇ ଫତ୍ତନବିସ ସରକାରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିକ୍ଷୋଭ କରିବାରୁ ତାଙ୍କ ସହ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣଙ୍କ ନାମରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଛି । ବିଏମ୍‌ସି ଅଫିସ ବାହାରେ ହୋଇଥିବା ଏହି ବିକ୍ଷୋଭରେ ଉଦ୍ଧବ ଠାକ୍‌ରେ ଓ ଅନ୍ୟ ବିରୋଧୀ ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲେ ।

ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ବଡ଼ଧରଣର ଦୁର୍ନୀତି ହୋଇଛି । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ତଦନ୍ତ ବ୍ୟୁରୋ (ସିବିଆଇ) ଏହାର ପର୍ଦ୍ଦାଫାଶ କରିବା ସହ ମୋଟ ୩୪ ଜଣଙ୍କ ନାମରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିଛି । ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ, ନ୍ୟାଶନାଲ ମେଡିକାଲ କମିଶନ (ଏନ୍‌ଏମ୍‌ସି)ର କେତେଜଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମେତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅନୁଦାନ ଆୟୋଗ (ୟୁଜିସି)ର ଜଣେ ପୂର୍ବତନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ରହିଛନ୍ତି । ଏହି ଅଧିକାରୀମାନେ ଘରୋଇ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସରକାରଙ୍କ ନିୟମକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ବିପୁଳ ଟଙ୍କା ଲାଞ୍ଜି ନେଇଥିବା ପଦାକୁ ଆସିବା ପରେ ସିବିଆଇ ପକ୍ଷରୁ ତନାଘନା ଚାଲିଛି ।

ଧରିଥିବା ଏହି ରାକେଟରେ ଟାଟା ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ସୋସିଆଲ ସାଇନ୍‌ସ୍ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଡି.ପି. ସିଂ, ଗୀତାଞ୍ଜଳି ଯୁନିଭର୍ସିଟି ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ମୟୂର ରାଭାଲ, ରାଓଡ୍‌ପୁରା ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ମେଡିକାଲ ସାଇନ୍‌ସ୍ ଆଣ୍ଡ ରିସର୍ଚ୍ଚ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ରବିଶଙ୍କରଜୀ ମହାରାଜ ଓ ଇଣ୍ଡୋକ୍ସ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସୁରେଶ ସିଂ ଭଦୋରିଆ ରହିଛନ୍ତି ।

ଏଫ୍‌ଆଇଆର୍‌ରେ ଏମାନଙ୍କ ସମେତ ୩୪ ଜଣଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ ସିବିଆଇ ୮ ଜଣଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିସାରିଲାଣି । ଗିରଫ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏନ୍‌ଏମ୍‌ସି ଟିମ୍‌ର ୩ ଡାକ୍ତର ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ନୟା ରାୟପୁରସ୍ଥିତ ରାଓତ୍‌ପୁରା ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ମେଡିକାଲ ସାଇନ୍‌ସ୍ ଆଣ୍ଡ ରିସର୍ଚ୍ଚକୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏହାର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ ୫୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଲାଞ୍ଜି ନେଇଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏପରି କି ଏହି ସିଣ୍ଡିକେଟ୍‌ର ଚେର କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ବିଛି । ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ୮ ଅଧିକାରୀ ମେଡିକାଲ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ଏକ ନେଟ୍‌ୱର୍କ ଜରିଆରେ ଅନେକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ତଥ୍ୟ ତଥା ଗୋପନୀୟ ଫାଇଲ ହାତେଇବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ହେଲେ ପୁନର୍ ମୀନା, ଧରମବୀର, ପୀୟୂଷ ମାଲ୍ୟାନ୍, ଅନୁପ ଜୈସ୍ୱାଲ, ରାହୁଲ ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ, ଦୀପକ, ମନୀଷା ଓ ଚନ୍ଦନ କୁମାର । ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ହସ୍ତଗତ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମେଡିକାଲ କଲେଜ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଜାଲିଆତି କରି ମିଛରେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ଭିତ୍ତିଭୂମି ଓ ଅନ୍ୟ ଜରୁରୀ ମାପଦଣ୍ଡ ରହିଥିବା ଦର୍ଶାଇ ପାରିଥିଲେ । ଘୋଷ୍ଟ ଫାକଲ୍ଟି, ନକଲି ରୋଗୀଙ୍କ ଆଡ୍‌ମିଶନ, ବାୟୋମେଟ୍ରିକ୍ ଆଟେଣ୍ଡାନ୍‌ସ ସିଷ୍ଟମ୍ ଆଦିରେ ହେରଫେର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥିସକାଶେ ହାଓ୍ୱଲା ଜରିଆରେ ଅନେକ କୋଟି ଟଙ୍କା ହାତେଇଥିବା ସିବିଆଇ ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଜାତୀୟ ସୁରକ୍ଷା ଆଧାରରେ ଅଟୋମୋବାଇଲ କ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ ଆମେରିକା ଦ୍ୱାରା ଲଗାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ ପ୍ରତି ଜବାବରେ ଭାରତ ଶୁକ୍ରବାର ବିଶ୍ୱ ବାଣିଜ୍ୟ ସଂଗଠନ (WTO) ରେ ଆମେରିକା ବରୋଧରେ ପ୍ରତିଶୋଧମୂଳକ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛି ।

ତୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କ ସରକାରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବାଣିଜ୍ୟ ରୁକ୍ଷି ଉପରେ ଚାଲିଥିବା ଆଲୋଚନା ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି । ଭାରତ WTOର ସାମଗ୍ରୀ ବାଣିଜ୍ୟ

ପରିଷଦକୁ ଜଣାଇଥିଲା ଯେ ଜାତୀୟ ସୁରକ୍ଷା ଆଧାରରେ ଅଟୋମୋବାଇଲ ଉପରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ ପ୍ରତି ଜବାବରେ ଏହା ଆମେରିକାରୁ ଆମଦାନି ହେଉଥିବା କିଛି ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ରିହାତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଧ୍ୟବାଧକତା ହ୍ରାସ କରିବ ।

ଭାରତର ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପରେ, WTO କହିଛି, ରିହାତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଧ୍ୟବାଧକତାର ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସ୍ଥଗିତୀକରଣ ଅଧୀନରେ, ଆମେରିକାରେ ନିର୍ମିତ କିଛି ଉତ୍ପାଦ ଉପରେ ଶୁଳ୍କ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ଆପଣଙ୍କୁ କହିରଖୁଛୁ ଯେ ଏହି ବର୍ଷ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୭ ତାରିଖରେ ଆମେରିକା ଭାରତରୁ ଆସୁଥିବା ଅଟୋମୋବାଇଲ ଏବଂ ଅଟୋ ପାର୍ଟସ ଉପରେ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାବରେ ୨୫ ପ୍ରତିଶତ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିଥିଲା, ଯାହା ୩ ମେରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଟ୍ରମ୍ପ କହିଥିଲେ ଯେ ଆମେରିକା ଦଶନ୍ଧି ଧରି ବିଶ୍ୱ ବାଣିଜ୍ୟରେ କ୍ଷତି ସହୁଛି ଏବଂ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ଦେଶର ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବ କାରଣ ଆମେରିକୀୟ ବଜାରରେ ଅନ୍ୟ ଦେଶର କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ଠାରୁ କମ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହେବ ।

ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ କହିଦେଉଛୁ ଯେ ହାଲୁକା ଟ୍ରକ, କାର, ଲିଥିୟମ-ଆୟନ ବ୍ୟାଟେରୀ, ଟାୟାର, ସ୍ୱାର୍କ ପ୍ଲଗ ତାର, ସକ ଅବଜର୍ଭର, ଇଞ୍ଜିନ, ଟ୍ରାନ୍ସମିସନ ଭଳି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କ ଶୁଳ୍କରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଟ୍ରମ୍ପ ଏହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ WTOରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଭାରତ କହିଛି ଯେ ଏଗୁଡ଼ିକ GATT (ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ଶୁଳ୍କ ଉପରେ ସାଧାରଣ ରୁକ୍ତିନାମା) ୧୯୯୪ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ରୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଆମେରିକା ଧାରା ୧୨.୩, AoS ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ଭାରତ ସହିତ ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ କରିଛି, ତେଣୁ ଭାରତ ଧାରା ୮, AoS ଅନୁଯାୟୀ ରିହାତିକୁ ସ୍ଥଗିତ କରିବାର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ସଂରକ୍ଷଣ କରେ ।

ତେଲଙ୍ଗାନାର ଫାୟାରବ୍ରାଣ୍ଡ ନେତା ଏବଂ ଗୋଶାମହଲ ବିଧାୟକ ଟି ରାଜା ସିଂହ

ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି(ଭାଜପା)ରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ତେଲଙ୍ଗାନା ପାର୍ଟି ନେତୃତ୍ୱ ସହିତ କିଛି ଦିନ ଧରି ବିବାଦ ଚାଲିଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ଭାଜପା ସଭାପତି ପଦ ପାଇଁ ଭାଜପା ହାଇକମାଣ୍ଡ୍ର ଏନ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ରାଓଙ୍କ ନାମକୁ ସହମତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ତାଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରିଛି । କୁହାଯାଉଛି ଯେ ଏଥିରେ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ସେ ରାଜ୍ୟ ସଭାପତି ସଞ୍ଜୟ କୁମାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ତାଙ୍କର ଇସ୍ତଫା ପଠାଇଛନ୍ତି ।

ରାଜା ସିଂହ ଏହି ଇସ୍ତଫାକୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ କର୍ମୀଙ୍କ ସ୍ୱର ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ, କିନ୍ତୁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ରାଜା ସିଂହ ଭାଜପାର ତେଲଙ୍ଗାନା ରାଜ୍ୟ ସଭାପତି ଜି କିଶନ ରେଡ୍ଡିଙ୍କୁ ଏକ ଚିଠିରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏନ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ରାଓଙ୍କ ନିମ୍ନୁକ୍ତି ଦଳୀୟ କର୍ମୀ ଏବଂ ନେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଭୀର ନିରାଶା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ କେତେକ ଲୋକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନେତୃତ୍ୱକୁ ଭୁଲ ବୁଝାଇ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଦଳର ସ୍ୱାର୍ଥ ଅପେକ୍ଷା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ।

ଗୋଶାମହଲ ବିଧାୟକ ରାଜା ସିଂହ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତେଲଙ୍ଗାନାରେ ଭାଜପା ସରକାର ଗଠନ କରିବାକୁ ଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ଭୁଲ ନେତୃତ୍ୱ ଚୟନ ଯୋଗୁ ଏହି ସୁଯୋଗ ଖସିଯାଉଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଛି । ରାଜା ସିଂହ ତାଙ୍କର ସାର୍ବଜନୀନ ବିବୃତ୍ତିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଭାଜପା ଛାଡିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେ ହିନ୍ଦୁତ୍ୱ ବିଚାରଧାରୀ ଏବଂ ଗୋଶାମହଲର ଲୋକଙ୍କ ସେବା ପ୍ରତି ପ୍ରତିବଦ୍ଧ ରହିବେ ।

ସେ କହିଛନ୍ତି, ‘ମୋର ପଦକ୍ଷେପ ବିଚାରଧାରୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ନେତୃତ୍ୱ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ । ମୁଁ ହିନ୍ଦୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଠିଆ ହେବି ।’ ସେ ଦଳର ବରିଷ୍ଠ ନେତୃତ୍ୱ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି, ଜେପି ନନ୍ଦା, ଅମିତ ଶାହା ଏବଂ ବିଏଲ୍ ସନ୍ତୋଷଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ବିହାରର ଜେହାନାବାଦରେ ଏକ ୧୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ରାସ୍ତା ପ୍ରକଳ୍ପ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଭୁଲ କାରଣ ପାଇଁ । ପାଟଣା-ଗୟା ମୁଖ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ ୭.୪୮ କିଲୋମିଟର ଲମ୍ବର ଏହି ରାସ୍ତା ପ୍ରଶସ୍ତିକରଣ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ରାସ୍ତା ମଝିରେ ଥିବା ଗଛକୁ ନ ହଟାଇ ଠିକାଦାର କାମ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ପଥଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁର୍ଘଟଣାର ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ଜେହାନାବାଦ, ପାଟଣାଠାରୁ ୫୦ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଏହି ରାସ୍ତାରେ ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଏକ ସରଳରେଖାରେ ମଧ୍ୟ ନାହାନ୍ତି, ଯାହା ଚାଳକମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଦିଗ ବଦଳାଇ ଚାଳନା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଛି । ଜିଲା ପ୍ରଶାସନ ରାସ୍ତା ପ୍ରଶସ୍ତିକରଣ ପାଇଁ ବନ ବିଭାଗକୁ ଗଛ ହଟାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ମାଗିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବନ ବିଭାଗ ୧୪ ହେକ୍ଟର ଜଙ୍ଗଲ ଜମିର କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରି ଅନୁମତି ଦେଇ ନଥିଲେ । ଫଳରେ, ପ୍ରଶାସନ ଏଭଳି ଅବାସ୍ତବ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଗଛକୁ ନ ହଟାଇ ତା' ଚାରିପାଖରେ ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ କରିଛି ।

ଏହି ରାସ୍ତାରେ ଗଛ ମଝିରେ ରହିବା ହେତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିସାରିଛି । ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ, ଏହା ଏକ “୧୦୦ କୋଟିର ମୃତ୍ୟୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ” ପରି ହୋଇଛି । ତେବେ, ଜିଲା ପ୍ରଶାସନ ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉନଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି । ଯଦି ଏହି ରାସ୍ତାରେ ବଡ଼ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟେ ଓ ଜୀବନହାନି ହୁଏ, ତେବେ ଏହାର ଦାୟିତ୍ୱ କିଏ ନେବେ, ତାହା ଏକ ଅମୀମାଂସିତ ପ୍ରଶ୍ନ ହୋଇ ରହିଛି ।

ତାମିଲନାଡୁର ତିରୁଭନ୍ନାମଲାଇ ଜିଲାର ୨୫ ବର୍ଷୀୟ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ସୈନିକ ଏସ ବିଜୟନ ତାଙ୍କ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ମନ୍ଦିରକୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଅରୁଲମିୟୁ ରେଣୁଗାମ୍ପଲ ଅମ୍ମାନ ମନ୍ଦିରର ଦାନ ବାକ୍ସରୁ ୪କୋଟି ଟଙ୍କାର ସମ୍ପତ୍ତିର

କାଗଜପତ୍ର ମିଳିବା ପରେ ବିଜୟନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଥିଲା ।

ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ତାଙ୍କ ପରିବାରଠାରୁ ଦୂରରେ ରହୁଥିବା ବିଜୟନ ରୂପଚାପ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଦାନ ବାଙ୍କରେ ୧୦ ସେଣ୍ଟ ଜମି ଏବଂ ଏକ ମହଲା ଘରର ମୂଲ୍ୟ କାଗଜପତ୍ର ରଖିଥିଲେ । ଏହା ସହିତ ଏକ ହାତଲେଖା ନୋଟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଝିଅମାନଙ୍କ ଅବହେଳା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଯୋଗୁଁ ସେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି ।

ମନ୍ଦିର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ଏମ. ସିଲ୍ମାମୁରସନ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମନ୍ଦିର ଇତିହାସରେ ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ଯେ ଦାନ ବାଙ୍କରୁ ମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି କାଗଜପତ୍ର ମିଳିଛି । ପ୍ରତି ଦୁଇ ମାସରେ ଥରେ ଦାନ ବାଙ୍କ ଖୋଲାଯାଏ ଏବଂ ଏଥର ନଗଦ ସହିତ, ଜମି ଏବଂ ଘର ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଆଇନଗତ କାଗଜପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ମିଳିଛି । ଏହା ସହିତ, ମିଳିଥିବା ନୋଟରେ, ବିଜୟନ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନ୍ଦିରର ସେବାରେ ଏବଂ ଭଗବାନଙ୍କ ନାମରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛନ୍ତି । ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ଏହି ଦାନକୁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିବେ ।

ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ ଏକ ବିବୃତ୍ତିରେ, ଏସ ବିଜୟନ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ଝିଅମାନେ କେବଳ ତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଉ ନଥିଲେ, ବରଂ ତାଙ୍କର ଦୈନନ୍ଦିନ ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଝଗଡ଼ା କରୁଥିଲେ । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସେ ତାଙ୍କର କଷ୍ଟ ଅର୍ଜିତ ଟଙ୍କା ସେମାନଙ୍କୁ ନ ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ମାନସିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲେ । ବିଜୟନ ଗତ ଦଶ ବର୍ଷ ଧରି ଏକା ରହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିୟମିତ ଭାବରେ ରେଣୁଗାମୁଲ ଅମ୍ଳାନ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଆନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୋର ପରିବାର ନଥିବା ସମୟରେ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଦେବୀ ମୋତେ ସାହାରା ଦେଇଥିଲେ । ମୋର ସମ୍ପତ୍ତି ଏବେ ସେହି ଦେବୀଙ୍କ ସେବାରେ ଯିବ ।

ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥଯାତ୍ରାକୁ ନେଇ ଚୁଇଟ୍ କରି ବିବାଦରେ ଫସିଛନ୍ତି ବରିଷ୍ଠ ସାମ୍ବାଦିକ ରାଜଦୀପ ସର୍ଦ୍ଦେଶାଇ । ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁରୀ ରଥଯାତ୍ରା ସହିତ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଦୀଘା ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ରଥଯାତ୍ରାକୁ ତୁଳନା କରି ଅତୁଆରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ରାଜଦୀପ । ଅଭିନେତା ସବ୍ୟସାଚୀ ମିଶ୍ର ରାଜଦୀପଙ୍କ ଏଭଳି ପୋଷ୍ଟକୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ସହିତ ଏହା କୋଟି କୋଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଭାବାବେଗକୁ ଆଘାତ ଦେଇଥିବାରୁ ଏଥିପାଇଁ ସେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ । କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁଇଟ୍ ଓ୍ଵାର୍ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ତେବେ ସବ୍ୟସାଚୀଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ ଅନେକ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ବାହାରିବା ପରେ ଶେଷରେ ରାଜଦୀପ ଏନେଇ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ।

ତେବେ ଏହାପରେ ରାଜଦୀପ ପୁଣିଥରେ ପୁରୀକୁ ନେଇ ଏକ ଚୁଇଟ୍ କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିରେ ସେ କହିଛନ୍ତି, ଆଜି ସକାଳେ ପୁରୀର ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ଦଳାଚକଟାରେ ୩ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଅନେକ ଆହତ ହୋଇଛନ୍ତି । ପୀଡ଼ିତ ଏବଂ ଆହତଙ୍କ ପରିବାର ପାଇଁ ସମବେଦନା ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି । ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ମଣିଷ ଜୀବନ କ'ଣ ଏତେ ଶସ୍ତ୍ରା ଯେ ଆମେ ଗୋଟିଏ ଦଳାଚକଟା ଖବରରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଖବରକୁ ଯାଉଛୁ ? ଭିଡ଼ ପରିଚାଳନାକୁ କେବେ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯିବ କି ? ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସ କ'ଣ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ? ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ କିଏ ଦାୟୀ: ଭକ୍ତ ନା ପ୍ରଶାସନ ?

ରାଜଦୀପ ଶୁକ୍ରବାର ରାତିରେ ତାଙ୍କ ଏକ୍ସ ଆକାଉଣ୍ଟରେ ପୋଷ୍ଟ କରି ଲେଖିଥିଲେ, ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥଯାତ୍ରାର ଏବେ ଦୁଇଟି ଠିକଣା । ମୂଳ ରଥଯାତ୍ରା ପୁରୀରେ ହେଉଥିବାବେଳେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଦୀଘା ମଧ୍ୟ ଏବେ ରଥଯାତ୍ରାର ନୂତନ ଠିକଣା ପାଲଟିଛି । ତେବେ ସବ୍ୟସାଚୀ ଏହାକୁ ରିଚୁଇଟ୍ କରିବା ସହିତ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ନିନ୍ଦା

କରିଥିଲେ । ରାଜଦୀପ୍ତଙ୍କ ଏଭଳି ଦାୟିତ୍ୱହୀନ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ କୋଟି କୋଟି ଓଡ଼ିଆ ତଥା ଜଗନ୍ନାଥ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେଇଥିବାରୁ ସେ ଏଥିପାଇଁ କ୍ଷମା ମାଗନ୍ତୁ ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ ।

ସବ୍ୟସାଚୀଙ୍କ ଟୁଇଟ୍‌କୁ ଲୋକଙ୍କ ସମର୍ଥନ ମିଳିବା ଦେଖି ରାଜଦୀପ୍ତ ପୁନର୍ବାର ଆଉ ଏକ ପୋଷ୍ଟ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ପୁରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଯାତ୍ରାର କୌଣସି ତୁଳନା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ସର୍ବଦା ରଥଯାତ୍ରାର ମୂଳ କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ରହିବ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ଦୀଘାରେ ହେଉଥିବା ରଥଯାତ୍ରାକୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ପୋଷ୍ଟ କରିଥିଲେ । କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଭଳି ଟୁଇଟ୍ ଓ୍ୱାର ଚାଲିବା ପରେ ରାଜଦୀପ୍ତ ନିଜର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ନେଇ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ଆଉ ଏକ ପୋଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ।

ଏନେଇ ସବ୍ୟସାଚୀ କହିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କଭଳି ସାମ୍ବାଦିକଙ୍କ ପାଖରୁ ଏଭଳି କଥା ଆଶା କରାଯାଏନି । ଏହା କେବଳ ଏକ ପୋଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଜାତୀୟସ୍ତରରେ ଏକ ପ୍ରୋପାଗଣ୍ଡା ଡିଆରି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ବିରୋଧ କରିବା ଦରକାର । ରଥଯାତ୍ରା ସମୟରେ ହଜାର ହଜାର ସ୍ଥାନରେ ଏଭଳି ରଥଯାତ୍ରା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି । ମାତ୍ର କେହି ବି ପୁରୀ ରଥଯାତ୍ରା ସହିତ ଏଭଳି ତୁଳନା କରିବାକୁ ଦୁଃସାହସ କରିନାହାନ୍ତି । ଧୀରେ ଧୀରେ ମୋ ପୋଷ୍ଟକୁ ସମର୍ଥନ ମିଳିବା ଦେଖି ଶେଷରେ ସେ ଜଗନ୍ନାଥପ୍ରେମୀଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଁଛନ୍ତି ବୋଲି ସବ୍ୟସାଚୀ କହିଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ମହାନଗର ନିଗମ (ବିଏମସି)ର ଅତିରିକ୍ତ କମିଶନର ରତ୍ନାକର ସାହୁଙ୍କୁ ସୋମବାର ନିଜ ଅଫିସରେ କିଛି ଯୁବକ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଘଟଣାଟି ସେତେବେଳେ ଘଟିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସାହୁ ଗ୍ରୀତାନ୍ତ ସ ରିଡ୍ରେସାଲ ବୈଠକରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ ।

ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ, ଛଅ ଜଣ ଅଜଣା ସୁବକ ସାହୁଙ୍କ ଚାମ୍ପୁରକୁ ଅନଧିକୃତ ଭାବେ ପ୍ରବେଶ କରି ବିନା କାରଣରେ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆକ୍ରମଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ରହିଛି । ଘଟଣାର ଏକ ଭିଡିଓ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଭାଇରାଲ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଘଟଣା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ରଖି ରତ୍ନାକର ସାହୁ କହିଛନ୍ତି, “ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନେ ମୋ ପାଇଁ ଅଜଣା । ମୁଁ ଏହି ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ ଉଚ୍ଚ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଜଣାଇବି ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଏକ ଏଫଆଇଆର ଦାଖଲ କରାଯିବ ।”

ପ୍ରତିବାଦରେ ବିଏମସି କର୍ମଚାରୀମାନେ ଅଫିସ ପରିସରରେ ଧାରଣା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଦିନସାରା କାମ ବନ୍ଦ ରଖିଥିଲେ । ସେମାନେ ଅପରାଧୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ତୁରନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନାଗରିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ନତ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦାବି କରିଛନ୍ତି ।

BMC ଅତିରିକ୍ତ କମିଶନରଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ ଘଟଣାରେ ଗିରଫ ହୋଇଥିଲେ ଜଗନ୍ନାଥ । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ମହାନଗର ନିଗମ (BMC) ଅତିରିକ୍ତ କମିଶନରଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ମାମଲାରେ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଭାରତୀୟ ନୂତନ ସଂହିତା (BNS) ଅଧୀନରେ ୧୧ଟି ଧାରା ଯଥା ୩୩୩, ୧୩୨, ୧୨୧(୧), ୧୨୧(୨), ୩୫୧(୨), ୬୨, ୩୦୪, ୫୪, ୬୧(୨), ୧୮୯(୨), ଓ ୧୯୦/୩(୫) ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ ରୁଜୁ ହୋଇଥିଲା ।

ପୂର୍ବରୁ କୋର୍ଟରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଜାମିନ ଆବେଦନ ନାମଞ୍ଜୁର ହେବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ୧୪ ଦିନ ପାଇଁ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହାଜତକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ।

ଘଟଣା ଅନୁଯାୟୀ, ଗତ ୩୦ ଜୁନରେ ବିଏମସି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଜନଅଭିଯୋଗ ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ଅତିରିକ୍ତ କମିଶନର ରତ୍ନାକର ସାହୁଙ୍କ ଉପରେ ୬-୭ ଜଣଙ୍କ ଏକ

ଗୋଷ୍ଠୀ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ସାଧୁ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ, ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ କଲରୁ ଧରି ଟାଣି ନେଇ ମାରପିଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ନାଁରେ ଅପମାନଜନକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଏହି ଘଟଣାରେ ପୋଲିସ ପୂର୍ବରୁ ୫ ଜଣଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲା, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଜପା କର୍ମୀରେଟର ଜୀବନ ରାଉତ, ରଶ୍ମି ରଞ୍ଜନ ମହାପାତ୍ର, ଦେବାଶିଷ ପ୍ରଧାନ, ସଚିକାନ୍ତ ସ୍ୱାଇଁ ଓ ସଞ୍ଜୀବ ମିଶ୍ର ରହିଛନ୍ତି ।

ଏହି ମାମଲାରେ ଓଡ଼ିଶା ଆଡମିନିଷ୍ଟ୍ରେଟିଭ ସର୍ଭିସ (ଓଏଏସ) ସଂଘ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ ‘ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ’ ଓ ‘ମାଷ୍ଟରମାଇଣ୍ଡ’ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରି ତାଙ୍କ ତୁରନ୍ତ ଗିରଫ ଦାବି କରିଥିଲା । ସଂଘ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀଙ୍କୁ ଏକ ଦାବିପତ୍ର ଦେଇ ୩ ଦିନର ଅଲଟିମେଟମ ଜାରି କରିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଗିରଫ ସହ ସମସ୍ତ ଫିଲ୍ଡ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ଓ ଘଟଣାର ସର୍ବସାଧାରଣ ନିନ୍ଦା ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସହିତ ଓଏଏସ ଅଧିକାରୀମାନେ ରାଜ୍ୟର ୨୦ରୁ ଅଧିକ ଜିଲ୍ଲାରେ ମାସ ଲିଭରେ ଯାଇ ପ୍ରଶାସନିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲେ ।

ତୃଣମୂଳ କଂଗ୍ରେସ (ଟିଏମସି) ଏମପି ମହୁଆ ମୈତ୍ରା ଝାରସୁଗୁଡ଼ାରେ ୪୨୧ ଜଣ ବେଙ୍ଗଲି ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ଅଟକ ରଖାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରି ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କୁ କଡ଼ା ଚେତାବନୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏକ ଭିଡିଓ ବାର୍ତ୍ତା ଜରିଆରେ ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୨୩ ଜଣ ତାଙ୍କ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ କୃଷ୍ଣନଗରର ମିର୍ଜାପୁର ଗାଁର, ଯେଉଁମାନେ ଆଧାର କାର୍ଡ ଭଳି ବୈଧ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ରଖିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଓରିଏଣ୍ଟ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନରେ ବେଆଇନ ଭାବେ ଅଟକ ରଖାଯାଇଛି ।

ମହୁଆ ତାଙ୍କ ଭିଡିଓ ବାର୍ତ୍ତାରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ, ମୁଖ୍ୟ ସଚିବ ଏବଂ ଡିଜିପିଙ୍କୁ ଅପିଲ କରି ଏହି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ।

ସେ କହିଛନ୍ତି, “ଭାବିବା ଭାବିତ ନୁହେଁ ଯେ ଏହି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲଢ଼ିବାକୁ କେହି ନାହାନ୍ତି ।” ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଭାଜପା ସରକାର ଓଡ଼ିଶାରେ କ୍ଷମତାକୁ ଆସିବା ପରେ ଏଭଳି ଘଟଣା ନିତିଦିନିଆ ହେଉଛି, ଯାହା ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ୨୪ ବର୍ଷର ଶାସନକାଳରେ କେବେ ଘଟିନଥିଲା ।

ମହୁଆ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି, “ଓଡ଼ିଶାର ପର୍ଯ୍ୟଟନ ରାଜସ୍ୱରୁ ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ବେଙ୍ଗଲରୁ ଆସୁଛି । ଯଦି ଆପଣ ଆମ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇବେ, ତେବେ ଆମ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ଓଡ଼ିଶା ଆସିବା ବନ୍ଦ କରିଦେବେ ।” ସେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କୁ ଏହି ମାମଲାକୁ ଗୁରୁତର ସହ ନେଇ ଅଟକ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଜୋରଦାର ଦାବି କରିଛନ୍ତି ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଓଡ଼ିଶା ପୋଲିସର ଆଇଜି (ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ) ହିମାଂଶୁ ଲାଲ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଅଟକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବେଆଇନ ପ୍ରବାସୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ରାଜ୍ୟବ୍ୟାପୀ ଅଭିଯାନର ଅଂଶ ଏବଂ ଏହା ଜାତୀୟ ସୁରକ୍ଷା ଓ ଆଇନର ଶାସନ ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛି । ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ବୈଧ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଉଛି କିମ୍ବା ମୁକ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ବରିଷ୍ଠ ଭାଜପା ନେତା ମନମୋହନ ସାମଲ ପୁଣି ଥରେ ଓଡ଼ିଶା ଭାଜପାର ରାଜ୍ୟ ସଭାପତି ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଦୟରେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସର୍ବସହମତିରେ ତାଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଥ ଥର ପାଇଁ ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀରେ ନିର୍ବାଚିତ କରାଯାଇଛି ।

ସୋମବାର ଭାଜପା ରାଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ନାମାଙ୍କନ ଦାଖଲ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶେଷ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ମନମୋହନ ସାମଲ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥୀ ଭାବେ ନାମାଙ୍କନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆଜି ନିର୍ବାଚନ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ସଞ୍ଜୟ ଜୟସ୍ୱାଲ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ମନମୋହନଙ୍କ ନାମକୁ ରାଜ୍ୟ ସଭାପତି ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ସୋମବାର ଭାଜପା ରାଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ନାମାଙ୍କନ ଦାଖଲ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶେଷ

ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ମନମୋହନ ସାମଲ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥୀ ଭାବେ ନାମାଙ୍କନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆଜି ନିର୍ବାଚନ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ସଞ୍ଜୟ ଜୟସ୍ୱାଲ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ମନମୋହନଙ୍କ ନାମକୁ ରାଜ୍ୟ ସଭାପତି ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

୨୦୨୪ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ମନମୋହନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଭାଜପା ଓଡ଼ିଶାରେ ଐତିହାସିକ ବିଜୟ ହାସଲ କରି ଏକାକୀ ସରକାର ଗଠନ କରିଥିଲା । ତାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ଓ ରଣନୀତିକୁ ଦଳୀୟ କର୍ମୀମାନେ ଭଲ ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ନିର୍ବାଚନ ସହିତ ମନମୋହନ ରାଜ୍ୟ ବିଜେପିର ମଙ୍ଗ ଧରି ନୂଆ ଇନିଂସ ଆରମ୍ଭ କରିବେ ।

ସକାଳୁ ସକାଳୁ ପୁରୀରେ ଘଟିଛି ବଡ଼ ଅଘଟଣ । ଶରଧାବାଲିରେ ଚାଲିଗଲା ୩ ଭକ୍ତଙ୍କ ଜୀବନ । କାଳିଆ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆସି ଠେଲାପେଲାରେ ୩ ଭକ୍ତଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି ।

ସୁରନାଥାଉ କି, ରଥ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଘଟଣ ଘଟିଥିବା ସୁରନା ମିଳିଛି । ଭୋରରୁ ଏପରି ବଡ଼ ଅଘଟଣ ଘଟିଛି । ତେବେ ଭୋର ୪ଟା ୨୦ରେ ଅଘଟଣ ଘଟିଥିବା ସୁରନା ମିଳିଛି । ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଭିଡ଼ ଯୋଗୁ ଏପରି ଘଟଣା ହୋଇଛି । ମୃତକ ବୋଲଗଡ଼ର ୩୨ ବର୍ଷୀୟ ବାସନ୍ତୀ ସାହୁ, ୨୮ବର୍ଷୀୟ ପ୍ରେମକାନ୍ତି ମହାନ୍ତି, ବାଲିପାଟଣାର ପ୍ରଭାତୀ ଦାସ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଠେଲାପେଲାରେ ପ୍ରାୟ ୫୦ ଜଣ ଆହତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଭକ୍ତଙ୍କ ଭିଡ଼ ଭିତରେ ଚାର କାଠ ବୋଝେଇ ଟ୍ରକ ପଶିଥିଲା । ଯାହାପରେ ଠେଲାପେଲାରେ ଏପରି ସ୍ଥିତି ହୋଇଛି ।

ଚଳିତ ବର୍ଷ ତୁଟି ଶୂନ୍ୟ ଓ ସ୍ଫୁରଣୀୟ ରଥଯାତ୍ରା ହେବ ଏବଂ ଏକ ଦିବ୍ୟ ଅନୁଭୂତି ନେଇ ଭକ୍ତମାନେ ଫେରିବେ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଓ ମହାବିଭ୍ରାଟରେ ରଥଯାତ୍ରା ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ଦୋଷ ଏବଂ ତୁଟି ଲୁଚାଇବାକୁ ସରକାର କହୁଛନ୍ତି ସବୁ କିଛି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ହେଲା । ସବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ନା

ଆଦାମୀଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ହେଲା ବୋଲି ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତାପ ଜେନା କହିଛନ୍ତି ।

ଶଙ୍କ ଭବନ ଠାରେ ଶନିବାର ଅନୁଷ୍ଠିତ ଖବରଦାତା ସମ୍ମିଳନୀରେ ପ୍ରତାପ ଜେନା କହିଛନ୍ତି, ଯଥା ସମୟରେ ସେବାୟତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପହଞ୍ଚି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅପାରଗତା ଲାଗି ଶରଧା ବାଲିରେ ୩ ରଥ ପହଞ୍ଚିବା ତ ଦୂରର କଥା ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିନ୍ଦାଦୋଷ ରଥ ସିଂହଦ୍ୱାରରୁ ଘୁଞ୍ଚି ପାରିଲା ନାହିଁ । ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସୁରକ୍ଷାକର୍ମୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅପରିଶୀମଦର୍ଶୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ କର୍ତ୍ତନ ପାସ୍ ବଣ୍ଟନ ରଥଟଣାରେ ବିଭ୍ରାଟ ସୃଷ୍ଟିକଲା । ରଥ ନିକଟରେ ବହୁସଂଖ୍ୟାରେ ଦଳୀୟ ନେତାଙ୍କ ଭିଡ଼ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା । ଖବରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସରକାର ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରି ପୋଲିସ୍ ଦ୍ୱାରା ମାଡ଼ମାରି ଲଢୁଲୁହାଣ କରିବା ରଥଯାତ୍ରା ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମ । ପ୍ରଶାସନ ତୁରନ୍ତ ସ୍ୱଷ୍ଟ କରନ୍ତୁ ରଥଯାତ୍ରାରେ କେତେ ସଂଖ୍ୟକ ଭକ୍ତ ମୃତ୍ୟୁହତ ହୋଇଛି ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି ।

ଆମେରିକାର ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ହଠାତ ଭାରତ ପାଇଁ ଯାତ୍ରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଜାରି କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଠିରେ ଆମେରିକୀୟଙ୍କୁ “ଅଧିକ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ” ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି । ଭାରତରେ “ଅପରାଧ, ବଳାଙ୍ଗାର ଏବଂ ଆତଙ୍କବାଦ” କାରଣରୁ ଏହା ଜାରି କରାଯାଇଛି, ଏବଂ କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିପଦ ଅଧିକ ରହିଛି ।

ମାର୍ଗଦର୍ଶିକାରେ କୁହାଯାଇଛି, “ବଳାଙ୍ଗାର ଭାରତରେ ସବୁଠାରୁ ଦୁର୍ଭି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବା ଅପରାଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ । ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯୌନ ଆକ୍ରମଣ ଭଳି ହିଂସାତୁଳ ଅପରାଧ ଘଟୁଛି । ଆତଙ୍କବାଦୀମାନେ ବିନା ପୂର୍ବ ସୂଚନାରେ ଆକ୍ରମଣ କରିପାରନ୍ତି । ସେମାନେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥାନ, ପରିବହନ କେନ୍ଦ୍ର, ବଜାର, ଶପିଂ ମଲ୍ ଏବଂ ସରକାରୀ ସ୍ଥାନଗଠିକୁ ଟାର୍ଗେଟ କରନ୍ତି ।” ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆମେରିକା ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଆମେରିକୀୟ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ଜରୁରୀ

ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ସୀମିତ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ପୂର୍ବୀ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଏବଂ ଉତ୍ତର ତେଲଙ୍ଗାନାରୁ ପଶ୍ଚିମ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପିଛି ।

ଭାରତରେ ବଳାହାର ଦ୍ରୁତ ଗତରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବ ଅପରାଧ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ ବୋଲି ଆମେରିକା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି । ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ହିସ୍ପାଂଟୁକ ଅପରାଧ ଘଟୁଥିବା ଆମେରିକା କହିଛି । ମାର୍ଗଦର୍ଶିକାରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ରାତିରେ ଏକାକୀ ଯାତ୍ରା ନ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ, ୨୦୧୯ ଏବଂ ୨୦୨୧ରେ ଆମେରିକା ଦୂତାବାସ ମହିଳା ନିରାପତ୍ତା ନେଇ ସମାନ ସତର୍କତା ଜାରି କରିଥିଲା ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକାରେ କେତେକ ଅଞ୍ଚଳକୁ “ଯାତ୍ରା ନ କରିବା” (ଲେବଲ-୪) ଶ୍ରେଣୀରେ ରଖାଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଜମ୍ମୁ ଓ କଶ୍ମୀର (ପୂର୍ବୀ ଲଦାଖ ଏବଂ ଲେହ ବ୍ୟତୀତ), ଭାରତ-ପାକିସ୍ତାନ ସୀମାରୁ ୧୦ କିଲୋମିଟର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳ, ବିହାର, ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ, ଓଡ଼ିଶା, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ, ଛତିଶଗଡ଼ ଓ ମେଘାଳୟର କେତେକ ଅଞ୍ଚଳ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ଆତଙ୍କବାଦ, ନାଗରିକ ଅଶାନ୍ତି, ଏବଂ ନକ୍ସଲବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ଭଳି ବିପଦ ରହିଛି ।

ଆଶା କରୁଛି ଚଳିତ ମାସର ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାର ସଂସ୍କରଣ ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିବ ଏବଂ ପୂର୍ବଭଳି ଆପଣ ଏହି ସଂସ୍କରଣକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ଏବଂ ପରିବାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ବାଣ୍ଟିବେ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିବାପାଇଁ ଆମର ଏହି ଛୋଟ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାକୁ ଆପଣ ବଳ ଦେବେ ।

ଧନ୍ୟବାଦ

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଗାଁ ଗାଁ ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚନାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍‌ଫ୍ରେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ଅନେକ କଳାହାର - ୨୯

ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ

ରୌପ୍ୟ ବନ୍ଦୀଶାଳାର ଜେଲର-୯

ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ

ଆଉ ତୁମେ ଏକ ପତ୍ରିକାର ସଂପାଦକ । ଭଲ ଲେଖାଲେଖି ବୋଧେ କରୁଥିଲ ?- ଡେଭିଡ ବେରୀ ଏକ ଯୁବକଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଦିନ ପଚାରିଲା ।

ଆହ୍ଲାବାଦର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସାପ୍ତାହିକୀ ପତ୍ରିକା ସ୍ୱରାଜର ସମ୍ପାଦକ ଯୁବକ ନନ୍ଦ ଗୋପାଳଙ୍କୁ ଦଶବର୍ଷ ପାଇଁ ନିର୍ବାସନ ଦଣ୍ଡ ମିଳିଥିଲା । ଅଗ୍ନିଗର୍ଭା ଲେଖା, ତା’ ପୁଣି ଇଂରେଜ ଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ । ତାଙ୍କୁ ନିୟମ ହିସାବରେ ଭାଙ୍ଗି ଦେବାକୁ ଅଛି । ନିଜର ଅଧିକାର ବିଷୟରେ ଯୁବକ ଜଣକ ବେଶ ସଚେତନ । ସେ ଯେତିକି ସୁଦର୍ଶନ ନିଥିଲେ, ତାଠାରୁ ଅଧିକ ଥିଲେ ଦୃଢ଼ନିଷ୍ଠ ।

ପରେ ମୋ ବିଷୟରେ ଲେଖିବ । ଏବେ କେବଳ ନିୟମ ହିସାବରେ କାମକର ।- ଡେଭିଡ ବେରୀ କହିଲା ।

ହଁ । ମୁଁ ଏଠାକାର ଇଶ୍ୱର । ଏ ଶବ୍ଦ କେତେଟାକୁ ପୁଞ୍ଜାନୁପୁଞ୍ଜ ତର୍ଜମା କରିନେବ । - ଡେଭିଡ ବେରୀ ଶାନ୍ତ ଭାବେ କହିଲା । ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ କିଛି କହିଲେନି । ତାଙ୍କର ସ୍ଥିର ଚକ୍ଷୁ ଡେଭିଡ ବେରୀ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ଥିଲା ।

ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାଦୀ ନିଶ୍ଚିତ ।- ଡେଭିଡ ବେରୀ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ

ହୋଇଯାଉଥିବାରୁ ନିଜ ଭିତରେ ଥରିଯାଉଥିଲା । ଏକ ମ୍ୟାଗ୍ନିଫ୍ଲୁଇଙ୍ଗ୍ ଗ୍ରାସ ସବୁ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣକୁ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରି ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଜଳାଇ ଦେଇପାରେ । ଏକ ସ୍ଥିର ନୟନ, ସବୁ କାଳିମାକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଇପାରେ । ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ଦୃଷ୍ଟି ସବୁ ତିମିରକୁ ନିମିଷକେ ଦୂରକରିଦେଇପାରେ । ଡେଭିଡ ବେରୀ ସେ ଦୃଷ୍ଟକୁ ଦୂରାଇ ଦେବାକୁ ଚାହିଁଲା । ସେ ହାତରେ କିଛି ଇଙ୍ଗିତ ଦେଲା ଆଉ ତା' ଠାର ରକ୍ଷୀମାନେ ବୁଝିଗଲେ ଓ ନନ୍ ଗୋପାଳଙ୍କୁ କଠିନ ସଜା ମିଳିଲା । ସବୁ ପ୍ରକାର ଗାଳିଗୁଲଜ ତାଙ୍କୁ ମିଳିଚାଲିଲା । ନିଜ ଅଲେଖା କାଇଦା ମୁତାବକ ଡେଭିଡ ବେରୀକୁ କଇଦୀମାନଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଏ କାମ କ'ଣପାଇଁ ସରୁନି ?- ନନ୍ ଗୋପାଳଙ୍କ ମନରେ ଦିନେ ପ୍ରଶ୍ନ ଆସିଲା ।

ଏକ ରାକ୍ଷସକୁ ଡର । ଯେତେ ଡରିବ, ସେ ରାକ୍ଷସ ସେତେ ଡରାଇବ । ରାକ୍ଷସ ତା'ହେଲେ କିଏ? ବିରାଟ ବପୁଧାରୀ ଭୟଙ୍କର ମାନବ, ନା, ଦେଖାଦେଉନଥିବା ଭୟଙ୍କର ରୂପ । ସେଇଟା ନିଜ ମନର ଡର । ଏକ ଜୀବନ୍ତ ଛାୟା ମନର ଉପରେ ସବାର ହୋଇଛି । ସେଇଟା ଏ ସେଲୁଲାର ଜେଲ ନା ଡେଭିଡ ବେରୀର ବ୍ୟବହାର, ନା ପଠାଣ ଜାମାଦାରମାନଙ୍କ ହାତର ରୁଲବାଡି ।

ହାତର ରୁଲବାଡି । କଇଦୀମାନେ ଏକ ମୋଟା ହାତ ଆଉ ଏକ ବଡ଼ ରୁଲବାଡି ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସେ ହାତଟା ବୁଲିଯାଉଛି ଆଉ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଗନ୍ତାଘରମାନ ଦେଖାଯାଉଛି । ସେହି ଘରମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରିଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେ ଘରମାନଙ୍କୁ ମାଡିବେନି ଆଉ ମନ ଭିତରେ ଛାୟାର ପାହାଡ ଗଢିବେନି । ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ରାସ୍ତା ମଧ୍ୟ ଅଛି । ପ୍ରତିବାଦ । କଇଦୀମାନେ କ'ଣ କେବଳ ଚିକ୍ରାର ଛାଡି ପ୍ରତିବାଦ କରିପାରିବେନି? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ କରିପାରିବେ । ଯଦି ଡେଭିଡ ବେରୀ ନିୟମର ଦାସ, ତା'କୁ ବୁଝାଇ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ

ସେ ମଧ୍ୟ ନିୟମର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଆବଦ୍ଧ । ତେଣୁ ତା'ର କେଉଁ କାମ ନିୟମ ବାହାରେ ହୋଇ ପାରିବନି । ନିୟମ ବାହାରେ କାମ ନକରିବକୁ ବସ୍ତୁତଃ ଅବଜ୍ଞା କୁହାଯାଇ ପାରିବନି ।

କିଛି ମନ ଭିତରକୁ ନେବନି । ମନ ହେଉଛି ଡରର ଗନ୍ତାଘର । ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଦ୍ୱାର ।
– ସେ ନିଜକୁ ନିଜେ କହିହେଲେ । ଇଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ନିୟମର ଦାସ ।

ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ତା'ପରେ ସବୁ ଜେଲର ନିୟମ ହିସାବରେ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ଜମାଦାର, ଓପାର୍ଡରମାନଙ୍କ ଚିକ୍ରାର ଗାଳିଗୁଲଜ ତାଙ୍କ ଉପରେ କିଛି କାରୁ କଲାନି । ସବୁ କାମ ନିଜ ହିସାବରେ କରୁଥିଲେ, ମୋଟେ ଜେଲ ରକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଅନୁଚିତ ଆଦେଶ ମାନୁନଥିଲେ । ଏମିତିକି ଜେଲର ଡେଭିଡ ବେରୀଙ୍କ କଥା ମାନୁନଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ମନେଇବାପାଇଁ ସବୁ ଚେଷ୍ଟା ବିଫଳ ହେଲା । କୁହାଯାଇପାରେ ଯେତେ ମାଠିରୁ ମାଠ, ମୁଁ ସେଇ ଦରପୋଡା କାଠ । କିନ୍ତୁ ସେ ନିୟମ ବାହାରକୁ ଯାଇନାହାନ୍ତି ।

ଦିନକର କଥା । ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ନିଜ ଘଣା କାମ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଆଉ ଜଲଦି କାମ କରିବାପାଇଁ କିଛି ଉତ୍ସାହ ଦେଖାଲେ ନାହିଁ । ଘଣ୍ଟି ବାଜିବା ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଦିନ ୧୦ଟା ବେଳେ ଗାଧୋଇବା ପାଇଁ ତଳକୁ ଆସିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ସେ ନିଜର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ କାମ ବି ଶେଷ କରିନଥାନ୍ତି । ସେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାଧୋଇଲେ । ସାଧାରଣତଃ ରାଜନୈତିକ ବନ୍ଦୀମାନେ ଜଲଦି ଜଲଦି ଗାଧୋଇ, ଖାଇବା ଶେଷକରି ନିଜ ଦିଆଯାଇଥିବା କାମ ଶେଷ କରିଦିଅନ୍ତି, ଯେମିତିକି ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟର୍ଥରେ ଦଣ୍ଡ ନମିଳୁ । ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ସେତେବେଳକୁ ଚାରିମୁଠି ଖାଇଥାଆନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ପେଟି ଅଧିସରମାନେ କାମ ଶେଷ ନକରିଥିବାରୁ ଉତ୍ସାହ କରିବାକୁ ଲାଗିଗଲେ । ସେ

ଏମିତିକି ମୁଖ୍ୟ ଓପାର୍ଡରର କଥା ମାନିଲେନି ।

ଜେଲର ନିୟମ ମାନୁନ । ଅନ୍ୟର ସମୟ ନଷ୍ଟ କରୁଛ । କାମ କରୁନ ।-ଶେଷରେ
ବେରୀ ନିଜେ ଆସି ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ଉପରେ ଚିକ୍ରାର କଲା ।

ସମୟ ମୋଟେ ନଷ୍ଟ କରୁନାହିଁ । ଖାଇବା ଚୋବାଉଛି । ତାଦୂରା ପାଚନ ପ୍ରକ୍ରିୟା
ଭଲ ହେବ ।- ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ।

ଏ ଉତ୍ତରରେ ବେରୀ ଉତ୍ତ୍ସିହ୍ୱ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚାଲଣ କଟାଗଲା ।
ସେ ଏକ ଭାବିନିଧିବା ବାହାର ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ତା'ପରେ ଶୁଣିଲା ।

ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ କହିଲେ- ୧୦ଟାରୁ ୧୨ଟା କଇଦୀଙ୍କର ବିଶ୍ରାମ ସମୟ । ନିଜେ
ଡେଭିଡ ବେରୀ ଏ ସମୟରେ ଆସି କଇଦୀମାନଙ୍କ ବିଶ୍ରାମରେ ବ୍ୟାଘାତ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ।
ତେଣୁ ସେ ନିଜେ ନିୟମ ଭାଙ୍ଗିଛନ୍ତି ।

ବେରୀକୁ ଅପମାନ ଲାଗିଲା । ନିୟମ ହିସାବରେ ଏ ସମୟରେ ଡେଭିଡ ବେରୀ
ଏଠାକୁ କିଛି ଅତି ଅସୁବିଧା ନହଲେ ଆସିବାର କଥା ନୁହେଁ । ସେ ନନ୍ଦ ଗୋପାଳକୁ
କାମ ଶେଷ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇ ଚାଲିଗଲା । ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ବେରୀର ଅଖଣ୍ଡ
ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଉପରେ ଆଂଚ ଆସିଲା । ଏହାପରେ ରକ୍ଷୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ସେଲକୁ
ନେଇଆସିଲେ ଆଉ କାମ କରିବାକୁ କହିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ବି ଡର ଲାଗୁଥିଲା ଯେ ଯଦି
ତେଲ ଘଣାରୁ ନନ୍ଦ ଗୋପାଳଙ୍କ କାମ ଆଦାୟ ନକରନ୍ତି, ବେରୀ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ପଦକ୍ଷେପ ନେବେ । ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ କାମକୁ ନୟାଇ ନିଜ ଚଟାଣରେ ବିଛଣା
ପାରି ଶୋଇଲେ । ଓପାର୍ଡର ଆଉ ଜମାଦାର ଦେଖିଲେ ଯେ ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ନିଜ
ସେଲରେ ଆରାମରେ ଶୋଇଛନ୍ତି ।

ଜଲଦି କାମ କର ।- ବିରାଟ ବପୁଧାରୀ ଜମାଦାରଟା ପାଟିକଲା । କିନ୍ତୁ ତା' ସ୍ୱରରେ ଦୃଢ଼ତା ନଥିଲା । ସେମାନେ ନନ୍ଦ ଗୋପାଳଙ୍କ ଉପରେ ସେମିତି ବହୁତ ପାଟିକଲେ । କିନ୍ତୁ ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ସେମାନଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ ନକରିବାକୁ ଠାରିଲେ । ସେମାନେ ନନ୍ଦ ଗୋପାଳଙ୍କୁ ଆଉ ବିରକ୍ତ କରିବାକୁ ସାହାସ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ଦିନ ୧୨ଟା ବଜିଲାରୁ ଉଠି ଘଣ୍ଟାରେ କାମ କରିବାକୁ ଚାଲିଗଲେ । ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୩୦ ପାଉଣ୍ଡ ଜାଗାରେ ୧୫ ପାଉଣ୍ଡ ତେଲ ପେଡ଼ିଲେ । ଅଧିକାରୀମାନେ ନନ୍ଦ ଗୋପାଳଙ୍କ ଏମିତି ଅମାନିଆ ବ୍ୟବାହାରରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ କିନ୍ତୁ କ'ଣ କରିବେ ସ୍ଥିର କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଜକୁ ଅସହାୟ ମଧ୍ୟ ମନେ କରୁଥିଲେ ।

ଡର, କେବଳ ମଣିଷକୁ ପଞ୍ଜୁ କରିଦିଏନି କି ? ହୁଏତ ଠିକ । ମଣିଷ ବେନିଅମକୁ ଏଇଥିପାଇଁ ମାନେ, କେବଳ ଡର ଆଉ ଆଗର ଅନିଶ୍ଚିତତା । ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ନିଶ୍ଚିତ କଲେ ଯେ ସେ ନିଜର ଡର ଉପରେ ବିଜୟ କରିବେ । ଏଣୁ ତାଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାଲ, ଜମାଦାର ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ପାଟି କରିବା କିଛି ଲାଗୁନଥିଲା । ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ ସହ ତାଙ୍କର ଏକାକୀ ସାକ୍ଷାତ ପ୍ରାୟ ହେଉନଥିଲା । ଜେଲର ଦଣ୍ଡ, ବିଧି ଓ ବିଧାନ ହିସାବରେ ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ପଞ୍ଜୁ ହେଲେନି, ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଗଲା । ରକ୍ଷୀମାନେ ବିଫଳ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ହିସାବରେ ଜେଲ ଭିତରେ ରହିବାକୁ ଦେଲେ ।

ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ । ନିଜ ନିୟମ ହିସାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଙ୍ଗିନି ଯେ ।- ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ ସଂକ୍ଷ୍ୟାରେ ପୁରୁଣା ଗଢ଼ୀର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲା । ବେଳେବେଳେ ସେ ଗଢ଼ୀର ସ୍ୱର ତା' ନିଜ ରୁକ୍ତିକଥା ମନେପକେଇ ଦିଏ ।

ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ମାନନୀୟ ।

ଚେଷ୍ଟା ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇନି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'କୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇନାହିଁ ।

ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ ନିଜର ଆଗର ପଦକ୍ଷେପ ବିଷୟରେ ଭାବିନେଲା । ବେତମାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥା ଯାଇନି । ପ୍ରଥମେ ଜେଲର ଦଣ୍ଡବିଧି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉ । ତା' ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଭୟ ଥିଲା । ଲୋକଟା ଯେ ଏକ ପତ୍ରିକାର ସଂପାଦକ । ଜେଲର ଖବରଯଦି କେମିତି ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଏ, ତେବେ ବହୁ ନିନ୍ଦା, ସମାଲୋଚନା ମିଳିବ । ତେଣୁ ସବୁ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବିଚିନ୍ତି ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଦଣ୍ଡ ହିସାବରେ ନନ୍ଦ ଗୋପାଳଙ୍କୁ କମ ଖାଇବାକୁ ମିଳିଲା । ତାଙ୍କୁ ବେଢ଼ି କରତା ମଧ୍ୟରେ ବାନ୍ଧି ରଖାଗଲା । ନନ୍ଦ ଗୋପାଳଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯଦି ସେ ଚାରିଦିନପାଇଁ ପୁରା କାମ ଘଣାରେ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଘଣା ପେଲିବା କାମରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ । ସେ ଯାହାହେଉ ନିଜ କାମ ଚାରିଦିନ ଭିତରେ ପୁରା କଲେ । ତାଙ୍କୁ ତେଲ ଘଣା କାମରୁ କିନ୍ତୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଲାନି ଆଉ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ସେହି ଘଣା କାମ ମିଳିଲା । ସେ ନିଶ୍ଚୟ କଲେ ଏମିତି ଅମାନୁଷିକ ବ୍ୟବହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦ କରିବେ ।

ନିଜ କଥାରୁ ବିରୁଦ୍ଧି ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଓପାର୍ଟର ମହାଶୟ ।- ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ କହିଲେ । ଲୋକଟା କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଲାନି । ସେ ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଥିଲା ଯେ ନନ୍ଦ ଗୋପାଳଙ୍କ ସହ ଛଳନା କରାଯାଉଛି ଆଉ ସେ ଅଲିଖିତ ଆଦେଶ ହିସାବରେ ନନ୍ଦ ଗୋପାଳଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଉଛି । ତଥାପି ନିଜର ମୁହଁ ତୋତ ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଘଣା ପେଲା ଦଣ୍ଡ ସରିନି । ଦଣ୍ଡର ଅବଧି ବଢ଼ିଗଲା ।- ସେ କହିଲା । ତା' ଆଖି ଲାଲ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ନନ୍ଦ ଗୋପାଳଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମାତି ଆସୁନଥିଲା ।

ଏହା ଅନ୍ୟାୟ ।- ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ଅତି ଦୃଢ଼ ଭାବେ କହିଲେ ।

ତାଙ୍କର ପ୍ରତିବାଦର ସ୍ୱର ସବୁ ସେଲକୁ ସାଙ୍କେତିକ ଶବ୍ଦରେ ଚାଲିଗଲା । ପ୍ରତି କଇଦୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ତିନିଦିନ ଘଣ୍ଟାରେ କାମ କରିବାର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱର ଶୁଣାଗଲା । ପ୍ରତି ସେଲରୁ ସେଇ ସାଙ୍କେତିକ ଉତ୍ତର ଆସିଲା । ରାଜନୈତିକ ବନ୍ଦୀମାନେ ନିଜ ଅଧିକାର ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦର ଲଢେଇ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଆଉ ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସେଲୁଲାର ଜେଲରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ସବୁ ଜବରଦସ୍ତି ପରେ ମଧ୍ୟ ରାଜନୈତିକ ବନ୍ଦୀ ଘଣ୍ଟାରେ କାମ କରିବାକୁ ଗଲେନି । ସେମାନେ ନିଜର ବିଚାରରେ ଅଟଳ ରହିଲେ । ଉଲାସ୍କର, ନନ୍ଦ ଗୋପାଲଆଦିଙ୍କର ଖାଇବା କମାଇ ଦିଆଗଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦୃଢ଼ ରହିଲେ । ହରତାଳ କରୁଥିବା କଇଦୀମାନଙ୍କୁ ହାତକତା ଗୋଡ଼କତା ପକାଇ ରଖାଗଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ଏଲୁଟିଆ ସେଲମାନଙ୍କରେ ରଖାଗଲା । ଅନ୍ୟ କଇଦୀମାନେ ଧିରେ ତାଙ୍କର କଥା ଜାଣିଲେ ଆଉ ୧୯୧୩ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ରାଜନୈତିକ ହରତାଳ ହେଲା ଜେଲ ଭିତରେ ।

ତାହା କେମିତି ସମ୍ଭବ ହେଲା ? ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ କଥା କେମିତି ମାନିଲେନି ? ଆଉ କ'ଣପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗି ମାଟିରେ ମିଶାଇ ଦିଆଗଲାନି ?- ଅବିନାଶ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନମାନ ଉଠିଲା ।

ମଣିଷ ମାଟିରୁ ଗଢ଼ା ଆଉ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ, ଅନ୍ୟ ରକ୍ଷୀମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଟିରୁ ଗଢ଼ା ଆଉ ସେମାନେ କ'ଣପାଇଁ ଏକ ମାଟି ପିତୁଳାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ? ପୁଣି ତାହା ଶେଷରେ ରୂପନେଲା ହରତାଳରେ, ତା' ପୁଣି ସେଲୁଲାର ଜେଲ ଭିତରେ ?- ତା' ଭିତରେ ଏକ ଆଉ ପ୍ରଶ୍ନ ତିଆରି ହେଲା ।

ଶେଷରେ ଅଧିକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ମାନିଲେ । ଜେଲ ବାହାରେ କାମ

ମିଳିବ ଆଉ ତେଲ ଘଣାରେ କାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବନି । ଏହାଥିଲା ରାଜନୈତିକ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ଏକ ବଡ଼ ବିଜୟ । ଆଉ ଏ ଖବର କେମିତି ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲା । ଏହା ଆଗରୁ ଖବରକାଗଜ ରିପୋର୍ଟମାନ ଥିଲା । କଲିକତାର ‘ବେଙ୍ଗଲୀ’ ଖବରକାଗଜରେ ୪, ୮ ଆଉ ୨୦ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୯୧୧ ମସିହାରେ ରାଜନୈତିକ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ଅମାନୁଷିକ ଯତ୍ନଶୀଳ ଖବର ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ‘ଦି ଟ୍ରିବ୍ୟୁନ’, ଲାହୋର ରୁ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଅଭିଯୋଗ ସହ ଖବର ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଏ ମଧ୍ୟରେ ‘ଅମୃତବଜାର ପତ୍ରିକା’ ମଧ୍ୟ ଏମିତି ଅମାନୁଷିକ ବ୍ୟବହାର ବିଷୟରେ ଖବର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ।

ତେଣୁତ ବେରୀ କେମିତି ହାରିଯାଉଥିଲା ।

ତା’ ନିଜ ଜେଲ ଭିତରେ କିଛି କର୍ମଚାରୀ ନିଜର ଦାବୀ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି ଆଉ ତା’ କଥା ରହୁନି । କ’ଣ ଘଟୁଛି ଏଇଠି ? ତା’ ଜମାଦାରମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଅଂଶରେ ଶକ୍ତି ହ୍ରାସ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁତ ବେରୀ ସବୁଦିନ ପରି ନିଜ କୋଠରୀକୁ ଫେରି ଆସିଲା । ଏକ ନିର୍ଜନ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ନିଜର କାଗଜକୁ ଚାହେଁ । ଧଳା କାଗଜ ଆଉ କାଳିର କଲମ । ତା’କୁ ମନକୁ ମନ କିଛି ଅକ୍ଷର ଫୁଟି ଉଠିଥିବାର ଲାଗେ । ସେଦିନ ତା’କୁ ମାନନୀୟଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣାଗଲାଣି । ସେ କାଗଜ ଉଠାଇ ଆଣିଲା, ସେଥିରେ ତା’କୁ ଲେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସବୁବେଳେ କାହାର ପ୍ରମୋଦର ଦରକାର ନାହିଁ ।

ମୁଁ, --ମୋ -- ତେ--ତ--ରୁ-- -- ନା -- -- ହିଁ । ପ୍ରତି ଅକ୍ଷର ବେଶ ଛତା ଛତା ହୋଇ ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ସେଥିରୁ ସହଜରେ ଶବ୍ଦ ଗଢ଼ିହେଉନଥିଲା ।

ଛ-ଭାଇ ପରମାନନ୍ଦ ଝାନସୀ ଓ ବାବା ଭାନ ସିଂହ ଇତ୍ୟାଦି-

ଆଶ୍ୱାମାନରେ ତିନିଜଣ ଡକାଏତ ଅଛନ୍ତି, ଚିଫ କମିଶନର, ଜେଲ ସୁପରିଟେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ଆଉ ଜେଲର । ସେମାନେ କଇଦୀମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଛନ୍ତି । ଜଣେ ଆଉ ଜଣକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବାରେ ଟପିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପଥରର, ଅତି ଦୁଷ୍ଟ ସେମାନେ, ନୀତିହୀନ, ସେମାନେ କଇଦୀଙ୍କ ରକ୍ତ ଚୋଷିବାକୁ ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି ।- ସେତେବେଳକୁ ବାବା ବକ୍ସା ସିଂହ କହିସାରିଥାନ୍ତି ।

ସିଂହମାନେ ନିଜ ସମ୍ମାନକୁ ଆଂଚ ଆସିଲାଭଳି କାମ କରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପଞ୍ଜାବର ରାଜନୈତିକ କଇଦୀମାନେ ତେଲ ଘଣାରେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ମୋଟେ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ । ଡେଭିଡ ବେରୀର କ୍ରୋଧ ବଢ଼ିଗଲା । ତେଣୁ ଲାଞ୍ଜନା ଦେବାପାଇଁ ଡେଭିଡ ବେରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଖିଲା ନଡ଼ିଆ ଚୋପା ବାଡେଇବା କାମ ଦେଲା । କତା ବାହାରିବା ପାଇଁ ସବୁଜ ନଡ଼ିଆ ଚୋପା ଉପଯୁକ୍ତ । ଏଥିରେ ଏତେ କଷ୍ଟ ହୁଏନାହିଁ । ଶୁଖିଲା ନଡ଼ିଆ ଚୋପାରୁ କତା ବାହାର କରିବା ଅତି କଷ୍ଟ । ତେଣୁ ସେମାନେ କାମ ପୁରା କରିପାରୁନଥିଲେ ।

ଏକ ଦାନବୀୟ ଉପହାସ ।

କର୍ତ୍ତାର ସିଂହଙ୍କ କଥା ସମସ୍ତେ ମନେ ରଖିଥିଲେ । ଅନେକ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ତୁଣ୍ଡରେ ଖେଳିଯାଉଥିଲା ।- ଦେଶ ସେବା କରିବା ଅତି କଠିନ । ଯଦି କିଏ ପ୍ରକୃତରେ ଦେଶ ସେବା କରିବାକୁ ଚାହେଁ, ତାହାହେଲେ ତା'କୁ ଅସୀମ ଦୁଃଖ ଦେଇ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମ ଦେଶର ଦିନେ ଉନ୍ନତି ହେବ । କିନ୍ତୁ ତା' ପୂର୍ବରୁ ଆମ ଭଳି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ବଳି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ଆଜି ଆମେ ଏଇ ଯାତନା ସହିନେବା, ଭବିଷ୍ୟତର ପିଢ଼ି ସ୍ୱାଧୀନତାର ଫଳ ଚାଖି ତ ପାରିବ । ଏହାକୁ ଭଲଭାବେ ବୁଝିବାକୁ

ପଢ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ମାନର ସହ ।

ପ୍ରଥମ ଦିନ କାମ ପରେ ଭାଇ ପରମାନନ୍ଦ ଝାନସୀ ଆଉ ଭାଇ ପ୍ରେମାନନ୍ଦଙ୍କୁ କାମ ପୁରା ହୋଇନଥିବାରୁ ଲାଂଛନା ଦେବାପାଇଁ ଡେଇଡ଼ ବେରୀ ଡକାଇ ପଠାଇଲା । ଏହି ଦୁଇଜଣ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ । ତେଣୁ ବେରୀ ଭାବିଲା ଏହି ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଅପମାନ ଓ ଲାଂଛନା ଦେବା ସହଜ । ଭାଇ ପରମାନନ୍ଦ ନିଜକୁ ଦୃଢ଼ ରଖିବାପାଇଁ ସ୍ୱରଚିତ କବିତା ପାଠ କରୁଥାନ୍ତି । ଅବିନାଶ କାନକୁ ଏମିତି ଶୁଣାଗଲା ।

ସ୍ୱାଧୀନତାର ଆମେ ଜଳନ୍ତା ମଶାଲ

କଳାକାନୁନରେ

ଆମକୁ ଦାସ ବନାଇ ପାରିବ ତ ନାହିଁ

ତୁମ କୁଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ

ଧାଡ଼ିକରି ଲୋକେ ଠିଆହେବେ

ହଟାଇଦେବେ ସବୁ ଜୁଲମର ଚିହ୍ନ

ସ୍ୱାଧୀନତାର ଆମେ ଜଳନ୍ତା ମଶାଲ ।

ହେ ପ୍ରିୟ ଦେଶମାତୃକା ମୋହର

ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣି ଖୁସି ହୁଅ

ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନଗଣ ତୁମ ଅଗଣିତ

ନଝରାଇ ଲୁହ ଟୋପେ, ହସି ହସି

ଫାଶୀକୁ ରୁମି ପ୍ରାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ॥

କ୍ରମଶଃ. . .

ଡାକ୍ତରୀ ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ସୋପାନ

ଡା ଡୋଏଡ଼ି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ନୂଆ ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରି ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ମୋ ଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଶୀଘ୍ର ନିରୁତ୍ସାହିତ ହୋଇଯିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ଥିଲା । ବିଶେଷତଃ ଚିତ୍ତିରେ ଆସୁଥିବା ଏହି ହସପିଟାଲ୍ ଏବଂ ଡାକ୍ତର ସମ୍ପର୍କୀୟ କିଛି ଧାରାବାହିକ ଦେଖିବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମର ମେଡ଼ିକାଲ୍ ଶିକ୍ଷା ସମାପନ ପରେ ପୋଷ୍ଟିଂ

ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆମ ଆଶା ଆକାଶ ଛୁଉଁଥିବା ବେଳେ ଆମକୁ ପୋଷ୍ଟିଂ କରାଯାଇଥିଲା ଏମିତି କିଛି ଅପଦ୍ରୁରା ଅଞ୍ଚଳରେ ଯେଉଁଠିକୁ ଯିବାପାଇଁ ରାସ୍ତା ବି ନଥିଲା ।

ବର୍ଷ ଥିଲା ୨୦୦୨, ଭେଷଜ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ ହେବାର କିଛି ମାସ ପରେ ସରକାରୀ ଭାବରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ମିଳିଲା, ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୋଗଦାନ ଦେବାପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ବ୍ରହ୍ମପୁରରୁ ବାହାରି ଯାଇଥିଲି, ପାହାନ୍ତି ପହର ସାଢ଼େ ଚାରିଟା ବେଳେ ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁରରେ ପହଞ୍ଚିଲି । ସେତେବେଳେକୁ ଶୀତ ସନ୍ଦ୍ୟ ଆଗମନ ହୋଇଥାଏ । ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡକୁ ଲାଗି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ହୋଟେଲ୍ ଥିଲା, ବସରୁ ଓହ୍ଲାଇ ସେଇ ହୋଟେଲ୍‌ରେ ରୁମ୍‌ଟିଏ ନେଇ ରହିଲି । ବସଯାତ୍ରା ଯୋଗୁଁ ଅସୁସ୍ଥ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ହେତୁ ଶୋଇଗଲି । ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଲା ବେଳକୁ ପୂର୍ବାହ୍ନ ହୋଇ ସାରିଥାଏ । ଗାଧୋଇ ସାରି ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ପହଞ୍ଚିଲି ଆଉ ମୋ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପରେ ସେଇ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାକୁ ବାହାରିଲି । ପରଦିନ ସକାଳୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁରରୁ ବାହାରି ତରତା ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିଲି । ମାତ୍ର ତିରିଶି

କିଲୋମିଟର୍ ବାଟ । ଅତି ସକାଳୁ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲି । ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର ଏବଂ ବଲାଙ୍ଗୀର ସହରକୁ ଯୋଡ଼ୁଥିବା ରାଜ୍ୟ ରାଜପଥର ବଇରାସର ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଓହ୍ଲାଇବା ପରେ ରିକ୍ସା କରି ତରତା ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସେତେବେଳକୁ ତରତା ସହର ଶୋଇଥାଏ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଦେଖି ଖୁସି ଲାଗିଲା । ମେଡ଼ିକାଲ୍ କଲେଜ ଭଳି ବିଶାଳ ନ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଠିକ୍ ଠାକ୍ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୋର ପୋଷ୍ଟିଂ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସେଇ ଯାଗାଟି ତରତା ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିଲା । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ମୋତେ ଦେଖି କେନ୍ଦ୍ର ଅଧିକାରୀ ତା ସେଠା ଖୁସି ବି ହେଲେ ଆଉ ଦୁଃଖ ବି କଲେ । କହିଲେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ କାହିଁକି ପୋଷ୍ଟିଂ ଦିଆଯାଇଛି ? ସେ ଏତିକି କହିବା ପରେ ମୋତେ ମନରେ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ମୋର କିଛି ସହପାଠୀ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରେ ପୋଷ୍ଟିଂ ହୋଇ ସାରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେଇ ସବୁ ସ୍ଥାନର ବର୍ଣ୍ଣନା ଶୁଣି ମନ ଭଣା ହେଉଥାଏ । ତା ସେଠା ମୋତେ ନିଜ ବସାରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ କହିଲେ, ରୁହନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ୍ କୁ ତକାଇ ଦେଉଛି, ସେ ଆସିଲେ ଆପଣ ଯାଇ ନିଜ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଦେଖି ଆସିବେ ।

ପ୍ରାୟ ଘଣ୍ଟାଏ ପରେ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ୍ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ସାଇକେଲରେ ବ୍ୟାଗମୁଣାରେ କିଛି ଔଷଧ ଧରି ସେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଯିବାକୁ ବାହାରିଥିଲେ । ମୁଁ ପଚାରିଲି, ପୁଆ ଏଠାରୁ କେତେ ବାଟ ? ସେ କହିଲେ, ବାର କିଲୋମିଟର୍ ହେବ । ମୁଁ କହିଲି, ଠିକ୍ ଅଛି ଆପଣ ଯାଆନ୍ତୁ, ମୁଁ ସେଇ ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥିବା ବସ କିମ୍ବା ଅଟୋରେ ଆସିଯିବି । ସେ ହସିଦେଇ କହିଲେ, ସାର୍ ସେ ରାସ୍ତାରେ କିଛି ବି ଯାଏନି । ଆପଣ ବରଂ ମୋ ସହ ଚାଲନ୍ତୁ ଆଜି ଯାଇ ଦେଖି ଆସିବେ । ତା ସେଠା ହସିଦେଇ କହିଲେ, ଯାଆନ୍ତୁ ଦେଖିବେ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର କେଉଁଠି ଅଛି ।

ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ୍ କୁ ସାଇକେଲରେ ବସେଇ ନିଜେ ସାଇକେଲ୍ ଚଳେଇ ବାର

କିଲୋମିଟର୍ ବାଟ ଯିବାକୁ ହେବ । ଆଉ ଅନ୍ୟ ପଢ଼ା କିଛି ନଥିଲା । ଅଗତ୍ୟା ବିଳମ୍ବ ନ କରି ବାହାରି ପଡ଼ିଲୁ । ପ୍ରାୟ ଅଧାରୁ ଅଧିକ ବାଟ ଯିବାପରେ ଦେଖିଲି ରାସ୍ତା ନାହିଁ । ନଦୀଟିଏ ଅଛି । ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ କହିଲେ, ସାର୍ ଜୋତା ମୋଜା ସବୁ ଖୋଲି ଦିଅନ୍ତୁ, ଏଇ ପାଣିରେ ପଶିକି ଯିବାକୁ ହେବ । ସେଇୟା କରାଗଲା । ଜୋତା ମୋଜା ଖୋଲିଦେଇ ପେଣ୍ଟକୁ ଆଣୁ ଉପରକୁ ଫୋଲ୍ଡ୍ କରିଦେଇ ପାଣିରେ ପଶି ଆମେ ସେପାଖକୁ ବାହାରିଲୁ । ତାପରେ ପୁଣି ସବୁ ପିନ୍ଧି ଯାଇ ପୁଆ ଗାଁରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ । ବାର କିଲୋମିଟର୍ ବାଟ ଯିବାକୁ ଆମକୁ ଘଣ୍ଟାଏ କାଳ ଲାଗିଗଲା ।

ସେଇଠି ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଗୋଟିଏ ହାଇସ୍କୁଲ୍ ସାମନାରେ ସାଇକେଲ୍ ରଖିବାକୁ ସେ କହିଲେ । ସାଇକେଲରୁ ଓହ୍ଲେଇ ମୁଁ ସେ ଗାଁ ଆଡ଼କୁ ଚାହୁଁଥିଲି । ଆମ ନିଜ ଗାଁ ଭଳି ମଫସଲ ଗାଁ ଟିଏ । କାଁ ଭାଁ କେହି କେଉଁଠି ଦିଶୁଥିଲେ । ସେ ସାଇକେଲକୁ ସ୍କୁଲ୍ କାନ୍ଥରେ ଆଉଜେଇ ରଖିବା ଦେଖି କହିଲି, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରକୁ ଯିବାନି କି ? ସେ ସେଇ ଦିଗରେ ଥିବା ଏକ ଛୋଟ କୋଠରୀକୁ ଆଙ୍ଗୁଠି ଦେଖାଇ କହିଲେ, ଏଇ ସାର୍ ଆମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର । କୋଠରୀରେ ତାଲା ପଡ଼ିଥିଲା । ଉପରେ ଅଳସୁ ଲଗା ଗୋଟିଏ ବୋର୍ଡ୍ ଥିଲା, ସେଥିରେ ଲେଖାଥିଲା, ପୁଆ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର (ଉନ୍ନୀତ) ।

ବ୍ୟାଗରୁ ଚାବି ନେଇ ସେ ଯେମିତି ସେଇ କୋଠରୀର ତାଲା ଖୋଲିଲେ, ସେ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ଦେଖି ମୋର ସବୁ ଆଶା ଓ ଆକାଂକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଉଭେଇଗଲା । ସାଢ଼େ ଚାରିଫୁଟକୁ ସାତ କି ଆଠ ଫୁଟ ଲମ୍ବା ଏଇ କୋଠରୀରେ ଗୋଟିଏ ଚେୟାର୍ ଓ ଗୋଟିଏ ଟେବୁଲ୍ ପଡ଼ିଥିଲା । ତଳଟା ସାମାନ୍ୟ କାଦୁଆ ଲାଗୁଥିଲା । କୋଠରୀରେ ସେପାଖର ଝରକା ଭାଙ୍ଗିଥିଲା ଆଉ ସେ ଦେଇ ସ୍କୁଲ୍ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । କୋଠରୀର ଉପରେ ଅଳସୁ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଚେୟାର୍ ସିଧା ନଥିଲା କି ଟେବୁଲ୍ ସିଧା ରହୁନଥିଲା । ସେଇ କୋଠରୀର କୋଣରେ ଗୋଟିଏ ଭଙ୍ଗା ଆଲମିରା ଥିଲା, ସେଥିରେ

କିଛି ନଥିଲା । କେମିତି ଗୋଟାଏ ବିକୃତ ଗନ୍ଧ ସେ କୋଠରୀରୁ ବାହାରୁଥିଲା । କୋଠରୀ ଭିତରେ ଅଧିକ ସମୟ ରହି ହେଲାନି । ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିଲି । ସେତେବେଳକୁ ଗାଁର କିଛି ଲୋକ ଆସି ଜମା ହୋଇ ସାରିଥାନ୍ତି । ଡାକ୍ତର ଆସିଛନ୍ତି ବୋଲି ଶୁଣି ସବୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ହେଲେ ସେ କୋଠରୀରେ ବସି କେମିତି ଚିକିତ୍ସା କରିବି ? ଔଷଧ ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ, କଣ ଦେବି ? ମୋ ମନର ଅସମ୍ଭବକୁ ଦେଖି ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ୍ କହିଲେ, ସାର୍ ମୋ ବ୍ୟାଗରେ କିଛି ଔଷଧ ମୁଁ ନେଇ ଆସିଛି । ସେତିକିରେ କାମ ଚଳେଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୋ ମନ ପୁରା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥାଏ ।

ମନେ ମନେ ଚିନ୍ତା କରୁଥାଏ, କଣ ଏହି କର୍ତ୍ତମାତ୍ର ଛୋଟ କୋଠରୀରେ ବସି ରୋଗୀ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ମୋ ଜୀବନରେ ଏତେ ବର୍ଷ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଦେଲି ? କିନ୍ତୁ ରୋଗୀ ସେବା କରିବି କେମିତି ? ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ ଟିଏ ବି ତ ଦେବା ପାଇଁ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଶୁଆଇବା କି ବସାଇବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । କେହି ରୋଗୀ ଆସିଲେ ତାଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା କେମିତି ହେବ ? ସାଲାଇନ୍ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ କୋଉଠି ଦେବି ? ଏମିତି ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ମନରେ ଭଙ୍ଗି ମାରୁଥିଲା ।

ଏଇ ସମୟରେ ଗାଁର ସରପଞ୍ଚ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ମୋତେ ଦେଖି ଭାରି ଖୁସି ହେଉଥାନ୍ତି । କହିଲେ, ଯା ହେଉ ଅନେକ ଦିନ ହେଲା ଆମେ ଦାବୀ କରି ଆସୁଥିଲୁ, ଆମ କଥା ସରକାର ଶୁଣିଲେ । ମୁଁ ମନେ ମନେ କହୁଥାଏ, ଡାକ୍ତର ପାଇଁ ଦାବୀ କରୁଥିଲେ, ଡାକ୍ତରଖାନା ପାଇଁ କରିଲେ ନାହିଁ କାହିଁକି ? ସେ ଯା'ହେଉ ସରପଞ୍ଚ ବାରୁଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନକୁ ଯିବାର ହେଲା । କିଛି ସମୟ କଥାବାର୍ତ୍ତାପରେ ପୁଣି ଥରେ ସେହି ଭଙ୍ଗା କୋଠରୀ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲି । ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ୍ କହିଲି, ଏଇ ରୁମ୍‌ରେ କେମିତି ବସୁଛନ୍ତି ? ସେ ହସିଦେଇ କହିଲେ, ମୁଁ ବସେନି ସାର୍ । ଆପଣ ଆସିଛନ୍ତି ବୋଲି ଆଜି ରୁମ୍ ଖୋଲିଲି । ନହେଲେ ମୋ ବ୍ୟାଗ ଧରି ଏ ଗାଁ ସେ ଗାଁ ବୁଲୁ ବୁଲୁ ଦିନ ବିତି ଯାଉଛି । କିଛି

ସମୟର କଥାବାର୍ତ୍ତାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ଆମ ଏଇ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରପାଇଁ ଯେତେ ସବୁ ଔଷଧ ଆସୁଛି ସେ ସବୁ ରଖିବା ପାଇଁ ଜାଗା ନାହିଁ ବୋଲି ଉଣା ଅଧିକ ଫେରି ଯାଉଛି କିମ୍ବା ତରତା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗଚ୍ଛିତ ହୋଇ ରହୁଛି । ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ସେଥିରୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଔଷଧ ନେଇ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହନ କରୁଛନ୍ତି । ସେଦିନ ପୁଆରୁ ଫେରିବା ପରେ ମୋ ମନ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା । ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର ଅଧିକାରୀ ତା ସେଠା କହିଲେ ଆପଣ ସେଠାକୁ ଏବେ ଯାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ, ବରଂ ଏଇଠି ଆପଣ ଭୁ୍ୟଟି କରନ୍ତୁ ।

ସେଇଠି ମୋର ପେଷାଗତ ଜୀବନର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଚାରିଜଣ ଡାକ୍ତର ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେଇଠି ଭୁ୍ୟଟି କରିଲି । ନୁଆ ଜାଗା, ନୁଆ ଭାଷା । କିଛି କିଛି ଭାଷା ବୁଝି ହେଉଥାଏ କିଛି ଅବୁଝା ବି ରହେ । ଏମିତି କିଛି ଦିନ ବିତିଗଲା ପରେ ପୁଣି ମଝିରେ ମଝିରେ ପୁଆ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଯାଏ । ଏକା ଏକା ବସି ରୋଗୀ ଦେଖିବାର ଆନନ୍ଦ ବି ନିଆରା ଥିଲା । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ପୁଆ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବି ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଏଇ ମଝିରେ ମୁଁ ଘରୁ ମୋଟର୍ ସାଇକେଲ୍ ନେଇ ଗଲି । ସାଇକେଲ୍ରେ କେତେ ଆଉ ପ୍ରତିଦିନ ଯିବା ଆସିବା କରି ହେବ । ମୋଟର୍ ସାଇକେଲ୍ ଆସିବା ପରେ ଯିବା ଆସିବା ସହଜ ହେଲା । ସେଇ ସମୟରେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ ସେହି ଗାଁରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ନିର୍ମାଣ ହୋଇ ରହିଛି । କେବଳ ଉଦ୍ଘାଟନ ହୋଇନି ବୋଲି ସେଠାରେ ରୋଗୀ ସେବା ହୋଇ ପାରୁନି । ଏହା ଶୁଣିବା ପରେ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ସହ ଯାଇ ସେଇ କୋଠା ଦେଖି ଆସିଲି । ସେଇଟା ଭଲ ଥିଲା । ଦୁଇଟା ବଡ଼ କୋଠରୀ ଥିଲା । ଦିନେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲି, ନୁଆ କୋଠାରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରିବା । ସରପଞ୍ଚି ବୋଧହୁଏ ନିଜର କୌଣସି ରାଜନୈତିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିବାକୁ ମନ ଉଣା କରୁଥିଲେ । ହେଲେ ଦିନେ ସ୍ଥାନୀୟ ହାଇସ୍କୁଲର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସାଥରେ ନେଇ ପୁରା ନୁଆ

କୋଠାକୁ ସଫା କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇଲି । ସେଇ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାଭଳି ରାସ୍ତା ବି ଡିଆରି ହୋଇଗଲା । ସରପଞ୍ଚିଙ୍କୁ କହିଲି, ଯେ ନୁଆ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର କୋଠାରେ ଏବେ ରୋଗୀ ଦେଖାଶୁଣା ହେବ । ସେ କହିଲେ, କୋଠା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇନି । ମୁଁ କହିଲି, ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ କହନ୍ତୁ ମୁଁ କରିଦେବି । କାରଣ ଏଇ ଭଙ୍ଗା ଗୋଟିଏ କୋଠରୀରେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଅସୁବିଧା ହେଉଛି । ସେ କଣ ଭାବିଲେ କେଜାଣି, ନିଜେ ହିଁ ନୁଆ କୋଠାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଇଲେ ।

ଏହାପରେ ନୁଆ କୋଠାରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ସେତେବେଳକୁ ପୁଆକୁ ଯାଉଥିବା ସଡ଼କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ନଦୀ ଉପରେ ବ୍ରିଜ୍ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକ ଭାରି ଖୁସିଥିଲେ । କେହି କେହି କହୁଥିଲା ଯେ ଡାକ୍ତର ଆଜ୍ଞା ଆସିବାରୁ ଏ ସବୁ ହେଲା । ଏ ସବୁ ଶୁଣିଲେ ମନ ଖୁସି ହେଉଥିଲା ।

ସେହି ଗାଁରେ ପ୍ରତି ଶନିବାର ହାଟ ହୁଏ । ସେଇ ଦିନ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଅହେତୁକ ଭିଡ଼ ହୁଏ । ଆଗରୁ ଔଷଧ ରଖିବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିଲା, ଏବେ ନୁଆ କୋଠାରେ ସବୁ ସରଞ୍ଜାମ ଓ ଆସବାବପତ୍ର ରହିବା ଫଳରେ ଔଷଧ ବି ରହିଲା । ଶନିବାର ଦିନ ପ୍ରାୟ ଅନେକ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ସାଲାଇନ୍ ଲଗାଇବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲା । ବହୁତ ସାଲାଇନ୍ ବୋତଲ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା ସେ ସବୁ ଏଇ ମଉକାରେ ସାରିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଗଲା । ତେଣେ ମାଗଣାରେ ସାଲାଇନ୍ ଓ ଔଷଧ ମିଳୁଥିବା କଥା ଶୁଣି ଅନେକ ରୋଗୀ ଆସିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲେ । ଧିରେ ଧିରେ ଦୈନିକ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଶହେ ପାଖା ପାଖି ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଯେତେବେଳେ ତରତା ବଜାରରେ ଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ରୋଗୀ ପୁଆ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିବା ଆରମ୍ଭ କରିଲେ ।

ଏହି ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ତରତା ବଜାରରେ ଜଣେ ମାରଜାଡ଼ି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଘରେ ଗୋଟିଏ କୋଠରୀ ଭଡ଼ା ସୂତ୍ରରେ ନେଇ ନିଜ ବସା ସ୍ଥାପନ କରି ଦେଇଥିଲି । ନୁଆ ନୁଆ ରୋଗୀ

ଦେଖିଲେ କାହାଠାରୁ କିଛି ଦେୟ ନେଉନଥିଲି ବୋଲି ମୋ ପାଖରେ ଅନେକ ରୋଗୀ ବି ହେଉଥିଲେ । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ଗାଧୁଆ ସାରିଦେଇ, ତରତା ବଜାରରେ ଥିବା ହୋଟେଲରେ ଚକା ପିଠା ଆଉ ଗ୍ରୀନ୍ ମଟର ପାଣି ଖାଇଦେଇ ପୁଆ ବାହାରି ଯାଉଥିଲି । ଏଗାରଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲା ରହୁଥିଲା । ଅତ୍ୟଧିକ ଗରମ ହେତୁ ଅଧିକ ସମୟ କେହି ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । ଏଗାରଟା ବା ବାରଟା ସୁଦ୍ଧା ତୁ୍ୟଟି ସାରିଦେଇ ତରତା ଫେରିବା ପରେ ରୁମରେ ଥରେ ପଶିଗଲେ ଆଉ ବାହାରିବାକୁ ମନ ହୁଏ ନାହିଁ । ଦିନବେଳେ ଖାଇବା ଭାରି କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର ଥିଲା । ଏକ ତ ସେଠାରେ ହୋଟେଲରେ ମିଳୁଥିବା ଖାଦ୍ୟ ମୋତେ ଆଦୌ ସ୍ୱାଦୁକର ଲାଗୁନଥିଲା । ଯଦି ଭଲ ଖାଇବାକୁ ମନ ହେଉଥିଲା ତା ହେଲେ ମୋତେ ବଲାଙ୍ଗୀର ଯାଇ କୌଣସି ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟରେ ଖାଇବାକୁ ହେଉଥିଲା । ସବୁଦିନ ଯାଇ ହୁଏନି । ଏଇ ସମୟରେ ଆମ ଘରବାଲା ମାଉସୀ ଗୋଟିଏ ଥାଳିରେ ଭାତ, ଶାଗ କିମ୍ବା ଆଳୁ ସବଜି ନେଇ ଆସି ଦିଅନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଦୁଇଟା ପିଲା, ପୁଅଟିଏ ଓ ଝିଅଟିଏ । ସେମାନେ ସ୍କୁଲରୁ ଆସନ୍ତି ଖରାବେଳେ ଖାଇବା ପାଇଁ । ସେମାନେ ଜିଦ୍ କରନ୍ତି ଆଉ ମୋ ରୁମରେ ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ଆମେ ତିନିଜଣ ବସି ଖାଉ । ମାସର ଅନେକ ଦିନ ମାଉସୀ ଖାଇବାକୁ ଆଣି ଦେଉଥିଲେ ବୋଲି ମୋତେ ଆଉ ଖରାରେ ବାହାରି ଯିବାକୁ ହେଉନଥିଲା । ଭାତ ଯେମିତି ଘିଅ ସେତିକି । ବାସ୍, ଆଉ କଣ ଦରକାର ।

ଖାଇବା ପରେ ମୁଁ ସିଡ଼ି ପ୍ଲେୟରରେ ଗୀତ ଲଗେଇ ଦେଇ ଶୋଇଯାଉଥିଲି । ସେ ସମୟରେ କେହି ରୋଗୀ ଆସିଲେ ମାଉସୀ ମନା କରନ୍ତି ବେଲ୍ ମାରିବା ପାଇଁ । ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଉଠିବା ବେଳକୁ ସିଏଟସି ଆଡ଼େ ବୁଲି ଯାଏ । ଡା ସେଠାଙ୍କ ସହ ବସି ଗପସପ କରେ । ସେଇଠି ବଜାରରେ ବହୁତ ଭଲ ଚାଉଲ୍ ବରା ମିଳେ ତାହା ଖାଏ । ପୁଣି ଅନେକ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଗାଡ଼ି ଧରି ବଲାଙ୍ଗୀର ଆଡ଼େ ମାଡ଼ି ଯାଏ । ସେଠାରୁ ମାତ୍ର କୋଡ଼ିଏ

କିଲୋମିଟର୍ ବାଟ ।

ଫେରିବା ବେଳକୁ ରାତି ନଅ କିମ୍ବା ଦଶ ହୁଏ । ମାଉସୀ ସବୁଦିନ ବିରକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । କହନ୍ତି ଏତେ ରାତିରେ ଫେରିବା ଉଚିତ ନାହିଁ । ମୁଁ ଜାଣେ ଏଠି ଲୋକମାନେ ଶୀଘ୍ର ଶୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେଇଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅସୁବିଧା ହେଉଥିବ ବୋଲି ଭାବେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯେ ବୈରାସରିୟନ୍ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ତାହା ସେ ଜଣାନ୍ତି । ଲୋକ କହନ୍ତି କାଳେ ବିଳମ୍ବିତ ରାତିରେ ମାଆ ସେଇ ରାସ୍ତାରେ ଆସୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖା ଦିଅନ୍ତି । କାହାକୁ ଗାଡ଼ିରେ ନେଇ ଛାଡ଼ି ଦେବାପାଇଁ କହନ୍ତି । ଅନେକ ଲୋକ ଏଥିପାଇଁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ଶୀକାର ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସେ କହିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏ ସବୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେନାହିଁ । ସେ ଯା'ହେଉ ମାଉସୀ ମଉସାଙ୍କ ସ୍ନେହ ବହୁତ । ନିଜ ଘର ଲୋକ ଭଳି ଖାଇବାକୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ଘରର ଭଲମନ୍ଦ ସବୁ କଥା ହୁଅନ୍ତି । ମୁଁ ରୁମରେ ଥିଲେ, ରୋଗୀ କିଏ ଆସିଲେ ସେ ନିଘା କରିଥାନ୍ତି । ଏମିତି ପ୍ରାୟ ବର୍ଷେ ବିତିଗଲା ଆଉ ତାପରେ ପୁଣି ବର୍ଷଟିଏ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିୟୁକ୍ତିକୁ ବଢ଼ାଇବା ସମୟ ଆସିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ପୁଆର ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିବାସୀମାନେ ଜାଣି ସାରିଥିଲେ ଯେ ମୋର ଯିବାର ସମୟ ଆସିଯାଇଛି । ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଆବେଦନ ଲେଖି ଗାଁର ସବୁ ଲୋକମାନେ ସେଥିରେ ଦସ୍ତଖତ କରି ପତ୍ର ସରପଞ୍ଚଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ସିଡିଏମଓଙ୍କୁ ଦେବାପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ମୋର ଅସ୍ଥାୟୀ ନିୟୁକ୍ତିକୁ ଆଉ ଅଧିକ ବଢ଼ାଇବା ସପକ୍ଷରେ ସିଡିଏମଓ ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରେ ମୋତେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ବଦଳି କରିଦେଇଥିଲେ । ସେ କାହିଁକି ସେମିତି କରିଥିଲେ ସେ କଥା ତ ସେ ନିଜେ ହିଁ ଜାଣିଥିବେ । କାରଣ ମୁଁ ଥିବା ଭିତରେ ପୁଆ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରଭୁତ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁଠି ଦିନେ ମାଛ ବି ଉତୁନଥିଲା ସେଇଠି ଦୈନିକ ଶହ ଶହ ରୋଗୀ ଆସୁଥିଲେ । ଆଖପାଖରେ ବାର କିଲୋମିଟର୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଔଷଧ ଦୋକାନଟିଏ ବି ନଥିଲା, ତଥାପି ସରକାରୀ ଔଷଧ ସମ୍ପେତ କିଛି କିଛି ଅନ୍ୟ ଔଷଧ

ନେଇ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଯୋଗାଇବା ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ କରିଥିଲି । ମୋ ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ନିୟୁକ୍ତିରୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ଅଜସ୍ତ୍ର ଭଲପାଇବା ମିଳିଥିଲା ତାହା ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ । କଥାରେ କହି ହେବନି ।

ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଭିତରେ ଅନେକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ଆଦୌ କେବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନଥିଲା ସେ ସବୁକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିଥିଲି । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର୍ମୀମାନଙ୍କ ସାପ୍ତାହିକ ମିଟିଂ ହେଉ ବା ରୋଗୀମାନଙ୍କ ସୂଚନା ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରକୁ ଜଣାଇବା ହେଉ, ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ କୁଷ୍ଠରୋଗ ପାଇଁ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଥିବା ସମୟରେ ହୋଇଥିଲା । ରୋଗୀମାନେ ସୁଦୂର ବଲାଙ୍ଗୀର ଜିଲ୍ଲାରୁ ମଧ୍ୟ ପୁଆକୁ ଆସୁଥିଲେ । ଅନେକ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସକୁ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ିଛାଡ଼ିଆଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଚେତନତା ଆଣି ଦୂର କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ମୁଁ କରିଥିଲି ।

ମୁଁ ଆଶା କରିଥିଲି, ଆଉ ଅଳ୍ପତଃ ବର୍ଷଟିଏ ସେଇ ସ୍ଥାନରେ ରହିଥିଲେ, ଆହୁରି ଅନେକ କିଛି ଅଧିକ କରି ପାରିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ମୁଁ ମୋ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇବାରେ କେବେ ବି ଅବହେଳା କରିନଥିଲି । ମୋ ଦ୍ୱାରା ଯଥାସମ୍ଭବ ରୋଗୀସେବା କରିଥିଲି ।

ସେହି ବର୍ଷକର ଅନୁଭୂତି ମୋ ଜୀବନକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିଛି । ଯେଉଁ ଆଶା ଓ ଆକାଂକ୍ଷାର ସହ ମୁଁ ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲି ତାହା ମୁଁ କିଛିକାଂଶରେ କରି ପାରିଥିଲି ବୋଲି ମନେ କରେ । ଦୁଃଖ ସେଠାରେ ରହିଥିଲେ ଆହୁରି ଅନେକ କିଛି କରି ପାରିଥାନ୍ତି ।

ତୁମେ କେତେ ଭଲ

ଦେବାଶିଷ ମାଇତି

ମନୁଷ୍ୟ ଗୋଟେ ଚିତ୍ରକାର ଭଲ କାରୀଗର , ଆଶାର ଆଲୋକ ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ବଦଳେ.., ସବୁକିଛି ନ ଥାଏ ଏଠି ଚିରସ୍ଥାୟୀ..। ସବୁବେଳେ କିଛି ନା କିଛି ଭାବି ଭାବି ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖେ ଆଉ ତାକୁ ସାକାର କରିବାକୁ ଲାଗିପଡ଼େ...। ଯାହାର କିଛି ସ୍ୱପ୍ନ ନ ଥାଏ ସେ ବି କିଛି ଗୋଟେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ,ହେଲେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ

ତୁମେ କିଏ.. ? କଣ ତୁମ ପରିଚୟ... ? ଯାହାର ଉତ୍ତର ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ ଭିତରେ ଥାଏ ଯାହା ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର ହେଲେ ତୁମ ଲେଖନୀରେ ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଉ ବିଫଳ ହେଲେ ଏ ବିଶ୍ୱ ରେ କଉଁ ନା କଉଁ କାହା ଲେଖନୀ ମୁନରେ ତୁମେ ଖରାପ ଆଉ ବେକାର ଲୋକୋ..। ପୁଣି ତୁମେ କହି ପାରୁଛ କେମିତି ତୁମେ ଭଲ..., ତୁମେ କେତେ ଭଲ କହି ପାରିବ... !

ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୁଆରେ ବସି ଭଜନ ଗାନ କର, ସବୁ ଲୋକୋ ତୁମ ଗୀତରେ ଗାଇଥାନ୍ତି ଆଉ ନାଚନ୍ତି ତାଳରେ ତାଳରେ....., କିନ୍ତୁ ସେଇ ଜାଗାରୁ କେହି କେହି କୁହନ୍ତି ଏଠି ସମୟ ନଷ୍ଟ କରି ଆଗକୁ ଚାଲ... ବେଳାଭୂମି ଅଛି ସେଇଠି ବସିବା..। ଶେଷରେ ନାପସନ୍ଦ କରି ଚାଲିଗଲେ.. ହେଲେ ତୁମେ ଆଉ ଭଲ ହେଇ ରହିଲ କି.. ! ମୂଲ୍ୟ ହିନ ହେଇଗଲା ତୁମ କଥା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ତୁମେ ଭଲ ନୁହ ବୋଲି..। ବର୍ଦ୍ଧନପୁର ଗ୍ରାମରେ ରେ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ, ସବୁବେଳେ ପିଲା ମନଙ୍କୁ ସମାନ ଦୃଷ୍ଟି ରେ ଦେଖୁଥିଲେ ଆଉ ନିଜ ପିଲା ଭଳି ଭଲ ପାଉଥିଲେ.. ପାଠ ପଢ଼ା ଶୈଳୀ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଶ୍ରେଣୀ ରେ ଗଠ ଭଳି ପିଲା ଙ୍କୁ ସେ ସାର୍ ମଣିଷ କରି ଛାଡ଼ନ୍ତି..। ସେଇ ଗ୍ରାମରେ ଦିନବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଗୋଟେ ଲୋକ ଥିଲା ତାର ଦୁଇ ପୁଅ.. ବଡ଼ ପୁଅ ବହୁତ ଭଲ ପାଠ ପଢୁଥାଏ ହେଲେ ସାନ ପୁଅଟି

ଗଛ ଲତା ଲଗେଇବା ଚାଷ ବାସରେ ମନ ଅଧିକ ଥାଏ..। ଦୁଇ ଭାଇ ପରୀକ୍ଷା ଦେଲେ ବଡ଼ ଭାଇ ଭଲ ମାର୍କ ରଖି ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ସାନ ଭାଇଟି ସେକେଣ୍ଡ ଡିଭିଜନ ରଖି ପରୀକ୍ଷା ପାସ୍ କଲା..।

ବଡ଼ ପୁଅ ଘର କାମରେ ଅମନ ଯୋଗୀ ଥିବାରୁ ବାପା ମା ଉପରେ ବଡ଼ ବିରକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି..। ସାନ ପୁଅକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଆନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସେ ସବୁବେଳେ ବାପାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଘର ବାଡ଼ି କାମ କରେ.. ସେଥିଲାଗି ସାନ ପୁଅଟି ବାପାର ବହୁତ ଭଲ..। ବାପା ମୁଲ ଲଗେଇ ପର ଘରେ ଯାହା ଆଣିଥାନ୍ତି ନିଜ ପରିବାରର ଗୁଜୁରାଣ ମେଣ୍ଟାନ୍ତି.. ତା ସହ ପିଲାଙ୍କ ପାଠପଢ଼ା ଖର୍ଚ୍ଚ..। ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ କଲା ପରେ ସାନ ପୁଅ ପାଠ ପଢ଼ା ଛାଡ଼ିଦେଲା, ମୋ ଦ୍ୱାରା ଆଉ ପାଠ ପଢ଼ା ହେବନି.. ମୋର ଏଇ ଚାଷ ବାସ ଆଉ ମାଛ ପୋଖରୀ ଭଲ..। କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ପୁଅ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାର୍କ ରଖିବାରୁ ଆଗକୁ ପଢ଼ିବ ମନସ୍ଥ କଲା..। ସାର୍ ବଡ଼ ପୁଅର ମାର୍କ ଦେଖି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତା ବାପାଙ୍କୁ ଡାକି ପଠେଇଲେ..। ଦିନବନ୍ଧୁ ଆସି ସ୍କୁଲ୍ ରେ ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ଖୁସିରେ କହିଲେ ନ ସରେ ସାର୍ କହିଲେ, କଣ ଦିନ ବନ୍ଧୁ ପୁଅକୁ ଆଗକୁ ପଢ଼ାଇବ ଭାବିଲ କି ନାହିଁ.. ତାର ଭଲ ଭବିଷ୍ୟତ ଅଛି, କିଛି ନ ଭାବି ଆଗକୁ ପଢ଼ାଅ..। ଦୀନବନ୍ଧୁ ତ ପାଠଶାଠ ପଢ଼ି ନଥାଏ ସାର୍ କଥା ମାନି ପୁଅକୁ ପଢ଼େଇବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲା..। ସାନ ପୁଅ ଘରେ ବାପା ପାଖରେ ରହିଲା ବାପାର ଚାଷ ବାସ ଧନ୍ଦା ସବୁ ବୁଝୁଥାଏ । ଘର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ବାପାଙ୍କ ସହ ମିଶି ତୁଲେଇଲା..। ବାପା ନିଜକୁ ହାଲକା ମଧ୍ୟ ମନେ କଲା କାହିଁକି ନା ଏକା ଆଗରୁ ବୁଝୁଥିଲେ ଏବେ ପୁଅ ସବୁ ବୁଝିଲାଣି...ଏମିତି ବହୁତ ଦିନ ଗତିଗଲା ପରେ ବଡ଼ପୁଅ ବାପା ଆଉ ଭାଇ ପାଖରୁ ଟଙ୍କା ନେଇ ଯେଉଁ ପାଠ ପଢ଼ୁଥିଲା ସେଥିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳ ହେଲା ଏବଂ ଭଲ ଗୋଟେ ରୋଜୋଗାରକ୍ଷମ ଚାକିରି ପାଇଲା.. ଏହା ଶୁଣି ଭାଇ ବହୁତ ଖୁସି ହେଇଗଲା ଯାହା ହେଉ ବଡ଼ ଭାଇର ଦୁଃଖ ଦୂର ହେଲା ତା ସ୍ୱପ୍ନ ମଧ୍ୟ ପୂରା ହେଲା ..। ବାପା ବି ଖୁସି

ମଧ୍ୟ ହେଲେ.. ବଡ଼ ପୁଅ ମାସକୁ ମାସ ବାପା ଭାଇଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ପଠେଇଲା ବାହାରେ ରହି ଏବଂ ସେହି ଟଙ୍କାରେ ନୂଆ ପକ୍କାଘର ବନେଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲା । ୬-୮ ମାସ ବିତିବା ପରେ ଗୋଟେ ବଡ଼ ଘର ଦିନବନ୍ଧୁ ତିଆରି କଲା..।

ଏପଟେ ସାନ ପୁଅ ଚାଷ ବାସ କରି ବାପାଙ୍କ ସହ ବହୁତ୍ ଅମଳ କଲା ସେଥିରେ ଲାଭବାନ ମଧ୍ୟ ହେଲା..।

ଏମିତି କିଛି ଦିନ ପରେ ଘରର ଅମଳ ଲାଭ ଦେଖି ଦିନବନ୍ଧୁ ମୁଣ୍ଡକୁ ଅଜବ ଚିନ୍ତାଧାରା ଆସିଲା.. ଆଜ୍ଞା ମୋ ସାନ ପୁଅ ଥିଲା ବୋଲି ଏ ଗ୍ରାମରେ ମୁଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅମଳ କରି ପାରିଲି ବଡ଼ ପୁଅ ଥିଲେ ଆହୁରି ଅଧିକ ହୋଇଥାନ୍ତା.. ବଡ଼ ଭୁଲ ହେଇଗଲା ତାକୁ ବାହାରକୁ ପଠେଇ..। ହଁ ଟଙ୍କା ଦେଇଛି ଘର ଗୋଟେ କରିଛି ହେଲେ ଏଇ ଘର ମୋର ଅଚଳ ଥିଲା କି.. ? କଣ ହେବ ସେ ପଇସା.. ? କଣ ହେବ ସେ ଘର... ସାନ ପୁଅ ବି ତ ଟଙ୍କା ଦେଉଛି..। ମୋ ଜମିରେ କଣ ସୁନା ଫଳିବ ନା କଣ ଘର କରିଦେଲେ.. ସାନ ପୁଅ ଥିଲା ବୋଲି କେତେ କଣ ପାଇଲି.. ଧାନ ଗହମ ବାଜରା ମାଣ୍ଡିଆ ଆଉ ମାଛ..। ଏ ବଡ଼ ପୁଅ ମୋର କିଛି କାମରେ ଆସିଲାନି..। ଏମିତି ଭାବି ଭାବି ଟିକେ ଅଶାନ୍ତି ଅନୁଭବ କଲା କିଛିଦିନ ପରେ ଗ୍ରାମର ଦିଗମ୍ବର ଦେଖା ହୁଏ, ସେ ବି ଜଣେ ସଫଳ ଚାଷୀ.. ଆରେ ଦିନବନ୍ଧୁ ଖବର କଣ ଶୁଣିଲି ତୋ ପୁଅ ବଡ଼ ଚାକିରି କରିଛି .. ! ଯା ହେଉ ତୋ ଦୁଃଖ ସବୁ ଗଲା ପକ୍କା ଘରେ ରହିଲୁଣି ଆଉ କଣ..।

ହୁଁ.. ! ଶୁଣିଲା ମୁହଁ କରି ଦିନବନ୍ଧୁ କହିଲା, କଣ ଖୁସି.., ସବୁ ସାନ ପୁଅ ବୁଝୁଟି ଚାଷରେ ଲାଭ ମୋ ସାନ ପୁଅ ଦେଇଛି, ସେ ହେଇପାରେ ଟଙ୍କା ଦେଇଛି ଘର କରିବାକୁ ହେଲେ, କଣ ସେ ଟଙ୍କା ହେବ ଚାଷ ଜମି ବୁଝିଥିଲେ ମୁଁ ଆହୁରି ବହୁତ୍ ଅମଳ ପାଇଥାନ୍ତି...। ଦିଗମ୍ବର କିଛି ସମୟ ଭାବିଲା...। ତାହେଲେ ତୁ ତାକୁ ବାହାରକୁ ପଠେଇଲୁ କାହିଁକି.. ? ଏଇ ନଳିନୀ କାନ୍ତ ସାର୍ ପାଇଁ..। ମତେ କହିଲେ ଆଗକୁ

ପଢ଼େଇବାକୁ, ସେଥିଲାଗି ଏତେ କଥା.. ମୋର ବହୁତ୍ ବଡ଼ କ୍ଷତି ହେଲା.. ସବୁ ସେଇ ନଳିନୀ କାନ୍ଥ ସାର୍ ପାଇଁ .. ମୋ ପରିବାର ଟା ପୁରା ନଷ୍ଟ କରିଦେଲେ ସେ..। ଏହା ଶୁଣି ଦିଗମ୍ବରକୁ ଟିକେ କଷ୍ଟ ହେଲା କାହିଁକି ନା ନଳିନୀ କାନ୍ଥ ସାର୍ ସେ ଗ୍ରାମର ୨୨ ବର୍ଷ କାଳ ପାଠ ପଢ଼େଇ ସାରିଲେଣି ବହୁତ୍ ପିଲାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ସେ କିନ୍ତୁ ଏ ଦିନବନ୍ଧୁ କଣ ସବୁ... ! ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ହଉ କହି ସେଠୁ ଚାଲିଗଲା.. ସେ ସାର୍ କୁ ବହୁତ୍ ଭଲ ପାଉଥିଲା.. ୪-୫ ଦିନ ପରେ ସବୁ କଥା ସାର୍ କୁ କହିଲା.., ସାର୍ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ । ଗ୍ରାମରେ ସମସ୍ତେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଚିନ୍ତାଧାରା ଲୋକ ଥିଲେ । ବହୁତ୍ ପିଲାଙ୍କର ସୁନ୍ଦର କରି ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି..। କଥାଟା ଦିଗମ୍ବର ପାଖରୁ ଶୁଣି ସାର୍ କହିଲେ ହଉ ଛାଡ଼.. ସେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି କହିଦେଲେ ଆଉ.. ତା କଥା ମୁଁ ଧରେନି.. ସେଠୁ ସାର୍ ଚାଲିଗଲେ ବାହାନା କରି ସ୍କୁଲ ରୁମ୍ କୁ..।

ହେଲେ ନଳିନୀକାନ୍ଥ ସାର୍ ଦିଗମ୍ବର କଥା ଶୁଣି ପୁରା ଭାଙ୍ଗିଗଲେ ତାଙ୍କର ରିଟାୟାର୍ଡ୍ ସମୟ ଥାଏ ୨୨ ବର୍ଷ ଚାକିରି ଭିତରେ ୮୦% ପିଲାଙ୍କର ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଭବିଷ୍ୟତ ତିଆରି କରି ସାରିଲେଣି । ହେଲେ ଆଜିର କଥା ଏତେ ବଡ଼ ଆଘାତ ଦେଲା.. ସ୍କୁଲ ଅଫିସ୍ ରୁମ୍ ରେ ଥମ୍ କରି ବସି ପଡ଼ିଲେ, ଦୁଇ ଆଖିରେ ଲୁହ ବହି ଚାଲିଲା.. ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଆସିଥିଲା ପ୍ରଭୁ.. ! ମୋର ଭୁଲ୍ କେଉଁଠି ରହିଲା..। କିଛି ବୁଝିବା ଆଗରୁ କଲଙ୍କର ବୋଝ ଲାଗିଗଲା ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକରୁ କଲଙ୍କିତ ଶିକ୍ଷକ..। ସାର୍ ଖାଇବା ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ଏ ସ୍କୁଲରୁ ଯିବା ସମୟରେ ଏତେ ବଡ଼ ଦଣ୍ଡ..। ନିଜକୁ ନିଜେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପୁଣି ସ୍କୁଲ କାନ୍ଥ ଆଇନା ଆଗରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ନିଜ ଉପରେ ନିଜ ବିବେକ ଦୋଷ ଦେଇ ଚାଲିଲା...। ମୁଁ କଣ ସତରେ ଭୁଲ୍ କଲି.. ! ଭୁଲ୍ ଟା କଣ.. ?? ହୁଁ.... ! ନିଜ ବିବେକ ହସିଦେଇ.. ଆରେ ପାଗଳା, ତୁ କଣ ଭାବୁଛୁ ତୁ ଭଲ କର୍ମ କରିଛୁ । କଣ ଦରକାର ଥିଲା ଦିନବନ୍ଧୁକୁ ଏତେ କଥା, ସେ ତା ପୁଅର ଭବିଷ୍ୟତ ଦେଖିବ ତୋର କଣ ଯାଏ.. ? ତୁ କିଏ ଏଇ ଭଲ ଶିକ୍ଷକ

ହେବା ପାଇଁ . !. **ତୁ କେତେ ଭଲ** ତୋ ହିସାବରେ ଦୁନିଆ କଣ ଚାଲିବ.. ! ତୋର ସ୍ୱାର୍ଥ ଥିଲା ତୁ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ହେବୁ ତୋ ଛାତ୍ର ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିଛି, ତୁ କିପରି ଭାବିଲୁ ତୋ ଚିତ୍ରା ଧାରାରେ ସମସ୍ତେ ଚାଲିବେ,..। ହେଲେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ପୁଅ ଭଲ ପଢ଼େ ଏବଂ ଭଲ ପରୀକ୍ଷା ଫଳ ଭବିଷ୍ୟତ ଟା କଣ ହେବ.. ? ସେଥିଲାଗି ମୁଁ..... ସତରେ କଣ ମୁଁ ଖରାପ... ! ଆଖିରୁ ଅଶ୍ରୁ ପୋଛିଦେଇ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ ସାର୍ ସେଦିନ..। ୩-୪ ଦିନ ପରେ ସାର୍ ଜ୍ଞ ବିଦାୟାକାଳୀନ ସଭା ଆୟୋଜନ ହୋଇଥାଏ । ଗ୍ରାମର ଅନ୍ୟତ୍ର ଲୋକ ବହୁତ ଖୁସି ଆଉ ଆଖିରେ ଲୁହ କାହିଁକି ନା ଏମିତି ଶିକ୍ଷକ ଆଉ ପାଇବେନି..। ସଭାରେ ସାର୍ କହିଲେ, ଜୀବନର ତୁମେ ଯାହା କର ଭଲ ମଣିଷଟିଏ ହୁଅ, ଗର୍ବ ଅହଂକାର ତ୍ୟାଗ କର, ମିଳିମିଶି ସାଥରେ ରୁହ..। ଅନ୍ୟକୁ କଷ୍ଟ ଦେଲା ଭଳି କଥା କୁହନି.. ବାସ୍ ଏତିକି କହି ବକ୍ତବ୍ୟ ସାରିଲେ..। ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ମାନିତ ମଧ୍ୟ ହେଲେ.. ଆଉ ଶେଷରେ ବିଦାୟ ନେଲେ । ହେଲେ, ମନରେ ସେ ଦୀନବନ୍ଧୁର କଳଙ୍କର ଟୀକା ଭୁଲି ପାରିଲେନି ଲୁହ ଭରା ଆଖିରେ ଚାଲିଗଲେ ସେଠୁ । ଆଉ ନିଜକୁ ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲେ ସବୁ ଭଲ ଭିତରେ ଗୋଟେ ଖରାପ ନିଶ୍ଚିତ ଥାଏ ଆଖି ଆଦୁଆଳରେ । ବାସ୍ ପରଖିବା ଦରକାର..। କେହି କହିପାରିବେ ନି ଯେ ଆମେ ଭାରୁଥିବା ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ବି ସମାନ ପରିଶ୍ରମ ଆଉ ଭଲ..।

ସେଥିଲାଗି ତ ମାତା କୈକେୟୀ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଥିଲେ ଲୋକଙ୍କ ମୁହଁରେ । ନିଜ ପୁଅ ଭରତକୁ ରାଜା କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ ୧୪ ବର୍ଷ ବନବାସ ଦେଇଥିଲେ । ଲୋକ ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି ରାମଙ୍କ ଜନ୍ମ ଅସୁର ରାଜା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ବିନାଶ ପାଇଁ, ବରଦାନ ବ୍ରହ୍ମା ଦେଲେ ଶଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କଲେ, ମନ୍ଦୁରା କୂଟନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କଲା ପୁଣି କୈକେୟୀ ବର ମାଗିଲା ୧୪ ବର୍ଷ ବନବାସ କାହିଁକି.. ? ନା ପ୍ରକୃତ ସମୟ ଆସିଯାଇଥିଲା ରାବଣର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ...। ହେଲେ ଶେଷରେ ମାତା କୈକେୟୀଙ୍କୁ ହିଁ ବଦନାମ ଦିଆଗଲା..।

ତୁମେ ତ ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷକ କିପରି ଭାରୁଛ ତୁମେ ଭଲ ହେବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ.. କାହା
ଲେଖନି ମୁନରେ ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଖରାପ...।

ସବୁଠୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଲା.. ଏ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ମାନ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ
ସବୁବେଳେ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ ଆଉ ସେ ଚେଷ୍ଟା ଅତି ଯତ୍ନଶା ଆଉ ଦୁଃଖଦ ଥାଏ..।

ସୁଖ ଖୋଜି ଖାଜି ଦୁଃଖ ଯତ୍ନଶାରେ ମଣିଷ ସାରା ଜୀବନ କାଟିଦିଏ ଆଉ ଶେଷରେ
ମୃତ୍ୟୁ..। ଏହା ପାଗଳାମି ନୁହଁ ତ ଆଉ କଣ.. !

ମଣିଷର କେବେ ଉପଯୁକ୍ତ ସୁଖର ସମୟ ଆସେ ନାହିଁ କି ଦୁଃଖର ସମୟ ଆସେ
ନାହିଁ ମିଶ୍ରିତ ଫଳ ଥାଏ ତାକୁ ଆଧାର କରି ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧର୍ମ
ଅଟେ..।

ଅତଏବ କେବେ ନିଜକୁ ଭଲ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ ବରଂ ସତ୍ କର୍ମରେ
ଯୋଗ ଦେବା ଭଲ... କାହିଁକି ନା

ତୁମେ ଯେତେ ଭଲ ହୁଅ ଅନ୍ୟର ଲେଖନୀ ମୁନରେ ନିଶ୍ଚିତ ଖରାପ୍

ସେଥି ଲାଗି **ତୁମେ କେତେ ଭଲ** ନିଜକୁ ଗର୍ବିତ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କର ନାହିଁ ତାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରାଜୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ...।

ସହିଦ୍ ଇରମ ବାସୁଦେବପୁର ଭଦ୍ରଖ ,

ମୋ -୯୮୫୩୫୫୭୩୦୪

ଫୁଲର ମହକ

ସରୋଜ କୁମାର ସାହୁ

ପୁରୁଣା ଘରଡ଼ିହ ବିକ୍ରି ହୋଇଗଲା ପରେ ପାଖ ଗାଁରେ ଖଣ୍ଡେ ପଡ଼ିଆ ଜମି କିଣାହେଲା । ଜମିକୁ ଲାଗି ଚଲାବାଟଟାଏ । ଗାଁ ନୁହେଁ ସେ ଜଙ୍ଗଲୀ ବାଟ କହିଲେ ଚଳେ ।

ଆଖପାଖକୁ ଲାଗି ଦୁଇ ଚାରିଟା ଘର । ଘର ନୁହେଁ ତ କୁଡ଼ିଆ । ମାଟିଖୁଣ୍ଟରେ ତିଆରି ଗରିବର ମହଲ । କେହି ଏକା

ଜାତିର ନାହାନ୍ତି ସେଠି । ଗୁଡ଼ିଆ ମୁଣ୍ଡା ଶବର ପାଶ ଗଉଡ଼କୁ ମିଶାଇ ଗୋଟାଏ ସାହି ।

ଦିନ କେଇଟାରେ ନୂଆଘର ତିଆରି ହେଲା ସେଇଠି । ଖୁଣ୍ଟ ପୋତାହେଇ ଛଣ ଛାଣିହେଲା ଉପରେ । ଚାରିକଡ଼ ଝାଟିମାଟିରେ ବୁଜା ହେଲା ବାଡ଼ । ଚଷା ବୋଲି ନୂଆ ନାଁଟାଏ ଯୋଡ଼ି ହେଲା ସାହିରେ । ସମସ୍ତେ ଆମର ଅଚିହ୍ନା । ଅବଶ୍ୟ ପାଖ ଗାଁର ବୋଲି ନାଁଟା ଶୁଣାଯିଲା ଆଗରୁ ।

ତ୍ରିଲୋଚନ ପ୍ରଧାନ । ଦୁଇ ଝିଅ ଗୋଟେ ପୁଅକୁ ନେଇ ସଂସାର । ସେତେବେଳକୁ ମୋର ବୟସ ବାର ପୁରି ତେର ଚାଲୁଥିଲା । ଦି ଭଉଣୀ ବଡ଼ ସାନ ଭିତରେ ମୁଁ ଥିଲି ମଝିଆଁ । ଘର ତିଆରିର ଗୋଟେ ସପ୍ତାହ ପରେ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ସରିବାରୁ ରହିଲୁ ସପରିବାର ସେଠାରେ । ନୂଆଘରର ଐଶାନ୍ୟ କୋଣରେ ପୂଜା ପାଇଲେ କୁଳ ଦେବତା ।

ଦୁଇଦିନ ଭିତରେ ଶିଳ ଚକି କୁଲା ବାଉଁଶ ସବୁକୁ ବୋହି ଆଣିଥିଲୁ ସାଙ୍ଗରେ । ତା ପର ଦୁଇଦିନ ଯାଏଁ ମୁଁ ବୋହିଲି ଟଗର ତରାଟ ରଙ୍ଗଣୀ ଲେମ୍ବୁ ସଜାନ ଗଛ ସହ କଷି ପାକଡ଼ ଲେମ୍ବୁ ମେଞ୍ଚାଏ ।

ଏଥର ସକାଳ ପାଇଲେ ଖୋଜାପଡ଼ିଲା ଫୁଲ । ହେଲେ ନୂଆ ଜାଗାରେ ପୁଣି କି

ଫୁଲ । ସାହି ପଡ଼ିଶାରେ ତ ସମସ୍ତେ ଅଚିହ୍ନା । କାହାଘରୁ ଫୁଲ ଆଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେଲାନି କାହାର । ଏମିତିରେ ବି ପୁରୁଣା ଜାଗାରୁ ସହଜେ ମୋହ ତୁଟି ନ ଥିଲା । ସପ୍ତାହ ଯାଏଁ ପୁରୁଣା ଘରୁ ଫୁଲ ତୋଳି ଆଣିଲେ ପୂଜା ହୁଅନ୍ତି ଠାକୁର ।

ସବୁଦିନ ସମାନ ନ ଥାଏ । ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା ବି ଅଛି କି ନାହିଁ । ହେଲେ ଫୁଲ ନ ଆସିଲେ ଠାକୁର ଅପୂଜା ରହିବେ ସେଦିନ । ଲଗାତର ଗୋଟେ ସପ୍ତାହ ଭିତରେ ପଡ଼ୋଶୀମାନେ ଆମ ସହ ସହଜ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । କଥାବାର୍ତ୍ତା ସହ ଭାବ ବି ବଢ଼ିଲା ।

ଦିନେ ଉପରବେଳା କଇରୀ ନାନୀ କଥା ଜମେଇଥିଲେ ଜେଜେଙ୍କ ସହ । ଜେଜେ ତ ଭାରି ଗପୁଡ଼ା । ସେତିକିବେଳେ ହାତରେ ତାଳଖଣ୍ଡେ ଧରି ପହଞ୍ଚିଲି ମୁଁ । ଟଗର ଫୁଲ ଧୋବ ଫରଫର ହୋଇ ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁଛି ।

"ଆମ ବାଡ଼ିରେ ପରା ବଡ଼ ଗଛଟେ । ଯେତିକି ଫୁଟୁଛି ସେତିକି ମଉଳୁଛି । କେହି ଜଣେ ହେଲେ ତୋଳିବାର ନାହିଁ କଇରୀ ନାନୀ ତାଙ୍କଆଡ଼ୁ କହିଲେ । ଫୁଲ ପୁଞ୍ଜାଏ ପାଇଁ ଯିବ କୋଷେ ବାଟ... ।"

ବୋଉ ବାସନ ତକ ଥୋଉଥୋଉ କହିଲା "କିଏ ଯାଇ ଆଣିବ ଯେ, ଯାକୁ ଲାଜ ଖାଇ ଗୋଡ଼ଉଛି । ପାଞ୍ଚି ସାତ ଦିନ ହେଲାଣି ଯେ ଯାଇ ସେ ବାଡ଼ିରୁ ଫୁଲ ପୁଞ୍ଜେ ଆଣୁଛି ଯେ ସେଇଥିରେ ଠାକୁର ପୂଜା ହେଉଛନ୍ତି ।"

ତା ପରଦିନ ସକାଳୁ ଫୁଲତୋଳା ପାଳି । ଖରା ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ଚାହିଁଲେଣି ସତ ହେଲେ ଫୁଲତୋଳା ହେଇନି । ହଠାତ କେହି ଜଣେ କବାଟ ବାଡେଇଲା । କଣ ନାଁ ଧରି ଡାକୁଥିଲା କେଜାଣି, ହେଲେ କଥାଟା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଶୁଭୁନଥିଲା ମୋତେ । ମୁଁ ସେପଟ ଘରେ ବ୍ୟସ୍ତଥିଲି ଗୋଟେ କାମରେ । ବୋଉ ଯାଇଥିଲା ନଇକୁ ଗାଧୋଇ ।

କିଛି ସମୟ ପରେ ପୁଣି ତାକ ଶୁଭିଲା "ମାଇ... ମାଇ... ମାଇ"

କାନତେରି ଜାଣିଲି ସେ ଝିଅ କଣ୍ଠେ । ପୁଣି ଏ ଅସମୟରେ ଏଠି ଝିଅ । କିଏ ସେ ହେଇପାରେ.. । ସନ୍ଦେହ ଆଉ କୌତୁହଳରେ କବାଟ ଖୋଲିବାରୁ ଦେଖିଲି ସତର ଅଠର ବର୍ଷର ଝିଅଟେ ମୁଁହପୋତି ଛିଡା ହୋଇଛି । ହାତରେ ଆଞ୍ଜୁଳାଏ ଫୁଲ । ଟଗର ତରାଟ ପରି ସରୁ ସରୁ ହାତରେ ଫୁଲମାନେ ଚମକୁଛନ୍ତି ।

କାହାକୁ ଖୋଜୁଥିଲ.. । ବୋଉ ଘରେ ଏବେ ନାହିଁ ।

-କଇରୀ ନାନୀ ମୋ ହାତରେ ଫୁଲ ପଠାଇଛନ୍ତି । ନିଅ, ରଖିଦିଅ.... । ସେ ନୀରବତା ଭଙ୍ଗକରି ଧରୁଟେ କହିଲା ।

ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲି ତାର ଧରିଲା ଧରିଲା ଓଠ ଲାଜୁଆ ମୁଁହଟାକୁ । ଏତେ ପାଖରୁ ଅତିହ୍ନା ଝିଅଟେ ଦେଖିବା ମୋର ବୋଧେ ପ୍ରଥମ ।

ରୁହ ଚିକେ...? କବାଟ ଖୋଲି ଭିତରକୁ ଗଲାବେଳେ ଦେଖିଲି ତାର ଅନ୍ୟମନସ୍କତାକୁ । କେତେ ସରଳ ନିଶ୍ଚପଟ ଚେହେରା । ନିଛାଟିଆ ଜାଗା ଅତିହ୍ନା ଯୁବକ ପାଖେ ସଚରିତ୍ର ଝିଅମାନେ ଅନ୍ୟମନସ୍କ ହେବା ସେମାନଙ୍କ ସହଜାତ ଗୁଣ ।

ପୁରୁଣା ବାସିଫୁଲତକ ଫୋପାଡ଼ି ଚାଞ୍ଚୁଡ଼ିଟା ବଢ଼ାଇ ଦେଲାବେଳକୁ ଅନ୍ୟମନସ୍କ ଭାବେ ଫୁଲତକ ଦେଲା ଯେ ଗୋଟିଏ ଫୁଲ ରହିଲାନି ସେଥିରେ । ସବୁତକ ଫୁଲରେ ଶେଜ ପାରିଲା ପରି ବିଛାଇ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା ଭୂଇଁରେ । କାହାର ଭୁଲ କେହି ଜାଣି ପାରିଲେନି ।

-ସେ ଜିଭ କାମୁଡ଼ି ନେଲା । ଧରୁଟେ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ଦେଖିଲି ତାର ଓଠ ମଝିରେ ତିନିଟା ଦାନ୍ତତେଇଁ ବାହାରି ଆସିଛି ଗୋଟେ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଛୁରୀ ।

ଫୁଲତକ ମାରା ହୋଇଗଲା ଏଥର । ଠାକୁର ପୂଜାରେ ଲାଗିବନି ଆଉ । ତଥାପି ପଡ଼ିଥିବା ଫୁଲ ଗୋଟାଇବାକୁ ନଇଁ ପଡ଼ିବାବେଳେ ସେ ବି ନଇଁ ପଡ଼ିଲା ଅତାନକ । ତାର କଅଁଳ ମୁଣ୍ଡରେ ମୋର ହାତୁଆ ମୁଣ୍ଡ ଢୋ କରି ବାଜିଲା ହେଲେ କେହି ହାତ ମାରି

ସାଉଁଲେଇଲେନି କାହାର ମୁଣ୍ଡକୁ । ମୁଁ ହସିଲି ସେ ବି । ଦୁହିଁଙ୍କର ନିଶ୍ୱାସ ଏକାକାର
ହୋଇ ମିଶି ଯାଉଥିଲା ପବନରେ ।

ଏବେ ଫୁଲ ଗୋଟାଇବା ପାଲି । ରାଗ ନାହିଁ ଇର୍ଷା ନାହିଁ ଚିହ୍ନା ନାହିଁ ଅଚିହ୍ନା ନାହିଁ ।
ଆଗ ପଛ ହୋଇ ଦି ଜଣ ଫୁଲ ଗୋଟାଇବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ । କାହାର ହାତ କାହାଠି ବାଜିଛି
ହେଲେ ଶିହରଣ ଦିହିଁଙ୍କର ଦେହରେ । ସମସ୍ତେ ଦଣ୍ଡେ ନୀରବ । କେହି କୋଉଆଡେ
ନାହାନ୍ତି । ଖାଲି ଘରର ମଥାନ ଖୁଣ୍ଟ ମାଟିକାନ୍ଥରେ ଗୋବର ଲିପା ଗନ୍ଧ ଯାହା ।

ସେ ମୁଁହପୋତି ଫେରିଗଲା ଏଥର । ପୁରନ୍ତା ନଇ ପରି ହସକୁ ଦୁଇଓଠରେ ଚାପି
ଚଞ୍ଚିଲ ପାଦରେ । ରୁଣୁରୁଣୁ ପାଉଁଜିର ସୁର ମନ୍ତ୍ରର ଗତି ହୋଇ ବିଦାୟ ନେଉଥିଲା
ମୋଠୁ ।

ହାତରେ ଫୁଲ ଚାଙ୍ଗୁଡି ଧରି ଏକ ଲୟରେ ଚାହିଁ ରହିଥିଲି ତାକୁ । କଳା ମତମତ
ଝୁଲନ୍ତା ବେଶୀ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା ଧୀରେଧୀରେ । ଫୁଲରେ ମହକ ସେମିତି ଥିଲା
ସତ ଅଥଚ ମୁଁ ବାରି ପାରୁନଥିଲି ଆଉ... ।

ସରୋଜ କୁମାର ସାହୁ

ଆଠଗଡ଼, କଟକ

୯୩୪୮୮୫୭୫୨୨୪

ପତିବ୍ରତା

ବଟକୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡା

ସମୟ ପୂର୍ବାହୁଁ ତା କପ୍ ଧରି ବିକାଶ ବାରୁ ଦାଣ୍ଡ ଅଗଣାରେ
 ଯେପରି ପଦୁଆଡ଼ି ଜବକାତ ଦ୍ୱାରା । ଚଷମା ହାର ମାନିଗଲାଣି
 ବୟସ ଛାପରେ । ଖବରକାଗଜ ପଢ଼ି ଶୁଣାଡ଼ି ପ୍ରାଣପ୍ରିୟା ସୁଚିତ୍ରା
 ଦେବୀଙ୍କୁ । ଆରାମ୍ ଚୌକି ଉପରେ ଉପବିଶନ କରି । ବୟସ
 ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଜରା ଅବସ୍ଥା ଗ୍ରାସ କଲାଣି ଜରାଗ୍ରସ୍ତ ଜୀର୍ଣ୍ଣମୁହଁ
 କୋଟରଗତ ଆଖି, ଦାନ୍ତ ଆଉନାହିଁ । ମେଲା ପାଟିରେ ଗୋଜିଆ ନାକଟି ବାହାରି
 ପଡ଼ିଛି । ଚମ ଧୁଡୁ ଧୁଡୁ ଶରୀର । କେବଳ ଶରୀରରେ ଅସ୍ଥି ଗୁଡ଼ିକ ଦୃଶ୍ୟମାନ । ବୁଢ଼ା
 ବୁଢ଼ୀଙ୍କର ଜୀବନଧିଲା ନଧିଲା ପରି । ଚାକର ବାକର ଆସି ରୋଷେଇ ଗଣ୍ଡେ
 କରିଦିଅନ୍ତି । ଘରଦ୍ୱାର ସଫା କରି ଦିଅନ୍ତି । ବୃଦ୍ଧ ଦମ୍ପତି ଖୁସିରେ ଚଳି ଯାଆନ୍ତି । ହାତ
 ଗୋତ ଚାଲୁଥିବା ଯାଏ ଏକାଠି ରହିବୁ ଏକାଠି ମରିବୁର ବଜ୍ର ଶପଥ । ବୟସ ବଢ଼ିଥିଲେ
 ବି ସୁଦ୍ଧା ଉଭୟଙ୍କର ମନୋବଳ ଦୃଢ଼ । ସୁଚିତ୍ରା ଦେବୀ ତା ଦେଇ ପାଖରେ ବସି ପଡ଼ନ୍ତି ।
 ପାକୁଆ ପାଟିରେ ଅନେକ କଥା କହି ଚାଲନ୍ତି । ଅଧା ବୁଝି ହୁଏ ଅଧା ବୁଝି ହୁଏନି ।
 ଯୌବନ ସମୟରେ ସୁଚିତ୍ରା ଦେବୀ କଥା କହିଲେ କୁଆଡ଼େ ସଂଗୀତର ମୂର୍ଚ୍ଛନା ଛୁଟେ ।
 ସଂଗୀତ ପରି ମଧୁର ବଚନ । ଲହଡ଼ି ପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କେତେବେଳେ ଉଠିବ
 କେତେବେଳେ ଖସିବ ଖୁବ ସୁନ୍ଦର ସୁଆଦିଆ କଥା । ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ସଜାଇ ହୋଇ
 ବସିରୁହନ୍ତି । ପାଟିଲା ବାଳରେ ସିନ୍ଦୂର ଟୋପା ସତେ ଯେପରି ପୂର୍ବ ଆକାଶ କିମ୍ବା ପଶ୍ଚିମ
 ଆକାଶରେ ଉଦୟ ଏବଂ ଅସ୍ତଗାମୀ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ରୂପମାଧୁରୀ । ବିକାଶ ବାରୁଙ୍କ ଦେହରେ
 ଧୋତି ଗାମୁଛା ହାତରେ ଶୋଭା ପାଉଛି ବଙ୍କୁଲି ବାଡ଼ି । ପିଲାମାନେ ସହରରେ ରୁହନ୍ତି ।

ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଖାପ ଖୁଆଇ ସହରରେ ଚଳି ପାରନ୍ତିନି । ବୋହୂ ମାନଙ୍କ ଢଙ୍ଗରଙ୍ଗ ଏମାନଙ୍କର ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ ଦିନ ଆଠଟାରେ ଉଠିବେ । କାମରେ କିଛି ବାଗ ବଇରଗ ନଥାଏ । ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀଙ୍କର ଗାଁ ଭଲ ତ ସବୁ ଭଲ । ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେମୀ ଯୁଗଳ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ପତିବ୍ରତା ଧର୍ମରେ କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ ନୁହଁନ୍ତି ସୁଚିତ୍ରା ଦେବୀ । ଏ ବୟସରେ ବି ସ୍ୱାମୀଙ୍କ କଥା ବେଦର ଗାର । ସୁଚିତ୍ରା ଦେବୀ ବୁଝି ସାରିଛନ୍ତି ଜଣେ ନାରୀ ପାଇଁ ତାର ପତି କେତେ ଆବଶ୍ୟକ । ପୁଅ ଝିଅ ହଜାରେ ଥାଆନ୍ତୁ ସ୍ୱାମୀ ନଥିଲେ ଚାରି ଦିଗ ଅନ୍ଧାର ।

ପିଠା ଖାଅ ପୁରି ଖାଅ ଭାତର ତଳେ ।

ବାପା ଥାଉ ଭାଇ ଥାଉ କାଚର ତଳେ ॥

ଯେଉଁ ଘରେ ନାରୀ ପୁରୁଷ ପ୍ରତି ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ସେବା କରୁଥାଏ ତାହା ବୈକୁଣ୍ଠ ଭବନ ଅଟେ । ସ୍ୱାମୀ ପତିବ୍ରତା ନାରୀଟିର ଦେବତା, ବନ୍ଧୁ, ମୁକ୍ତିଦାତା ଅଟେ । ସ୍ୱାମୀ ଯାହା ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥାଏ ସେ ଅସତୀ ହେଲେ ବି ପରମ ମହାସତୀ ହୋଇଥାଏ । ସ୍ୱାମୀ ଠାରେ ଭକ୍ତି ରଖି ଆଦର୍ଶ ନାରୀରେ ଗଣା ହୋଇଛନ୍ତି ଦ୍ରୌପଦୀ, ତାରା, ଶଚି ଅହଲ୍ୟା, ମନ୍ଦୋଦରୀ ପଞ୍ଚକନ୍ୟା ସାଜି ପାତକ ହରଣ କରନ୍ତି । ପତି ପତ୍ନୀର ଭଗବାନ ଅଟେ । ଯାହାର ସ୍ୱାମୀ ଚରଣରେ ମନ ଥାଏ ସେ ନାରୀ ପରମଗତି ଲାଭ କରେ । ନାରୀର ଜପ, ତପ, ତୀର୍ଥ, ବ୍ରତ ସବୁ ତା ସ୍ୱାମୀର । ପତିବ୍ରତା ସ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଭଗବାନ ସବୁବେଳେ ସ୍ୱାମୀର ହୃଦୟରେ ନିବାସ କରନ୍ତି । ସ୍ୱାମୀର ପରମ ଭକ୍ତ ହେଉଛି ସ୍ତ୍ରୀ, ସବୁବେଳେ ସ୍ୱାମୀ ସେବାରେ ମସ୍ତକ ନତ କରି ରଖିଥାଏ । ପତି ପ୍ରତି ଯାହାର ଭକ୍ତି ନଥାଏ ସେ ନାରୀରେ ଗଣା ନୁହେଁ । ଦୋତାରୁଣୀ ହୋଇ ସଂସାର କୂପ ପାର ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ ନର୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗକରେ ଯୁଗ ଯୁଗ ଯାଏ ବୈଧବ୍ୟ କଷଣ ଭୋଗ କରେ । ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଜଣେ ପ୍ରକୃତି । ନାରୀ ନାରୀ ନୁହଁ ନର ନର ନୁହେଁ । ଦୁହେଁ

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବଦାନ । ପତିବ୍ରତା ନାରୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲକ୍ଷଣ ସୁମିତ୍ରା ଦେବୀଙ୍କ ନିକଟର ପ୍ରତୀୟମାନ । ତାଙ୍କ ଦୁଇଜଣ ଯାକର ମନର ମିଳନ ହୋଇ ସାରିଛି । କେହି କାହାକୁ ଘଡ଼ିଏ ଛାଡ଼ିବାକୁ ନାରଜ । ବିକାଶ ବାବୁ ଆଉ ସୁମିତ୍ରା ଦେବୀଙ୍କ ପରି ସମସ୍ତଙ୍କ ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଆଜିର ନାରୀ ସମାଜ ସ୍ୱାମୀକୁ ସମ୍ମାନ ନଦିଅନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଅସମ୍ମାନ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏ ଭାରତ ଭୂମି ପୁତ ପବିତ୍ର ଭୂମି । ଏଠି ମାଆ ସୀତା, ସାବିତ୍ରୀ, ତାରା, ମନ୍ଦୋଦରୀ, ଅହଲ୍ୟା, ଶଚି, କୁନ୍ତୀ ପରି ପତିବ୍ରତା ମାନଙ୍କର ଦେଶ । ଧର୍ମକୁ ଭୟ କର । ନିଶ୍ଚିତ ସଂସାର ହସିବ ।

ବଟକୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡା, ଢେଙ୍କାନାଳ

କିଏ ପୋଛିଦେବ ଆଖିର ଲୁହ

ବାସନ୍ତୀ ଲତା ଜେନା

ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ସେନାପତିଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବୋଲି ପୁଅ ଶାନ୍ତନୁ । ସ୍ତ୍ରୀ ସୁରଭି । ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ବାବୁଙ୍କର ପିତା ମାତା ପର ପାରିକୁ ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ଛୋଟ ପରିବାର ତାଙ୍କର । ଶାନ୍ତନୁ ଅଜ୍ଞାଧୀନ । ଭଲ ପଢ଼େ । ସବୁ କାମକୁ ସେ ଆଗଭର । ଖେଳିବା, ଫୁଲ ଗଛରେ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ତାକୁ ଭଲ ଲାଗେ । ଶାନ୍ତନୁ ବି. ଟେକ ପାସ କଲା ପରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଇଭେଟ କମ୍ପାନୀରେ ଚାକିରୀ କଲା । ବାପା ମାଆଙ୍କର ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ । ସେ କମ୍ପାନୀରେ ଶାନ୍ତନୁ ୩ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ କାମ କଲା ପରେ କମ୍ପାନୀ ତାର କାମରେ ଖୁସି ହୋଇ ତାକୁ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆମେରିକା ପଠାଇବ ବୋଲି ମେଲ୍ ଆସିଲା । ଏ ଖବର ପାଇ ବାପା ମାଆ, ଶାନ୍ତନୁର ସାଙ୍ଗ ସାଥୀ ମାନେ ଖୁସି ହେଲେ । ବାପା ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ କହିଲେ, “ଶାନ୍ତନୁ ! ତୁ ଆମେରିକା ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ତୋର ମୁଁ ବାହାଘର କରି ଦେବି । ଝିଅ ଠିକ୍ କରି ଦେଇଛି ।” “ଠିକ୍ କରି ଦେଇଛି ? ମୋତେ ନ ପଚାରି ?” ଶାନ୍ତନୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ତା ବାପାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା । ମା ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସୁଥିଲେ । ବାପା ଗମ୍ଭୀର କଣ୍ଠରେ କହିଲେ, “ହଁ, ଠିକ୍ କରି ଦେଇଛି । ଭଲ ଝିଅଟିଏ । ରୂପ ଗୁଣରେ ପରି ପୂର୍ଣ୍ଣା ।” ଶାନ୍ତନୁ ରାଗରେ ମୁହଁ ଫୁଲାଇ ଦେଲା । ମା' ସୁରଭି ଝିଅଟିର ଫୋଟୋ ଆଣି ଦେଖାଇଲା । ଶାନ୍ତନୁ ଆଖି ଫେରାଇ ନେଲା । ମା କହିଲେ, “ତୁ ଦେଖ ବାବା । କେତେ ସୁନ୍ଦର ଝିଅଟି ହୋଇଛି । ତୋତେ ଭଲ ନ ଲାଗିଲେ ମନା କରି ଦେବା ।” ଜୋର କରି ମା ତାକୁ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାର ଫୋଟଟି ଦେଖାଇଲା । ଶାନ୍ତନୁର ରାଗ ଥଣ୍ଡା ପାଣି ପଡ଼ିଲା ପରି ଶୀତଳ ହୋଇଗଲା । ସେ ଖୁସି ହୋଇ ମାଆକୁ କୁଣ୍ଡାଇ ପକାଇଲା । କାରଣ କଲେଜ ପଢ଼ା

ସମୟରୁ ସେ ଝିଅକୁ ଶାନ୍ତନୁ ଭଲ ପାଉ ଥିଲା । ଏ କଥା ତାର ମା ଜାଣି ପାରି ତା ବାପାଙ୍କୁ କହି ଥିଲେ । ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାର ବାପା ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ବାବୁଙ୍କର ସାଙ୍ଗ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ ମିଶି ରିସ୍ତା ପକ୍କା କରି ଦେଲେ ।

ଏକଥା ଶାନ୍ତନୁ ଜାଣି ବହୁତ ଖୁସି ହେଲା । ଶୁଭ ଲଗ୍ନରେ ଶାନ୍ତନୁ ସହିତ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାର ବାହାଘର ହୋଇ ଗଲା । ବିଭା ଘର ତିନି ମାସ ପରେ ଶାନ୍ତନୁ ଆମେରିକା ଚାଲିଗଲା । କିଛିଦିନ ପରେ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାକୁ ଆମେରିକା ନେଇଗଲା । ଘରେ ରହିଗଲେ ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ବାବୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ସୁରଭି । ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ବାବୁ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକ । ସେ ପ୍ରତିଦିନ ସ୍କୁଲ ଯାଆନ୍ତି । ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଗୋଟିଏ ଟ୍ୟୁସନ ସାରି ସାଢ଼େ ପାଞ୍ଚଟାରେ ଘରକୁ ଫେରନ୍ତି । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ବହୁତ ସମୟରେ ଦେହଖରାପ ହୁଏ । ମେଡ଼ିସିନ ଦୋକାନରୁ ଔଷଧ ଆଣି ଖାଇଦିଅନ୍ତି । କେବେ କେବେ ସରକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନା ଯାଆନ୍ତି । ଏମିତିରେ କିଛି ଦିନ ବିତିଗଲା । ଦିନେ ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ବାବୁଙ୍କର ଦେହ ବେଶୀ ଖରାପ ହୋଇଗଲା । ସୁରଭି ପଡ଼ିଶା ଘର ସହାୟତାରେ ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ବାବୁଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ନେଇଗଲେ । ସେଠାରେ ଡାକ୍ତର ରୋଗର ନିଦାନ ପାଇଁ ରକ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କଲେ । ୨/୩ ଦିନ ପରେ ରୁଡ଼ ରିପୋର୍ଟ ଆସିଲା । ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ବାବୁଙ୍କୁ ରୁଡ଼ କ୍ୟାନ୍ସର ହୋଇଛି । ତୃତୀୟ ଷ୍ଟେଜରେ ଅଛି । ଭଲ ହେବା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ । ଡାକ୍ତର କହିଲେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଆଉ ସେ ୮/ ୧୦ ମାସ ବଞ୍ଚିବେ । ସୁରଭି ପାଦ ତଳୁ ମାଟି ଖସିଗଲା । ସେ କଣ କରିବ କିଛି ଭାବି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଖାଲି କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଔଷଧ ନେଇ ଅଟୋ ରିକ୍ସା କରି ଘରକୁ ଫେରିଲେ । ଘରେ ପହଞ୍ଚି ସୁରଭି ପୁଅକୁ ଫୋନ୍ କଲା । ତୁ ଘରକୁ ଫେରିଆରେ ଶାନ୍ତନୁ । ତୋ ବାପାଙ୍କୁ ରୁଡ଼ କ୍ୟାନ୍ସର ହୋଇଛି । ସେ ଆଉ ବେଶୀ ଦିନ..... । ଆଉ କଥା ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । କଷ୍ଟ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଗଲା । ଆଖି ଲୁହରେ ପଣତ କାନି ଭିଜିଗଲା ସୁରଭିର ।

ପୁଅ ବୋହୂ ଘରକୁ ଆସିଲେ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ । ବାପାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଔଷଧ

ପତ୍ର କିଣିଦେଇ ପୁଣି ଫେରିଯିବାକୁ ବାହାରିଲେ ଆମେରିକା । ଶାଶୁ ସୁରଭି ବୋହୂକୁ କହିଲା, ମାରେ ! ତୁ କିଛି ଦିନ ମୋ ପାଖରେ ରହି ଯା । ତୋ ଶଶୁରଙ୍କର ଦେହ ଅସୁସ୍ଥ । ମୁଁ ଏକା କିପରି ସମ୍ଭାଳିବି ? ଶାନ୍ତନୁ ବି ରାଜି ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲାନି । ସେ ତାର ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହିତ ଆମେରିକା ବାହାରିଲା । ପୁଅବୋହୂ ବିଦେଶ ଚାଲିଗଲେ । ସୁରଭି ଏକୁଟିଆ ହୋଇଗଲା । ରୋଗୀଣା ସ୍ୱାମୀକୁ ନେଇ ସେ ଚଳିବ କିପରି ? କଣ କରିବ କିଛି ବୁଝି ପାରୁନଥାଏ । ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ବାରୁ କହିଲେ ଦୁଃଖ କରନା । ସେମାନେ ଯାଆନ୍ତୁ । ଭଲରେ ଥାଆନ୍ତୁ । ନୂଆ ବିଭା ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ପତିଶା ଘର ପିଲା ରମେଶ । ଶାନ୍ତନୁ ସାଙ୍ଗରେ ସ୍କୁଲରେ ପଢୁ ଥିଲା । ପାଠ ପଢ଼ାରେ ମନ ଦେଲାନି । +୨ ଫେଲ୍ ହୋଇଗଲା । ୨/୩ ବର୍ଷ ପାଠ ପଢ଼ା ଛାଡ଼ି ବୁଲିଲା, ଖାଇଲା, ଶୋଇଲା । ତାର ବାପା ତାକୁ ଗୋଟିଏ କିରାଣୀ ଦୋକାନ କରାଇ ଦେଲା । ସେ ଏବେ ସେହି ଦୋକାନ ସଭାଲୁଛି । ଭଲ ଦୁଇ ପଇସା ରୋଜଗାର କରୁଛି । ଘର କଥା ବୁଝୁଛି ।

ସେ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ରମେଶ ଆସି କହିଲା । ମାଉସୀ ! ଶାନ୍ତନୁ ସିନା ଆମେରିକା ଚାଲିଗଲା । ତୁମର ଆଉ ଗୋଟେ ପୁଅ ତ ଅଛି । ମୁଁ ମଉସାଙ୍କର ସବୁ କଥା ବୁଝି ଦେବି । ତୁମେ ଚିନ୍ତା କରନି । ସୁରଭି ଟିକିଏ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଲାଭ କଲା । ଭଗବାନଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଭଗବାନ ! ତୁମେ ହିଁ ସାହା ଭରସା । ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ବାରୁଙ୍କର ଦେହ ଦିନକୁ ଦିନ ଅସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଡାକ୍ତର ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ ମୁମ୍ମାଇ ନେଇ ଟିକିସା କରାଇବା ପାଇଁ । ସୁରଭି ଏ କଥା ରମେଶକୁ ଜଣାଇଲା । ରମେଶ ତାର ବାପାଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ ତାର ବାପା କହିଲେ ହଉ ତୁ ଯା, ଭାଉଜଙ୍କ ସହିତ । ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟା, ଏକୁଟିଆ କେମିତି ଯିବ ? ଏ ବିପଦ ବେଳରେ ସାହାଯ୍ୟ ନ କଲେ କି ପତିଶା । ଏ ସମୟରେ ନିଜ ପୁଅ ପାଖରେ ଥିବା କଥା । ସେତ ପ୍ରଦେଶରେ । ତୁ ଯା । ମୁଁ ତୋ ଦୋକାନରେ ବସିବି ।

ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ରମେଶ ଓ ସୁରଭି ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ବାବୁଙ୍କୁ ନେଇ ମୁମ୍ବାଇ ଚାଲିଗଲେ । ସେଠାରେ ଦେହମାସ ରହିବା ପରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ତିନିମାସ ପାଇଁ ଔଷଧପତ୍ର ଧରି ଘରକୁ ଫେରିଲେ । ପୁଅ ଶାନ୍ତନୁ ଘରକୁ ଟଙ୍କା ପଠାଉଥାଏ । ବାପା ମା'ଙ୍କର ଭଲ ମନ୍ଦ ବୁଝୁ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପାଖରେ ରହି ପାରୁନାଥାଏ । ତିନି ମାସ ପରେ ପୁଣି ଡାକ୍ତର ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ମୁମ୍ବାଇ ବାହାରିଲେ । ରେଳ ଗାଡ଼ିରେ ବସି ଯାଉଥାନ୍ତି । ହଠାତ୍ ରେଳଗାଡ଼ି ଲାଇନ୍ ରୁ୍ୟତ ହୋଇ ଏକ୍ସିଡେଣ୍ଟ ହେଲା । ସେଥିରେ କିଛି ଲୋକଙ୍କର ଜୀବନ ଚାଲିଗଲା । ତାଙ୍କ ସହିତ ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ବାବୁ ଚାଲିଗଲେ । ରମେଶ ଓ ସୁରଭିକୁ ଅଳ୍ପ ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା । ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସରେ ରମେଶ ଓ ସୁରଭି ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ବାବୁଙ୍କର ଶବ ନେଇ ଘରକୁ ଫେରିଲେ । ଶାନ୍ତନୁକୁ ରମେଶ ଫୋନ୍ କରି ଜଣାଇଦେଲା । ଶାନ୍ତନୁ ଫେରିବା ଡେରି ହେବାରୁ ସାହି ପଡ଼ିସାର ଲୋକମାନେ ଶବସଂସ୍କାର କରି ଦେଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ପୁଅ ବୋହୁ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେତେ ବେଳକୁ ସବୁ ଶେଷ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ।

ମା' ଙ୍କ କପାଳରୁ ଲାଲ ଟହଟହ ସିନ୍ଦୂର ଟୋପା ଲିଭି ଯାଇଥିଲା । ହାତ ଶୂନ୍ୟ ଦିଶୁଥିଲା । ମା'ର ଆଖିର ଲୁହରେ ଗଛ ଲତା ସାହି ପଡ଼ିଶାର ଲୋକମାନେ ଅଶ୍ରୁ ଝରାଉ ଥିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଟିରେ ଗୋଟିଏ କଥା ଥିଲା । ଆହା କେତେ ଭଲ ଲୋକଟା । ଅଦିନରେ ଚାଲିଗଲା । ରତ୍ନାକର ବାବୁ କହିଲେ, ଶାନ୍ତନୁ ତୁ ବିଳମ୍ବ କରିଦେଲୁରେ । ତୋ ବାପାଙ୍କ ମୁହଁ ଆଉ ଦେଖି ପାରିବୁନି କହି କାନ୍ଦି ପକାଇଲେ । ବିକଳ ହୋଇ କାନ୍ଦି ପକାଇଲା ଶାନ୍ତନୁ । ମା' ପୁଅ ଧରାଧରି ହୋଇ ବହୁତ କାନ୍ଦିଲେ । କାହିଁକି ବୋଉ ମୁଁ ଆମେରିକା ଗଲି କହି ବହୁତ କାନ୍ଦିଲା । ନିଜକୁ ଧିକ୍କାର କଲା । ମା'ର ମୁହଁକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଚାହିଁ ପାରୁନଥିଲା । ଶାନ୍ତନୁ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ବାପାଙ୍କ ଫୋଟକୁ ନମସ୍କାର କଲା । କହିଲା ବାପା ତୁମ ହତଭାଗା ପୁଅକୁ କ୍ଷମା କରି ଦେବ । ପତୋଶୀ ଅମୀୟା ବାବୁ ଓ ସୁରେଶ ବାବୁ କଥା ହେଉଥିଲେ, ପୁଅ ତ ଆସିଛି ପୁଣି ଚାକିରୀକୁ ପଲେଇବ । ସ୍ତ୍ରୀ

ଲୋକଟା ଏକା କିପରି ରହିବ ? କିଏ ତା'ର ସାହା ହେବ ? କିଏ ତା ଆଖିରୁ ଲୁହ
ପୋଛିବ ? ବଡ଼ ଦୁଃଖ ଆସିଗଲା । ଭଗବାନ ତାଙ୍କୁ ସାହସ ଓ ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ, ଏ ଦୁଃଖ
ସହିବା ପାଇଁ.....

ଗାନ୍ଧୀନଗର, ପୋଷ୍ଟ / ଜିଲ୍ଲା : ନବରଙ୍ଗପୁର ।

ଦୂର ଭାଷ : ୮୭୫୮୭୫୫୯୯୯

କବିତା ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚନାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍‌ଫ୍ରେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ମା

ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ

କ୍ଷୁଦ୍ର ମୁଁ ଗୋ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅତି ପାରେ କି କେବେ ତୁମକୁ କଲି,
ବ୍ୟାପ୍ତ ତୁମେ ବିଶ୍ୱମୟୀ କିଏ ବା ଯିବ ତୁମକୁ ବଳି !

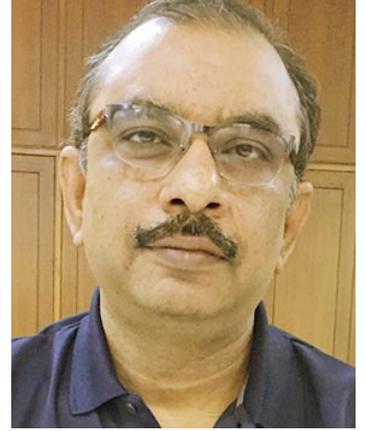
ବିଶ୍ୱାତୀତା ତୁମେ ଗୋ ପୁଣି ସତେ କି ତୁମେ ସିନ୍ଧୁ ପ୍ରାୟେ,
ତୁମରି ସେହି ଅଗାଧ ଜଳେ କ୍ଷୁଦ୍ର ମୁହିଁ ବିଦୁଟିଏ ।

ନିତ୍ୟ ତବ ପଲକ ତାଳେ ଚଳାଅ ତୁମେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଶଶୀ,
ସ୍ନିଗ୍ଧ ତବ ଅଧର ଧାରେ ଝରାଅ କେତେ ଦିବସ ନିଶି ।

ଚଳାଅ ନିତି ନିଶ୍ଚାସରେ କେତେ ଯେ ଗ୍ରହ ତାରକା-ମାଳା,
ଅଜ୍ଞ ମୁହିଁ ପାରେନା ବୁଝି ତୁମରି ସେହି ଦିବ୍ୟଲୀଳା ।

ଚପଳା ହୋଇ ମେଘର କୋଳେ କର ଯେ ପୁଣି କି ଖେଳା ତୁମେ,
ବରଷା ହୋଇ ବରଷିଯାଅ ସୁଗ୍ରୀ ତବ ଏ ଧରା-ଧାମେ ।

ବଜ୍ର ହୋଇ ଗରଜ ଯେବେ ଥରାଇ ଦିଅ ପରାଣ ମୋର,
ଆକାଶେ ହୋଇ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ଦିଶଗୋ ପୁଣି କି ମନୋହର !

ସାଗର-ବକ୍ଷେ ଉର୍ମି ସାଥେ ଦେଖେ ମୁଁ ପୁଣି ତୁମରି ଛବି,
ଝରଣା, ନଈ, ପାହାଡ଼ ମେଲେ ତୁମରି ଗୀତ ରଚଇ କରି ।

ତୁମେ ଯେ ଅଟ ସର୍ବମୟ ସକଳ ପ୍ରାଣ ଅଧୀଶ୍ୱର,
ନିଜକୁ ନେଇ କାହିଁକି ତେବେ ବୃଥା ଏ ଯେତେ ଦମ୍ଭ ମୋର !

କାହିଁକି ତେବେ ଗର୍ବ ଏତେ କାହିଁକି ଆଉ ଏ ଅଭିମାନ,
ଚରଣ ତଳେ ଆଶ୍ରା ଦିଅ ଫିରୁ ଏ ମୋର ରୁଦ୍ଧ ପ୍ରାଣ ।

ଜାଣେନା ଆଜି ତୁମକୁ ଦେଖି କାହିଁକି ଉଠେ ଏମିତି କୋହ,
କାହିଁକି ଉଠେ ଅନ୍ତରେ ମୋ ଉଦ୍ଦେଲିତ ଏମିତି ସୁଅ ।

କୋହର ଦେଉ ଛାତିରେ ଚାପି ଭରେ ମୁଁ ଯେବେ ହୃଦୟ ତଳ,
ନୟନୁଁ ତୁମେ ଯାଅଗୋ ବହି ନିମିଷେ ହୋଇ ଅଶ୍ରୁ ଜଳ ।

ଅଶ୍ରୁ ସାଥେ ରିକ୍ତ କରି ହୃଦୟ ତୁମେ ଗଲେ ଗୋ ଚାଲି,
କେମିତି କୁହ ଜାଇଁବି ସତେ ଶୂନ୍ୟ ଏହି ଜୀବନ ଧରି ?

ଶୂନ୍ୟ ମୋର ଆଧାର ଗୋଟି ତୁମେ ଗୋ ଆଜି ପୂର୍ଣ୍ଣ କର,
ଜନ୍ମ ଆଉ ମୃତ୍ୟୁ ନେଇ ଜୀବନ ମୋର ଧନ୍ୟ କର ।

ହଜିଲା ଦିନକୁ ପାଇଲି ଖୋଜି

ଡଃ ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ସେନାପତି

ପୁରୁଣା ନଥି ପତ୍ର ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ
 ପାଇଲି ମୁଁ ବାଲ୍ୟକାଳର ଛବି
 ମନ ଚାଲିଗଲା ଗାଁଦାଣ୍ଡକୁ
 ଧୁଳି ବାଲି ଗୋଳା ଦେହ
 ଖୋଜୁଥିଲା ପୁଆ କାଠି ଖେଳକୁ
 ନଦୀରେ ପହଁରା ବେଳର ମଜା
 ଏତେ ଖୁସି ଦେଲା ଯେ
 ମନ କହିଲା .....

ଯଦି କିଏ ଫେରେଇ ଦିଅନ୍ତା ଯାହା ଯାଇଛି ହଜି
 ଆଗ୍ରହରେ ଆଣନ୍ତି ଏସବୁ ମାଗି ମାଗି।

ଦୁଷ୍ଟାମି କଲେ ମାଆର କାନ ମୋଡ଼ା
 ସତରେ ଥିଲା କି ମିଠା
 ବାପାଙ୍କର ଉପର ଦେଖାଣିଆ ଗାଳି
 ଗାଳି ଖାଇଲେ ସାନ ଭଉଣୀର ତାଳି
 ଧୁମ୍ ଖରାବେଲେ ସବୁ ଶୋଇବା ପରେ
 ରୁପ୍ ରୁପ୍ ଲୁଚି ଯାଇ

ଗାଆଁ ଦାଣ୍ଡର ବାଟିଖେଳ
 ତା ସାଙ୍ଗରେ ଜାଣି ଜାଣି ବର୍ଷାରେ ଭିଜାବେଳ
 କେବେ ବି ନ ଥିଲା ଖଟା
 ଯଦି ଫେରି ଆସନ୍ତା ନା ସେଦିନ
 ମନ କୁହନ୍ତା
 ଆଃ ସେ ପୁରୁଣା ଦିନ ସତେ କି ମିଠା !

ନଦୀ କୂଳରେ ବର ଓହଲରେ ଦୋଳି ଖେଳ
 ଆଃ କି ମଜା !
 ମାଆର ଚକ୍ ଚକିଆ ଶାଢ଼ୀକୁ ଧୋତି କରି ପିନ୍ଧି
 ତାଳ ଚାମରରେ ପାଲା ଗାୟକ
 ବର ପତ୍ର ଟୋପି ସହ ପିଠି ଆଡ଼କୁ ଉତ୍ତରୀୟ ପକାଇ ରାଜ୍ୟ ପାଳକ
 ଶୀତୁଆ ସକାଳର ନିଆଁ ପୁଆଁ ଆଉ ମୁହଁରୁ ଧୁଆଁ
 ସତେ ଯେମିତି ପିଲାଦିନ କରିଥିଲା ସଜ୍ଜା
 ଫେରିଆସନ୍ତା କି ସେ ହଜିଲା ଦିନ
 ମାରନ୍ତି କେତେ ମଜା।

ଏବେର ପିଲାଙ୍କ ବାଲ୍ୟକାଳ ଦେଖିଲେ
 ଆଖି ବୁଜି ଖୋଜେ ମୁଁ ସେଦିନ
 ତାଙ୍କ ସହ ଚିକେ ପିଲା ହୋଇ ଗଲେ
 ମନ ଟା ହୁଏ ଛନଛନ

ମାଆ କାନିରେ ମୁହଁ ପୋଛା

ବାପାଙ୍କ ଗାମୁଛାରେ ସ୍ନାନ କରୁଥିବା ଝାଳ

ଆଇମା ର ଲୁଗା କାନିରେ ବନ୍ଧା ପଇସା ଓ ମଟର ଭଜା

ଜେଜେବାପାଙ୍କ ଗପ କୁହା ପାକୁଆ ପାଟିର ଲାଳ

ବଢ଼ାଇ ଦିଏ ହୃଦ୍ ସ୍ତନ୍ଦନ

ମୋ ଫଟୋ ସହ ଆଜିର ଛୁଆଙ୍କୁ କଲେ ତୁଳନା

ଲାଗେ ଖୋଜି ପାଇଲି କି ଏ ହଜିଲା ଦିନ ।

ଜୟରା, କେନ୍ଦୁଝର

ମେଘ

ଡଃ ଆଭାଞ୍ଜଳି ଶତପଥୀ

ପହିଲି ମେଘର ଝିପି ଝିପି ଗୋପାରେ
ହସି ହସି ମିଶୁଥିଲା ଭାବ ମେଘ ସବୁ
ମୋ ମନର ଚିତ୍ରପଟାର ଭିତରୁ ଝରୁଥିଲା
ନିର୍ମଳ ସ୍ଫଟିକ ସେତ
ରଙ୍ଗ ହୀନ ମେଘ ଗୋପା ପରି।

ପୁଣି ଗୋପା ଗୋପା ମେଘ
ଆସକ୍ତି ଓ ଅନାସକ୍ତି ଭାବର ଫେଣ୍ଟା ଫେଣ୍ଟିରେ ଲତପତ ହୋଉଥିଲା
ମନର ସେ ନିତୃତ କୋଣରୁ ଗଢ଼ି ଗଢ଼ି
ମିଶିଗଲା ଝଡ଼ି ହୋଇ ଝଡ଼ି ବରଷାରେ
କେଉଁଠୁ ଆରମ୍ଭ ପୁଣି କେଉଁଠାରେ ଶେଷ
ବୁଝି ନ ପାରଇ ।

ମୁଷଳ ଧାରାର ବରଷାରେ
ମିଶିଗଲା ରାଜସ ଗୁଣର ଭାବ ମେଘ ବିନ୍ଦୁ
ଦୁନିଆରେ ସବୁଜିମା ଭରି ଦେଲା

କର୍ମୀଟିଏ ହୋଇ

ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ ଜୀବନଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ

ଅସ୍ଥିର କରି ଦେଲା ମନ ମନ୍ଦିରକୁ ।

ପୁଣି ବାଦଲ ଫଟା ମେଘରେ ମିଶିଗଲା

ମୋ ଛାତି ଫଟା କୋହର ବରଷା ସବୁ

ଭୁସ୍କଳନ ପରି ଧସଡ଼ି ପକାଇଲା

ବାହାର ଦୁନିଆ ସହ ଅନ୍ତଃମନକୁ ।

ନିରେଖି ଦେଖିଲି ଯେବେ ଉଛୁଳା ମେଘର ପାଣିକୁ

ନ ରହି ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ପାଇଁ

ଚଞ୍ଚଳ ଚରୈବେତି ଚରୈବେତି ଭାବ ମଧ୍ୟେ

ରୂପ ରଙ୍ଗ ବଦଳାଇ

କେତେ ଯେ ଆତୁର ସେ

ମିଶିବାକୁ ଲୁଣିଆ ପାଣିରେ ।

ଠିକ୍ ମୋ ମନର ଭାବମେଘ ସବୁ

ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରବାହରେ

ବର୍ତ୍ତମାନରୁ ଅତୀତ ହୋଇ ଯାଉଥଲା,

ପୁଣି ଉଙ୍କି ମାରୁଥିଲେ ଭାବୀ ଆକାଶରେ

ନବ କଳେବର ପାଇଁ

ନଶ୍ୱରତାର ମେଘପାଣିରେ ଗଢ଼ି ଗଢ଼ି,

ହେଲେ ଖୋଜୁ ଥାଏ ଲୁଣି ପାଣିଟିକୁ,

ହଜାଇ ଦେଇଣ ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବକୁ

“ମୁଁ” ର ପରିମିତ ଭାବମେଘକୁ ଅପରିମିତତାରେ ମିଶାଇ ଦେବାକୁ ।

ବର୍ଷା, ଏକ ଭିନ୍ନ ଭଂଗିରେ...

ସୁଶାନ୍ତ ଶେଖର ଦାଶ

ଆଜି ଖୁବ୍ ଇଛାହୁଏ
 ବରଷାରେ ଭିଜି ବୁଲିବାକୁ
 ଗଣିବାକୁ ପ୍ରତି ବର୍ଷା ବିନ୍ଦୁକୁ
 ପୋଛିବାକୁ ଭିଜା ଆକାଶକୁ
 ଗାଁ ଦାଣ୍ଡେ ବନ୍ଧ ବାନ୍ଧିବାକୁ
 ଫୁଙ୍କୁଳା ଦେହେ ତିଛି ବୁଲିବାକୁ
 ଧରିବାକୁ କାଗଜ ଢଙ୍ଗାକୁ
 ତେଜ୍ଜା ପଲକର ଭିଜା ଚାହାଁଣୀରେ
 କ୍ଷଣେ ଦେଖିବାକୁ.....
 ଘାସ ଗାଲିଚାରେ ସାଧବବୋହୁକୁ ।

କେତେ ବଦଳିଛି ସତେ !
 ସେବେଳର ଆଉ ଏଇ ବର୍ଷାରେ
 ସେତେବେଳେ ବର୍ଷା ଆସୁଥିଲା,
 ମହକୁଥିଲା ଭିଜା ମାଟିର ଗନ୍ଧ
 ଭିଜା ଭିଜା ମନେ ଗୀତ ଆସୁଥିଲା
 ଶୀତଳ ମଳୟ ଡେଶା ଝାଡୁଥିଲା
 ଦେହକୁ ଭିଜାଇ ମନକୁ ରଙ୍ଗାଇ
 ଚାପି ଚାପି ଧିରେ ପାଦ ଥାପୁଥିଲା
 ରୁଣୁ ଝୁଣୁ ଶବ୍ଦେ ଗାଁ କମ୍ପୁଥିଲା
 ଚୁପୁରୁ ଚୁପୁରୁ ମେଘ ବର୍ଷୁଥିଲା
 କ୍ଷେତରେ କେଶର ଗଜା ମାରୁଥିଲା
 ଧଳା କଳାର ଫେଣ୍ଟା ଫେଣ୍ଟି ରଙ୍ଗେ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଦୂର ପାହାଡ଼ରେ..

ରଙ୍ଗ ବୋଲୁଥିଲା ମୁହଁ ଗୁଞ୍ଜୁଥିଲା ।

ଏବେ ବର୍ଷା ଆସେ

ଅଜଣା ଲାଗେ ପରିଚିତ ଭିତରେ

ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଲାଗେ ସମୟର ପାଦ ଚିହ୍ନ

ନଥାଏ ଟୋପେ ଜଳ ବର୍ଷା ବିନ୍ଦୁରେ

ନଥାଏ ଦୁ୍ୟତି ମାତ୍ର ମୁଖ ମଣ୍ଡଳରେ

ତନୁ ସିନ୍ଧୁ ମନ ଶୁଷ୍କ ଭିଜା ଶ୍ରାବଣରେ

ବୁକୁଫଟା କାନ୍ଦ ଶୁଭେ ଫଟା ବଦଳରେ

ପାଣି ଅଛି ପ୍ରାଣ ନାହିଁ

ଉନ୍ନାଦ, ବିନାଶ ଆଉ ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା ମଧ୍ୟେ

ମୁକ୍ତି ନାହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ...

ପ୍ରକୃତି ତାଣ୍ଡବ ଚେତାବନୀ ଘେରେ

ଆମ ସଭ୍ୟତାର ଅପରିପକ୍ୱ ସ୍ୱପ୍ନରେ ।

ପ୍ରାକ୍ତନ ବ୍ୟାଙ୍କ ମହାପ୍ରବନ୍ଧକ

sushant.dash1962@gmail.com

ତୁମପ୍ରତି ମୋ ଭାବନା ଏ ବର୍ଷାରେ

ରାମ ପ୍ରସାଦ ସିଂହ

ଆଜି ଦେଖିଲି ବର୍ଷାର
ଏକ ନୂଆ ରୂପ
ତୁମରି ମୁହଁରେ,
ଝରି ଯାଉଥିଲା ଦେଇ
ଫଗୁଣର ଅକୁହା ଧାର
ଗତି ଗତି ଭାବନାରେ...

ଶେଫାଳି ରୂପରେ
ତୋଳିଲ ମନକୁ
ସାଥର ଆଶା ବନେଇ,
ରଙ୍ଗର ତୁଳୀରେ ଗଢି
ତୁମରି ପ୍ରେମ ପ୍ରତିମା
ଚାହିଁବି ଥକି ଯାଇ...

ଭିଜିବି ତୁମର ଅଳପ
ମୁଁହଫୁଲା ଓଠର
ହସର ସାଥେ,
ଲେଖିବି ତୁମରି
ଆକର୍ଷଣ ଦୁଇ ଛିଟା
ଭାବି ଟିକେ ଟିକେ...

ସୁକରପଡା, କଟକ

ମୋ :୯୫୭୪୫୭୦୫୭୪

ଝରିଲା ବରଷା ବାରି

ମୋହନ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ

ଆକାଶ ଛାତିରୁ ବାଦଲ ଫଟେଇ
ଝରିଲା ବରଷା ବାରି
ଧରଣୀ ଖୁକୁକୁ ଗାଧୋଇ ଦେଲାସେ
ଓଦା ସରସର କରି
ସରସା ହୋଇଲା ମାଟି,
ଝଡ଼ିଥିବା ବିଜ ଗଜା ହୋଇଗଲା
ପଡ଼ିଥିଲା ଯେତେ ଗୋଟି ।

ଗଛରୁ ପତର ଡାଳରୁ ଫୁଲର
ପସରା ମେଲିବ ଏବେ
ମାଗ କି ନମାଗ ଜୀବ ଜଗତକୁ
ଆଧାର ଯୋଗେଇ ଦେବେ
କେତେ ଉପକାରୀ ଗଛ
ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ସେ ସେବା ଯୋଗାଉଛି
ନ ଭାବି ଆଗ ଓ ପଛ ।

ଗରମ ଦାଉରୁ ଛାଇ ଅଭାବରୁ
ହେଉଥିଲୁ ଯେତେ ଘାରି
ଗଛର ପତର ପୋଡ଼ି ପୋଡ଼ି ସବୁ

ଯାଉଥିଲେ ଯେତେ ମରି
ସମୟ ଆସିଛି ଏବେ,
ସୁଜଳା ସୁଫଳା ହୋଇବ ଧରଣୀ
ଶାନ୍ତି ବିରାଜିବ ଭବେ ।

ଶୁଖିଲା ନାଳରେ ପାଣି ଭରି ଯାଇ
ଖୁସିରେ ଭଠିବ ଫୁଲି
ନଈରେ ଛୁଟିବ ନାଉରୀର ନାଆ
ଆରପାରି ଯିବ ବୋଲି ।
ହସିବ ଚାଷୀର କ୍ଷେତ,
ଜୀବନ ଦେବାକୁ ଜୀବନ ଆସିଛି
ହୋଇ ଆପଣାର ମିତା ।

ବେଶାପୁର, କଣ୍ଠି ଗଡ଼ିଆ, ଯାଜପୁର

ବର୍ଷା ଆଗମନ

ମନୋରଞ୍ଜନ ସୁରୁଜାଳ

ଗ୍ରୀଷମ ଦାଉରେ ହା' ହୁତାଗନ ମାଟି
 ନିର୍ଜଳା ପରଶେ ନିରସ ବନ୍ଧ୍ୟା ଛାତି
 ଅମୃତ ବିହୀନ ନିଷ୍ଠାଶ
 ଆମରାବତୀ
 ଶୋଷରେ ଚାହିଁଛି
 ଆଁ ' କରି ମେଲି ପାଟି ।

ରୁକ୍ଷ ଜରା-ଧରା ପଡ଼ିଛି ଶଯ୍ୟାରେ
 ସତରେ ଦୁର୍ବଳ ଅତି
 ଖର ନିଃଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ୁଛି ଶହସ୍ର
 ଦେହସାରା କେତେ ତାତି
 ନିଃଶହାୟେ କେତେ
 ନୀରବେ କାନ୍ଦୁଛି
 ପାହେ ନାହିଁ ଦୁଃଖ ରାତି ।

ଅମୃତ ମରୁତ ମଉସୁମୀ ଏତେ
 ଆସିବାରେ କିଆଁ ତେରି
 ଗିରିରାଜ ଦେହ ଛୁଇଁ ଆସିବାକୁ
 କେ କଲା କି ମନ ଚୋରି

ଅଂଶୁ ତେଜର
 ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରେ ସାଗର
 ନବ ଯଉବନ ଧରି ।

ନିଷ୍ଠେସିତ ଆଖି ଝରାଏ ନା ଲୁହ
 ଆଖିରେ ଯାଉଛି ଶୁଖି
 ବିକଳ କାନ୍ଦଣା ହୃଦୟ ବେଦନା
 ପବନ ଏଇଠି ସାକ୍ଷୀ
 ବିତୃଷ୍ଣା ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ଛାତି
 ଚାହିଁଛି ମେଘକୁ
 ଅଶୁଣା ସତେକି
 ଶୁଣୁଛି ସେ କାନପାତି ।

ଆନ ମନା ମେଘ ଦାନଞ୍ଜ କ୍ରିୟାରେ

ପଥ ଯାଉଅଛି ବୁଡ଼ି

ତା' ଗର୍ଭ ସନ୍ତାନ କୁଠାର ଆଘତେ

ଗଳା ଦେଉଅଛି ମାଡ଼ି

ଭୀମ ଭଲରବ ରଡ଼ି

କାହିଁ ଜଳା ଭାବ

କାହିଁ ଅତି ବୃଷ୍ଟି

ପାଦରେ ପକାଏ ବେଡ଼ି ।

ବରଷାର ଛିଟା ଉତ୍ତାନ ଯେମିତି

ଯାଦୁକର ଯାଦୁ ତୋଳେ

ଅଣ ଲେଉଟା ସେ ସଫନ ଆଷାଢ଼

ହଜିଛି ଶ୍ରାବଣ କୋଳେ

ସ୍ୱାର୍ଥପର ଅତି

ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଭୀତି

ବେଇମାନ ମାନବ ଜାତି ।

ସଭ୍ୟତା କି କେବେ ଶିଖିଲା ଦୁର୍ନୀତି

ବଣ ଯେବେ ପ୍ରାଣ ଭୁଲ୍

ବ୍ୟଭିଚାରୀ ସାଜି ଉଜାଡ଼ିଲା ଘର

ଆପଣା ସ୍ୱାର୍ଥର ପାଇଁ

ଚିନ୍ତିତ ସେ ମାଆ

ଜୀବନ ଦେବାରେ

ଜଳଧରେ ଚାହିଁ ଚାହିଁ ।

ଘାସ ଗାଲିତା ଯେ ସରୁଜତା ଶୁନ୍ୟ

କାହିଁ ମଖମଲୀ ବୋହୂ

ଶୁଖିଲା ମାଟିରେ ଜଡ଼ ପ୍ରାୟ ବେଙ୍ଗ

ଭାଗ୍ୟରେ ଜୁଟିଲା ରାହୁ

ଗେଣ୍ଡା କର୍କଟ

ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ନୁହଁ କି

ହାୟରେ ! ବିଧାତା ସହୁ !!

ଆଁ ଆଁ ରଡ଼ି ଦିନ କର ପାଇଁ

ଧାନ କିଆରୀରେ ଭିଡ଼

ମଉସୁମୀ ଗଳା କେଉଁ ଆଡେ ହଜି

ପକ୍ଷୀ ବାହୁନୁଛି ନୀଡ଼

ଅର୍ଦ୍ଧ-ବିଦଗ୍ଧ-ତୃଷା

ଅସରାଏ ବର୍ଷା

ବଞ୍ଚିବା ରାସ୍ତାରେ

ପକାଇ ଦେଲାଣି ହିଡ଼ ।

ଆଇଁଲାପାଲି, ଧନା, ସମ୍ବଲପୁର

ବର୍ଷା ଓ ବାଲ୍ୟସ୍ମୃତି

ଗୋଲୋକବିହାରୀ ବେହେରା

ପିଲାଦିନେ ତମେ କେବେ ଭିଜିଅଛ

ତୁ ତୁ ବର୍ଷାରେ ରାସ୍ତାରେ

ଖାତାରୁ କାଗଜ ଚିରି

କାଗଜ ଡଙ୍ଗା ତିଆରି

ଭସାଇଛ ପ୍ରେମେ ଭଲାସରେ ।

ଆକଟ ନମାନି ବଡ଼ଙ୍କର

ଅଟକି ଯାଇନ ତୁମେ

ବନ୍ଦ କୋଠରୀରେ ।

ଗୋପନେ ଦାଣ୍ଡକୁ ଆସି

ଡଙ୍ଗା ଭସାଇଛ ତୁମେ

ଓଲିର ପାଣିରେ ।

ଯେବେ ତୁମେ ଭସାଇନ

କାଗଜର ଡଙ୍ଗା

ସୁବାସ ବିହୀନ ଫୁଲ

ତୁମ ପିଲାଦିନ ।

ଶୈଶବର ଚପଳାମି ମନେପଡ଼େ

ବର୍ଷାକୁ ଦେଖି ବଢ଼ିଯାଏ ଚଗଲାମି

କୁଆପଥର ଗୋଟାଇ

ହେବା ମତୁଆଲା

ପଡ଼ର ପଡ଼ର ହେବା କାଦୁଅରେ

ବରଷାରେ ଭିଜିଯାଇ ଦୁଷ୍ଟପିଲା ହେବା ।

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ

ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ

ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ଢେଙ୍କାନାଳ

ମୋ : ୯୯୩୮୩୦୩୦୪୭

ଏ ବରଷା

ବାସନ୍ତୀ ଲତା ଜେନା

ଗ୍ରୀଷ୍ମ ରୌଦ୍ର ତାପେ ପୃଥି ଶୁଷ୍କ ହୁଏ
 ପ୍ରାଣୀ ଜଗତ ବିକଳ
 ସବୁଜ ବନାନୀ ମଳିନ ଦିଶଇ
 ନଇ ନାଳ ଶୁଷ୍କ ଜଳ ।୧।
 ଆଦ୍ୟ ଆଷାଢ଼ରେ ମୌସୁମୀ ଆସିଲେ
 ଆକାଶେ କଳା ବାଦଲ
 ଝିପି ଝିପି ବର୍ଷା ଭୂମି ଆଦ୍ର କରେ.
 ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଜୀବ ସକଳ ।୨।
 ଏ ବରଷା ରାଣୀ ସବୁରିଙ୍କ ପ୍ରିୟ
 ମେଘ ପାଲିଙ୍କିରେ ଆସେ
 ପବନ ବିଜୁଳି ତା ସାଥରେ ଆଶେ
 ଖିଲି ଖିଲି ହୋଇ ହସେ ।୩।
 କେଦାରେ କେଦାରେ ପାଣି ଭରି ଯାଏ
 କୃଷକ ମନ ସନ୍ତୋଷ
 ରୁଆ ପୋତା କରେ ମଇ ଦେଉ ଥାଏ
 ଗୀତର ସ୍ୱର ସରସ ।୪।

ଶୁଷ୍କ ପ୍ରାନ୍ତରେ ସବୁଜିମା ଭରେ
 ଦେଖିଲେ ଲାଗେ ସୁନ୍ଦର
 ନବ ପଲ୍ଲବରେ ପଲ୍ଲବିତ ହୁଡ଼ି
 ବୃକ୍ଷ ରାଜି ଏ ଭୂମିର ।୫।
 ଗଢ଼ିଆ ପୋଖରୀ ନଦୀ ଓ ଝରଣା
 ପୂରି ଉଠେ ଜଳାଶୟ
 ସାଗରର ବକ୍ଷ ଉତ୍ତପ୍ତୁଲୀତ ହୁଏ
 ନଦୀ ହାରେ ପରିଚୟ ।୬।
 ବରଷା ଦିନରେ ବଗିଚା ସୁନ୍ଦର
 ପୁଷ୍ପ ଭରା ହୋଇ ଥାଏ
 ପନିପରିବାରେ ଅଭାବ ନ ଥାଏ
 ସୁଖେ ଦିନ କଟି ଯାଏ ।୭।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ବରଷା ବିଦୁନେ ସୃଷ୍ଟି ନାଶ ଦୁଏ

ବଦୁଳରେ ସୃଷ୍ଟି ନାଶ

ଏ ବରଷ କାଳ କୃଷକର ବନ୍ଧୁ

କୃଷକ ମନ ହରଷ ।।।

ଝରକା ଫାଙ୍କରେ ବିରହୀ ଚାହିଁଛି

ପ୍ରେମିକର ପଥ ଚାହିଁ

ଝର ଝର ବର୍ଷା ତନୁ ଶିହରଣ

ହୃଦରେ ତାତି ଭରଇ ।।।

ଗାନ୍ଧୀନଗର, ପୋଷ୍ଟ / ଜିଲ୍ଲା : ନବରଙ୍ଗପୁର

ବର୍ଷାରେ

କିରନ୍ ସ୍ୱାଇଁ

ଭିଜା ମାଟିର ମହକେ
କୁନି ସବୁଜ ପତରେ
ଟିକି ଟିକି ବର୍ଷା ବିନ୍ଦୁ
ମୁକ୍ତା ଧରି
କଅଁଳ ପାଖୁଡ଼ା
ସ୍ୱରରେ ଝୁମେ
ବର୍ଷାରେ ।

କଳାହାଣ୍ଡିଆ ମେଘରେ
ଅଲିଭା ଚପଳା
ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକାଶରେ
ଝଟକେ
ଅସରନ୍ତ ସବୁଜ ରଙ୍ଗରେ
ଧରାରେ
ବର୍ଷାରେ ।

ବହିଆପଦର, ବରପାଲି, ବରଗଡ଼

ବର୍ଷା ଗୋ ଏ କଣ ଦେଇଗଲା

ବିନୟ ମହାପାତ୍ର

ବର୍ଷା ଗୋ

ତୁମେ ଆସିଲ, ପୁଣି ଫେରି ଗଲ,

କିନ୍ତୁ ଧରଟିଏ ବି ପଛକୁ

ଫେରି ଦେଖିଲନି ।

କଣ ଦେଇ ଗଲା, ଦେଖିଲନି,

କଣ ସବୁ ତୁମ ସାଥେ ନେଇ ଗଲା

ତାର କିଛି ହିସାବ ଦେଲନି ।

ବର୍ଷା ଗୋ,

ତୁମେ ଥିଲ ମୋ କଳ୍ପନାର

ଅଲିଅଳି ଅନୁଭା କିଶୋରୀଟିଏ

ସିଏ ନରମ ପାଦରେ ଚାଲେ,

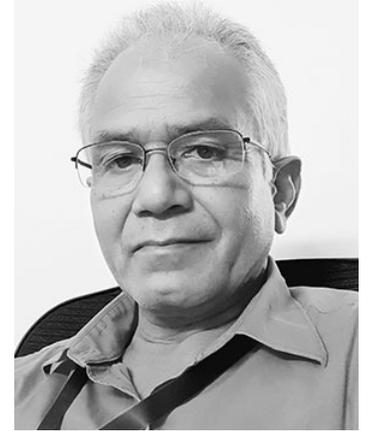
କେବେ ପୁଣି ରିମ୍ ଝିମ୍ ସୁରେ

ଗୀତ ଗାଇ, ଛମ୍ ଛମ୍ ନାଚି ଯାଏ,

ତାର ପାଦ ପାଉଁଜିର ସୁରେ ସୁରେ

ମେଘ ମହୁର ଗାଇ

ଦରଜଲା ରୁକ୍ଷ ଧରିତ୍ରୀକୁ

ସ୍ନେହରେ ଆଉଁସି ଦିଏ ।

ଭିଜେଇ ଦିଏ ଶୁଷ୍କ ଧରା ତଳ,

ପ୍ରତିଟି ଶୁଷ୍କ ତରୁ, ନବପଲ୍ଲବ ପାଏ

ସୃଷ୍ଟିରେ ନୂତନ ସୃଜନ ହୁଏ,

କେବେ ବିରହି ପ୍ରେମିକ ମନରେ

କାମନାର ନିଆଁ ଜାଳି ଦିଏ ।

ହେଲେ, ତୁମର ଏ କି ଉଗ୍ର ରୂପ ?

ତୁମେ ଆସିଲ,

ବଜ୍ର ବିଜୁଳିର ଫଉଜ ନେଇ,

ପ୍ରଳୟର ତାଣ୍ଡବ ନାଚି ନାଚି,

ଲକ୍ଷ ହୃଦୟର,

ଆଶାର ଦୀପାଳି ଲିଭାଇ,
ତୁମେ କି ଦେଖୁଛ,
ପ୍ରଳୟ ଜଳର ପ୍ଳାବନ,
ବନ୍ୟାର ବିଭୀଷିକା ମାନ,
ତୁମେ କି ପାରୁଛ ଶୁଣି,
ସୁଧାତୁର ଶିଶୁର ବିକଳ କ୍ରନ୍ଦନ ।

ତୁମ ରେଶମୀ ପଣତ ଛାଇ
ଏବେ ବି ଢାଙ୍କିଛି ଆକାଶେ
କେବେ ଟୁପ୍ ଟାପ୍ ବର୍ଷି ଯାଏ
କିନ୍ତୁ ସେ ବର୍ଷାର ବୁନ୍ଦା
କଳା କଳା ବାଦଲର ଜଳ ନୁହେଁ,
ଏଇ ଜଳ, ଲକ୍ଷ ହୃଦୟରୁ
ନୟନର ପଥ ଦେଇ ଝରି ଯାଏ ।

ପଟିଆ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଅଲଗା ଲାଗେ ବରଷା ରତ୍ନ

ନୀଳମଣି ଚାନ୍ଦ

ଦିଶେନି କାହିଁ 'ସାଧବବୋହୂ'
'ଅଷାଡୁଆ' ଓ 'କେଶୁର'
ଇଏ ତ ଥିଲା କଥାବାଉଁଟି
ଅଜାଙ୍କ ସାଥେ ପଶୁର ।

'ତାଳବରତା ଛତାଟି ନାହିଁ
ନାହିଁରେ 'ଝାମ୍ପି' ନାହିଁରେ
ଅଛି ବରଷା ରତ୍ନଟି ସିନା
ଦେଖୁନା ତାକୁ କାହିଁରେ ।

କିଆ, କେତକୀ ଗଛଟି ନାହିଁ
କେମିତି ଫୁଲ ଫୁଟିବ
ମାଟି ଭିତରେ ଶୋଇନି ବେଙ୍ଗ
କୁହ କେମିତି ଉଠିବ ?

ଦୁଙ୍କାଟି ଅଛି ହେଲେରେ ସେଠି
ଫୁଟୁନି ବାଲିଛତୁ ଟି

ଗାଆଁଦାଣ୍ଡରେ କାଗଜତଙ୍ଗା
ଭସାଉ ନାହିଁ ଘଡୁଟି ।

ଆଗ ପରିକା ବରଷା ଆସି
ସିଏ ଯାଉନି କାଟିରେ
କଳାମେଘକୁ ଦେଖି ମୟୂର
ଯାଏନି କିଆଁ ନାଟିରେ ।

ବଦଳି ଗଲା ସମୟ ସିନା
ରତ୍ନ ବଦଳି ଯାଇଛି
ଲାଗେ ଅଲଗା ବରଷା ରତ୍ନ
ଧରିତ୍ରୀ ମାତା ପାଇଛି ।

୨୭, ମନ୍ତ୍ରମାନୋର, ଗୋଠପାଟଣା

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ମୋ: ୯୫୮୩୨୦୨୩୫୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଅନୁଭୂତିର ଅନ୍ଧାର

ରାଜେଶ୍ କୁମାର ଆରୁଖ

ଅନୁଭୂତିର ଗଭୀରେ ଅଛି ସେଇ ଅନ୍ଧାର,
ଯେଉଁଠି ନାହିଁ ଆଲୋକର ଅଧିକାର ।
ମନ ହସ୍ତୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କାନ୍ଦିଯାଏ ଶବ୍ଦ ହୀନ,
ଅନ୍ତଃସ୍ଥଳ ହୃଦୟ ହୁଏ ଅତି ଶୂନ୍ୟ ।

ଅନ୍ଧାର କଥା ଏହି କାହାକୁ କହିବି ?
ମନର ଯନ୍ତ୍ରଣା କେଉଁଠି ଲୁଚାଇ ରଖିବି ।
ଜନସମାଗମେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଅପରିଚିତ ଲାଗେ,
ଆତ୍ମା ତଳେ ଏକାନ୍ତ ଦୁଃଖର ଝଡ଼ି ଲାଗେ ।

ଆଶାର ଆଲୋକ ବିଲୁପ୍ତ ହେଉଛି ଧୀରେ,
ସ୍ମୃତିର ଛାୟା ତଳେ ମନ ଅନ୍ଧାରେ ଘେରେ ।
ଶବ୍ଦ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୌନତା ହୁଏ ଭାଷା,
ଏ ଅନ୍ଧାର ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଖୋଜେ ସେଇ ଆଶା ।

ଆଲୋକ ନାହିଁ, ତଥାପି ଆଗକୁ ବଢ଼େ ଚରଣ,
ଏ ଯାତ୍ରା ହେଉଛି ନିଜର ଅଦୃଶ୍ୟ ସଂଘର୍ଷର ।
କେବେ ଖୁସି, କେବେ ଦୁଃଖର ଅଦୈତ୍ୟ ମେଳ,
ଅନୁଭୂତିର ଅନ୍ଧାର ମୋ ହୃଦୟର ଖେଳ ।

କନିଷ୍ଠ ରାଜସ୍ୱ ସହାୟକ, ହିଞ୍ଜିଲିକାରୁ, ଗଂଜାମ

ମୋ- ୯୧୭୮୮୭୮୭୭୫

ଚିକିଚିକି ତାରାଫୁଲ

ମିନାରାଣୀ ସ୍ୱାଇଁ

ତୁମେ ସବୁ ମୋର ମନ ଆକାଶରେ

ଚିକି ଚିକି ତାରାଫୁଲ

ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗର ପ୍ରଜାପତି ପରି

ଚାରି କଡ଼େ ଘୁରି ବୁଲ ।

କିଏ କହେ ମୁଁ ହେନା, ଜାଇ, ଜୁଇ

କିଏ କହେ ପାରିଜାତ ।

ମନରେ ମହକ ଭରିଦିଅ ତୁମେ

ଏ ହୃଦୟେ ସବୁରି ରାଜତ୍ୱ ।

ମନ ତ ତୁମର ପକ୍ଷୀରାଜ ଘୋଡ଼ା

ସ୍ୱପ୍ନ ସବୁ ଅଙ୍ଗାଳିକା

ହୃଦୟ ତୁମର ଫୁଲ ଠୁ କୋମଳ

ଆଶା ପୁଣି ମରିଚିକା ।

ମୋ ମନର ଏଇ ପାହୁଣ୍ଡାଳାରେ

ଅଜଣା ଅତିଥି ହେଇ

ଅଙ୍ଗାରେ ଯାହା ଲେଖିଦେଇଯିବ

ଲୁହରେ ଧୋଇବି ମୁହିଁ ।

ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟ ମନ୍ଦିର ଆମ

ତୁମେ ସବୁ ପୂଜା ଫୁଲ ,

ଏକକୁ ଆରେକ ଗୁଣେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ

କେ ଦେଇ ପାରିବ ମୁଲ ।

ବୁଦ୍ଧରାଜା ବିଦ୍ୟାପୀଠ

ଜିଲ୍ଲା - ଯାଜପୁର

ମୋବାଇଲ - ୯୩୭୧୨୭୨୭୦୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଅମର ପ୍ରେମ

ସୁଜିତ କୁମାର ମିଶ୍ର

ତୁମ ମୋହ ପ୍ରେମ ସତରେ ନିଆରା
ନିପିପତ୍ତରେ ନାହିଁ,
କାହିଁକି ଏପରି ହେଲା ପ୍ରିୟତମ
ଚିକିଏ ଦିଅନା କହି ।

ବୟସର ରଙ୍ଗେ ବିଶ୍ୱାସ ତରଙ୍ଗେ
ମନଟା ତୁମକୁ ଦେଲି,
ଅନୁରାଗ ସବୁ ଅଜାତି ତୁମକୁ
ନିଜକୁ ନିଃସ୍ୱ କଲି ।

ସହସ୍ର ରଜନୀ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସାଉଁଟି
ମିଳନର ମୃତୁ ଶୋଷେ,
ଲକ୍ଷେ ଗୋଲାପର କବରୀ ସଜେଇ
ତୁମ ପଥ ଚାହିଁ ବସେ ।

ହୃଦୟରେ ଆଜି ଶ୍ରୀବଣର ବନ୍ୟା
ମାନୁନାହିଁ ବନ୍ଧ ବାଡ଼,
ଆନମନା ଆଜି କାହିଁକି ହୁଏ ମୁଁ
ଆବେଗରେ ପ୍ରୀତି ଝଡ଼ ।

କାଦମ୍ବରୀ ରସ ପରାଣେ ପିୟୁଷ
ଉନ୍ନାଦନା ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର,
ଅହର୍ନିଶ ମିଠା ସ୍ମୃତିପଙ୍କେ ଶୁଭେ
ତୁମ ପ୍ରିୟ କଣ୍ଠ ସ୍ୱର ।

ଅତି ସୁକୁମାରୀ ସରଳ କିଶୋରୀ
ମୁହିଁ ତୁମ ଗ୍ରାମବଧୂ
ପ୍ରେମ ସମ୍ଭାଷଣେ ସ୍ନେହ ଆଲିଙ୍ଗନେ
ସାଇତି ରଖିଛି ମଧୁ ।

ତୁମ ସୃଜନୀର କାଉଁରୀ ପରଶେ
ମୋ ମନରେ ଶିହରଣ,
ଆମ ଏ ଭାବନା ମହୋଦଧି କ୍ଷେତ୍ର
ନାହିଁ ଏଠି ଦେଶନେଶ ।

ଆସ ପ୍ରିୟତମ କହିବି ମରମ
ଗୋପନୀୟତାର କଥା,
ଅପସରି ଯିବ ଯାବତ୍ ଯନ୍ତ୍ରଣା
ବିରହର ବହୁ ବ୍ୟଥା ।

ଜନାର୍ଦ୍ଦନପୁର ଶାସନ

କେନ୍ଦୁଝର

୭୭୮୩୮୭୭୭୪୭

ଗାଉଁଧିଲି

ତାରାପ୍ରସାଦ ଜେନା

ସେଇ ଗୀତ ମୋର ନିଜ ପାଇଁ ଲେଖି
ମନ ହେଲେ ଗାଉଁଧିଲି
ଆଜି ସେଇ ଗୀତ ତୁମେ ଅଛୁ କାଳେ
ଦିନ ସାରା ଗାଉଁଧିଲି । ୦ ।

ଲୁହ ହୋଇ ତୁମେ ଅଭିସାରେ ଆସ
ସପନରେ କାନ୍ଦୁଥିଲି
ଦର ହସ ମୁହେଁ ମିଠା ରୁମ୍ଫନକୁ
ଖୁସି ଛୁଆଁ ଗାଉଁଧିଲି ।

ମୋହ ହୋଇ ସତେ ଆପଣାର
ବେଶି କାନ ଧରି ଉଠୁଥିଲି
ମାନ କରି ଗୋଟେ ଛୋଟ ଅପରାଧ
ମନ ମାନି ଗାଉଁଧିଲି ।

ନିଆଁ ନଥିଲେ ବି ଭିତରେ ଭିତରେ
ପ୍ରେମ ନିଆଁ ଜଳୁଥିଲି
ରୁପଚାପ ବସି ମୁଣ୍ଡ ସାଉଁଲେଇ
ଟିକେ କାଶି ଗାଉଁଧିଲି ।

'ତାରା' ଜୀଇବାକୁ ପ୍ରଶ୍ନାସର ପ୍ରାଣ
ତୁମକୁ ତ ବୁଝିଥିଲି
କାଲି ଆଉ ଆଜି ସାଧି ହେବା ଭଲ
ମିଳନକୁ ଗାଉଁଧିଲି ।

ରାଜ ରଣପୁର, ଜିଲ୍ଲା- ନୟାଗଡ଼
ଦୂରଭାଷ-୯୩୪୮୦୫୪୩୦୦

ଯଜ୍ଞଶା

ପ୍ରଶାନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମା

କାହିଁ କାହିଁ ବୋଲି ଖୋଜିବସେ ମନ
 ତଥାପି ମିଳିଲା ନାହିଁ
 ଖୋଜିଲା ବେଳରୁ ସେ ଲୁଚି ଗଲାଣି
 ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛି ଚାହିଁ ।

କେଜାଣି କାହିଁକି ଅସ୍ଥିର ଅଟେ
 ହେଉଥାଏ ଏହି ମନ
 ସବୁଦିନ ଏଇ ନୀଳ ଆକାଶରେ
 ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ନି ପୁନେଇଁ ଜହ୍ନ ।

କିଏ ଅବା ଜାଣେ କାହା ମନ ତଳେ
 କେତେଯେ ଯଜ୍ଞଶା ଅଛି
 ସେହିଁ ଜାଣିଛି ତା ଅନ୍ତରର କଥା
 ଯିଏ ସେ ଦୁଃଖ ଭୋଗିଛି ।

ଯଜ୍ଞଶାରେ ମନ ଛଟପଟ ସିନା
 ରୁଝିବାକୁ ପଡ଼େ ନିଜେ
 ସ୍ୱାର୍ଥ ନଥିଲେ ଏଇ ଦୁନିଆରେ
 କିଏବା କାହାକୁ ଖୋଜେ ।

ସେ ମରୁତୁମିରେ ପାଣି ଗୋପେ ପରି
 ସଂସାରେ ଖୋଜୁଛି ସୁଖ
 କାହିଁକି କିଏବା ପୋଛି ଦେବ ଲୁହ
 ଦୁରେଇ ଦେବ ମୋ ଦୁଃଖ ।

ପଲାଶପୁର
 ଖୋର୍ଦ୍ଧା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiiprasad>

ଯେବେ ମନେପଡ଼େ ତୁମକଥା

ମଧୁସୂତା ସାହୁ

ଯେବେ ମନେ ପଡ଼େ ତୁମ କଥା
 ପ୍ରିୟତମ ମୋର କହି ମୁଁ ପାରୁନି
 ନକହି ଜମାରୁ ରହି ମୁଁ ପାରୁନି
 ଯେବେ ମନେ ପଡ଼େ ତୁମ କଥା
 ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ହୁଅଇ ବ୍ୟଥା ॥
 ବହିଯାଏ ଅଶ୍ରୁଜଳ ବହୁଧର
 ମନେ ପଡୁଅଛି ଧରକୁ ଧର
 ଆତ୍ମ ବିଭୋର ହେବାକୁ ପଡୁଛି
 ଦିବା ନିଶି ତୋତେ ଝୁରିମରୁଛି ॥
 କାହିଁକି କେଜାଣି ପାଗଳିଙ୍କ ପରି
 ତୁମକୁ ଭଲ ପାଉଅଛି ଯେପରି
 କେହି କେବେ ଭଲ ପାଉ ନ ଥିବ
 ନିଜ ଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବ ॥
 ସ୍ମୃତି ର ସିନ୍ଦୂକ ଭିତରେ ସାଇତି
 ଫରୁଆକୁ ଖୋଲି ଦେଖୁଅଛି ନିତି
 ଚିତ୍ତର ଆବେଗ ଜାରୁଡ଼ି ଧରିଛି
 ପ୍ରତିଟି କ୍ଷଣି ଅପେକ୍ଷା କରିଅଛି ॥

ଯେବେ ତୁମ କଥା ଭାରୀ ମନେ ପଡ଼େ
 କୋହକୁ ଲୁଚାଇ ଅନ୍ତରରେ ଲୋଡ଼େ
 ରୁଝିବା ସାମର୍ଥ୍ୟ ତଥାପି ବୁଝେନା
 ତୁମଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହି ହୁଏନା ॥
 ଅସୀମ ପ୍ରେମଭାବ ରଖିଛି ସଦା
 ଅକ୍ଷତ ବାସ୍ନାର ସ୍ନେହ ପ୍ରୀତି ଶ୍ରଦ୍ଧା
 ଭଲ ପାଇବା ମହନୀୟତା କେତେ
 ଆଖି ଠାରୁ ପଲକ ଦୂରତା ଯେତେ ॥

ବ୍ରହ୍ମା ନଗର ପ୍ରଥମ ଗଳି
 ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଜିଲ୍ଲା-ଗଞ୍ଜାମ
 ଓଡ଼ିଶା
 ମୋ-୯୩୪୮୨୮୫୪୧୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଆଜି ଶ୍ରାବଣ ସୋମବାର

ହରେରାମ ପଣ୍ଡା

ଆଜି ସୋମବାର ଶ୍ରାବଣ ମାସର
 ଯିବାରେ ଶିବ ମନ୍ଦିର ,
 ଭକତି ଚିତ୍ତରେ ପୂଜିବା ହରଜ୍ଞୁ
 ଲଭିବା ପୁଣ୍ୟ ଅପାର ।
 ପାଞ୍ଚ ସୋମବାରେ କାଉଁଡିଆ ସାଜି
 ବଇତରଣୀକୁ ଯିବା ,
 ପାଣି ଭାର ନେଇ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ହୋଇ
 ଖାଲି ପାଦେ ଚାଲୁଥିବା ।
 ବୈତରଣୀ ଜଳ, କ୍ଷୀର, ନାରିକେଳ,
 ତା ସାଥେ ବେଲପତର ,
 ତୁଣ୍ଡେ ଭଜୁଥିବା "ହରହର ବମ୍ ,
 ଭୋଳା ବାବା ପାରି କର ।"
 ଭାରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେ ଆଖଣ୍ଡଳମଣି
 ମାଗିଲେ ଦିଅନ୍ତି ବର ,
 ବାବାଙ୍କ କୃପାରୁ ବିଷ ଦୁଏ ପାଣି
 ଜାଣିଛି ସାରା ସଂସାର ।

ଲାଗିଥିବ ଭିଡ଼ ମନ୍ଦିର ବେଢ଼ାରେ
 ଧାଡ଼ି ହୋଇ ଆମେ ଯିବା ,
 ଦୀପ, ଧୂପ ଜାଳି ଭକତି ଚିତ୍ତରେ
 ବାବାଙ୍କ ପୂଜା କରିବା ।
 ସାରା ଜଗତର ମଙ୍ଗଳ କରତା
 ନୀଳକଣ୍ଠ ମହେଶ୍ୱର ,
 ଦୟା ରଖିଥିବେ କରୁଣାବତାର
 ଦୁଃଖ ଶୋକ ହେବ ଦୂର ।
 ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ।
 କୁଆଁସ , ମେରଦା କାଟିଆଛକ , ଯାଜପୁର ।
 ଦୂରଭାଷ - ୯୪୩୮୦୭୫୧୯୫

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଦର୍ପଣ

ଅଭୟ କୁଣ୍ଡ

ନାହିଁ ତା ଜୀବନ କହେନି ବଚନ
ଦେଖାଏ ସେ ଦୋଷତୁଟି
ବତାଏ ଆମକୁ ସାରଧାନ ହୁଅ
ବଦଳାଇ ଦିଅ ନିଜ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ।

ଭଲ ବି ଦେଖାଏ ମନ୍ଦ ବି ଦେଖାଏ
ବତାଏ ତୁଳନା କର
ସତ୍ୟ ଜାଣିଗଲେ ବିପଦ ହଟିବ
ଅଜ୍ଞାନ ହେବ ଦୂର ।

ବତାଏ ଆମକୁ ସତ୍ୟ କହିବାକୁ
ଭ୍ରମିତ ନ ହୁଅ କେହି
ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିଲା ପଶୁରାଜ ସିଂହ
ଶୃଗାଳ କଥାରେ କୁଅକୁ ପଡ଼ିଲା ତେଇଁ ।

ଲୋଭରେ ହେଉ କି ହିଂସାବାଦରେ
ଏ ମଣିଷ ହୁଏ ଅନ୍ଧ
ଲୁଭିଯାଏ ତାର ମଣିଷ ପଣିଆ
ଆତରେ କପଟ ଛନ୍ଦ ।

ଜୀବନ ଦର୍ପଣ କରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ଅତୀତ କାହାଣୀ ଆମ
କର୍ମ କରି ନର ହୁଅନ୍ତି ଅମର
କର୍ମ ମଣିଷର ଧର୍ମ ।
ଦର୍ପଣ କହେନି ମିଛ
ବାଟରେ ଯିବା କି ଅବାଟରେ ଯିବ
ରୁଝି ବିଚାରି ବାଛ ।

ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ
ପଞ୍ଚାୟତ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ପଢ଼ିଆଭଙ୍ଗା ତାଳଚେର ଅନୁଗୋଳ
ମୋ ୯୫୫୭୯୮୯୭୨୩

ସୁନା କୁଅ

ଆକୁଳାନନ୍ଦ ପୃଷ୍ଟି

ଶୀତଳା ଦେବୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି
ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ସୁନା କୁଅ
ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ସ୍ନାନ ମଣ୍ଡପରେ
ସେ ଜଳେ ଗାଧାନ୍ତି ଦିଅଁ ।

ବର୍ଷ ସାରା କୁଅ ଢଙ୍କା ହୋଇଥାଏ
ବ୍ୟବହାର ତାର ନାହିଁ
ନାଁ ତାର ସୁନା ବ୍ୟବହାର ମନା
ନ ମାନିଲେ ତ୍ରାହି କାହିଁ ?

ଅତୁଠ ଜଳରେ କେବଳ ଗାଧୋଇ
ଅସୁସ୍ଥ ହେଲେ ଠାକୁର
ପନ୍ଦର ଦିବସ ଅଣସର ଘରେ
ହେଲା ତାଙ୍କ ଉପଚାର ।

ଜ୍ୱରରେ କମ୍ପିଲା ସର୍ବାଙ୍ଗ ଶରୀର
ତାତିରେ ଫୁଟିଲା ଖଇ

ଫୁଲୁରି ତେଲରେ ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗ ଲେପନ
ଦରଜ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ।

ତୁଣ୍ଡରେ ଦେଲେନି ଶ୍ରୀ ମହାପ୍ରସାଦ
ଲାଗି ହେଲା ସର ପୁଲି
ପଣା ପିଇ ପ୍ରଭୁ ଝାଳରେ ଭିଜିଲେ
ଅଣସର ଗୁଲୁଗୁଲି ।

ଦଇତା ସେବକ ଗୁପ୍ତ ସେବା କଲେ
ଜ୍ୱର କଷ୍ଟ ହେଲା ଦୂର
ସର୍ବ ଦୁଃଖ ହର କଷଣ ସହିଲେ
ସବୁ ଲୀଳା କାଳିଆର ।

ଦୂଷିତ ଜଳର ବ୍ୟବହାର ମନା
ଏ ଲୀଳା ଦିଏ ସୁତାଇ
ଶୁଦ୍ଧ ଜଳ ପାନ ଶୁଦ୍ଧ ଜଳେ ସ୍ନାନ
ସୁସ୍ଥ ଜୀବନ ପାଇଁ ।

ସୌର ଜଗତର ଏକମାତ୍ର ଗ୍ରହ
ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଜଳ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବ ଆମେ ଦୂଷିତ କରୁଛୁ
ଭୋଗୁଛୁ ତା ପ୍ରତିଫଳ ।

ତଥାପି ପଶୁନି ଚେତା
ଜଳ ଉତ୍ତ ସବୁ ଜହର ହେଲାଣି
ଏବେ ଠାରୁ କର ଚିନ୍ତା ।

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ
ମହାଲପଡ଼ା କଖଡ଼ି କଟକ
ମୋ ୯୪୩୭୮୭୪୫୭୨

ମୁଁ ଆଉ ସେ

ଅରୁଣିମା

ମୁଁ ଉଜାଗର ରହି ଜାଲିଲେ ଜାଗର,
ସେ ପାହାନ୍ତି ସକାଳ ଅରୁଣିମା ଗାର।
ମୋର ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ିରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହଜାର,
ସେ ଉତ୍ତର ମାଳା ଯେ ବହିର ପଛର।
ମୁଁ ତେଇଁ ଶୋଇଲେ ବି ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖା ଆଖି,
ବାସ୍ତବତା ଭରା ନୀଡ଼ ର ସେ ପକ୍ଷୀ।
ମୋର ହଜାର ସାଙ୍ଗକୁ ଶହେ ଥିବେ ସଖି,
ସେ ଜୀବନ ବାଟରେ ଚଳନ୍ତି ଏକାକୀ।
ମୁଁ ଟିକେ ଅଭିମାନୀ, ବୁଝାଇଲେ ବୁଝେ,
ଅଭିମାନ ଶବ୍ଦ ନାହିଁ ତାଙ୍କ ଜାତକେ।
ମୁଁ କଲମ ସାଥୀ ରେ ବନ୍ଧା କବିତାରେ
ସେ ସଙ୍ଗୀତରେ ବୁଡ଼ି ହଜନ୍ତି ସୁରରେ।
ମୁଁ ଚପଳା ଚଞ୍ଚଳା ଚତୁରୀ କଥାରେ,
ସେ ସବୁ କହିଯାନ୍ତି କିଛି ନ କହି ନୀରବରେ।
ମୁଁ ଅଧୟ ଲହରୀ ସେ ନିଶବ୍ଦ ସାଗର,
କେଜାଣି କେମିତି ମିଶିଲା ଭାଗ୍ୟ ଟା ଆମର।

ଜାଣିନାହିଁ କୋଉ ଜନମର ଫଳ ଅବା ବରଦାନ କୋଉ ଦେବତାର,
ସେ ମୋ ହାତ ଧରିଥିଲେ କିଛି ଲୋଡା ନାହିଁ,
ତାଙ୍କ ଠାରୁ ମନ କିଛି ଚାହେଁ ନାହିଁ,
ବାସ୍ ସିନ୍ଦୂର ଟିକିଏ ତାଙ୍କରି ନା ର
ଆଉ ପାଣି ରୁଡ଼ି ଦି ପଟ ଦୁଇ ଛ ମାପ ର...

ଅରୁଣିମା, କଟକ

ମଦ ମୁଁ ପିଉଛି

ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା

ମଦ ମୁଁ ପିଉଛି ଗାଳି ବି ଖାଉଛି
 କେଡ଼େ ଯେ ବେହିଆ ସତରେ
 ଚାଖଣା ଚାଖୁଛି ଏଣୁତେଣୁ ମାଗି
 ଧରିଥିବା ଶାଳ ପତରେ ।
 ସଞ୍ଜକୁ ଘରଣୀ ନିଇତି କରଇ
 ଛାଞ୍ଚୁଣୀରେ ମତେ ସ୍ୱାଗତ
 ସୁରୁଯ ବୁଡ଼ିଲେ ବରଣୀ ବେଳ ମୋ
 ଧୀରେ ଧୀରେ ଦୁଏ ଆଗତ ।
 ପୁଅ , ଭାରିଯାର ମୁଣ୍ଡକୁ ଛୁଇଁକି
 କେତେଯେ ଶପଥ କରିଛି
 ସବୁ ଭୁଲି ପୁଣି ସାଙ୍ଗସାଥି ମେଲେ
 ଭାଟିରେ ଗିଲାସ ଧରିଛି ।

ପିଇଦେଲେ ଟୋପେ କିଛି ମୁଁ ଜାଣେନା
 ଗାଳି ବି ଚନ୍ଦନ ପରିକା
 ପଡ଼ିଗଲେ କେହି ଉଠାଏନା ତରେ
 ଆପେ ଉଠେ ଧରି ଧରିକା ।
 କାଳିଆ କୁକୁର ବେଳେବେଳେ ସୁସୁ
 କରିଦିଏ ମୋଓ ଉପରେ
 ଭାବେ ସେତେବେଳେ ପୂଜୁଛିକି କେହି
 ମତେ ଆଜି ଦୀପ , ଧୂପରେ !

କୁଆଁସ , ମେରଦା କାଟିଆ , ଯାଜପୁର
 ଆଳାପ:-୮୯୮୧୭୩୭୨୨୮

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଜାଗା

ଗଜାନନ ମିଶ୍ର

କେତେରୁ ଆରମ୍ଭ
ଆଉ ଶେଷ କେତେରେ
କହିଲା ନି ମତେ ।

କହିଲି, ଏଃ ସୂର୍ଯ୍ୟ,
ଏଇଠି ତୋ ଜାଗା,
ଥା, ଆସୁଛି ସକାଳ ।

ଶୁଣିଲା କି ନ ଶୁଣିଲା
ମତେ ନାହିଁ ଜଣା ।

ଠିଆ ହେଲି, ଆଉ
ଦେଖିଲି, ଛାଇ ଛାଇ
ଆଲୁଅରେ କିଏ କିଏ !

କିଏ ? କିଏ ? ପବନରେ
ପାଣିରେ ମାଟିରେ ଭିତ,
ଭିତ ଯେ ଭିତ କାହିଁରୁ କେତେ ।

ତପୋବନ, ଚିଚିଲାଗତ, ବଲାଙ୍ଗିର

ଖଞ୍ଜନନୟନ ଘେନ ମୋ ଜଣାଣ

ନଳିନୀ ଦାଶ

" ଖ " ଅନୁପ୍ରାସରେ ଲିଖିତ
 ଖୋଜି ମୁଁ ହେଉଛି ତୁମକୁ ପ୍ରଭୁ ହେ
 ପାଉନାହିଁ ଦରଶନ
 ତୁମ ଦିବ୍ୟରୂପ ଦରଶନେ ମୋର
 ଧନ୍ୟ ହୁଅନ୍ତା ଜୀବନ ।
 ଖଞ୍ଜନନୟନ ଘେନ ମୋ ଜଣାଣ
 ନିତି ଆକୁଳେ ଡାକୁଛି
 ସାହାଦୁଅ ବାରେ ଜଗତଠାକୁର
 ତୁମବିନା କିଏ ଅଛି ।
 ଖଣ୍ଡିଆ ହାତରେ କେମିତି ଖାଉଛ
 କୁହ ଆହେ ଜଗନ୍ନାଥ
 ବିନା ପାଦେ ତୁମେ ଜଗତଟା ସାରା
 କୁହ କେମିତି ଭ୍ରମୁଛ ।
 ଖେରୁଡ଼ି ଖାଇକି ଚାଲିଗଲ ତୁମେ
 ମାଉସୀ ମାଆର ଘର
 ନଅଦିନ ରହି ଫେରି ଆସିଥିଲ
 ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ।

ଖିରି ସରପୁଲି ବିଷ ମଶୁଥିଲ
 ଜରରେ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ
 ମାଆ ହାତରକ୍ଷା ମାଉସୀଙ୍କ ପିଠା
 ଖୁସିରେ ଖାଇଲ ଯାଇ ।
 ଖଟ ପଲଙ୍କକୁ ଛାଡ଼ି ମନ୍ଦିରରେ
 ମଣ୍ଡପେ କଲ ଶୟନ
 ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ସାଥେ ନେଇଥିଲ
 ତୁମେହେ କଳାମୋହନ ।
 ଭିକାରିପତା, ଶରଣକୁଳ, ନୟାଗଡ଼

ମୋ—୯୨୩୮୯୯୭୭୪୯

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ମୋ ଗାଁ

କାନ୍ତିଲତା ଖାଡ଼ଙ୍ଗା

ଯାହାର ପରିବେଶ ସର୍ବଦା ନିର୍ମଳ,
 ଯେଉଁଠି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପରାହ୍ଣ ରେ ରହିଛି
 ସୁଲ ଫେରନ୍ତା ପିଲାଙ୍କ କୋଳାହଳ
 ଯେଉଁଠି ରହିଛି ମୋ ଏନ୍ତୁଡ଼ିଶାଳ,
 ଯେଉଁଠି ରହିଛନ୍ତି ମୋ ସାଙ୍ଗସାଥି ମେଳ ॥

ଯାହାର ମାଟି ପାଣି ପବନ ସହିତ
 ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଡ଼ିତ,
 ଯେଉଁଠି ରହିଅଛି ସରୁଜ କ୍ଷେତ
 ବାଲୁତ ସୁରୁଜ ବିହଙ୍ଗ ଗାନ,
 ମୋ ଗାଁ ମୋ ପାଇଁ ସମ୍ମାନ ॥

ତେର ପର୍ବ ପୁଣି ବାର ମାସରେ ,
 ପାଳିତ ହୁଏ ଏଠି ଖୁସି ମନରେ
 ଖେଳକୁଦ ପୁଣି ଆମ୍ଭ ତୋଟା ରେ,
 ଆନନ୍ଦ ରେ ମନ ନାଟି ଉଠେରେ ॥

ଦୁଃଖ ରେ ସୁଖ ରେ ସଭିଏଁ ସାଥୀ,
 ଏହିଠାରେ ପର କେହି ନାହାନ୍ତି
 ଅନେକତା ମଧ୍ୟରେ ଏକତା ତୋରିରେ
 ସମସ୍ତେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରୁହନ୍ତି ॥

ବିଜ୍ଞାନ ଶାୟ ବର୍ଷ ର ଛାତ୍ରୀ
 ରମାଦେବୀ ମହିଳା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ
 ଭୁବନେଶ୍ୱର

ନୀଳ ମନ ନୀଳ ପରୀ

ଆଶୁତୋଷ ମେହେର

ନୀଳ ଦରିଆର ନୀଳ ବାଲିଶେଜେ
କିଏ ସେ ନୀଳ ନୟନା ,
ମନେ ଭରିଦିଏ ନୀଳନୀଳ ଭାବ
କରିଦେଇ ଆନମନା.....॥୦॥

ନୀଳ ନୟନ ତା' ଯେଉଁ କଥା କୁହେ
ମନ ମୋ ପାରେନା ବୁଝି ,
ଗହନ କଥା କି ହୃଦୟ ବିଦାରେ
ପୀରତି ସପନେ ସୁଝି ,
ମଣିଷ ମାତର ପାଗଳ ପରାୟେ
ତା' ଲାଗି ଯେ ବାଟବଣା.....॥୧॥

ପ୍ରେମ ସ୍ନେହ କ୍ଷମା ମଣିଷ ମନର
ଗହରିଆ କଥା ଭାବ ,
ନୀଳପରୀ କିଆଁ ବୁଝିବ ସେ କଥା
ମରିଚିକା ଅନୁଭବ ,
ଦେଖା ଦିଏ ସେତ' ସପନ ପରାୟେ
କ୍ଷଣିକ ଝଲକ ସିନା.....॥୨॥

୫୪, ଆର୍ଯ୍ୟପଲ୍ଲୀ

କିଟକ୍ସ ପଟିଆ ଭୁବନେଶ୍ୱର ୭୫୧୦୨୪

ଦୂରଭାଷ ୯୪୩୭୦୮୫୩୭

କେବେ ତୁ ଆସିବୁ

ଆଶିଷ କୁମାର ସାହୁ

କେବେତୁ ଆସିବୁ ଚାହିଁ ବସିଛି ମୁଁ
 ଫେରିବା ବାଟକୁ ତୋର,
 ରାତିସାରା ଉଜାଗର ରହି ଭାବେ ମୁଁ
 ତୁ ହି ସବୁକିଛି ମୋର,
 ବାହାହେଇ କିଛି ଦିନ ବିତିନାହିଁ
 ଚାଲିଗଲ କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ର,
 ଫେରିବା ଦିନ ବି କହିଲ ନି ମତେ
 ଯିବାକୁ ହେଲ ତରତର,
 ଚିଠି ଚିଏ ବି ଆସିଲାନି କେବେ
 ମନେ ଅଛି ନା ଭୁଲିଗଲ,
 ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗିନୀ ତୁମ ଏକୁଟିଆ ଆଜି
 କେବେ ଫୋନ ଟିକେ ନ କଲ,
 ବ୍ୟସ୍ତତା ବହୁଳ କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ର ତୁମ
 ନାହିଁ କି ସମୟ ଟିକେ,
 କେବେହେ ଆସିବ ଘରକୁ ପୁଣି
 ଭୁଲିଅବା ମତେ ଗଲ,
 ପ୍ରେମ ରେ ପାଗିଲି ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ

କିଛି ଉତ୍ତର ନ ଦେଲ,
 ଅପେକ୍ଷା କରିକି ଦିନ ମୋ ସରୁଛି
 କେବେହେଲେ ତୁମେ ନ ଆସିଲ,
 କେମିତି ସହିବି ବିଚ୍ଛେଦ ର ଦୁଃଖ
 ବୁଝାଇ ବି ମତେ ନ ଦେଲ,
 ଅପେକ୍ଷା ର ଧର୍ଯ୍ୟ ହରାଇ ବସୁଛି
 ଚାହିଁ ଚାହିଁ ଫେରିବା ବାଟ କୁ ତୁମର,
 କିଛି ଆଜି ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ମୁହିଁ
 ଏକୁଟିଆ ଏହି ଘରେ,
 ସମୟ ମୋହର ସରିଆସିଲାଣି
 ଶେଷ ଦେଖା ବି ହେବନାହିଁ କି ତୁମର।

ଭେଜିପଦର, ଭବାନୀପାଟଣା, କଳାହାଣ୍ଡି

ଆଲାଇ-୮୧୪୪୧୧୫୨୭୩

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ପ୍ରତିଛବି

ଅରବିନ୍ଦ ନାୟକ

ଆଖି ପଲକରେ ରଖିଥିଲି ପ୍ରିୟା
 ଦେଖୁଥିଲି ତୁମ ପ୍ରତିଛବି,
 ତୁମେ ହସୁଥିଲ ମତେ ଦେଖି କରି
 ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲି ବେବି ॥
 କବିତା ଲେଖିବା ଅଭ୍ୟାସ ମୋର
 ଗୀତ ଗାଇବାଟା ହବି,
 ତୁମ ମନର ସିନ୍ଧୁକ ଫିଟାଇବା ପାଇଁ
 ହେଉଥିବି ଦିନେ କରି ॥
 ତୁମକୁ ପାଇବା ସାଧନା ମୋର
 ତପସ୍ୱୀ ମୋର ଛବି,
 ତୁମ ସାଥେ ମୁଁ ଗଢ଼ିବି ସଂସାର
 ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିକ୍ଷା ନେବି ॥
 ଭଲପାଏ ବୋଲି କରିଛି ସ୍ୱୀକାର
 ନୁହେଁ ମୁଁ ଜମା ଲୋଭୀ,
 ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତି କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି
 ରଖିନାହିଁ କିଛି ଦାବି ॥

ତୁମେ ଆସିଗଲେ ଜୀବନେ ମୋର
 ଜିବିନାହିଁ କେବେ ତୁବି,
 ଭାସିବି ପାଣିରେ ପଥର ହେଉକି
 ଅଯୋଧ୍ୟା ବୁଲାଇ ନେବି ॥
 ଲକ୍ଷେ ଶ୍ରାବଣ ର ମେଘକୁ ତୁମ
 ଗଭାରେ ସଜାଇ ଦେବି,
 ଇନ୍ଦ୍ରର ହାତରୁ ଧନୁ ଛାଡ଼ାଇକି
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷୀର ନାଦ ଦେବି ॥
 ଭାଇକୁ ତୁମର ବାଇକି ଦେଇକି
 ଭଉଣୀକୁ ଦେବି ଚାବି,
 ତୁମକୁ ନେବାକୁ ପାଲିଙ୍କି ନେବି ମୁଁ
 ବନ୍ଦାଇବାକୁ ନେବି ଭାବି ॥

ପିଲାଳିଆମି ଜମା ଯାଇନାହିଁ ତୁମ
ନା ଯାଇଛି ଲେଖିବା ହୁଏ,
ବୟସ ସେମିତି ବଢ଼ୁଥାଏ ସିନା
ମତେ ନିଜର କରୁନ ଡୋବି ।।
ଏମିତି କଣ ଭାବୁଛ କେଜାଣି
ତଣ୍ଡି ପଡ଼ିଗଲାଣି ରାବି,
ଯେତେ ଡାକିଲେ ବି ଶୁଣନା ତମେ
କାଲୁଣି ହେଲ କି ସୁବି ।।

ଗ୍ରାମ - ଓଟରଶାସନ

ବ୍ଲକ - ଗୋପ

ଜିଲ୍ଲା - ପୁରୀ

ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ତିନି ରଥ

ଅଲେଖ ମେହେର ଯାଯାବର

ଘୋଷ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡେ ଭିତ

ନାହିଁ ଜାତି ଧର୍ମ ରଙ୍ଗ,

ତିନି ରଥ ଅବା ସାଜିଛି ଉତ୍ତଳ

ଜନ ସାଜିଲେ ସାରଙ୍ଗ ।

ରଥ କମଳରେ କମଳ ଲୋଚନ

ଜନ୍ମ ସ୍ଥଳୀ ମୁଖେ ଗମି,

ଭକତ ମାନସେ ସୁଦ୍ଧ ମନ୍ଦାକିନୀ

ଭାବରେ ଯାଆନ୍ତି ରମି ।

ବିଲୋକିଲେ ରୂପ ପୁଲକିତ ତନୁ

ନେତୁ ଅଶ୍ରୁ ଯାଏ ଗତି,

ଉଛନ୍ତି ରତିର ସୁଖ ସଉଭାଗ୍ୟ

ଟୀପାଦିଏ ସେଇ ଘଡ଼ି ।

ମହାସିନ୍ଧୁ ବକ୍ଷେ ମିଶି ଯିବ ସରୀ

ଭ୍ରମି ଅଟବୀ କାନନ,

ଭ୍ରମିବାର ଆଉ କିସ ପ୍ରୟୋଜନ

ଦେଖିବା ପରେ ମୋହନ ।

ବୁଦ୍‌ବୁଦ ଯେସନେ ମିଶଇ ପୟରେ

ଲଭି ତହିଁରୁ ଜନମ,

ତେସନେ ଭକତ ପାଞ୍ଚେ ମନେ ଆଶା

ହୃଦେ ପ୍ରେମ ସମୁଦ୍ଗମ ।

ପତିତ ଜନକୁ ତାରିବା ନିମିତ୍ତ

ଓହ୍ଲାଇ ନୀଳ ଶଇଲୁ,

ହାତ ଠାରି ତାକେ ବଡ଼ ସରାଗରେ

ଇକ୍ଷଣେ ବସି ପହିଲୁ ।

ବ୍ରଜରାଜ ପ୍ରୀତି ନୁହଇ ବିଷମ

ମନେଥିଲେ ଦୃଢ଼ ଭକ୍ତି ,

କହେ ଯାଯାବର କାମନା ବର୍ଜିତ

ଶ୍ରମ ଦିଏ ସୁଧା ଶକ୍ତି ।

ବରପଦର, ଗୋବିନ୍ଦପୁର, ବରଗଡ଼

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଜଗା ଆସୁଛି

ଅଜ୍ଞାତ କବି

ଜଗା ଆସୁଛି ରେ ଜଗା ଆସୁଛି .....
 ପହଣ୍ଡି ବିଜେ ହୋଇ ଆସୁଛି
 ହଲିହଲି ଝୁଲିଝୁଲି ଭକ୍ତଙ୍କ ମେଳରେ ହସୁଛି ...
 ଜଗା ଆସୁଛିରେ ଜଗା ଆସୁଛି ାା

କାହ୍ନୁ ନାରୁଛିରେ ମନ ନାରୁଛି
 ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଯିବ ବୋଲି ନାରୁଛି
 ଜଗା ମନ ଛନଛନ, ବୁଲିବାକୁ ମନ କରିଛି
 ଜଗା ଆସୁଛି ରେ ଜଗା ଆସୁଛି ାା

ଭିତ ଜମୁଛିରେ ଭିତ ଜମୁଛି
 ଭକ୍ତଙ୍କ ଗହଳି ବହୁଛି
 ବତଦାଣ୍ଡ ଭାରି ଭିତ ରଥଟଣା ଜୋର ଧରିଛି
 ଜଗା ଆସୁଛିରେ ଜଗା ଆସୁଛି
 ପହଣ୍ଡି ବିଜେ ହୋଇ ଆସୁଛି ାା

ଲୋଭ କରୁଛିରେ ଲୋଭ କରୁଛି

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଜଗା ମୋର ଲୋଭ କରୁଛି
ମାଉସୀ ମାଆ ପୋତପିଠା ଭୁଞ୍ଜିବାକୁ ମନ କରିଛି
ଜଗା ଆସୁଛିରେ ଜଗା ଆସୁଛି
ପହଣ୍ଟି ବିଜେ ହୋଇ ଆସୁଛି ା

ଧନ୍ୟ ହୋଇଛିରେ ଧନ୍ୟ ହୋଇଛି
ରଥ, ପଥ ଧନ୍ୟ ହୋଇଛି
ବର୍ଷେ ପରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ବି ଧନ୍ୟ କରୁଛି
ଜଗା ଆସୁଛିରେ ଜଗା ଆସୁଛି
ପହଣ୍ଟି ବିଜେ ହୋଇ ଆସୁଛି ାା

UNKNOWN JULY

ଜନମ ବେଦୀ

ଗୌରୀ ପଣ୍ଡା

ବାହାରିଛି ଜଗା ଆଜି ଜନମବେଦୀକୁ
 ସାଥରେ ଧରି ତାଙ୍କ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କୁ ।
 ନଅ ଦିନ ଧରି ସେଠି ଜାତରା କରିବେ
 ଜନମବେଦୀରେ ପ୍ରଭୁ ଭକତ ଦେଖିବେ ।
 ଶୟ୍ୟାବାଲି ରେ ବିଜେ ସେ ତିନି ଠାକୁର
 ଆତପମଣ୍ଡପେ ହେବ ପହଣ୍ଡି ତାଙ୍କର ।
 ଜନମବେଦୀର ସୁଖ ମିଳଇ କାହାକୁ ?
 ବରଷକେ ଜଗା ଚାହେଁ ସେ ଚିକେ ସୁଖକୁ ।
 ଆତପମଣ୍ଡପ ହେଲେ ଜଗାଙ୍କ ଦର୍ଶନ
 ପୁଣ୍ୟ ମିଳେ ଧନ୍ୟ ହୁଏ, ଏ ଜୀବନ ।
 ଆତପମଣ୍ଡପେ ବିଜେ ଗୋଟି ପହଣ୍ଡିରେ
 ବିଜେକରିବେ ତିନି ଜୀଉ ଜନମବେଦୀରେ ।
 ଆତପମଣ୍ଡପେ ମୁଖ୍ୟ ସେ ହେରାପଞ୍ଚମୀ
 ରାଗ, ରୁଷା, ଧରିଥାନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଭିମାନୀ ।
 ହେରା ପଞ୍ଚମୀରେ ହୁଏ ସେ ବନକଲାଗି
 ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଭଣ୍ଡାର ରେ ଯେ ମାଜଣା ଜଗି ।
 ତିନି ରଥେ ବିଜେ ଦେଖ, ତିନି ଠାକୁର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଦିଶୁଛନ୍ତି ଝଟଝଟ ଆହାଃ କି ସୁନ୍ଦର !
ଅଭିମାନୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦରଶନ ଲାଗି
ଜନ୍ମ ବେଦୀ ଜଗମୋହନ ରହିଥାନ୍ତି ଜଗି ।
ଏକାନ୍ତ ଦରଶନ କରି, ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ
ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଲେ, ଫେରିବ ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥ ।
ଅଭିମାନୀ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟା, ଅଭିମାନ କରି
ରଥ କାଠ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲେ ନକରି ସେ ଡେରି
ଜନମବେଦୀର ଅଛି ଅନେକ ମହାତ୍ମ୍ୟ
ଜନ୍ମବେଦୀରେ ଦର୍ଶନ ମିଳିଥାଏ ପୁଣ୍ୟ ।
ଭୁଲିନାହାନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ସେ କଳାଠାକୁର
ଆକର୍ଷଣ ଅଛି ପରା ଜନମବେଦୀର ।

ଜୟପୁର

ଗୁଣ୍ଡିଚା ସାତ

ଭାଗ୍ୟଶ୍ରୀ ସାହୁ

ଢଳି ଢଳି ଆସେ କାଳିଆ ଠାକୁର
 ଦେବେ ଆମକୁ ଦର୍ଶନ
 ତୋର ଦରଶନେ ହେବି ମୁଁ ଉଦ୍ଧାର
 ତୁ ପରା ଜୀବନ ଧନ ॥
 ତୋ ପାଦ ପଦ୍ମରେ କୋଟି ନମସ୍କାର
 ଦେଖିବାକୁ ମୁଁ ଉଚ୍ଛନ୍ନ
 ଚାହିଁ ବସିଅଛି ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ତୋର
 ତୋ ଶ୍ରୀ ମୁଖେ ମୋର ମନ ॥
 ଦେଖିବାକୁ ବ୍ୟଗ୍ର ହୁଏ ମନ ମୋର
 ହୃଦୟେ ବଢ଼େ କମ୍ପନ
 ନେତୁ ବହେ ଆଜି ଲୁହ ଧାର ଧାର
 କହ ତୁ ଚକାନୟନ ॥

ଘଣ୍ଟ କାହାଳୀରେ କମ୍ପୁଛି ସଂସାର
 ବାଜେ କୀର୍ତ୍ତନ ଭଜନ
 ଚାହିଁ ବସିଛନ୍ତି ଭକ୍ତଗଣ ତୋର
 କେବେ ହେବ ଆଗମନ ॥
 କେବେ ସୁନାବେଶ କେବେ ଚକ୍ରଧର
 ଆଉ କେବେ ନାଗାର୍ଜୁନ
 ଜଗତ ବିଖ୍ୟାତ କାଳିଆ ଠାକୁର
 ତୁହି ପତିତପାବନ ॥
 ଏ ଭବ ସାଗରୁ କରିଦେ ଉଦ୍ଧାର
 କାହିଁ ବସିଛୁ ମଉନ
 ତୁ ଅରୁ ସତ୍ୟ, ସବୁ ମାୟା ସଂସାର
 ହେ ମୋର ଜୀବନ ଧନ ॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ରଥଯାତ୍ରା

ସୁଶ୍ରୀ ଇତିଶ୍ରୀ ଶତପଥୀ

କାଳିଆ ସୁନା ମୋ ଚକା ନୟନ
କୁଣ୍ଡିତ ହେଉଛି ମୋହରି ମନ ॥

ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ନେଉଛି ଟାଣି
ତୋରି ଲଗାଉ ନାହୁଁ ମୋ ମନ ଜାଣି ॥

ବେନି ନୟନେ ଦେଖିନି ରଥକୁ ଥରେ
ରଖିଛୁ କାହିଁରେ ତୋ ଠାରୁ ଦୂରେ ॥

ହୃଦ ଚନ୍ଦନ ମୋ ଗଳାର ମାଳି
ତୋରି ଦର୍ଶନେ ଯିବି ମୁଁ ତରି ॥

ଟାହିଆ ବାନ୍ଧି ଆସୁ ରେ ଝୁଲି ଝୁଲି
ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଅଇ ମୋ ମନ ଖାଲି ॥

ଟାଣି ନାହିଁ ତୋର ରଥ ଦଉଡ଼ି
ନେରେ କାଳିଆ ତୋ ପାଖେ ଭିଡ଼ି ॥

ଦୟାଶା ସାଙ୍ଗକୁ ତୋ କଳା ବଦନ
ତୋ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆଜିର ଦିନ ॥

ପ୍ରଣାମ ଘେନ ହେ ବିଶ୍ୱ ବିଧାତା
ଆଶିଷ ବର୍ଷାଅ ଜଗତପିତା ॥

ଭୁବନେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ରଥ ସାତ୍ରୀ

ସିନ୍ଧୁ ନନ୍ଦିନୀ

ଆଷାଢ଼ ମାସର ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱିତୀୟାରେ
ବିଜେ ତିନି ଦିଅଁ ରଥେ
ଗଗନ ପବନ ଜପେ ଜଗା ନାମ
ଭକ୍ତି ଭାବ ସୁଧା ରସେ

ବାଇଶି ପାହାଚେ ପହଞ୍ଚି ଦୁଅଛି
ଶୁଭଲ ମଣିମା ତାକ
ତୁଣ୍ଡ ହରିନାମ ଜପେ ବାରବାର
ଝରାଇ ଧାର ଲୋତକ

ଆଗେ ତାଳଧ୍ୱଜ ପଛେ ନନ୍ଦିଘୋଷ
ମଝିରେ ଦର୍ପ ଦଳନ
ସାରା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ର ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା
ପ୍ରଭୁ ହେ ଚକା ନୟନ

ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥେ କାଳିଆ ବସିଛି
ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ପ୍ରକମ୍ପିତ
ଶଙ୍ଖ ଘଣ୍ଟ ଘଣ୍ଟା ମୃଦଙ୍ଗ ନାଦ ରେ
ମନ ଦୁଏ ଭକ୍ତିପୂତ
ଏ ସାରା ଜଗତ ତୁମ ଅଂଶୀଦାର
କର ପତିତ ଭଙ୍ଗାର
ନୀଳ ଚକ୍ର ନେତ ମାନବ କଲ୍ୟାଣେ
ଉଡୁ ଅଛି ଫରଫର

ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ମୁରତି ରଥେ ବସିଛନ୍ତି

ପତିତ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ

ମାନବୀୟ ଲୀଳା ମାନବଙ୍କ ପାଇଁ

ମାନବ ହିଁ ବୁଝୁନାହିଁ

ତୁମ ଲୀଳାଖେଳା ତୁମକୁ ହିଁ ଜଣା

ଲୀଳାମୟ ଜଗନ୍ନାଥ

ତୁମରି ଇଚ୍ଛାରେ ସବୁକିଛି ଘଟେ

ସୁଖି ହୁଏ ଆତମାତ

ଅଗତିର ଗତି ହେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପତି

ଅବତାରୀ ଦାରୁ ବ୍ରହ୍ମ

ନୟନେ ଦେଖିଲେ ରଥାରୁଡ଼ ପ୍ରଭୁ

ନ ହୁଅଇ ପୁନଃଜନ୍ମ

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ରଥ ସାତ୍ରୀ

ଡଃ ସଂଯୁକ୍ତା ପରିଡ଼ା

ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡେ ଆଜି କଳା ଗୋସାଇଁ
 ରତନ ବେଦିରୁ ଆସିଲେ ଧାଇଁ
 ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କୁ ସାଂଗରେ ନେଇ
 ଭକତ ଗଣକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ
 ମାଉସୀ ଘରକୁ ଯିବାର ପାଇଁ

ବିମୁଗ୍ଧ ମନର ଭାବକୁ ନେଇ
 ନୀରବେ ନୟନୁ ଅଶ୍ରୁ ଝରଇ
 ଭାବ ଆବେଗର ଉତ୍ସାହ ବଳେ
 ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଆଶା ବିଶ୍ୱାସ ଭଳେ

ଆକାଶ ପୃଥିବୀ ଏକ ହୁଅଇ
 ଘଣ୍ଟ ଦୁଳଦୁଳି ନାଦ କମ୍ପଇ
 ତାହୁକ ତାକରେ ରଥ ଚାଲଇ
 ଅସୁମାରୀ ଆଶା ବିଶ୍ୱାସ ନେଇ

ବିଶ୍ୱାସୀ ରହିଥାନ୍ତି ଅନାଇ
 ରଥାରୁଢ଼ ବେଶ ଦେଖିବା ପାଇଁ
 ଭକତ ଜନଙ୍କ ମଂଗଳ ପାଇଁ
 ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ପାରି କର ଗୋସାଇଁ

ରଥ ପରେ ଦେଖି ପ୍ରଭୁ ଚକା ଆଖି
 ଭକ୍ତ ଲଭଇ କୋଟିଏ ପୁଣ୍ୟ
 ଅନ୍ତରୁ ଭକତି ଢାଳି କହେ ଅର୍ଘ୍ୟ ମୋର
 ଘେନ
 ପ୍ରଭୁ ସାର୍ଥକ ହେଉ ମୋ ଜୀବନ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ରଥ ସାତ୍ରା

ଅନଙ୍ଗ ପଟେଲ

ରଥଯାତ୍ରା ନାମେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ଭକ୍ତଙ୍କର ସମ୍ମେଳନ,
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ପରମାତ୍ମା ସଙ୍ଗେ
ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦୁଃଖ ମିଳନ ।୧

ମାନବ ଜାତିର ଏକତାର ପାଇଁ
ଅଟେ ମହା ସମ୍ମେଳନ,
ରାଜା ପରଜାର ନାହିଁ ଭେଦଭାବ
ସର୍ବେ ଏକାକାର ଜାଣ । ୨

ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ଠାରୁ ଚାଣ୍ଡାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଧରନ୍ତି ରଥ ଦଉଡ଼ି,
ଶରଧାରେ ତୁମ ଜୟଦୋଷ ଦେଇ
ରଥ ନେଇ ଥାନ୍ତି ଭିଡ଼ି । ୩

ଓମକାର ବ୍ରହ୍ମ ନାଦରେ କମ୍ପଇ
ତୁମ ରଥ ଟଣା ବେଳେ,

ଦେବଦାସୀ, ଭକ୍ତ ନୃତ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତି
ରଥ ଟଣା ତାଳେ ତାଳେ । ୪

ନଅ ଦିନ ପରେ ମାଉସୀ ଘରରୁ
ଲେଉଟାଣି ଦୁଃଖ ତୁମ,
ଧର୍ମକ୍ଷେତ୍ରେ କର୍ମ କରିସାରି ସର୍ବେ
ଲେଉଟିବେ ନିଜସ୍ଥାନ । ୫

ଚିରସ୍ଥାୟୀ ନୁହେଁ ଏହି ଧରାଧାମ
ସବୁ ଅଟେ ନାଶବାନ,
କେହି ନେଇ ନାହିଁ ନେଇ ପାରିବେନି
ଏହି ପୃଥିବୀରୁ ଧନ । ୬

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼

ରଥ ସାତ୍ରୀ

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଞ୍ଜୀ

ଆଷାଢ଼ ଆସିଲା ମେଦିନୀ କମ୍ପିଲା
ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଦ୍ୱିତୀୟା ତିଥିରେ
ଘୋଷଯାତ୍ରା କରିଲେ ବିଶ୍ୱନିୟନ୍ତ୍ରୀ
ଭାଇ ଭଗିନୀ ଧରି ସଙ୍ଗରେ ॥

ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ବସିଛି ବୁକୁ ମେଲାଇ
କଳା ଦିଅଁଙ୍କୁ ନେବ କୋଳେଇ
ଦେବତା ମାନବ କୀଟ ପରିଯ୍ୟକ୍ତେ
ସଭିଏଁ ଆତୁର ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ॥

ମସ୍ତକେ ଟାହିଆ ସୁନ୍ଦର ଦିଶଇ
ପ୍ରଭୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଝୁଲି ଝୁଲି
ରଥାରୁଢ଼ ହେଲେ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ମୂର୍ତ୍ତି
ଜନମ ବେଦୀକୁ ଯିବେ ବୋଲି ॥

ସୁଗନ୍ଧ ଚନ୍ଦନ ବାସ ଛୁରୁଥାଇ
ଶୁଭେ ଘଣ୍ଟ ଘଣ୍ଟା କରତାଳି

ଭକ୍ତ ଭଗବାନ ହୋଇଲେ ଏକତ୍ର
ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡେ ଲାଗିଛି ଗହଳି ॥

ବାମନ ରୂପୀ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ
ରଥାରୁଢ଼େ ଯେ କରେ ଦର୍ଶନ
ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଅଇ ସେହି ଜନର
ଅରଜଇ କୋଟି କୋଟି ପୁଣ୍ୟ ॥

ମାନବୀୟ ଲୀଳା ରଚିବାକୁ ପ୍ରଭୁ
ଓହ୍ଲାଇ ଆସନ୍ତି ଧରାଧାମେ
ନନ୍ଦିଘୋଷେ ବସିଛି ନନ୍ଦକୁମର
ଭକତ ପ୍ରୀତ ହୁଏ ଦର୍ଶନେ ॥

ଯାଜପୁର

ହେରା ପଞ୍ଚମୀ

ବିନୋଦିନୀ ନାୟକ

ମାନ, ଅଭିମାନ ମନରେ ବହି
 ମନ୍ଦିରୁ ବାହାର ହେଲେ ଶ୍ରୀମୟୀ
 ମାର୍ଗେ, ମାର୍ଗେ ମନେ ବିଚାରୁଛନ୍ତି
 ଦୟା, ମାୟା ଟିକେ ନାହିଁ ମୋ ପ୍ରତି
 ନ ଛାଡ଼ିବି ଆଜି ମୁହିଁ
 ଭାଇ, ଭଗ୍ନୀସହ ଖେଳ କରୁଛନ୍ତି
 ଜନମ ବେଦୀରେ ରହି.....୧

ହେରା ପଞ୍ଚମୀରେ ଦାସୀ ସାଥରେ
 ପହଞ୍ଚିଲେ ମାଁ ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରେ
 ଦେଖିଲେ କାଳିଆ ଆନନ୍ଦ ଚିତ୍ତ
 ଖୁସିରେ ଭୁଞ୍ଜନ୍ତି ତାଲମା, ଭାତ
 ରାଗେ ଗର ଗର ମାତ
 ରଥ କାଠ ଭାଙ୍ଗିଦେଇ ଚାଲିଗଲେ
 ହେରା ଗୋହିରି ର ବାଟ....୨

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ
 କବାଟ କିଲି ଗୁମାନେ ବସିଲେ
 ଯେବେ ଆସିବେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ

ଜମା ଖୋଲିବିନି ମୁହିଁ କବାଟ
 ମାନ କରିଛନ୍ତି ମାଆ
 ରସଗୋଲା ଖୋଇ ମିଠା କଥାକହି
 ମାନ ଭାଙ୍ଗିବେ କାଳିଆ.....୩

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ଅପୂର୍ବ ଲୀଳା
 ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନ ମଧୁର ଖେଳା
 ରାଗ, ରୁଷା, ଅଭିମାନ, ସମ୍ମାନ
 ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମର ଅତୁଟ ବନ୍ଧନ
 କରି ମାନବୀୟ ଲୀଳା
 ଜଗତବାସୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି
 ଭାବଗ୍ରାହୀ ତକାତୋଳା.....୪

ଛତ୍ରପୁର, ଗଞ୍ଜାମ, ମୋ- ୯୭୭୭୯୩୮୦୯୯

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ହେରା ପଞ୍ଚମୀ

ତରୁଣ କୁମାର ମିଶ୍ର

ଦାରୁ ଦିଅଁଙ୍କର ମାନବୀୟ ଲୀଳା
ଏହି ଯେ ଗୁଣ୍ଡିଚା ଯାତ ,
ଭାଇ ଭଗ୍ନୀ ସାଥେ ଆଡ଼ପ ମଣ୍ଡପ
ଯାଇଛନ୍ତି ଜଗନ୍ନାଥ ।
ଆସିଲା ବେଳକୁ କହିଥିଲେ ତାକି
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର କାନେ ,
ଫେରିବେ ମନ୍ଦିର ଦିନଟିଏ ରହି
ବିତିଲାଣି ଚାରି ଦିନେ ।
ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ
ବିମଳାଙ୍କ ପାଶେ ଯାଇ ,
ବିକଳେ କହନ୍ତି ଭେଟି ମାଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ପତି ମୋର ଗଲେ କାହିଁ ।
ତନ୍ତୁ ସୁନିପୁଣା ବିମଳା ଦିଅନ୍ତି
ମୋହନ ରୁଣ୍ଡ ମାଆଙ୍କୁ ,
କହନ୍ତି ଗୋପନେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଉପରେ
ପକାଇବ ଏ ରୁଣ୍ଡକୁ ।
ଏ ମୋହନ ରୁଣ୍ଡ ପତିଙ୍କୁ ତୁମର
ଆକର୍ଷିତ ତୁମ ପରେ ,
ଯଦି ସେ କା ରୂପେ ଥିବେ ବଶ ହୋଇ

ଫେରିବେ ତୁମ ପାଶରେ ।
ବଡ଼ ଆଡ଼ମ୍ବରେ ପାଲିଙ୍କିରେ ବସି
ବାଜା ତୁରୀ ଭେରୀ ନେଇ ,
ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସାତ୍ରାଣୀ ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡେ ଯାନ୍ତି
ନନ୍ଦିଘୋଷ ଥିଲା ଯହିଁ ।
ହେରା ପଞ୍ଚମୀର ଗୀତ ବାଜୁଥିଲା
ବଖାଣି ମାଆଙ୍କ ରୋଷ ,
ବିମାନ ବଡ଼ଏ ପାଲିଙ୍କି କାନ୍ଦେଇ
ଗାଉଥିଲେ ସେହି ଗୀତ ।
ସୁତନା ପାଇକି କାଳିଆ ସାଆନ୍ତ
ସେବାୟତେ ଜଣେ ତାକି ,
କହନ୍ତି ମାଆଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାର ଦେଇ
ଆଣି ଆସ ମୋର କତି ।
ପତି ମହାପାତ୍ର ଭେଟିଲେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ

ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ରଥ ପାଶୁରେ ,
 କହନ୍ତି ସାଆନ୍ତେ ତାକୁଛନ୍ତି ମାଆ
 ଆସନ୍ତୁ ଯିବା ମନ୍ଦିରେ ।
 ଏପଟେ ସାଆନ୍ତେ ସେବାୟତେ ତାକି
 ଦେଲେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରି ,
 ମାଆ ସାଆନ୍ତାଣି ପାରିଲେନି ଭେଟି
 ରାଗରେ ଉଠିଲେ ଧରି ।
 ଫେରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ମୋହନ ରୁଣ୍ଡ
 ପକାଇ ଦ୍ୱାର ମୁହଁକୁ ,
 କହିଲେ ବଡ଼ୁଙ୍କୁ ନିଅ ରଥ ପାଶ
 ଭାଙ୍ଗିବା ତାଙ୍କ ରଥକୁ ।
 ପତ୍ନୀକୁ ଛାଡ଼ିକି ଭାଇ ଭଗ୍ନୀ ସାଥେ
 ଦେଖାଅନ୍ତି ଭାବ ଭକ୍ତି ,
 ତକାଇ ପତ୍ନୀକୁ ନ ଦେଇ ଦର୍ଶନ
 ଦୁଆର କିଲି ଦିଅନ୍ତି ।
 ଏମନ୍ତ ସମୟେ ଆଜ୍ଞାମାଳ ଏକ
 ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରୁ ଆଣି ,
 ପୂଜକ କହନ୍ତି ମହାପ୍ରଭୁ ଶୀଘ୍ର
 ଫେରିବେ ମା ସାଆନ୍ତାଣୀ ।
 ବିମାନ ବଡ଼ୁଏ ମାଆଙ୍କ ପାଲିଙ୍କି
 ନିଅନ୍ତେ ରଥ ପାଶକୁ ,
 ଅତିକ୍ରୋଧେ ମାଆ କାଠ ଖଣ୍ଡେ ଭାଙ୍ଗି
 ଫେରିଲେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରକୁ ।

ହେରା ଗୋଦିରୀର ସାହି ବାଟେ ଲୁଚି
 ମାଆ ଫେରନ୍ତି ମନ୍ଦିର ,
 ଏହାହିଁ ହେଉଛି ବିଶେଷତ୍ୱ ଏହି
 ପର୍ବ ହେରା ପଞ୍ଚମୀର ।
 ମାନବ ଜୀବନେ ପତିପତ୍ନୀ କଳି
 ରାଗ ରୁଷା ଲାଗିଥାଏ ,
 ଖରା ଛାଇ ଖେଳ ପରି ସେ ସମୟ
 ଆସି ପୁଣି ଚାଲି ଯାଏ ।
 ସ୍ନେହର ସମ୍ପର୍କ ନିବିଡ଼ ହୁଅଇ
 ଆତ୍ମୀୟତା ଯାଏ ବଢ଼ି ,
 ପତି ପତ୍ନୀଙ୍କର ସମ୍ପର୍କର ତୋର
 ଚଢ଼େ ମଜବୁତ ସିଢ଼ି ।
 ସେହିପରି ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରେ
 ଧରି ବିଧି ବିଧାନକୁ ,
 ମାନବୀୟ ଲୀଳା ମାଧ୍ୟମେ ଦେଖାନ୍ତି
 ସଂସ୍କାର ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ।

ଶଶ୍ୱତ୍ୱିରି, ଭୁବନେଶ୍ୱର
 ମୋ : ୯୮୫୩୩୧୦୨୯୨

ହେରା ପଞ୍ଚମୀ

ମଲ୍ଲିକା ସିଂହ

ଆଷାଢ଼ ଶୁକଳ ଦ୍ୱିତୀୟା ତିଥି
ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ
ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଘେନି ସଙ୍ଗତରେ
କରନ୍ତି ଗୁଣ୍ଡିଚା ଯାତ ।

ଯାତ ଦେଖିବାକୁ ସାଗର ଦୁଲଣୀ
କରନ୍ତି ସାଥରେ ଦୃଢ଼
କହନ୍ତି ଶ୍ରୀଧର ଯିବେ ଦେହସୁର
ଜଗତେ ବୋଲିବେ ମନ୍ଦ ।

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଏବେ ଖାଲି ପଢ଼ିଯିବ
ଜଗିଥା ଭଣ୍ଡାର ଘର

ଯାତ ସାରି ସଖୀ ଦୁଇ ଦିନ ପରେ
ଫେରିବି ମୁଁ ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିର ।

ଦୁଇ ଦୁଇ କରି ଚାରି ଦିନ ଗଲା
ପାଞ୍ଚ ଦିନ ଉପଗତ

ପତି ବିରହିଣୀ ଦେବୀ କମଳିନୀ
କ୍ରୋଧେ ହେଲେ ଜର୍ଜରିତ ।

ଚିନ୍ତିଲେ ଯିବେ ସେ ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିର
ଦେଖା ହୋଇ ପ୍ରଭୁ ସାଥେ

ଠିକ୍ ଠିକ୍ କରି ଜବାବ୍ ମାଗିବେ
ଉପେକ୍ଷା କାହିଁକି ଏତେ ।

ମାତା ବିମଳା କୁ ଜଣାଇଲେ ଦୁଃଖ
ମାତା ଦେଲେ ମୋହ ରୁଣ୍ଡ

ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇ ତ କହିଲେ ଫିଙ୍ଗିବ
ଘର ଧରିଯିବ ମନ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

କନକ ଭୂଷଣ ପାଟ ପରିଧାନେ
 ବିଜେ ହେଲେ ବିମାନ ରେ
 ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରି ସେବାୟତ ଦ୍ୱିଜେ
 ନେଲେ ବାଦ୍ୟ କାହାଳୀ ରେ ।

ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖେ ପହଞ୍ଚି
 ଜୟ ବିଜୟ ର ଦ୍ୱାରେ
 ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖକୁ ମୋହ ରୁଣ୍ଡି ଫିଙ୍ଗି
 ମୋହିତ କରିଲେ ଧୀରେ ।

ମୃଦୁ ମୃଦୁ ହସି ଦେଲେ ଚକା ଆଖି
 ଆଗୋ ପ୍ରାଣ ସହି ମୋର
 ତିନି ଦିନ ପରେ ଫେରିବି ନିଶ୍ଚୟ
 ସଜନୀ ଗୋ ଧର୍ଯ୍ୟ ଧର ।

ସନ୍ଧ୍ୟା ଉପଗତ ହେଲା ଜଗନ୍ନାଥ
 ଚାଲି ଗଲେ ଦେଖା ଦେଇ
 ଅତି ରୋଷ ଭରେ ରଥ କାଠ ଖଣ୍ଡେ
 ଭାଙ୍ଗି ଦେଲେ ମହାମାୟୀ ।

ଅନୁତାପେ ଦେବୀ ଲେଉଟି ଅଇଲେ
 ହେରା ଗୌରୀ ସାହି ଦେଇ
 ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଝଗଡ଼ା ଆପେ ସମାଧାନ
 ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ ତା କେହି ନାହିଁ ।

ବାହୁଡ଼ା ରଥରେ ବାହୁଡ଼ିଲେ ପ୍ରଭୁ
 ପାଟ ରସଗୋଲା ଦେଇ
 ମିଠା କଥା କହି ମାନ ଭଙ୍ଗ କଲେ
 ତୋଷ ହେଲେ ମାନମୟୀ

ମହା ପ୍ରଭୁ ଙ୍କର ମାନବୀୟ ଲୀଳା
 ଦେଖନ୍ତି ଜଗତ ବାସୀ
 ନିଳାଦ୍ରୀ ବିଜୟ କଲେ ଜଗନ୍ନାଥ
 ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରେ ଖୁସି ବାସି ।

ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ନେ ମତେ ଚିକେ ତୋ ଭାବ ପୁରୀକୁ

ହିମାଞ୍ଜଳ ନାଗ

ଦେଖିବାକୁ ଚିକେ ତୋ ଚକା ଆଖିକୁ
ଧାଇ ଆସିଛି ମୁଁ ପୁରୀ
ଭକତ ମେଳରେ ଛୁଇଁ ପାରିଲିନି
ଧରୁଟେ ଯିବି ଆହୁରି

ଯାଇଥିଲି ଦେଖି ତୋ ବଡ଼ ପଣକୁ
ଦେଖିଲି ତୋହର ନେତ
ଦୂରରୁ ଡାକିଲି ନେଏ ରେ କାଳିଆ
ପ୍ରାଣ ବାୟୁ ମୋପାସେତ
ଜଗବନ୍ଧୁ ତୁହି ଜଗତ କରତା
ତୁହି ଜଗତର ନାଥ
ଅନ୍ଧର ଲଭତି ତୁହି ଭାବ ଗ୍ରାହି
ଦୁଃଖୀ ଙ୍କୁ ଦେଖାଉ ପଥ

ଭାବ ଗ୍ରାହୀ ତୁହି ଭାବନା ତୁ ରୁଝୁ
ଭକ୍ତ ଅନ୍ତର ବାରତା
ରଥ ଯାତରାରେ ତୋ ଭାବ ଲାଗିଲେ
ଦୁଃଖ ହୁଏ ନିରବତା
ଆହେ ଦିନବନ୍ଧୁ ବନ୍ଧୁ କୃପାସିନ୍ଧୁ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ପତି
ତୋ ଦାଣ୍ଡ ଦୁଆରେ ତାକୁ ଅହି ଦିନ
ଶୁଣ ମୋ ଗୁହାରି ଇତି

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଆଶା ଥିଲା ଚିକେ ଆସିବି ତୋ ପାଖେ
 ଟାଣିବି ତୋ ନନ୍ଦିଘୋଷ
 ଅନ୍ତର ମନରୁ ତାକୁଛି କାଳିଆ
 ଘେନ ଭକ୍ତି ମୋର ତୋଷ

ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ମୁରତି ଦେଖିଲି ପୁରତି
 ନାରିକେଲ ଲାଗି ଧୂପ
 ମାଗିନାହିଁ ଘୋଡ଼ା ଗାଡ଼ି ବନ୍ଧୁଜନ
 କରିନାହିଁ କିଛି ପାପ

ହୃଦର ସଙ୍ଗାଳି ଆହେ ବନମାଳୀ
 ରଖ ହେ ଗୁହାରି ମୋର
 ଦେ ଦରଶନ ନ କରି କପଟ
 ଭୁଲ ଥିଲେ କ୍ଷମା କର

ତାଳଧ୍ୱଜ ରଥେ ପ୍ରଭୁ ବଳରାମ
 ନାଲି ସରୁଜ କନା ଘୋଡ଼ି
 ମଝିରେ ଭଗିନୀ ଦର୍ପଦଳନକୁ
 ଦଉଡ଼ି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାରୁଦ ଯୋଡ଼ି

ଷୋଡ଼ଶ ଚକ ତୋ ରଥ ପାଲିଙ୍କିରେ
 ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମ ତାର
 ଗରୁଡ଼ ନୃସିଂହ ରକ୍ଷକ ସାଜିଲେ
 ଦରୁକ ସାରଥୀ ପରା

ସଂଖରୁଡ଼ ନନ୍ଦିଘୋଷ ର ଦଉଡ଼ି
 ନାଲି ହଳଦି ବାରଣ
 ରଥ ମସ୍ତକରେ ଗରୁଡ଼ ବାନାତା
 ହିମ ବନ୍ଦଇ ଚରଣ

ଦଶମୀ ଦିନତୁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ଥିବୁ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାଟେ ବସିଥିବେ
 ହେରା ପଞ୍ଚମୀରେ ତୋ ରଥ ଭଙ୍ଗିବୁ
 ଭକ୍ତ ଦେଖିବେ ତୋ ପହଣ୍ଡି ବିଜେ

୭୩୭୦୩୮୯୭୮୨

ଠିକଣା - ସାଲେପାଲି, ମ ରାମପୁର, କଳାହାଣ୍ଡି

୭୭୭୧୦୦

ଭାବରେ ତୁମେ... ଅଭାବରେ ତୁମେ...

ଡଃ ତାନଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ସବୁ ତୁମ ଦାନ ହେ କଳାମୋହନ
 ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ
 ଭାବରେ ରହିଛ ଅଭାବେ ରହିଛ
 ମୋ ମନର ତୁମେ ମିତ
 ତୁମେ ସଦା କାହିଁ ଲାଗ ଆପଣାର
 ଝୁରି ହୁଏ ତୁମ ପାଇଁ...
 ହେ ପ୍ରଭୁ ଜଗତସାଇଁ...

ମାଗୁନାହିଁ କିଛି ଧନ ଦତ୍ତଲତ
 ମାଗୁନାହିଁ ଅବା ଯଶ
 ଭୁଲିଯିଲେ କିଛି ଶିଖାଇବ ମୋତେ
 ଧରିବନି କିଛି ଦୋଷ
 ତୁମ ଇଶାରାରେ ଚାଲୁଛି ଚାଲିବି
 କେବେ ମୁଁ ଭାଙ୍ଗିବି ନାହିଁ...
 ହେ ପ୍ରଭୁ ଜଗତସାଇଁ...

ଧିବା ଯାଏ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଜ ସକାଳରେ
 ତାକିବି ଚକାନୟନ
 ଦୁଃଖବେଳେ ତୁମେ ସାହୁନାର ସ୍ୱର
 ବୁଝିପାର ମୋର ମନ...
 କୋଟିଏ ଭିତରୁ ତୁମେ ତ ଗୋଟିଏ
 ଏହିପରି ଦିଅଁ କାହିଁ...
 ଭାବରେ ରହିଛ ଅଭାବେ ରହିଛ
 ହେ ପ୍ରଭୁ ଜଗତସାଇଁ ॥

ବାଲେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ

ପୁଷ୍ପଲତା ମିଶ୍ର

ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ମଉତମଣି ହେ
ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ
ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରେ ରହି ପତିତଜନଙ୍କୁ
ଦେଖାଇଛ ଗତି ପଥ ।

ରଥ ଯାତରାରେ ଭାଇ ଭଗ୍ନୀ ସାଥେ
ବିଜେ ହୋଇ ପୁଣ୍ୟ ରଥେ
ଭକ୍ତ ଦୁଃଖ ବୁଝି ଖୁସି ବାଣ୍ଟୁଅଛ
ଲୁହରେ ଭିଜୁଛ କେତେ ।

ତୁମରି ଅବତ୍ତା ନିର୍ମାଲ୍ୟକୁ ପାଇ
କେ ହୁଏ ସଙ୍ଗାତ ମିତ
ତୁମକୁ ଦେଖିଲେ ଦୁଃଖ ଧୋଇଯାଏ
ଖୁସିରେ ନାଚେ ଭକତ ।

ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଖଞ୍ଜିଛ
ବିଶ୍ୱ ଶିଖୁଛି ମମତା
ମାଉସୀ ଘରର ଆଦର ସାଉଁଟି
ପଢୁଛ ସ୍ନେହର ଗୀତା ।

ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାଇଁ ସାଜିଲ ଭିକ୍ଷୁକ
ତୁଲି ଗଲ ସବୁ ଦୋଷ
ତାଙ୍କୁ କଲ ପ୍ରୀତ ସାଜି ମହାପତି
ଭରିଲ ଅଧରେ ହସ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ସର୍ବମଙ୍ଗଳ ଜଗନ୍ନାଥ

ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଖଣ୍ଡୁଆଳ

(ରାଗ - ଚୌଖି)

ଲୀଳାମୟ ଜଗନ୍ନାଥ

ଭକତ ଭକ୍ତିରେ ପ୍ରୀତ ,

କରନ୍ତି ସର୍ବ ମଙ୍ଗଳ ହରନ୍ତି ଦୁଃଖ ,

ସୃଷ୍ଟି ରହସ୍ୟ ଅପାର

ମାୟା ମୋହ କାରବାର ,

ସତ୍ୟ ସନାତନ ହରି ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମମୁଖ ,

ସତ୍ୟ ଧର୍ମେ ବଦାନ୍ତି ହାତ ,

ଗତି ମୁକତି ଦିଅନ୍ତି କଳା ସାଆନ୍ତୁ ।।୧।

ମାନବୀୟ ଲୀଳା ବହି

ଧର୍ମ ସଂସ୍ଥାପନେ ରହି ,

ଜଗତ କଲ୍ୟାଣ ହିତେ ଧରନ୍ତି ଅସ୍ତ୍ର ,

ବାରମାସେ ତେର ଯାତ

ଭକତେ କରନ୍ତି ତୃପ୍ତ ,

ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମା ସଙ୍ଗେ ହୁଅଇ ଭେଟ ,

ଜୀବ ମୋକ୍ଷ ମୁକତି ଦାତା ,

କରମେ ଦିଅନ୍ତି ଫଳ ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା ।।୨।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ସାଧୁ ସନ୍ଥ ରକ୍ଷାକାରୀ
 କଳ୍ପକ୍ଷ ନାଶକ୍ତି ହରି ,
 ଭକତ ହିତେ ବାଣ୍ଟକ୍ତି ଜ୍ଞାନ ଅମୃତ ,
 ନୀଳଚକ୍ରେ ଉଡ଼େ ନେତ
 ତାକୁଛି ଦେଖ ଭକତ ,
 ତୁଣ୍ଡେ ଭଜି ମହାମନ୍ତ ହେବା ମୁକତ ,
 ଚର୍ମ ଚକ୍ଷୁ ହୋଇବ ଧନ୍ୟ ,
 ଦରଶନ ଦେଉଛନ୍ତି ଚକା ନୟନ ॥୪॥
 ସୁଖଦାତା ଦୁଃଖ ହର୍ତ୍ତା ,
 କରନ୍ତି ଜଗତ ଚିନ୍ତା ,
 ଜୀବର ମଙ୍ଗଳେ ସହିଥାନ୍ତି କଷଣ ,
 ସୃଷ୍ଟି ତତ୍ତ୍ୱ ମନୋହର
 ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ କାରବାର ,
 କାଳର କରାଳେ ସର୍ବେ ଦୁଅନ୍ତି ଲୀନ ,
 ଭକତି ବିଶ୍ୱାସେ ଆଶିଷ ,
 ବରଷନ୍ତି ଦିବ୍ୟଜ୍ୟୋତି ହୋଇ ସନ୍ତୋଷ ॥୫॥
 । ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ଶିକ୍ଷକ , ନୂଆଗାଁ ବ୍ଲକ , ନୟାଗଡ଼ ,

ମୋ: ୯୯୩୭୦୧୫୧୨୫

କଳାବାମନ

ଭରତବନ୍ଧୁ ବିଶ୍ୱାଳ

ଆତପ ମଣ୍ଡପ ଜନମ ବେଦୀରେ

ସନ୍ଧ୍ୟା ଧୂପ ମଇଲମ

ଦରଶନ ମାତ୍ରେ କଳାବାମନଙ୍କୁ

ମିଳେ ସାର୍ଥକତା ପୁଣ୍ୟ

ରହିଛି ବିଶ୍ୱାସ ବିଧି

ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୁର୍ଲଭ ଦର୍ଶନେ

କର୍ମ ଚଉବର୍ଗ ସିଦ୍ଧି ।

ଜନ୍ମବେଦୀ ସ୍ଥଳ ପରମ ପବିତ୍ର

ନିତ୍ୟ ରାହାସର ସ୍ଥଳୀ

ବିଜେ ହୋଇଥାନ୍ତି ଚତୁର୍ଦ୍ଧାମୂର୍ତ୍ତି

ପାଟ ପୀତାମ୍ବୁରୀ ପିନ୍ଧି

ବଡ଼ସିଂହାର ସୁବେଶ

ଦିଅଇ ଆନନ୍ଦ ଦିବ୍ୟ ଦରଶନ

ଶାନ୍ତି ପରମ ସନ୍ତୋଷ ।

ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରେ ଲାଗଇ ଗହଳୀ

ଚଉପାଶ ଲୋକାରଣ୍ୟ

ବରଷନ୍ତି କୃପା ପତିତ ପାବନ

ଜୀବନ ହୁଅଇ ଧନ୍ୟ

ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ

ଘଣ୍ଟ ଘଣ୍ଟା ନାଦ ହୁଲହୁଲି ଶବ୍ଦ

ମୁଖରିତ ପୁଲକିତ ।

ପହୁଡ଼ ଆଳତୀ ଶେଷ ଦରଶନ

ଠୁଲଶୂନ୍ୟ ରୂପକାନ୍ତି

ହରେ ପାପତାପ ଅଭାବ କଷଣ

ଦିଏ ଅମୃତ ପ୍ରଶାନ୍ତି

ଶଙ୍ଖନାଭି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ

ଉଡୁ ଧର୍ମଧୂଜା ଶ୍ରୀପୁରୁଷୋତ୍ତମେ

ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ।

ଉପର ବରୁଆଁ ,କବୀରପୁର ,ଯାଜପୁର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଲୀଳାମୟ ଜଗନ୍ନାଥ

ବେଶୁଧର ସୁତାର

ତୁମେ ତ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଣବ ଓଁକାର
 ଦିବ୍ୟ ପ୍ରେମମୟ ଭାବ ପରାପୂର
 ତୁମେ ସୁନ୍ଦର ଚିର ସୁନ୍ଦର
 ଶୂନ୍ୟମଧ୍ୟେ ତୁମେ ଅନାହତ ସଞ୍ଜନ
 କୀଟ ଠାରୁ ବ୍ରହ୍ମ ତୁମ ଅବସ୍ଥାନ
 ତୁମେ ଅନନ୍ତ ସତ୍ତାର ଆଧାର ॥

ଚିନ୍ତାୟ ସଞ୍ଜରୂପ ସକଳ ନେତ୍ରର
 ତୁମେ ନିୟାମକ ସୃଷ୍ଟି ସୃଜନର
 ତୁମେ ଲଳିତ ଲୀଳାବତାର
 ତୁମେ ନିରାକାର ତୁମେବି ସାକାର
 ପ୍ରୀତି ଭକତିର ଗତି ମୁକତିର
 ତୁମେ ଅପୂର୍ବ ଉପମା ସମ୍ଭାର ॥

ଶ୍ୟାମ ପରବତ ବନାନୀ ସରିତ
 ତୁମ ଲୀଳା ଭୂମି ଭୂମା ପରିବ୍ୟାପ୍ତ
 ତୁମେ ପିଣ୍ଡ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ନାୟକ
 ତୁମେ ଅଖିଳର ଆଦ୍ୟ ଆବାହନ
 ଅଭାବକୁ ତୁମେ ଭାବ ନିରଞ୍ଜନ
 ତୁମେ ସର୍ବଜୀବ ମୋକ୍ଷଦାୟକ ॥

କରୁଣା ପ୍ରାସାରୀ ତାପତ୍ରୟ ହାରୀ
 ଶାଶ୍ୱତ ପ୍ରେମର ଅମିୟ ଲହରି
 ତୁମେ ଅନନ୍ତ ଚିନ୍ତନ ମାଳା

ତୁମେ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ତୁମେ ନିର୍ବିକାର
ଚିରନ୍ତନ ତୁମେ ସତ୍ୟ ଓ ସୁନ୍ଦର
ତୁମେ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟର ଦିବ୍ୟକଳା ॥

ତୁମ ମହକରେ ମହକେ ଜଗତ
ତୁମେ ସର୍ବବ୍ୟାପ୍ତ ତୁମେ ହିଁ ଅନନ୍ତ
ତୁମେ ସୃଜନର କଳ୍ପ ଦ୍ରୁମ
ରଙ୍ଗ ଅଧରର ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ହସ
କୃପାକୈବଲ୍ୟରେ କରପରିତୋଷ
ପ୍ରଭୁ ଲୀଳାମୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମ ॥

ମିଛ ଦୁନିଆରେ କି ଲାଭ ପାଇଁକି
ଆନ ଦେବତା ମୁଁ ପୂଜିବି କାହିଁକି
ବାହୁବଳେନ୍ଦ୍ର ହେ ତୁମେ ଥାଉଁ
ଚନ୍ଦନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ନୀଳ କଳେବର
ଦର୍ଶନେ ସାର୍ଥକ ହେଉପ୍ରାଣମୋର
ମୋର ଏଇ ଇଚ୍ଛା ମହାବାହୁ ॥

କେଶଦୁରାପାଳ କେନ୍ଦୁଝର

ଦୂରଭାଷ-୯୧୭୮୫୭୮୨୪୭

ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ଅନିମେଷ

ଦୃଷ୍ଟିକେଶ ପ୍ରଧାନ

ଆଲୋକ ତୁମକୁ ପାରେନା ଦେଖାଇ

ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ,

ଅନ୍ଧାର ତୁମକୁ ପାରେନା ଲୁଚେଇ

ତୁମେ ଘୋର ତମମୟ ।

ଶୂନ୍ୟତାରୁ ଶୂନ୍ୟ ତୁମେ ମହାଶୂନ୍ୟ

ଶୂନ୍ୟ ମଧ୍ୟେ ଅଶାକାର,

ମହାଶୂନ୍ୟେ ବ୍ରହ୍ମ ହେ ପରମବ୍ରହ୍ମ

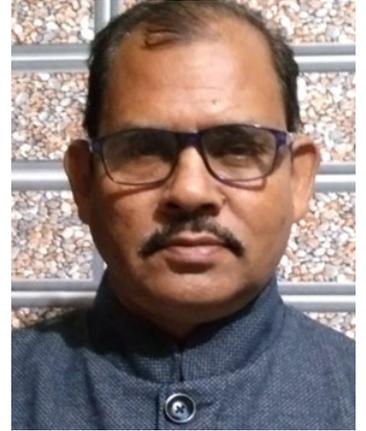
ପରମାତ୍ମା ହେ ଇଶ୍ୱର ।

କେଉଁ ନାମ ଧରି ତାକିରୁ ତୁମକୁ

ତୁମେ ହିଁ ସକଳ ନାମ,

କେଉଁ ଧର୍ମେ ଧରି ଭରୁ ହେବୁ ପାରି

ଧର୍ମ ମଧ୍ୟେ ସାର ଧର୍ମ ।

କିବେଳେ ତାକିରୁ ତୁମ ନାଆଁ ହରି

ତୁମେ କାଳର ହିଁ କାଳ,

ସବୁରି ଘଟରେ ଭରି ରହି ଅଛ

ତୁମେ ପରା ଆଦିମୂଳ ।

ଦୃଶ୍ୟ ଅଦୃଶ୍ୟରେ ତୁମେ ଦୃଶ୍ୟମାନ

ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ଅନିମେଷ,

ଦେଖି ଦିଅ ଧରେ ତୁମରି ବିଶ୍ୱକୁ

ଆହେ ଦେବ ପୀତବାସ ।

ଜଗତ ଦେଖିବ ବାମନ ମୂରତି

ରଥାରୁଢ଼ ଜଗନ୍ନାଥ,

ପତିତପାବନ ପତିତ ତାରଣ

ନମାମି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ନାଥ ।

ନୟାଗଡ଼

ହେ ଚକାନୟନ

ସୂର୍ଯ୍ୟ ନାରାୟଣ ସାବତ

ହେ ଚକାନୟନ,

ଧନ୍ୟ ତୁମ ଲୀଳା ଖେଳା ବିଶ୍ୱ ଭୁବନ ।

ଅନାଦି ପୁରୁଷ ଅନନ୍ତ ମହିମା,

କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସୁନ୍ଦର ଅସୀମ ସୁଷମା ।

ଅନେକରେ ଏକ ତୁମେ,

ଲୀଳା କର ମର୍ତ୍ତ୍ୟତୁମେ,

ଲୀଳା ସାଗର ନାମ

ବହିଷ୍ଟ ଧରଣୀ ଧାମେ ।

କରୁଣା ସାଗର ହରି

ଗୁହାରି ଘେନ ।

ଜଗତର ନାଥ ତୁମେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ,

କୋଟି ଭୁବନ ପାଳକ ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ କାନ୍ତ ।

ମୋହିନୀ ମୋହନ ହରି,

ଭୂମଣ୍ଡଳ ଅଧିକାରୀ,

ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ନାମକୁ

ଦେଇଛ ସଫଳ କରି

ଶରଣ ଘେନ ।

ଶହୀଦ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ ଆଶ୍ରମ

ବିଦ୍ୟାଳୟ, ତେନ୍ତୁଳିଗୁମ୍ଫା

ବୈପାରିଗୁଡା ବ୍ଲକ୍

କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲା (ଓଡ଼ିଶା)

ଯୋଗାଯୋଗ - ୯୭୭୭୫୯୨୦୦୨

ଆସ ହେ ବନ୍ଧୁ ଯିବା ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର

ଗଗନ ବିହାରୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ

ଆସ ହେ ବନ୍ଧୁ ଯିବା ଶିରିକ୍ଷେତ୍ର,
 ଜଗନ୍ନାଥମୟ ଆଜି ସର୍ବତ୍ର।୧
 ମନ୍ତ୍ର ସ୍ନାନ ଛାଡ଼ି ଜଳ ସ୍ନାନରେ,
 ନିମଜି କମ୍ପିଲେ ପଡ଼ି ଜୁରରେ।୨
 ଅଣସର ଘରେ ରହି ଶୋଇଲେ,
 ସେବାଶୁଷ୍ଟସାରେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଲେ।୩
 ଭାଇ ଭଗ୍ନୀ ସଙ୍ଗେ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ,
 ରଥାରୁଡ଼ ହୋଇ ଘୋଷଯାତ୍ରାରେ।୪
 ପତିତ ପାବନ ଲୀଳା ଖେଳାରେ,
 ପହଞ୍ଚିଲେ ଯାଇ ମାଉସୀ ଘରେ।୫
 ମାଉସୀ ମାଆର ପୋଡ଼ପିଠା ରେ,
 ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଲଭିଲେ ଖାଇ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ।୬
 ଶରଧାବାଲିରେ ରଥ ଉପରେ,
 ଦର୍ଶନ କରିଲେ ଜଗତ ନରେ।୭
 ଗୋଟି ପହଣ୍ଡିରେ ବିଜେ କରିଲେ,
 ଆଡ଼ପ ମଣ୍ଡପେ ଲୀଳା ରଚିଲେ।୮
 ଆଡ଼ପ ମଣ୍ଡପେ ଜଗତ ନାଥ

ପ୍ରଭୁମୟ ଆଜି ରଥ ଓ ପଥାଏ
 ଆଡ଼ପ ଅବତ୍ତା ହରଷେ ପାଇ,
 ଭକତ ଗମିଲେ ଆନନ୍ଦ ହୋଇ।୧୦
 ଆଡ଼ପ ମଣ୍ଡପ ଦିବ୍ୟ ଦର୍ଶନେ,
 ପ୍ରୀତ ହୋଇଥାନ୍ତି ଭକତ ଜନେ।୧୧
 ମିଳିଥାଏ କୋଟି ପୁଣ୍ୟର ଫଳ,
 ମୁକ୍ତି ପାଇଥାନ୍ତି ଆସିଲେ କାଳ।୧୨
 ନବ ବିବାହିତା ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି,
 ପସନ୍ଦ କରିଛି ମାଉସୀ ବାଡ଼ି।୧୩
 ହେରାପଞ୍ଚମୀରେ ଗୁଣ୍ଡିଚା ଘରେ,
 ମହାପ୍ରଭୁ ଥିଲେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଧୂପରେ।୧୪
 ପତି ମହାପାତ୍ର ବନ୍ଦେଇ ନେଲେ,

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଜୟ ବିଜୟଦ୍ୱାରେ ମା 'ରହିଲେ।୧୫
 ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ର ଆଜ୍ଞା ମାଳାକୁ ପାଇ,
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାହୁଡ଼ିଲେ ବିରସ ହୋଇ।୧୬
 ରୋଷ ବହି ନନ୍ଦିଘୋଷ ଭାଙ୍ଗିଲେ,
 ହେରାଗୌରୀସାହିଦେଇଫେରିଲେ।୧୭
 ଗୁପତେ ମନ୍ଦିରେ ଯାଇ ପଶିଲେ ,
 କବାଟ କିଲିଶି ତୁଃଖେ ରହିଲେ।୧୮
 ଶେଷରେ ଜଗତ ନାଥ ଫେରିଲେ,
 ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ରହି ଲୀଳା ରଚିଲେ।୧୯
 ସୁନାବେଶ ହୋଇ ଦେଲେ ଦର୍ଶନ,
 ଦେଖି ତୃପ୍ତ ହେଲେ ଭକତ ଜନ।୨୦
 ଅଧରପଣାରେ ଅତୃପ୍ତ ତୃପ୍ତ,
 ଯେତେଧିଲେ ଯକ୍ଷରାକ୍ଷସ ଭୂତ।୨୧
 ରସଗୋଲା ଦେଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତୋଷିଲେ,
 ମାନ ଭଗ୍ନ କରି ମନ୍ଦିରେ ଗଲେ।୨୨
 ଅପୂର୍ବ ଲୀଳାକୁ ଜାଣି ନ ହୁଏ,
 ପାପୀ ପାପ ହାରି ମୁକତି ପାଏ।୨୩

ଗଗନ ବିହାରୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ
 ବୁକ କଲୋନୀ, ଆଠଗଡ଼, କଟକଜ

ଭଲ ଉପହାର ଦେଲୁ

ପ୍ରଶାନ୍ତ ପାଣି

କାଳିଆରେ ମୁଁ କି ଦୋଷ କରିଥିଲି
ଭାଗନେଇ ଘୋଷଯାତ୍ରାରେ
ଘୋଷାରିଲୁ ମୋତେ ନାକେଦମ କରି
ତିରିଲା ଅଣ୍ଟିରା ସନ୍ଧିରେ
କହ, କେଉଁ ପାପୁ ମୋତେ ନିସ୍ତାରିଲୁ ଏଠି
ଯାତ୍ରା ଦେଖାଇବା ନାଆଁରେ ?

ରଥ ପଥ ଆଉ ଭକତ ଭିତରେ
ପେଷି ହୋଇଗଲା ପରେ
ତୋ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଧୁଳି ସାଉଁଟିବା ଆଉ
ସମ୍ଭବ ହେଲାନି ଭାଗ୍ୟରେ
ମରୁ ମରୁ ଯାହା ଜୀବନଟା ମୋର
ଝୁଲୁଥିଲା ନାକ ଅଗରେ ॥

ମାଟିରେତ ପାଦ ଲାଗୁ ମୋ ନଥିଲା
ଚିପିହୋଇ ଭକ୍ତ ଚାପରେ
ଭାସୁଥିଲି ଖାଲି ଶୂନ୍ୟରେ ଶୂନ୍ୟରେ
ଭାରି ଅଶାୟତ ସ୍ଥିତିରେ
ଯେମିତି ପହଣ୍ଡି ବିଜେରେ ଯାଉଥିଲି ମୁଁ
ନିଜେ ଜଗନ୍ନାଥ ରୂପରେ ॥

ଡୋରି ଲଗାଇଣ ଭିଡ଼ିନେଲୁ ମୋତେ
ଜବରଦସ୍ତିଆ ଭାବରେ
ହେଲେ ଅବଢ଼ା ନଖୋଇ ଦରମରା କଲୁ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଧୋକା ଓ କଦୁଣୀ ଫସାରେ
ବିଶ୍ୱାସ କର ମୁଁ ଯାହା ଖାଇଥିଲି
ବୋହିଗଲା ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ ॥

ତୋ ଚକାନୟନକୁ ଜୁହାରେ
ତୋ ବଡ଼ ଦେଉଳକୁ ଜୁହାରେ
ତୋ ପଣ୍ଡା ପଢ଼ିଆରି ସେବକ ଓ ତାଙ୍କ
ଧନ୍ତୁଲା ପେଟକୁ ଜୁହାରେ
ବଞ୍ଚିଥିବା ଯାଏ ଆସିବିନି ଆଉ
ଏମିତିକା ଘଡ଼ିସନ୍ଧିରେ...

ଅନୁରୁଳ

ପତିତପାବନ ଦୁଃଖବନ୍ଧୁ ତୁମେ

ଏଲିଜା ଜେନା

ତୁ ଅରୁ ସଂସ୍କାର ତୁ ଅରୁ ସଂସ୍କୃତି
ତୁ ଅରୁ ଓଡ଼ିଆ ଗ୍ରନ୍ଥ
ତୋ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱର ମାନବ ଜାତିଟା
ଜପ କରି ହୁଏ ସବୁ ।

ଆଚାର ବିଚାର ସଦାଚାର ଯେତେ
ତୋ ଠାରୁ ଶିଖେ ଓଡ଼ିଆ
ଜ୍ୟେଷ୍ଠକୁ ସମ୍ମାନ କନିଷ୍ଠକୁ ପ୍ରେମ
ତୋ ନୀତି କେତେ ବଢ଼ିଆ ।

ବରଷକେ ଧରେ ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥେ
ବିଜେ ହୁଅ ହସ ମୁଖେ
ଚଣ୍ଡାଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଭିଙ୍କୁ ସରାଗେ
ଖୁସି ଦେଇ ପାଳ ସୁଖେ ।

ପତିତପାବନ ଦୁଃଖ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ
ପତିତ ଭଙ୍ଗାର ପାଇଁ
ଅବତାର ନେଇ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରେ ଅଛ
ବୋହିବାକୁ କୃପା ନଇ ।

ସବୁ ସୁଖ ଦେଲ ନିଜର ପତ୍ନୀଙ୍କୁ
ପରଖିଲ ତାଙ୍କ ମତି
ଦେଇଥିଲେ ବୋଲି ପତିଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା
କହିଲନି ମହା ସତୀ ।

କେଶବ ତୁମେ ଆସୁଛ

ମହାକିନୀ ପାଢ଼ୀ

ହେ କେଶବ ତୁମେ ଆସୁଛ ?
ଭଲ ହେବ ତୁମେ ଆସିଗଲେ
ନିର୍ଜନ ଏଇ ପାପ ଦୁନିଆଁ ରେ
ଆଶାର କଳି ଫୁଟି ଯିବ
ଆଲୋକ ର ଦୀପ ଜଳିଯିବ ।।

ହେ କେଶବ ତୁମେ ଆସୁଛ ?
ବରଷକ ଥରେ ଭକତର ଆତ୍ମା
ତୁମ୍ଭ ଆତ୍ମା ରେ ମିଶି ଯିବ
ମନର ବେଦନା ,ଆଖିର ଅଶ୍ରୁ କୁ
ପଢ଼ିଦେବ ।।

ହେ କେଶବ ତୁମେ ଆସୁଛ ?
କୁରୁସଭା ତଳେ ଆଜିବି ଦ୍ୱୈପଦୀ
ଆକୁଳ ମନରେ ତାକୁ ଅଛି
ହେ ! ଚକ୍ରଧାରୀ ରକ୍ଷା କର
ନିକଟେ ତାହାର ବର୍ବର ପୁରୁଷ

କଳଙ୍କିତ ଅଧ୍ୟାୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି
ଦୁଃଖାସନ ପାଖରେ ଥାଇ ହସୁଛି ।

ହେ କେଶବ ତୁମେ ଆସୁଛ ?
ଭଲ ହେଲା ତୁମେ ଆସିଯିବ
ନିର୍ଜୀବ ପାଇବ ପ୍ରାଣ
ଆଜି ବି ଦୁଃଖ, ଯାତନା ରେ
ମଣିଷ ହେଉଛି ଶୋଷଣ ।।

ହେ କେଶବ ତୁମେ ଆସୁଛ ?
ହାତ ଟେକିଦେଇ ଭକତ ଆଜି
ଯାହା ଦୁଃଖ ଥିବ କହିଦେବ

ତୁମ ହାତ ସହ ତା ହାତ ମିଶିଲେ
କ୍ଷୀର ସହ ନୀର ମିଶି ଯିବ
ଜୀବନ ଯାତନା ଯାହା ଥିଲା
ଆଜି ସମର୍ପି କହିଦେବ ॥

ହେ କେଶବ ତୁମେ ଆସୁଛ ?
ହେଲେ ! କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ଭକତର
ମନୋବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି
ତପସ୍ୟା ର ଫଳ ଦେଇଦେବ
ଅସଜଡା ଗୀତ ତା ସଜାଡି ଦେବ
ବିଗତ ଅତୀତ ସଂପର୍କ ସବୁକୁ
ଯୋଡ଼ି ଦେବ ॥

ହେ କେଶବ ତୁମେ ଆସୁଛ ?
ଦୂର ଦିଗ୍ ବଳୟ ବ୍ୟାପି
ଅନନ୍ତ ପଥ ରେ
ଭାବ କୁ ନିକଟ ହୋଇଯିବ
ଲୁହ ଆଉ କୋହ ର ସାଗର
ତଳେ
ତୁମକୁ ଛୁଇଁ ଜୀବନ ଯନ୍ତ୍ରଣା
ଭୁଲିଯିବ ॥

ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ
ପଦ୍ମପୁର, ବରଗଡ଼

ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ପରେ

ନଳିନୀ ପ୍ରଭା ମିଶ୍ର

ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡ ପରେ ଥାପି ଦେଲେ
 ପାଦ ପାତକ ମୋ ଯାଏ ଧୋଇ
 ତୋପରି ଠାକୁର କାଳିଆରେ
 ସତେ ଏମିତି ଜଗତେ ନାହିଁ ।
 ତୋ' ର ନୀଳ ଚକ୍ର ଚାହିଁ ଦେଲେ
 ଧରେ ପିଛାଡ଼ି ନ ପାରେ ଆଖି
 ତୋ ପରି ସାଆନ୍ତ କେ ଅଛି ଜଗତେ
 ଧର୍ମ ଅଧର୍ମକୁ ସାକ୍ଷୀ ।
 ତୋ'ର ଅଭାତାରୁ ଖାଇଦେଲେ
 ମୁଠେ ଭୋକ ହୋଇଯାଏ ଦୂର
 ତୋହ ପରି ଅନ୍ନ ଦାତା ଜଗତରେ
 କିଏ ଅଛି ଆପଣାର ।
 ତୋ'ର କଳ୍ପ ବଟ ତଳେ ବସିଗଲେ
 ଜ୍ଞାନର ଦୁଏ ଉଦୟ
 ତୋ'ର ଗୁଡ଼ ତତ୍ତ୍ୱ କରିବାରେ
 ଭେଦ କିଏ ଜ୍ଞାନୀ ଅଛି କହ ।
 ତୋ ବାଇଶି ପାଉଛ ପରେ ଗଢ଼ି

ଗଲେ ରୋଗ ଶୋକ ଦୁଏ ଦୂର
 ତୋ ପରି ବଇଦ କିଏ ଅଛି କହ
 ଦୀନ, ଦୁଃଖୀ ମଣିଷର ।
 ତୋର ବେତ ବାଡ଼ି ବାଜି ଗଲେ
 ମୁଣ୍ଡେ ପାତକ ଯାଏଟି ଚାଲି
 ତୋର ବାଲି ପରା ଭକତର
 ପାଇଁ ନାଁ ଟି ଶରଧା ବାଲି ।
 ଅଧା ଗଢା ହୋଇ ଦାରୁ ବ୍ରହ୍ମ
 ଦିଅଁ ଜଗତର ନାଥ ହୋଇ
 ଭାବକୁ ନିକଟ ଅଭାବକୁ ଦୂର
 ଭାବ ଜନ ଭାବ ଗ୍ରାହୀ ।

ମୁକୁନ୍ଦ ପୁର, ଆସ୍କା, ଗଞ୍ଜାମ
 ମୋ-୯୭୭୭୮୮୭୯୪୨

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଦୁମରି କରୁଣା

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଖମାରୀ

ସାଲବେଗ ବନ୍ଧୁ ଆହେ କୃପାସିନ୍ଧୁ
ଗୋପବାସୀ ମନତୋର
ଦାସିଆ ନଡ଼ିଆ ତୋ ପାଇଁ ବଢ଼ିଆ
ବଡ଼ ପଣ ଅଟେ ତୋର ॥

ମଇତ୍ର ସୁଦାମା ତୋହରି ମହିମା
ବିଶ୍ୱରେ କଲ ବିଖ୍ୟାତ
ଜୟଦେବ ଭକ୍ତି ହୃଦେ ଦେଲ ଶକ୍ତି
ବଢ଼ାଇ ପବିତ୍ର ହାତ ॥
ଭାବ ଦେବଦାସୀ ଦେଖେ ବିଶ୍ୱ ବାସୀ
ନାଚରେ ଭୋଳ ସରବେ
ଭଉଣୀ ମାଳତି ହୃଦୟ ଆଳତି
ପିନ୍ଧାଇ ରାକ୍ଷୀ ଗୌରବେ ॥
ଭକ୍ତ ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ହୋଇ ଗଦ ଗଦ
ହରିନାମ ଜପକଲା

ପ୍ରିୟ ହନୁମାନ ରଖିଗଲେ ମାନ
ବକ୍ଷ ଫାଡ଼ି ଦେଖାଇଲା ॥
ଅହଲ୍ୟା ତାରିଣ ଧୋଇଣ ଚରଣ
କୈବର୍ତ୍ତ ପାଇଲେ ଖୁସି
ବନ ଭପବନେ ଅବା ତପୋବନେ
ଦର୍ଶନ କରିଲେ ରକ୍ଷି ॥
ମିତ୍ରର ସୁରକ୍ଷା ସମାପ୍ତ ପ୍ରତୀକ୍ଷା
ବାଲିକୁ କରିଲ ନାଶ
ସୀତାଙ୍କ ହରଣ ଯତାୟୁ ମରଣ
ରାକ୍ଷସେ କରିଲ ନାଶ ॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ମୃଗୁଣୀ କଷଣ ହରିଲେ ଆପଣ

ଚକ୍ରେ ନକ୍ର ନାଶ କଲ

ବଧିଲ ରାବଣ ରାଜା ବିଭୀଷଣ

ଲଙ୍କାପୁରେ ବସାଇଲ ॥

ବିନତି ମୋହର ଚରଣେ ତୁମର

ହେଉ ମାତା ବିଶ୍ୱଗୁରୁ

ପୂଜିବ ସଂସାର ଜଗତ ଇଶ୍ୱର

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ମହାଦାରୁ ॥

ଶୁଣହେ ! ମଣିମା ତୁମ୍ଭର ଗରିମା

କିବା ବଖାଣିବି ମୁହିଁ

ତିନି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଚାରୋଟି ଯୁଗରେ

ତୁମପରି କେହି ନାହିଁ ॥

ଅବାଟରେ ଗଲେ ଅଧର୍ମ ରଚିଲେ

ବାଟ ଦେଖାଇବ ତୁମେ

ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ପଥ ମୋର ମନୋରଥ

ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ନମେ ॥

ସମ୍ବଲପୁର

ବିପତ୍ତାରିଣୀ ବ୍ରତ

ବାବାଜୀ ଚରଣ ଦାସ

ଦୟାମୟୀ ଭକ୍ତବତ୍ସଳା ମା ତାରିଣୀ ତୁହି
 ଅପାରମହିମା ତୋହର ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱରୀ ବୋଲାଇ ।
 ବିପଦତାରିଣୀ ନାମରେ ତୁହି ଜଗତେ ଖ୍ୟାତ
 ପଦ୍ମି ଶୁଣନ୍ତି ଯେ କର୍ଣ୍ଣେ ତୋର ନାମ ବହୁତ ।
 ବିପତ୍ତାରିଣୀ ବ୍ରତରେ ମିଳେ ତ୍ରିକାଳେ ସୁଖ
 ମନବାଞ୍ଛା ହୁଏ ପୂରଣ ଗ୍ରହ ହୁଅନ୍ତି ଶାନ୍ତ ।
 ଦୟାମୟୀ ମା ଗୋ ତାରିଣୀ ତୋର କୃପା ଅପାର
 ସୁଖଶାନ୍ତି ଦୟା କ୍ଷମାରେ କରୁ ତୁହି ଉଦ୍ଧାର ।
 ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ଆଉ ବାହୁଡ଼ା ମଧ୍ୟେ ମଙ୍ଗଳବାର
 ତୋ ବ୍ରତ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଭକ୍ତେ ଅଧିର ।
 ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ହୁଏ ମଙ୍ଗଳବାରେ
 ଗ୍ରହରାଜ ଶନି ଦଶାରୁ ମୁକ୍ତ ଶନିବାରରେ ।
 ବ୍ରତ ଆଗଦିନୁ ସାମଗ୍ରୀ ସରୁ କରି ସଂଗ୍ରହ
 ଘର ଲିପାପୋଛା ଯତ୍ନରେ ଅତି କରି ଆଗ୍ରହ ।
 ସ୍ନାନ ସୁଚିମନ୍ତ ହୋଇଣ ଶୁକ୍ଳ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଣ
 ବୃନ୍ଦାବତୀ ମୂଳେ ପୂଜନ୍ତି ସୂର୍ଯ୍ୟେ ଅର୍ଘ୍ୟ ଦେଇଣ ।
 ମା ତାରିଣୀ ଙ୍କ ନାମରେ ଗୁଆ ଚାଉଳ ଫୁଲ
 ଘଟ ସ୍ଥାପନା ଯେ କରନ୍ତି ମନେ ହୋଇ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ।

କୋକିଳା ଗ୍ରୀନ୍ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ, ପଞ୍ଚସଖା ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୭୫୧୦୧୯ ।

ହେ ସୁହୃଦର

କାହ୍ନୁ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଆହେ ଶ୍ୟାମଘନ ନନ୍ଦର ନନ୍ଦନ

ଜଗତ ଠାକୁର ହରି

ତୁମେ ମାତା ପିତା ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା

ତୁମ ହାତେ ଭାଗ୍ୟ ଡୋରି

ସୃଷ୍ଟି ତୁମେ ସ୍ରଷ୍ଟା ତୁମେ ତୁମେ ଜନ୍ମଦାତା

ଅଦୃଶ୍ୟ ହେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା

ମୁକ୍ତି ଦାତା ତୁମେ ଅଗତି ର ଗତି

ସବୁ କିଛି ତୁମ ଇଚ୍ଛାରେ

ଅତୀତ ଭବିଷ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ

ଅନାଦି ଅନନ୍ତ ତୁମେ

ଅକାରଣେ ପ୍ରାଣୀ ବିଷୟା ବିଷରେ

ଅଭିଳାଷ ଭରି ତୁମେ

ମାୟା ଅନ୍ତରାଳେ ତିଳ ତିଳ ଜଳେ

ଅର୍ଥ କାମ ମୋହ ଭୋଳେ

ତୃଷ୍ଣିତ ମାନବ ବୁଝେ ନାହିଁ କେବେ

ବିଳାସରର ରଙ୍ଗ ମାଖେ

ଅସଂଖ୍ୟ ଲୀଳା କୁ ପ୍ରକଟ କରିଛ

ଅଭେଦ୍ୟ ଭାବନା ବହି

ତୁମେ ଅଭିଷିକ୍ତ ଅନ୍ତର ଆତ୍ମାରେ

ଶରଣ ବାଞ୍ଛିତ ଭାବଗ୍ରାହୀ

ତୁମ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରେମ ମୁକ୍ତ ମହୁରରେ
 ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଅଭିଯାତ୍ରା
 ଭକ୍ତଟି ଅଭିପ୍ସାର ସଫଳ ସଂଖ୍ୟାରେ
 ନିରୁତା ପ୍ରୟାସ ମାତ୍ରା ।

ଭକତ ବାନ୍ଧବ ବୋଲାଅ ଜଗତେ
 ଅପାର କରୁଣା ତୁମ
 ଆରତ ନାଶନ ବାନା ଉତାଉଛ
 ତୁମେ ପତିତପାବନ

ତୁମେ ପିତାମ୍ବର ଆହେ ପରାପୂର
 ପରମାତ୍ମା ପରମାନନ୍ଦ
 ତୁମେ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ହେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ
 ସୁରେଶ୍ୱର ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର

ସାର୍ଥକ କର ହେ ମଣିଷ ଜୀବନ
 ତୁମ କରୁଣା ଢାଳି ଦିଅ
 ଅସୀମ ସାହାସ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଭରିଦିଅ
 ଅମଙ୍ଗଳ ନାଶି ଦିଅ

ହେ ମୁକ୍ତି ଦାୟକ ହେ ବିଶ୍ୱନାୟକ
 ପ୍ରୀତି ବର୍ଦ୍ଧକ କଳ୍ପତାରୀ
 ବିଶ୍ୱ ନିୟନ୍ତ୍ରା ସୂତ୍ରଧର ସୁରାଧିପ
 ସଂସାରରୁ କର ହେ ପାରି

ସତ୍ୟବିହାର ରଘୁଲଗଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଅମୃତ ସନ୍ତାନ

ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସାହୁ

ଖରା ବର୍ଷା ଶୀତ ଖାତିରି ନ କରି
କର୍ଷଣ କରଇ ମାଟି,
ଗ୍ରୀଷ୍ମର ତାପରେ ସ୍ୱେଦ ତା ତନୁରେ
ପାଦ ଯାଉଅଛି ଫାଟି ।

ଅର୍ଥର ଅଭାବେ ଚକିତ ନ ହୋଇ
ଖେତେ କରେ ପରିଶ୍ରମ,
ଆଳସ୍ୟକୁ ତ୍ୟାଗି କର୍ମ ବୀର ହୋଇ
ଦିନ ସାରା କରେ କାମ ।

ନିରସ ମରୁକୁ ସରସ କରୁଛି
ଜଗତ ଜନତା କୁହେ ।

ମାଟିର ମଣିଷ ଅମୃତ ସନ୍ତାନ
ଅନ୍ନ ଯୋଗାଇ ସେ ଶ୍ରେୟ,
ନାହିଁ ତା'ର କୋଠା ଗାଡ଼ି କି ମୋଟର
ଶାଗ ପଖାଳ ତା ପ୍ରିୟ ।

ଜୀବନ ଜାପନ ଆଡ଼ମ୍ବର ହୀନ
ମଉଜେ ନରୁହେ ଲାଖି,
ହତାଶ ନହୋଇ କରେ ବିଲ କାମ
ଅନୁକୂଳ ବେଳ ଦେଖି ।

ସରଳ ନିର୍ଦ୍ଦନ ନିରୀହ ମଣିଷ
ମାଟିରେ ନିମଗ୍ନ ରୁହେ ।

ପ୍ରଭାତୁ ଉଠିଣ ବଳଦକୁ ଧରି
ଜମିକୁ ଲଙ୍ଘନେ ଚଷେ,
ସୁନେଲି ସୁରୁଜ ତା'ଚଞ୍ଚଳ ଦେଖି
ପ୍ରାଚୀ ଦିଗେ ଉଇଁ ହସେ ।

ଗାନ୍ଧିନଗର, କୋରାପୁଟ

ତଳୁଆ ବର୍ଗ

ବସନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ

ସେବା ଦେଲା ବୋଲି ଅଛୁଆଁ ହୋଇଲା

ଶୁଦ୍ର ବୋଲିରେ ଗଣା ହୋଇଲା

ସେବକ ସାଜିଣ ମେହେନତ କଲା

ନୀରଜାତି ସିଏ କେମିତି ହେଲା ॥

ଉଚ୍ଚ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ବଡ଼ଲୋକ ହେଲ

ଦୁଃଖ କଷଣରେ ରହିଲୁ ଆମେ

ଧନବାନ ହୋଇ ଧନୀ ବୋଲାଇଲ

ସୁଖେ ଘର ତୋଳି ରହିଲ ତୁମେ ॥

ଜାତି ବିଭାଗର ନିକୃଷ୍ଟ ଭାବନା

ବିଷ ମଞ୍ଜି ଯେତେ ବୁଣ ସମାଜେ

ସେଇ ବୀଜ ଆଜି ବିରାଟ ଦୁମରେ

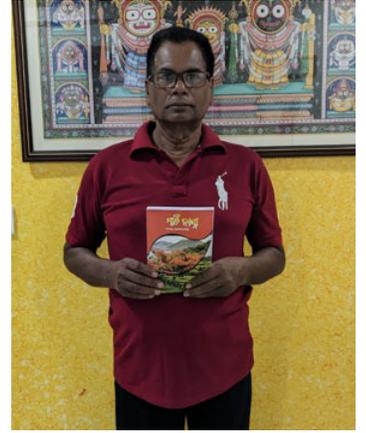
କୁଣ୍ଠ ପାଉନାହିଁ ମାପ ସହଜେ ॥

ସେବିକା ହୋଇଣ ଚିକିତ୍ସା ଯେ କଲା

ସେବା ଶୁଶ୍ରୁଷାରେ ମନ ଭାଳିଲା

ନୀଚ ମନୋବୃତ୍ତି ଚରିତ୍ର ସଂଘାର

କରି ଥୋଇ ଦେଲ କେମିତି ଭଲା ॥

କର୍ମର ସୁଷମ ବଞ୍ଚନ ନିମନ୍ତେ

ଗଢ଼ା ହୋଇଥିଲା ଜାତି ବିଭାଗ

ସେଇ ପ୍ରଥା ଦିନେ ଶ୍ରେଣୀ ସଂଘର୍ଷରେ

ଶୁଣିଲେ ମନରେ ଆସେ ବୈରାଗ ॥

ବଦଳୁଛି ଯୁଗ ବଦଳେ ସମାଜ

କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଜାତି ବିଚାର

କଳାଗୋରା ଭେଦ ସମାଜେ କଳଙ୍କ

ମିଶି ହେବେ ଦିନେ ସେ ଏକାକାର ॥

ଦେଉଳି, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଚିକି ଚିତ୍ରନ

ବିବାସିନୀ ପଟ୍ଟନାୟକ

ନିଜ ସୁଖପାଇଁ କାହାକୁ କନ୍ଦାଇ
 ପ୍ରାଣରେ ଆଘାତ ଦେଇ,
 ଅସହାୟକୁ ଯେ ସହାୟ ହେବାରେ
 କିଛି ହେଲେ ଲାଭନାହିଁ ।
 ତୁମ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ କରି
 ତା ଆଖିରେ ଲୁହ ଦେଲେ,
 ସେ ସୁଖସୁବିଧା ନୁହେଁ ବେଶୀଦିନ
 ଯଦି ତା' ଅନ୍ତର ଜଳେ ।
 ପରିସ୍ଥିତି ସଦା ସମାନ ନଥାଏ
 ଯାହାକୁ ଭାରୁଛ ହୀନ,
 ଯଦି ତା' ସମୟ ବଦଳିଯିବଟି
 ତା' ଆଖିରେ ହେବ ଘୃଣ୍ୟ ।
 ସତ୍ୟର ସର୍ବଦା ଜୟ,
 ତୁମ ବାହାରଟା ଦେଖଇ ଦୁନିଆ
 ଅନ୍ତରଟା ଦୟାମୟ ।

କାଳୁପତାଘାଟ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ନୂଆ ସାଥି

ଡଃ ନିର୍ମଳ ନାୟକ

ପ୍ରିୟା କହୁଥିଲେ.... ବାତାୟନ ଖୋଲେ...
ଖୋଜଇ କୁନି ନୟନ...
ମୋ ଅଜା ଆସିବେ... ମୋତେ କୋଲେଇବେ...
ଦେଖି ବାହ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ ମାନ.... !!

କୋଳ ରେ ଖେଳିବି... ସଂସାର ଦେଖିବି....
ମୋ ପ୍ରଥମ ସାଥି ମିଳି....
ମୋ ପ୍ରତି ଛବି.... ଅତୀତ କୁ ଭାବି...
ଖୁସୀ ପାରୁନି ସମ୍ଭାଳି.... !!

ଅଜା, ନାତି ଭାବ... ସଂସାରେ ଦୁର୍ଲଭ...
କ୍ଷୀର, ନୀର ଭାବ ସମ...
ଅଜା ନୂଆ ସାଥି... ବନ୍ଧନ ପୀରତି....
ନାତି ର ସାଥି ପ୍ରଥମ... !!

ନାମ ଶୌର୍ଯ୍ୟ ବୀର... ସାର୍ଥକ ହେବାର...
ଆଶାୟୀ କୃପା ନିଦାନ...

ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ.... କରେ ଦୀପ୍ତିମାନ....

ସାଧୁ ଗୁଣେ ତୋଷି ମନ.... !!

ତୋ ହସ ମୁରୁକି... ନିଜ ଛବି ଦେଖି...

ସବୁ କ୍ଳେଶ ଯାଏ ତୁଲି...

ନୁଆ ସାଧି ପାଇ.... ଦିନ ମୋ କଟଇ...

ଚେହେରା ଦିଶଇ ଖାଲି.... !!

ତୁମ କଥା ଭାବି.... କର୍ମ କରୁଥିବି...

ସହରୁ ସହର ବୁଲି...

ଅପେକ୍ଷାରେ ମନ... ମୋ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ...

ସତରେ ଲାଗୁଛି କାଲି... !!

ମୋର ନୁଆ ସାଧି....ଧନ ମୋ ସନ୍ତତି...

ଆଇ ଜୀବ ଗଣ୍ଡି ଧନ....

ମାମୁଁ ଜୀବ ଖୁସି.... ବାପା ଜୀ ଅରିସୀ...

ଜେଜେ, ଜେଜି ଜୀ ସପନ... !!

ନାଗପୁର

ମୋବାଇଲ:-୮୨୭୫୫୩୩୭୮୦

ବନ୍ଧୁତ୍ୱ

ସୁଚିତ୍ରା ମହାନ୍ତି

ଆସିଥିଲୁ ଅଜଣା ହୋଇ
 କରିଗଲୁ ହୃଦୟରେ ଘର
 ଭାବିପାରିଲିନି ତୁ ପର ନା
 ମୋ ପାଇଁ ଅତି ନିଜର
 ସମ୍ପର୍କର କି ତୋରି ବାନ୍ଧିଲୁ
 ମନ ବୁଝୁନି ମୋର
 ତୁ ମୋର ରକ୍ତର ନା
 ଆମ ସମ୍ପର୍କ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମର
 ମନ ତ ଅବୁଝା
 ତାକୁ ବୁଝେଇବ କିଏ
 ତୁ ହେଇଗଲୁ କେବେ
 କେଜାଣି ମୋ ଅତି ନିଜର

ସମ୍ପର୍କ ତ ବନ୍ଧୁତ୍ୱର
 କିନ୍ତୁ ଲାଗେ ମତେ
 ଜନ୍ମ ଜନ୍ମର
 ଯେତେ ଦେଖିଲେ ବି ଭରେନି ମନ
 ବୁଝେଇଲେ ବି ବୁଝେନି ମନ
 ଏତିକି କାମନା ତୋ ଚରଣେ ପ୍ରଭୁ
 କର ଆଶୀର୍ବାଦ ଆମ ବନ୍ଧୁତ୍ୱକୁ
 କାହାର ନା ଲାଗୁ ନଜର
 ଆମ ସମ୍ପର୍କ ରହୁ
 ସବୁ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମର ।

ଅତିର ଓଲଟା ଗଙ୍ଗା

ଅମୃତନାରାୟଣ ଶତପଥୀ

ଅତି ବାତେଇ ଛାଟି ହେଲେ ବି ଓଲଟା ଗଙ୍ଗା କି ବହିବ,
 ଅତି ଉତୁରିଲେ ରୁଲିକୁ ଯିବ କ୍ଷୀର ସର ରାବିତି କି ହୋଇବ।(୧)
 ଅତି ଉପାତ ହୋଇଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଧର୍ମ କି କେବେ ସହିବ,
 ଅତି ପରିଶ୍ରମ ଅଧିକ ସମୟ କଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କି ପୂରଣ ହୋଇବ।(୨)
 ଅତି ଉଦ୍ଧତ ହୋଇଲେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ମାନ କି କେବେ ପାଇବ,
 ପାତର ଅନ୍ତର କଲେ ଜୀବନରେ ସୁଖୀ ସମୃଦ୍ଧ କି ହୋଇବ।(୩)
 ଅତି ତିରସ୍କାର ତୀର୍ଥକ ବ୍ୟବହାର ଚାହାଣୀ କି କଥା କହିବ,
 ଅତି ଫୁଟାଣି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଯେ ବଖାଣି ଗୁଣ ଗ୍ରାହୀ କି ସେ ହୋଇବ।(୪)
 ଅତି ଦର୍ପ କରି ସବୁ ମଙ୍ଗ ଧରି ନାଉରି କି ନାବ ବାହିବ,
 ବ୍ୟବହାର ମୋଟ ଅନ୍ୟକୁ କଷ୍ଟ ଦେଲେ କି ମଙ୍ଗଳ ହୋଇବ।(୫)
 ଅତି ପ୍ରଶଂସିତ ଚାଟୁକାରିତା ଯେ ସର୍ବତ୍ର କି କାମ ଆସିବ,
 ସଦଗୁଣ ପୁଲକ ହେଉ ବା ନ ହେଉ ଦୁର୍ଗୁଣ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଭାସିବ।(୬)
 ଅତି ଚିତ୍ତ ହୋଇଲେ ଯେ କେବେ ସଫଳତା କାହୁଁ ମିଳିବ,
 ଅଦୃଷ୍ଟ ହାତରେ ସଭିଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ତୋରି କ୍ରିତନକ ସମ ହୋଇବ।(୭)
 ଅତି ର ଇତି ଘଟିଥାଏ ବନ୍ଧୁ ଅହଂକାରୀ କାହୁଁ ବୁଝିବ,
 ଈର୍ଷା ଅସହିଷ୍ଣୁତା ପରଶ୍ରୀକାତରତାରେ ଗ୍ରାସିତକୁ କିଏ କହିବ।(୮)
 ନିଜର ଭୁଲ୍ ବାଛିବା ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆବିଷ୍କାର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କିଏ ତାହା କରିବ,
 ଅନ୍ୟର ଭୁଲ୍ ଦେଖିବା ସରଳ ଆଲୋଚନା ତଦୁପ ହୋଇବ।(୯)
 ମନୁଷ୍ୟର ମତି କାହିଁକି ସର୍ବଦା ପ୍ରତିପାଦନ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ହେ ଦଇବ,
 ଏପରି ଅତି ର ଓଲଟା ଗଙ୍ଗା ବହିଲେ ଉନ୍ମତି କି କେବେ ହୋଇବ।(୧୦)

ମୁଁ ଚମତ୍କାର କରେ ନାହିଁ

ରଶ୍ମିରେଖା ସାହୁ

ଧଳା ପୋଷାକରେ ଷ୍ଟେଫୋ କୁ ପକାଇ
ଚମତ୍କାର କରେ ନାହିଁ,
ଡାକ୍ତର ହୋଇଛି, ଡାକ୍ତର ରହିବି
ମୁଁ ମଣିଷ ଭାବ ତୁହି ।

ସବୁ ଅଭାବ ରେ ଚିକିତ୍ସା ଚାଲିଛି
ମୁଁ ହିଁ କାହିଁ ହେବି ଦୋଷୀ,
ଅବହେଳା କରି ଧାଉଁଛୁ ବିଳମ୍ବେ
ମୋ ବେକେ ମିଳଇ ଫାଶୀ ।

କୋଠା ବାଡ଼ି ଦେଖି ଉନ୍ମତ୍ତି ଭାବୁଛୁ
ମାନବ ସମ୍ବଳ ନାହିଁ,
ମାଗଣା ସେବାରେ ଅଗଣିତ ରୋଗୀ
ଦେଖିକି ପାରୁଛୁ ତୁହି ?

ଜୀବିକାର ଇର୍ଷା ପାଇଁକି ଭାବୁଛୁ
ରାତିରେ ଶୋଇବି ନାହିଁ,
ମୋ ଦେହ ଆଉ ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା ମାନ
ତୁଲି ପାରିବିକି ମୁହିଁ !

କେଉଁ ସେବାପାତ୍ର ମୂଲ୍ୟ ନ ଦେଇକି
ଅଭିଯୋଗ କରୁ ତୁହି,
ଶରୀର ଠୁ କ'ଣ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଛି
ତୁ କହ ଶୁଣେ ମୁହିଁ ।

ଶାସକ ହୋଇଲେ ମଣିଷ ଟା ତା'ର
 ହସ୍ତିଚାଲ ଆସେ ଧାଇଁ,
 ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ହିରୋ ହୋଇଯାଏ
 ମୋ ସବୁ ରାତି ଚରାଭୁଇଁ ।

ଦୋଷ ଠେଲିଦେଇ କ୍ୟାମେରା ନାୟକ
 ଭାଷଣ କୁ ମାରି ଦେଇ,
 ନିଜେ ନିଜେ ତାଳି ମାରି ଡେଉଁ ଥାଏ
 ଗୋଟେ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ।

ୟୁଟ୍ୟୁବ ଆଉ ଫେସବୁକ ଦେଖି
 ଭୁଲ ତଥ୍ୟ ପାଉ ତୁହି,
 ତୋ ଜ୍ଞାନ ଦେଖିକି କହୁଛି ବୁଝାଇ
 ଚମତ୍କାର କରେ ନାହିଁ ।

ନିଜର ଭଉକୁ ସେ ବଢ଼ାଇ ବଢ଼ାଇ
 ଅନ୍ୟଆଡ଼େ ଠେଲେ ଦୋଷ,
 ଖଜୁରି ଗଛ ଟା କହେ ଅସୁବିଧା
 ପାହାଚ ଦୁଏନି ଶେଷ ।

ମନର ଛାଇ

ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା

ଅଭିମାନ ଧରି ଜନ୍ମ ପିଠି କରି
ଆଉ କେତେ କାଳ ଉଣ୍ଡିବ ଛାଇ ।
ଜହ୍ନେ ମନ କରି ମାନୁ ମନ ହରି
ଦେଖ ସହୀ ତହୁଁ ମହୁ ଝରଇ ॥

ସମ୍ପର୍କ ଅଗଣା ଦେଖ ବୀଣା ଜିଣା
କିପରି ନିର୍ଜନେ ଭରି ରହିଛି ।
ସଞ୍ଜୁଆ ଜହ୍ନି ର ହଳଦୀ ଦେହରେ
ଭ୍ରମର ଟା ଯାହା ନେସି ହେଉଛି ॥

ତୁମ ଆଖି ସିନା ମାଟିମଗ୍ନା ଗୋରୀ
ମୋ ହୃଦୟ ଆଖି ଯାଏ ତରଳି ।
ଲାବଣ୍ୟ ରୂପ ର ହଳଦୀ ବସନ୍ତ
ଦେହ ତୋ ଦେବିକି ଧରେ ସାଉଁଳି ?

ଛାଇ ଠାରୁ ଗପ କେତେ ବା ଶୁଣିବୁ
ସେଇମିତି ଥାଉ ଛାଇ ଦେହରେ ।
ଜହ୍ନ ଗପ ଧରେ ଶୁଣିଦେ ସୁନ୍ଦରୀ
ଦେଖ ଲେଖା ଅଛି ମୋ ମୁହଁ ରେ ॥

ହାଲ୍ଲାଏ ପବନ ବେଶ ବାସ ତଞ୍ଜ
କରଷି ଆଶଇ ଜୋଛନା ସାଥେ ।
ଆଖି ଯୋଡ଼ା କ୍ଷଣେ ବତୁରି ଉଠଇ
ଦରପୋଡ଼ା ସ୍ୱପ୍ନ ଦହୁଛି ମତେ ॥

ଠେଲି ଆସୁଥିବା ପହିଲି ବସନ୍ତ
କୋଇଲି କଣ୍ଠରୁ ବାରତା ଝରେ ।
ରୁକ୍ତିବନ୍ଧ ଆମ ପ୍ରଣୟର ଗୀତି
କ୍ରମେ ମିଶି ଯାଏ ମନ ଛାଇରେ ॥

ବଉଳର ବାସ୍ନା ଶୁଙ୍ଘିବାର ନିଶା
ବୟସୀ ରାତ୍ରୀରେ ଜୋଛନା ତୁଲେ
ଫୁଲର ସହରେ ଘରଟେ ତୋଳନ୍ତି
ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ପ୍ରିୟା ଛାଇ ହଟିଲେ ॥

ମନ ମିଶିଯାଉଛି ମନର ମୋହରେ
ଛାଇ ଥାଉ ଗୋରୀ ଛାଇ ଦେହରେ ।
ଲେଉଟି ଦେଖତ ଚକ୍ ଚକ୍ ଜହ୍ନ
କିରଣ ଉକୁଟେ ମନ ଛାଇରେ ॥

ନଗୁଆଁ, ଯାଜପୁର

ଭୁଲି ହୁଏନି ସେ ମୁହଁ

ଡଃ ଚପଳା ପଣ୍ଡା

ତ୍ରିନେତ୍ର ବଦନ ତ୍ରିଶୂଳ ଧାରଣ

ଗଙ୍ଗା ଯା ' ଜଗାରେ ବାସ,

ଶିବ ବୋଲି କିବା ଅଜଣା କି ଅବା

ଯୋଗୀ ତୁଲ୍ୟ ତାଙ୍କ ବେଶ ।

ହାତୀ ମୁଣ୍ଡ ଧରି ଶୁଣୁକୁ ପ୍ରସାରି

ଲମ୍ବୋଦର ଯୁକ୍ତ ଠାଣି,

ଗଣେଶଙ୍କ ରୂପ ଭିନ୍ନତା ସ୍ୱରୂପ

କହି ହେବ ଚିହ୍ନ ଜାଣି ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ରୂଳ ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ଦଳ

ଛନ୍ଦ ବନ୍ଧ ଭାବ ଖାଣ୍ଡି,

ଶ୍ରୀରାମ କୋଦଣ୍ଡ ଜଗନ୍ନାଥ ପିଣ୍ଡ

ଚିହ୍ନିବାରେ ନୁହେଁ ତ୍ରୁଟି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସରସ୍ୱତୀ ଦୁର୍ଗା କି ପାର୍ବତୀ

ନିଜ ରୂପେ ବଳୀୟାନ,

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଆଭା ବାହନରେ ଅବା

ପରିଚୟେ ଅଧିଷ୍ଠାନ ।

ଦେବଦେବୀ ରୂପ ବେଶ କାୟା କଳ୍ପ

ଆଙ୍କିପାରେ ଚିତ୍ରକର,

ଜଗତ ଜାଣନ୍ତି ମନେ ସୁମରନ୍ତି

ସନ୍ତକରେ ସର୍ବାକାର ।

ଦେବତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ ନିରେଖି ସଜାଡ଼
ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଛବି,
ବାଦ୍ ପଡ଼ିଗଲେ ଅଚିହ୍ନା ଲାଗିବ
ମନକୁ ପଚାର ଭାବି ।

ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାଢ଼ି ମଧୁଙ୍କ ପଗଡ଼ି
ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଫୁଲୁଳା ଦେହ,
ସୁଭାଷ ଚଷମା କେଶରେ ଉପମା
କଲ୍ୟାଣଙ୍କ ପରିଚୟ ।

ନେହେରୁଙ୍କ ହସ ମେହେରଙ୍କ ନିଶ
ପଟେଲଙ୍କ ଓଠ ସ୍ତୋତ୍ର,
ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ଶିରିପା ତିଳକ
ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ।

କାହାକୁ କେମିତି କରନ୍ତି ଦଇବ
ଅଚିହ୍ନାରେ ଚିହ୍ନା ମୁହଁ,
ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ହୃଦରେ ସାଇତା
ଭୁଲି ହୁଏନି ସେ ମୁହଁ ।

ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ
(ବୃତ୍ତି ନିବୃତ୍ତ), ଖୋର୍ଦ୍ଧା.
୯୪୩୭୪୨୧୮୧୭.

ମେଘ ପାଲିଙ୍କିରେ ଶ୍ରାବଣୀ ରାଣୀ

ରଞ୍ଜିତା ପାଢ଼ୀ

ରାଗ-ରସକୁଲ୍ୟା

ମେଘ ପାଲିଙ୍କିରେ ଶ୍ରାବଣୀ ରାଣୀ

ରିମଝିମ ସ୍ୱନେ ମାଦକ ଟାଣି

ପ୍ରୀତି ମହ୍ଲାରର ଗାଏ ରାଗିଣୀ

ନବ ଭଲ୍ଲାସର ନବ ତରୁଣୀ ସେ

ଅପରୂପା ପଲ୍ଲୀରାଣୀ ଯେ

ନବ ଅଭିନବ ନବ ତା'ସୌଷ୍ଟବ

ନବନୀତା ପୂଜାରିଣୀ ଯେ ।

ସାରୁମୂଳେ ବସି ବେଙ୍ଗୁଲୀରାଣୀ

ଆବାହନୀ ବାର୍ତ୍ତା ଦିଏ ବଖାଣି

ସ୍ୱାଗତ ଗୀତିକା ଗାୟନେ ପୁଣି

ବିନିଦ୍ର ରଜନୀ କୁହାଟେ ଜାଣି ସେ

ଉତ୍ସୁଲିତା ଶିରୋମଣି ଯେ

ମତୁଆଲା ସ୍ୱର କେତେ ସୁମଧୁର

କର୍ଣ୍ଣେ ମଧୁପ୍ରୀତି ବୁଣି ଯେ ॥

ଶ୍ରାବଣେ ଶ୍ରାବଣୀ ଉତ୍ସୁକି ହୋଇ

କଳାମେଘୀ ପାଟ ଆସିଛି ନାଇ

ସବୁଜ ସମ୍ଭାରେ ହସୁଛି ମହୀ

ଅପରୂପ ଦୃଶ୍ୟ ମନକୁ ମୋହି ସେ

ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କୁସୁମରେ ଯେ

ଚମ୍ପା ନାଗେଶ୍ୱର ଜୁଇ କରବୀର

ସୁମହକ ତନୁତୀରେ ଯେ ॥

ମେଘ ତମ୍ବୁରୁର ଘର୍ଘର ସଙ୍ଗେ

ଚପଳା ଚମକେ ଅପୂର୍ବ ରଙ୍ଗେ

ମେଖଲାର ସମ ଧରିତ୍ରୀ ଅଙ୍ଗେ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@diriyotiprasad>

ପୁଲକିତେ ଗାଏ ମୂର୍ଦ୍ଧନା ସଙ୍ଗେ ସେ
 ପ୍ରୀତିଭରା ତା'ର ଠାଣି ଯେ
 ତନ୍ମୁପାତଳୀର ନବନୀତ ଧାର
 ମଥାରେ ଓଢଣୀ ଟାଣି ଯେ ॥

ହସ୍ତୁଛି କୃଷକ ହସେ କେଦାର
 ପୂର୍ଣ୍ଣଗର୍ଭା ତା'ର ଶସ୍ୟଭଣ୍ଡାର
 ପ୍ରିୟା ଶ୍ରୀବଣୀର ଅମୃତ ଝର
 ତା'ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ପ୍ରଣୟ ଧାର ସେ
 ପ୍ରୀତିଧାରା ପ୍ରିୟତମା ଯେ
 ଭୂମି ଠାରୁ ଭୂମା ମହକିତ ବାମା
 ନାହିଁ ତାର ପରିସୀମା ଯେ ॥

ଘଞ୍ଜିବନାନୀର ଅପୂର୍ବ ଶୋଭା
 ଶିଖରୀ ଶିଖର କି ମନଲୋଭା
 ନଦୀଠୁ ତତାଗ ପୂର୍ଣ୍ଣଗରଭା
 ନୀଳ ଜୀମୁତରେ କେକୀର ଆଭା ସେ
 ଅପରୂପ ବର୍ଣ୍ଣବିଭା ଯେ
 ସତେ ଗୋ ଶ୍ରୀବଣୀ ରତ୍ନ ରମ୍ୟରାଣୀ
 ବରଷକେ ଥରେ ଭାସି ଯେ ।

ରାଉରକେଲା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼

ଆଶୀର୍ବାଦ

ନୂତନ କୁମାର ବେହେରା

(ରାଗ - ଆଶାବରୀ)

ସ୍ୱଚ୍ଛ ପବିତ୍ର ହୃଦୟରୁ ଆସଇ ଝରି,
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଦିଅନ୍ତି ମହତେ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରି ।
ଆଶୀର୍ବାଦଟିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅପାର ଦାନ,
ପୁଣ୍ୟ ବଳେ ଜଣେ ଲଭଇ କରି ସାଧନ ।
ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରୂପେ ସଂସାରେ ମହତ ଜନ,
କଲ୍ୟାଣ କରିଣ ଅଶେଷ ରଖନ୍ତି ମାନ ।
ପିତାମାତା ଗୁରୁ ଜୀବନେ ଦେଖାନ୍ତି ବାଟ,
ଆଶିଷ ତାଙ୍କର ଦୂରାଏ ଯେତେ ସଂକଟ ।
ଗୁରୁଜନ ସର୍ବେ ହିତେଛୁ ଦେବଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ,
ତାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଟଇ ଭବେ ଅତୁଲ୍ୟ ।
ଭବ ସାଗରକୁ ଲଫାଇ ଜୀବନ ତରୀ,
ବିପଦୁଁ ଆପଦୁଁ ରଖଇ ଜନେ ଭଞ୍ଜାରି ।
ଆଶୀର୍ବାଦ ବିନା ହୁଏନା ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ,
ପ୍ରତିଭା ବିକାଶେ କରଇ ସଦା ଆହ୍ୱାନ ।
ଚେତନା ଶକତି ଜାଗ୍ରତେ ଦିଏ ପ୍ରେରଣା,

ସତ୍ୟପଥେ ସାଧି ସୁକର୍ମେ ଦୁଃଖେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ।
 ସୂର୍ଯ୍ୟ ରଶ୍ମି ସମ ହୃଦୟେ ଭରେ ଆଲୋକ,
 ଆତ୍ମଜ୍ଞାନେ ସୁଜନ ହୁଏ ପଥେ ପଥକ ।
 ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ତ ବିନା ସାଧନେ
 ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇ ଅନୁଜେ ରୁହନ୍ତି ଧ୍ୟାନେ ।
 ଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅକାଟ୍ୟ ଚିର,
 ଆଶା ଆକାଂକ୍ଷାକୁ କରଇ ସଦା ସାକାର ।
 ଜ୍ଞାନୀ ଗୁଣୀ ପ୍ରଜ୍ଞ ଯେତେକ ମହା ମହିମ,
 ଆଶୀର୍ବାଦେ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଦେବତା ସମ ।
 ମନକୁ ନିଷ୍ଠାପ କରିଣ ରଖିଲେ ସ୍ଥିର,
 ହୃଦୟରେ ଆସେ ତାହାର ସତ୍ୟ ବିଚାର ।
 ମନ ପ୍ରାଣ ତାର ରୁହଇ ନିତ୍ୟ ପବିତ୍ର,
 ତାହାର ବଳରେ ଗଢ଼େ ସେ ସୁଚ୍ଛ ଚରିତ୍ର ।
 ଆଶୀର୍ବାଦ ତାର ଯାତ୍ରାକୁ କରେ ସୁଗମ,
 ପୁଷ୍ପମୟ ହୁଏ ଜୀବନ ସୁଖେ ଅସୀମ ।
 ପ୍ରଭୁ ଆରାଧନା ବିଦୁନେ ନାହିଁ ମୁକତି,
 ଭକତି ବଳରେ ମିଳଇ ଦେହେ ଶକତି ।
 ଆତ୍ମା ତାର ଆଶି ସଂସ୍କାର କରେ ମହତ,
 ସତ୍ୟ ଆଚରଣେ ସେ ଜନ ଜିଣେ ଜଗତ ।

ଗୁରୁ ଗୁରୁଜନ ଆଶିଷ ନୁହେଁ ସାମାନ୍ୟ,

ତାର ପ୍ରାପ୍ତିରେ ଏ ଜୀବନ ହୁଅଇ ଧନ୍ୟ ।

କରେ ଯେ ତାହାକୁ ଅମାନ୍ୟ ରହେ ଅଜ୍ଞାନ,

ବହୁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟେ ବିତଇ ତାର ଜୀବନ ।

ଭକ୍ତିର ପ୍ରାର୍ଥନା ହୃଦୟେ ରହିଲେ ପୂରି,

ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଭୁ ଦିଅନ୍ତି କରୁଣା କରି ।

କୋହି, ବାରିପଦା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

ଆଶୀର୍ବାଦ

ଭାସ୍କର ରାଉତ

ଜୀବନ ସମସ୍ୟା ଉଡ଼ାଏ ମୋ ହଂସା
 ନହୁଏ ସେ ସମାଧାନ
 ସମାଧାନ ପାଇଁ ଯାଇଥିଲି ମୁହିଁ
 କରିବି ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନ ।
 ଜଗତର ପତି ବୋଲି ତବ ଖ୍ୟାତି
 ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ବିଦିତ
 ତବ ଦ୍ୱାରେ ଯାଇ ଦେଖିଲି ଯା ମୁହିଁ
 ହୋଇଲି ହତଚକିତ ।
 ଦରବାରେ ତବ ଶୃଙ୍ଖଳା ଅଭାବ
 କା ଆଗେ କହିବି ମୁହିଁ
 ଯେଉଁ ଆଶା ନେଇ ଯାଇଥିଲି ମୁହିଁ
 ଆଶାରେ ରହିଲା ସେହି ।

ମୋ ଦୁଃଖ ଜଣାଇ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇ
 ଆସିଥାନ୍ତି ମୁହିଁ ଫେରି
 ତବ ଆଶୀର୍ବାଦ ହରହ୍ରା ବିଷାଦ
 ଏହି ଆଶା ଥିଲି କରି ।

କିଛିକ୍ଷଣ ପରେ ତବ ସମ୍ମୁଖରେ
 ଲାଗିଗଲା ହୋହଲ୍ଲା
 ଜନ ସମୁଦ୍ରରେ ସେ ଠେଲା ପେଲାରେ
 ପାଦ ତଳେ ନ ଲାଗିଲା ।
 ଗହଳ ମଧ୍ୟରେ ଦଳା ଚକଟାରେ
 ତଳେ ପଡ଼ି ଗଲି ତହିଁ
 ପିଣ୍ଡରୁ ପରାଣ ହୋଇଗଲା ଭିନ୍ନ
 ଜାଣି ନ ପାରିଲି ମୁହିଁ ।
 ଆଶୀର୍ବାଦ କିବା ଅଭିଶାପ ଅବା
 ନ ପାରିଲି ମୁହିଁ ଜାଣି
 ଏ ସଂସାର କଥା କରିବ ହେ ଚିନ୍ତା
 ଏତିକି ମୋର ମୋଗୁଣି ।

ଦେବମାୟା ଭବନ, ଶେରଗଡ଼, ଗଞ୍ଜାମ

୯୭୭୭୪୮୭୭୨୮

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଆଶୀର୍ବାଦ

ଟି ରତ୍ନମାଳା ସୁରୁଜି

ଆଶୀର୍ବାଦ ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ ଚାରୋଟି ଅକ୍ଷର

ଜୀବନର ଭବିଷ୍ୟତ ଏକ ଉପହାର ।

ଆଶୀର୍ବାଦ ଲାଗି ସିନା ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧି

ପୁରି ଉଠେ ଜୀବନର ଶୃଙ୍ଖଳ ପରିଧି ।

ସତ୍ୟ ପଥେ ସୁକର୍ମରେ ଜାଗିଉଠେ ମନ

ପ୍ରେରଣା ଚେତନା ବିକାଶରେ ଧ୍ୟାନ ।

ହୃଦୟରୁ ପବିତ୍ରତା ପଡୁଥାଏ ଝରି

ଆଶୀର୍ବାଦ ପୁଣ୍ୟ ବଳେ ଜୀବନର ତରୀ ।

ପୁଣ୍ୟତୋୟା ମନ୍ଦାକିନୀ ଜୀବନର ସ୍ରୋତ

ବିଭୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳେ ସର୍ବତ୍ର ପୂଜିତ ।

ଅଜ୍ଞାନତା ଅନ୍ଧକାର ଠାରୁ ବହୁ ଦୂରେ

ବିଭୁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ମନ ରହେ ନିରନ୍ତରେ ।

ମହତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଦା ହୃଦେ ସଞ୍ଚିରିତ

ଜନ ହିତେ ମଧୁ ଭାବ ନିତ୍ୟ ଜାଗରିତ ।

ଅମୃତମୟ ସୃଜନ ସୃଷ୍ଟି କଲେବର

ହୃଦୟ କନ୍ଦରେ ଜାଗେ ବିଭୁଙ୍କ ପୟର ।

ଉଲ୍ଲସିତ ଶାନ୍ତ ମନ ଜିଣଇ ଜଗତ

ଆଶୀର୍ବାଦ ଜୟ ଗୀତି ସବୁଠି ପ୍ରାପତ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଭକ୍ତି ବଳେ ମିଳିଥାଏ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ

ପିତାମାତା ଗୁରୁଜନ ଆଶିଷ ପ୍ରକାରେ ।

ସତ୍ୟ ପଥେ ଧର୍ମ ପଥେ ରହୁ ସଦା ମନ

ସକଳ ବିପଦୁ ପାରି କର ନାରାୟଣ ।

ଏତିକି ହିଁ ମୋର ଅଳି ପ୍ରଭୁ ପୟରରେ

ଜୀବନଟା ମୁକ୍ତି ହେଉ ପାବନ ପ୍ରକାରେ ।

ନିଷ୍ଠାପ ବିଚାର ମନ ବୀଣାରୁ ଝଂକୃତ

ଉଚ୍ଚାରିତ ବିଭୁ ନାମ ହୃଦୟ ସଙ୍ଗୀତ ।

ଆଶୀର୍ବାଦ

ଗୀତାଞ୍ଜଳି ଭୂୟାଁ

ଅଦୃଶ୍ୟ ସେ ହୃଦୟରୁ ଆସେ
 ତାର ସ୍ୱର୍ଗେ ଜୀବନଟା ମହ ମହ ବାସେ ।
 ଟଙ୍କା ଦେଇ କିଣି ହୁଏନାହିଁ
 କି ପ୍ରତିପତ୍ତି ପଦବୀ ବଳରେ
 ଆଶୀର୍ବାଦ ମଥା ଛୁଏଁ ନାହିଁ ।
 ସେ ତ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି ମା'ର ପଣତ କାନିରେ
 ବାପାର ମଳି ଗାମୁଛାରେ
 ଗୁରୁଙ୍କ ଅନୁଶାସନରେ
 ଗୁରୁଜନଙ୍କ ଅନ୍ତର ଆତ୍ମାରେ ।

ଅହଙ୍କାର ମାଟି ପରେ ଆଶୀର୍ବାଦ
 ବୀଜ ଗଜା ହୁଏ ନାହିଁ ।
 ଗର୍ବ ମୁଣିରେ ଖୋଜିଲେ ପାଇବ କେ କାହିଁ ?
 ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ନ୍ୟାୟ ପରୋପକାର
 ସ୍ନେହ ମମତା ପାଖରେ
 ଆଶୀର୍ବାଦ ଘୁରିବୁଲେ ଆଲିଙ୍ଗନ ପାଇଁ ।
 ମାନବିକତା ପାଖେ ସେ ପଡ଼ିଯାଏ ବନ୍ଧା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ତାର ସେ ଅମୃତ ଝରରେ ସିନ୍ଧୁ ଜୀବନରୁ
ଦୁରହୁଏ ସବୁ ଅସୁବିଧା ।

ଭାବଭକ୍ତି ତରଙ୍ଗିଣୀ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଜଳଧାରା
ବହିଯାଏ ଯେବେ ହୃଦ କନ୍ଦରରୁ
ନିଜକୁ ହଜାଇ ବିଭୁ ପ୍ରେମେ
ନମାଗି ବି ମିଳିଯାଏ
ସବୁ ଇଚ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ
ଭଲପାଇବାର ଆପଣାପଣରେ
ନଇଁଯାଏ ମଥା କଞ୍ଜପୟରରେ
ଆଶୀର୍ବାଦ ମକରନ୍ଦ ଆପେ ଆସେ ବହି
ସକଳ ଦୁଃଖ ଯାତନା ପାରେ ସିନା ଧୋଇ
ସ୍ୱଭାବ କର୍ମର ବଳେ ପ୍ରାପ୍ତି ଆଶୀର୍ବାଦ
ସ୍ୱର୍ଗ ପାରେ ଛୁଇଁ ।

ହେ ଭଗବାନ

ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ପଣ୍ଡା

ଅସହ୍ୟ ଏ ଦୃଶ୍ୟ
 ସବୁ ଜଳି ଯାଉଛି
 ଖେଳୁଛି ମୃତ୍ୟୁର ତାଣ୍ଡବ
 ଜୀବନ ମୃତ୍ୟୁରେ
 କେମିତି ହେଲା କିଏ କରିଲା
 କିଛି ବୁଝା ପଡିଲାନି
 ମୃତ୍ୟୁ ଏଠି ଆକାଶରେ..
 ମୃତ୍ୟୁ ଏଠି ମାଟିରେ
 ମୃତ୍ୟୁ ପୁଣି ପାଣିରେ
 ପବନରେ
 ଏଠି ସେଠି ସବୁଠି ।
 ନିଆଁ ରୂପରେ ଜଳୁଛି ।
 ସପନ ସବୁ ଧ୍ୱଂସ ପାଉଁଶ ତଳେ ॥

ବଳକା ଅବଶେଷରୁ
 ମୃତ୍ୟୁର ପଞ୍ଜା ଭିତରୁ
 ନିଆଁର ଆସ୍ତରଣ ଭିତରୁ
 ପରିଚୟ ଖୋଜୁଛି ଜୀଅନ୍ତା ମଣିଷ
 ମଲା ମଣିଷର ।
 ଛିନଛତ୍ର ଦୃଶ୍ୟ ସବୁ
 ଛାଡି ବିଦାରି ପକାଉଛି
 ଆହାଃ, ରୁ ରୁ
 ହେ ଭଗବାନ ଏ କ'ଣ କଲ.. !

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

୯୮୭୧୪୫୭୫୭୩

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@diyotiprasad>

ଆସ ହୋ ରଜ ସୁନ୍ଦରୀ

ଦଶରଥ ମାଝୀ

ବରଷକେ ଥରେ ଆସିଅଛି ରଜ
ଆସ ହୋ ରଜ ସୁନ୍ଦରୀ
ବରଗଛ ଡାଳେ ଦୋଳି ବାନ୍ଧିଅଛି
ଝୋଲିବ ଝଅଟ କରି (୧)

ପହିଲି ରଜରେ ପାହାନ୍ତାରୁ ଉଠି
ଗାଧୁଆ ପାଧୁଆ ସାରି
ସଜବାଜ ହୁଅ ସୁନ୍ଦର ଦିଶିବ
ଉର୍ବଶୀ ମେନକା ପରି (୨)
ପାଦରେ ଅଲତା କପାଳେ ଚନ୍ଦନ
ହାତେ ଲଗାଅ ମିହେନ୍ଦି
ମୁହଁରେ ହଳଦୀ ନୁଆ ଲୁଗା ସାଥେ
କଦଳୀ ପରୁଆ ପିନ୍ଧି (୩)

ଟିକି ଓଠ ଧାରେ ଲିପ୍ଟାକ୍ ଦିଅ
ଖେସାରେ ଗଜରା ମାଳି

ଅଳଙ୍କାର ପିନ୍ଧି ସଜେ ହୋଇ ଆସ
ଖେଲୁଥିବ ଚଢ଼ି ଦୋଳି (୪)

ମଞ୍ଜୁଆତି ପତ୍ର ହାତରେ ଲଗାଇ
ଖିଲି ଖିଲି ହସି ଆସ
ପ୍ରେମ ମନ ଦାଳି ମୋତେ କିଣି ନିଅ
ତୁଲିଯାଅ ରାଗରୋଷ (୫)

ରଜ ଦୋଳି ଗୀତ ଗାଇ କରି ତୁମେ
ମଧୁର ମୂର୍ଚ୍ଛନା କର
ଦେଖି ଯିବା ଆସ ହସଖୁସି ମନେ
ଯାତ୍ରା ନାଟ ଥିଏଟର (୬)

କୁରୁମାରୁଆଁ, ଭବାନୀପାଟଣା, କଳାହାଣ୍ଡି

ସମ୍ପର୍କ

ବିନୟ କୁମାର ମିଶ୍ର

ସମ୍ପର୍କ ଅଟଇ ଏମିତିକା ଗୋଟେ ସୁନ୍ଦର ବିବେକ ବିଚାର,
ସମୟ ସହିତ ତାଳ ଦେଇ ଚାଲେ ସ୍ଥାନ ପାତ୍ର ସହ କାଳ,
ଗଢେ ବଢେ ବାନ୍ଧେ ସ୍ନେହେ,
ବୁଢ଼ାଏ ବୋହେ ସେ କାନ୍ଧାଏ କନ୍ଧାଏ ଭାବ ପ୍ରେମ ପ୍ରୀତି ମୋହେ ।

ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ କେ ଘରକୁ ଆସିଲେ କଦଳୀ ପତରେ ଖିଆ,
ସମ୍ପର୍କଟି ଥିଲା ସବୁଜ ସୁନ୍ଦର ଚିରନ୍ତନ ସଦା ନୂଆ,
ଆସିଲା ମାଟିର ଯୁଗ,
ଜାରୁଡ଼ି ଧରିଲା ଆଘାତେ ଭାଙ୍ଗିଲା ଧରି କେତେ ନୂଆ ବାଗ ।

ମାଟି ଗଲା ଚାଲି କଂସା ପିତଳର ସମୟ ହୋଇଲା ଆସି,
ଦେବ ନେବା ଭାବ ଚକ ମକ କଲା କଥାରେ ସଭିଏଁ ଭାସି,
ଧାନ ଶୁଙ୍ଘ ବଙ୍କା ହେଲେ,
ସମ୍ପର୍କ ତୁଟିଲା ଭାବ ହଜିଗଲା କେ କାହାକୁ ନ ଚାହିଁଲେ ।

ଚକାଚକ ଲୁହା ବାସନ କୁଶନ କାତ ଚୀନା ମାଟି ହେଲା,
ସ୍ୱାର୍ଥରେ ସମ୍ପର୍କ ଅଳପେ ଅଳପେ ଭାଙ୍ଗି ଭୁଙ୍ଗି ରୁନା କଲା,

ମରାମତି ଯୋଡ଼ା ଯୋଡ଼ି,

ଆଉ ନ ହୋଇଲା ଅରୁଝାମଣାରେ ମାଲି ମକଦ୍ଦମା ପଡ଼ି ।

ଏବେ ହେଉ ଅଛି କାଗଜ ସୋଲରେ ବ୍ୟବହାର କର ଫିଙ୍ଗ,

ସମ୍ପର୍କ ସେପରି ଦରକାର ଥିଲେ ସରିଗଲେ ତାକୁ ଭାଙ୍ଗ,

ଆଗକୁ ଦେଖିବା କିସ,

ସ୍ୱାର୍ଥୀ ମଣିଷର ଆଧୁନିକ ଭାବ କଥା କଥାକେ ତା ବିଷ ।

ମଲ୍ଲୀପୁର ନିଆଳ ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ନିର୍ଲଜ୍ଜ କରି ମୁଁ

ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ

ଭଲ କବିତାଟେ ଲେଖିବା ପାଇଁକି
ଯେତିକି ଚିନ୍ତନ ଲୋଡ଼ା
ସେତିକି ଭାବରେ ଭାବି ପାରେନା ମୁଁ
ଅସ୍ଥିର ମୋ ମନଘୋଡ଼ା ।

ସମୟଟା ମୋତେ ବିଚଳିତ କରି
ଏଣେତେଣେ ନେଇଯାଏ
ମନଟାକୁ ମୋର ଅଶାୟତ୍ତ କରି
ନାନା ଚାପ ଦେଇଥାଏ
ସୁସ୍ଥ ମସ୍ତିଷ୍କଟେ କେଉଁଠୁ ପାଇବି
କରମ ତ ମୋର ପୋଡ଼ା ।

ପରିସ୍ଥିତି ପରିବେଶ ଯେତେବେଳେ
ପ୍ରତିକୂଳ ପାଗ ଆଣେ
କେମିତି ସେଥିରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବି
ଅନୁଭବି ମୁହିଁ ଜାଣେ
ତଥାପି ଚେଷ୍ଟା ମୁଁ ଜାରି ରଖିଥାଏ
ମିଳୁଥାଏ ମୁହଁମୋଡ଼ା ।

କାଗଜ ଉପରେ କଲମ ଚାଲଇ
ଗତି ହୋଇଥାଏ ଧୀର
ଭାବନା ଯେଉଁଠି ଅଟକେ ସେଇଠି

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

କଲମ ହୁଅଇ ସ୍ଥିର
ପ୍ରୟାସ ମୁଁ ଜାରି ରଖଇ ହୋଇବ
କାଗଜ କଲମ ଯୋଡ଼ା ।

ଶେଷରେ ଅବଶ୍ୟ ଲେଖା ହୋଇଥାଏ
ସତେଜ କବିତାଟିଏ
ପାଠକେ କହନ୍ତି ବାଜେ କବିତାଟେ
ଲେଖିକି ଏହାକୁ କିଏ
ନିର୍ଲଜ କବି ମୁଁ ସଞ୍ଜରେ ହସେ
ଲୋଡ଼ାନାହିଁ ଫୁଲତୋଡ଼ା ।

ନିହଲ ପ୍ରସାଦ, ଗଢ଼ିଆ ପାଟଣା
ଢେଙ୍କାନାଳ — ୭୫୯୦୧୭
ମୋ :— ୯୯୩୮୭୪୧୫୮୩

ଛିଣ୍ଡା ଜୋତାଠାରୁ ଦୁଝ

ଜିତେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

ଆଛା କହିଲ

ଜାନୁଆରୀ ୨୭ ଅଗଷ୍ଟ ୧୫

ସମସ୍ତେ ଉଡ଼ନ୍ତି ତ୍ରିରଙ୍ଗା

ଯେ ଦୁଇ ଦିନ ପରେ

ସେ କୋଉଠି ହୋଇଛି ଟଙ୍ଗା ।

ଏଇ ଦୁଇ ଦିନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଭକ୍ତି

ମନରେ ହେଉଛି ଜାଗ୍ରତ

ଅନ୍ୟ ଦିନରେ କାହିଁକି ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ

ବିର ସହିଦଙ୍କ ରୂପରର ସ୍ରୋତ ।

ଯେଉଁ ନେତା ମାନେ ସହିଦଙ୍କ ନାମରେ

କୁମ୍ଭିର କାନ୍ଦଣା କାନ୍ଦନ୍ତି ଆସି

ଜନତା ଆଗରେ

ପୁଣି କାହିଁକି

ମଦ ମାଂସ ଉଡ଼ା ଯାଏ

ସେ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

କିଏ ପୂତ ହରାଏ
କାହା ମଥାର ସିନ୍ଦୁର ଲିଭିଯାୟେ
କିଏ ଭାଇ ହାତରେ ରାଖି ବାନ୍ଧିବାକୁ ଖୋଜୁଥାଏ
କିଏ ବିକଳରେ ବାପାଙ୍କୁ ଝୁରୁଥାୟେ
ତେବେ କୁହ ସେହି ପରିବାରର
କଷ୍ଟ କାହାକୁ ଦେଖାଯାଏ
କାହିଁକି ଯେ ନେତା
ବଳିଦାନକୁ ନେଇ ରାଜନୀତି କରିଥାଏ ।

ତୁମକୁ ଲାଗୁଛି ତୁମେ ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଛ
ତୁମକୁ ଲାଗୁଛି ତୁମେ ଶୋଷଣରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଛ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ସତ ହେଲା
ନେତାଙ୍କ ଆଗରେ
ତୁମେ ଛିଣ୍ଡା ଜୋତା ଠାରୁ ତୁଛ ।

ଜିତେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ପାଇକ ଯମୁନା, ଗଞ୍ଜାମ

କାଚ ଭାଙ୍ଗିଲେ ଶବଦ ଦୁଅଇ

ବଟକୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡା

କାଚ ଭାଙ୍ଗିଗଲେ ଶବଦ ଦୁଅଇ
ହୃଦୟ ଭାଙ୍ଗିଲେ ନାହିଁ
ଆଖି କାନ୍ଦେ ଯେବେ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି
ଆତ୍ମା କାନ୍ଦ ନଜାଣଇ ।

ଦୁନିଆଁରେ ଅଛି ଯେତେକ ଯାତନା
ଆପଣା ଜନରୁ ମିଳେ
ନିଜ ଲୋକ ଏଠି ବଇରୀ ସାଜଇ
ପାଶୋରିବ ଯାଇ ମଲେ ।

ଚିହ୍ନା ମୁହଁ ବୋଲି କାହୁକୁ ଖୋଜୁଛ
ମୁହଁ ନୁହେଁ ସେ ତ' ମୁଖା
ଆପଣାର ତୁମେ ଯାହାକୁ ଭାବୁଛି
ଦେଇ ଦେବ ଦିନେ ଧକ୍କା ।

ଆଖି ଆଗଟିରେ ପଡ଼ିଥିବା ପଥେ
ଦେଖାହୁଏ ମରିଚୀକା
ପାଣି ବୋଲି ଭାବି ଧାଇଁ ଚାଲିଗଲେ
ଜଳର ନଥାଏ ଦେଖା ।

ସମ୍ପର୍କଟି ସିନା ବିହି ଗଢ଼ିଅଛି
କିଏ ବୁଝୁଛି ତା ମୂଲ
ବୁଝାଇ ଦେବରେ ଦୁଃଖର ନଇ ସେ
ବଞ୍ଚିଥାଉ ଥାଉ ମଲ ।

ଲୁହାଠାରୁ ବେଶି ଲୁହର ଓଜନ
 କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଆଖି ମରେ
 କିଛି ଲୁହ ଏଠି ଓଠ ପିଇ ଯାଏ
 ଆଉ କିଛି ପଡେ ତଳେ ।

ଜୀବନ ଏମିତି ମୁଠାଏ ନିଶ୍ୱାସ
 ଜିଇଁଲେ ମରିଲେ କେତେ
 ସବୁ ଖେଳ ସିନା ମଶାଣିରେ ସରେ
 ହସିଲ କାନ୍ଦିଲେ ଯେତେ ।

କିଛି ପାପ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଥାଏ
 କିଛି ପାଇଁ ସଜ୍ଜା ରହେ
 ନିଜର କରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭିତରେ
 ହୃଦ ବି ପଥର ହୁଏ ।

କିଏ ବା କାହାକୁ ଠକୁଛି ଏଇଠି
 ମଣିଷ ନପାରେ ଜାଣି
 ନିଜେ ତ' ନିଜକୁ ଠକି ଚାଲିଅଛି
 ଠକ ମୂଲ ନେବ କିଣି ।

ଦେଙ୍କାନାଳ

ସାଧବ ବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ

କବିତା ଦାଶ

ସାଧବ ବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ

ଲୁଚିଗଲୁ କାହିଁ ଦିଶୁନି ଆଉ ।

ବରଷା ଆସିଲା ଆଷାଢ଼ ମାସେ

ଧରଣୀ ସବୁଜ ଶ୍ୟାମଳ ଦିଶେ ।

କାହିଁ ଲୁଚିଅଛୁ ଦିଏ ତୁ ଦେଖା

ତୋ ବିନା ବରଷା ପଡ଼ିଛି ଫିକା ।

ନାଲି ପାଟ ପିନ୍ଧି ଥିବି ପାଦରେ

ଚାଲି ଯାଆ ଟିକେ ଘାସ ଉପରେ ।

ମନଭୁଲ୍ଲା ତୋର ଚାଲିର ଠାଣି

ସଭିଙ୍କର ମନ ନେଇ ଯା କିଣି ।

ନିରାକାରପୁର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ସାଧବ ବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ

ମନୋରମା ରାଉତରାୟ

ସାଧବ ବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ ,
 ନାଲିପାଟ ପିନ୍ଧି କୁଆଡେ ଯାଉ ।
 ଥିରିଥିରି ଚାଲୁ ଓଢ଼ଣୀ ଦେଇ,
 ଶାଗୁଆ ଘାସରେ ମନକୁ ମୋହି ।
 ଝିପିଝିପି ବର୍ଷା ବଡ଼ ସରଧା,
 ବରଷା ରତ୍ନରେ ସାଜିଣ ଯୋଜା ।
 ଡଢ଼ଲ ଡଢ଼ଲ ଚେହେରା ତୋର,
 ମାଖମଲି ଦେହ କେତେ ସୁନ୍ଦର ।
 ଝଟ ବତାସକୁ ନାହିଁ ତୋ ଡର,
 ସାଧିରେ ଚାଲନ୍ତି ତୋ ପରିବାର ।
 ଆଦ୍ୟ ଆଷାଢ଼ରେ ଦେଉ ଦର୍ଶନ,
 ତାପରେ ଉଭେଇ ଯାଉ ଲୋ ଧନ ।

ତୋ ନାମେ ଅଛି ଲୋ ଅତୀତ ଗାଥା,
 ସାଧବ କାହାଣୀ କହେ ତୋ କଥା ।
 ସାଧବ ଯାଆନ୍ତି ବାଣିଜ୍ୟ କରି,
 ଆଷାଢ଼େ ଆସନ୍ତି ଦେଶକୁ ଫେରି ।
 ତୁ ପରା ସେଇ ସାଧବ ରାଣୀ,
 ବୋଇତ ବନ୍ଦାଉ ଦେଇ ଓଢ଼ଣୀ ।
 ତୁପରା ସଭିଙ୍କ ପ୍ରେମ ସାଧକ,
 ପାଣିପାଗ ହୁଏ ତୋର ବାଧକ ।
 ଆର ବରଷକୁ ଆସିବୁ ତୁହି,
 ତୋ ପଥକୁ ଚାହିଁ ଥିବି ଲୋ ରହି ।

କୋରାପୁଟ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiiprasad>

ସାଧବ ବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ

ଦେବେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ

ସାଧବ ବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ
 ପହିଲି ଆଷାଢ଼େ ଦେଖା ତୁ ଦେଉ ।
 ରଜ ଦୋଳି କଥା ପଡ଼େ ମନରେ
 ଆସି ଯାଉ ଚାଲି ଚାଲି ଘାସରେ ।
 ତୋତେ ଦେଖିଦେଲେ ସମସ୍ତେ ଖୁସି
 ଖୁସିରେ ଦିଅନ୍ତି ତୋତେ ଆଉଁସି ।
 ଆଉଁସି ଦେଲେ ତୁ ଲାଜେଇ ଯାଉ
 ସଭିଙ୍କ ଓଠରେ ହସ ଫୁଟାଉ ।
 ବର୍ଷକରେ ଥରେ ଦେଖିଲେ ତୋତେ
 ଚାହିଁ ରହିଥାନ୍ତି ଘଡ଼ିଏ ତୋତେ ।
 ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କର ହେଉ ଖେଳନା
 ଆୟୁଷ ନଥିଲେ ମରଣ ସିନା ।
 ଏଥର ତୋତେ ମୁଁ ଦେଖିବି ବୋଲି
 ଖୋଜି ଖୋଜି ମୁଁ ଯେ ନୟାନ୍ତ ହେଲି ।

କେଉଁ ରାଇଜକୁ ଗଲୁ ପଲେଇ
 ଫୁଲେଇ ନହୋଇ କହଲୋ ତୁହି ।
 କେହି କେହି ତୋତେ ଦେଖି ନାହାଁନ୍ତି
 କେମିତି ତୋ ରୂପ ପଚାରୁଛନ୍ତି ।
 ପ୍ରକୃତି କୋଳରେ ଦିଶୁ ସୁନ୍ଦର
 ନାଲି ଚୁକୁ ଚୁକୁ ଦେହଟି ତୋର ।
 ସମୟ ପାଇଲେ ଦେଖା ତୁ ଦେବୁ
 ସଭିଙ୍କ ମନକୁ କିଣି ତୁ ନେବୁ ।
 ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ କିଣି ତୁ ନେଲୁ
 ସାଧବ ବୋହୂର ନାମ ପାଇଲୁ ।

ମିଟୁଆଣୀ, ଠାକୁରମୁଣ୍ଡା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ସାଧବ ବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ

ରମେଶ ଚାକ୍ରୀ

ସାଧବ ବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ ତୁ

କେଉଁଠି ଯାଉଛୁ ଚାଲି

ପିନ୍ଧି ନାଲି ପାଟ ଯିବୁ କେତେ ବାଟ

ମନକଥା କହ ଖୋଲି ।୦।

ଖୋଲା ପଡ଼ିଆରେ ଘାସ ଗାଲିଚାରେ

ଚାଲୁଥାଉ ଥିରି ଥିରି

ଝଡ଼ି ବରଷାରେ ଆଗକୁ ଯିବାରେ

ଜମା ତୁ ଯାଉନୁ ତରି,

ଏତେ ତରବର କାହିଁକି ତୋହର

କାହାକୁ ପାଇବୁ ବୋଲି ।୧।

ନାଲି ଟୁକୁ ଟୁକୁ ଆପଣା ଦେହକୁ

ହୋଇଛୁ କେତେ ସଜେଇ

ଭଲପାଇ ତୋତେ ଛୁଇଁ ଦେଲେ ହାତେ

ସତରେ ଯାଉ ଲାଜେଇ,

ପଡ଼ିଆ କ୍ଷେତରେ ଘାସ ଗାଲିଚାରେ

ଭାରି ସୁନ୍ଦର ତୋ ଚାଲି ।୨।

ରଙ୍ଗ ରୂପ ପ୍ରତି ମନେ ଭରି ପ୍ରୀତି

ଫୁଲେଇ ହେଉ ତୁ କେତେ

ସାଧବ ବୋହୂର ନାଆଁଟି ତୋହର

ଭାରି ଭଲଲାଗେ ମୋତେ,

ଦେଖଣା ହାରୀର ତୁ ଭାରି ଆଦର

ଆସିଛୁ ମରତେ ବୋଲି ।୩।

ଏ ବି ଇ ଓ ତେନ୍ତୁଳିଖୁଣ୍ଟି, ନବରଙ୍ଗପୁର

ଚତୁର୍ଥ ଅବସ୍ଥା ସବୁଠାରୁ କଷ୍ଟ

କଳ୍ପନା ରାୟ

ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ଆସେ ଜଳଦି ଜଳଦି
ତାପରେ ହୁଏନି ଦିନ
ସ୍ତ୍ରୀ କହେ କୋଉଦିନ କାମ କରିଥିଲ
ଆଜି ବସିବାକୁ କରିଛ ତ ମନ

ସ୍ତ୍ରୀ ଥୋଇଦିଏ ପରିବା ଡାଲାଟା
କାଟି ଦିଅ କାମ ତ ନାହିଁ
ତୁମର ସିନା ଷାଠିଏ ହୋଇଲା
ମୋ ପାଇଁ ସେ କଥା କାହିଁ

ପୁଅ କହିଦିଏ ପରିବା ରାସନ
ଆଣିଦେବ ଟିକେ ବାପା
ସବୁ ମୁହିଁ ଆଣି ସରିଯାଏ ଦିନ
ଖେଳାଳି ମୋ ଉପରେ ଖପା

ଏବେ ତ ତୋର ଅଫିସ ନାହିଁ
ବାପା ସାଙ୍ଗରେ ବସି ଗପ

ତୋ ବାପା ପରା ବୁଢ଼ା ହେଲେ ଆସି
ଲୋଡୁଛନ୍ତି ଖାଲି ଗପିବା ଲୋକ

ବୋଉ କଥା ଶୁଣି ବାପା କହୁଛନ୍ତି
କେତେ ତୋ ପେନସନ ହେଲା

ଚାଷବାସ ଏବେ ତୁ ଦେଖିବୁ ବସି
ମୋ ଶରୀରରୁ ମାଉଁସ ଖସିଲା

ପୁଅଟି ବୁଝିଲା ଘରେ କାମ ବେଶି
ରାଗୁଥିଲି କାମକରି ଅଫିସରେ

ସେମାନେ ବିଚରା କହୁଛନ୍ତି କିଛି
ବୋଧହୁଏ ହେତୁଥିଲି ବୋଲିରେ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ବୋହୁ ସିନ୍ଦୂର ଆସି ଛାଡ଼ିଦେଲା ଛୁଆ
 ଖେଳଉ ଥାଅ କିଛି ସମୟ
 କିଛି ନାହିଁ କାମ ଅଫିସ ତ ସରିଲା
 ଛୁଆ ପଢ଼ିବ ଅଛି ମୋ ଭୟ

ଆରେ ଆରେ ଆରେ ବସି ଖାଉନି ମୁଁ
 ପେନସନ ଟଙ୍କା ମୁଁ ପାଉଛି
 ଏମାନଙ୍କ ଦୌରାତୁ ଆଉ ବେଶି ନ ହେଉ
 ମୋ ଜୁନିଅର କେତେ ଭଲ ଭାବୁଛି

ସୁଖର ଦିନ ମୋ ଶୀଘ୍ର ଚାଲିଗଲା
 ଆସିଗଲା ଏବେ ଦୁଃଖ
 ବାପାମାଆଙ୍କର ବଳ ବପୁ ଗଲା
 ବୋହୁ ସ୍ତ୍ରୀ କହୁଛନ୍ତି କାମ ଶିଖ

ଚତୁର୍ଥ ଅବସ୍ଥା ଏତେ ଭୟଙ୍କର
 କେବେ ମୁଁ ଭାବି ନ ଥିଲି
 ଦିଅ ବାପା ତୁମ ଏଟିଏମ୍ କାର୍ଡ
 କହି ନିକମା ନେଲା ଏବେ ମୁଁ ପୁରା ଖାଲି

ସ୍ତ୍ରୀ ଆସି କହିଲା ସକାଳୁ ଯାଇ ସଞ୍ଜ
 କେମିତି ହେଉଥିଲା ମୋ ଦେଖ
 ଜୀବନସାଥୀ ହୋଇ ପାଇଛି ଦହଗଞ୍ଜ
 ଏବେ କାମ କରି ପାଉଥା ସୁଖ

କଷ୍ଟ କରି ମୁହିଁ ଘରଦ୍ୱାର କଲି
 ଏମାନଙ୍କୁ ଭାବି ନିଜର
 ଏମିତିକା ନିଜର ସାତପର ଭଳି
 ତାକୁଛି ହରି ଶୀଘ୍ର ପାରିକର

ଲଇଡା, ସମ୍ବଲପୁର

ମୋ ମନରେ ତୁମେ...

ଲତା ବେହେରା

ମୋ ମନରେ ତୁମେ ମୋ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତୁମେ

ତୁମେ ଅଛ ଭାବନାରେ

ତୁମ ବିନା ମୁହିଁ କାହାକୁ ଚାହେଁନା

କାହାର ହେବିନି ସତରେ ।

ହୃଦୟରେ ମୋର କରି ଅଛ ଘର

ଖୋଜୁଛି ତୁମକୁ ଆଖିରେ

ତୁମ ବିନା କିଛି ଭଲ ତ ଲାଗେନା

ଭାରୁ ଅଛି ବସି ମନରେ ।

ରାତି ପାହି ଯେବେ ସକାଳ ଦୁଅଇ

ଆଖି ଖୋଲି ଯେବେ ଦିଏରେ

ଏଇ ମନ ଆଗେ ତୁମ କଥା ଭାବେ

ହେଲେ କହି ପାରେ ନାହିଁରେ ।

ଏତେ ଦୂରତାରେ ରହି ଅଛ ତୁମେ

ହାତ ମୋର ପାଏ ନାହିଁରେ

କଥା ହେବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ହେଉ ଥାଏ

ହେଲେ ମୁଁ ଅଟକି ଯାଏରେ ।

ତୁମ ଦୁଃଖ କଥା ଭାବି ଦେଲେ ମନେ

ଆଖି ଲୁହ ଝରି ଯାଏରେ

କେତେ କଷ୍ଟ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ପାଉଅଛ

ଭାବି କଷ୍ଟ ଲାଗେ ବେଶୀରେ ।

ତୁମ ସରଳତା ତୁମ ସଜ୍ଜୋତା

ମୋତେ ଭାରି ଭଲ ଲାଗେରେ

ପରୋପକାରେ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ

ସେଥିପାଇଁ ଭଲ ପାଏରେ ।

ତୁମେ ସାଥେ ଥିଲେ ଏଇ ଜୀବନରେ

ଆଉ କିଛି ଲୋଡ଼ା ନାହିଁରେ

ସାତ ଜନମର ସାଥି ହେବା ପାଇଁ

ଏଇ ମୋର ମନ ଚାହେଁରେ ।

ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଅବା ଜାଗରଣେ

ରହିଅଛୁ ତୁମେ ମନରେ

ତୁମ କଥା ଥରେ ଭାବି ଦେଲେ ମନେ

ଭୋକ ଶୋଷ ଭୁଲି ଯାଏରେ ।

ତୁମ ଜୀବନର ସବୁ ଦୁଃଖ ପିଇ

ତୁମ ଓଠେ ହସ ଦେବିରେ

ତୁମ ହାତ ଧରି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ

ଚାଲୁ ଥିବି ତୁମ ସାଥରେ ।

ମନରେ ରଖିଛି ପ୍ରେମରେ ଭିଜୁଛି

ଭଲ ପାଉଅଛି ହୃଦରେ

କେବେ ତ ଆସିବ ସାଥେ ନେଇଯିବ

ସିନ୍ଦୂର ଦେବ ମୋ ମଥାରେ ।

ତୁମେ ପାଶେ ଥିଲେ ସେଇ ମୋର ଖୁସି

ଖୁସିରେ ଯିବି ମୁଁ ମରିରେ

ମଶାଣୀ ଜୁଇରେ ପାଉଁଶ ହେଲେ ବି

ହାତ ତୁମ ଧରି ଥିବିରେ ।

ଜକା, ଦେଙ୍କାନାଳ ।

ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ

ନନ୍ଦିତା ବଡ଼ାଇ

ହେ ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ ମୋର
ତୁମେ ମୋ ସ୍ମୃତି ର ମଧୁର ଭାଷା
ଦେଖାଅ ମୋତେ ନୂଆଁ ଦିଶା ।
ହେ ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ ମୋର
ତୁମେ ଭରିଦିଅ ମୋ ମନେ ନୂଆଁ ଆଶା
ତୁମେ ହିଁ ମୋ ସାହା ଭରଷା
ତୁମ ବିନା ଲାଗେ ମୋତେ ଏକା ଏକା ।
ହେ ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ ମୋର
ଚେଷ୍ଟା କରେ ନ ହରୁ ମୋ ନଜର
ତୁମର ସେଇ ଶାନ୍ତ ସରଳ ଚେହେରାରୁ
ନ ଯାଉ ଛାଡ଼ି କ୍ଷଣିକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ
ମୋ ହୃଦୟ ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଭାବନାକୁ ।
ହେ ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ ମୋର
ତୁମ ଭିତରେ ମୁଁ ରହିଛି
ମୋ ଭିତରେ ତୁମେ
ନ ସରୁ ଏ ସମ୍ପର୍କ
କେବେ ତୁମରି କାରଣେ ।

ସମ୍ବଲପୁର

ବୋଉ

ଅନୁସୂୟା ଲେଙ୍କା

ତୁ ଅଛୁ ବୋଲିତ
ସୁଖ ଅନେକ
ନହେଲେ ଛେଉଣି
କହିବାକୁ ତ ଲୋକ ଅନେକ.....

ତୁ ଅଛୁ ବୋଲିତ
ସ୍ୱପ୍ନ ଅନେକ
ନହେଲେ ଥଇ
କରିବାକୁ ତ ଲୋକ ଅନେକ.....

ତୁ ଅଛୁ ବୋଲିତ
ଭାବ ଅନେକ
ନହେଲେ ଅଭାବି
କହିବାକୁ ତ ଲୋକ ଅନେକ....

ତୁ ଅଛୁ ବୋଲିତ
ଘର ସ୍ୱର୍ଗ
ନହେଲେ ନର୍କ
କରିବାକୁ ତ ଲୋକ ଅନେକ.....

ତୁ ଅଛୁ ବୋଲିତ
ଦମ୍ଭ ଅନେକ
ନହେଲେ ଗୋଡ
ଟାଣିବାକୁ ତ ଲୋକ ଅନେକ.....

ତୁ ଅଛୁ ବୋଲିତ

ଅଝଟ ଅନେକ

ନହେଲେ ସ୍ୱପ୍ନ

ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ତ ଲୋକ ଅନେକ. ....

ତୁ ଅଛୁ ବୋଲିତ

ରାସ୍ତା ଅନେକ

ନହେଲେ ପଥହରା

କରିବାକୁ ତ ଲୋକ ଅନେକ.....

ନୟାଗଡ଼

ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଶ୍ୱାଳ

ଆସ କୁନି, ମୁନି ମାମୁନି ,ବାପୁନି
ବୃକ୍ଷ ଯେ ଆମ ଜୀବନ
ଆସ ଲଗାଇବା ମିଳିମିଶି ଆମେ
ମିଳିବ ଯେ ଅମ୍ଳଜାନ ।

ଏବେ ଠାରୁ ଯେବେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇବା
ବୃକ୍ଷ ହୋଇବ ଉଦ୍ଭିଦ
ଅମ୍ଳଜାନ ଚିହ୍ନା ରହିବନି ଆମ
ସୁଖେ ବିତିବ ଜୀବନ ।

ତାହାରି ପାଇଁ କି ବର୍ଷା ରାଣୀ ଆସି
ବସୁମତୀ କି ହସାଏ
ଜଗତ ହସିବ ଇନ୍ଦ୍ର ଖୁସି ହେବ
ଜଳ କଷ୍ଟ ଦୂରେଇବେ ।

ବରଷା ର କାଳେ ଲଗାଇଲେ ଗଛ
ବଞ୍ଚିବ ପାଇ ଜୀବନ
ବଗିଚା କରିବା ଗଛ ଲଗାଇବା
କରିବା ତାର ଯତନ ।

ଗଛ ଯେ ଆମର ଜଗତର ନାଥ
କରି ନୀତି ସେବା ପୂଜା
ଗଛ ଯେ ଆମକୁ କଲ୍ୟାଣ କରିବ
ଅଧିକ ଦିନ ଜୀଇଁବା ।

ସମାଜରେ ଯେତେ କଳ କାରଖାନା
ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଅଛି
ତାହାରି ପ୍ରଦୂଷଣେ ଅତ୍ୟୁତ ରୋଗ
ସମାଜରେ ବ୍ୟାପୁଅଛି ।

ଆସ ପିଲା ମାନେ ବିଲ ବାଡ଼ି ରାସ୍ତା
ଗଛ ସବୁ ଲଗାଇବା
ଆମରି ହାତରେ ଆମରି ଜୀବନ
ସର୍ବଦା ମନେ ରଖିବା ।

ସୋର, ବାଲେଶ୍ୱର

ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା

ରତ୍ନ ମହାନ୍ତି

ଆସ କୁନା ମୁନା ଲଗାଇବା ଗଛ
 ଧରଣୀ ହେବ ସୁରକ୍ଷା,
 ବାଟୋଇ ମାନଙ୍କୁ ଛାଇ ଦେଇ କରେ
 ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ତେଜରୁ ରକ୍ଷା (୧)
 ଯାହା ଖାଉଅଛେ, ରହୁଛେ, ପିଉଛେ
 ସବୁ ପରା ଗଛ ଦାନ,
 ସବୁ ଦେଇଥାଏ ଗଛ ଆମକୁ ରେ
 ସେଥିପାଇଁ ସେ ମହାନ (୨)
 ଗଛ ପରି ମିତ ନାହିଁ କିଏ ପରା
 ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ,
 କାହିଁକି କେଜାଣି ତା' ଉପରେ ଆମେ
 ଶୁଖୁଅଛୁ ଆଜି ଦାଉ (୩)
 ଗଛ ତ ଆମକୁ ଦିଏ ଅମୃତଜାନ
 ତା ' ଯୋଗୁରେ ବର୍ଷା ହୁଏ,
 ସୁଖର ଦୁଃଖର ସାଥୀ ସିଏ ଆମ
 ଜନମେ ମରଣେ ଥାଏ (୪)

ଗଛକୁ କାଟିଣ ଧରା ପ୍ରଦୂଷଣ
 କରୁଛି ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି,
 ଗଛ ବଞ୍ଚିଲେ ରେ ଦୁନିଆଁ ବଞ୍ଚିବ
 ଶୁଣିଥାଅ ଦୁଇ ନାତି (୫)
 କୁନା ମୁନା ଶୁଣି କହିଲେ ଜେଜେଙ୍କୁ
 ଚାଲ ଗଛ ଲଗାଇବା,
 ଗଛ ତ ଜୀବନ ଗଛ ଆମ ପ୍ରାଣ
 ଏକଥା ତ ନ ଭୁଲିବା (୬)
 ମନେ ରଖିଥିବା ଗଛ ପରି ମିତ
 ଆଉ ତ ମିଳିବ ନାହିଁ,
 ଗଛ ନ କାଟିଣ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାକୁ
 ଆସରେ ଭାଇ ଭଉଣୀ (୭)

ଭୁବନେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା

ଶୋଭାମୟୀ ପତ୍ରୀ

ଭାଲେଣି ପଡ଼ିଛି ସାରା ଜଗତେ
 ମରିଯିବେ ସର୍ବେ ଅଂଶୁଘାତେ,
 କୁନା ଭାଇ ମନ ହୋଇଲା ଉଣା
 ଏକାଠିଲା ସାଥୀ ଦେଇ ବୋଲଣା,
 ଆସରେ ସର୍ବେ ହୋଇକି ଏକ
 ଆଣିବା ତାକି ନୂଆ ସୌଭାଗ୍ୟ
 ବିଶ୍ୱ ତପନକୁ କରିବା ଚାଆ
 ଅଂଶୁଘାତ ତୁରେ ଦୂରେଇ ଯା,
 ଅଚିହ୍ନା ରୋଗ ଯାଅ ପଲେଇ
 ଶାନ୍ତିରେ ବଞ୍ଚିବ ମୋ କୁନା ଭାଇ ।
 ବାଡ଼ି ବଗିଚାରେ ପୋତିବ ଗଛ,
 ଆଗେ ନେବ ଯତ୍ନ ଆଲକ୍ଷ୍ୟ ପଛ,
 ବୃଥା ବିଳାସକୁ କରିବ ତୁଛ,
 ରଖିବ ସେ ପରିବେଶ ତା ସୁଛ ।

ଗଛ ମୂଳେ ନିତି ଦେବ ସେ ଜଳ
 ଦୈନିକ ଖାଇବ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଫଳ,
 ସାଇତିଛି ନାନା ଚିଜ ତା ଲାଗି
 ଔଷଧ ଆଣିବ ଗଛ ଠୁ ମାଗି,
 ଗଛ ପରା ଅଟେ ତା ମାଆ ପରି,
 ବିଷାକ୍ତ ବାୟୁକୁ ଶୋଷି ନେଇ ସିଏ
 ଅମ୍ଳଜାନ ପରା ଦିଏ ଉତ୍ତାରି ।

ତୁଳସୀକ୍ଷେତ୍ର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା

କଳ୍ପନା ବିହାରୀ

ଆସରେ ପିଲେ ଆସ
ଜୀବନେ ଭରିବା ହସ
ଗଛ ଲଗାଇ କରିବା ଆମେ
ସୁସ୍ଥ ଆମ ପରିବେଶ ।

ଖରା, ବରଷା, ଶୀତ କାକର
ସବୁତ ଗଛ ପାଇଁ
ଜଙ୍ଗଲ ଯଦି କରିବା ନଷ୍ଟ
ଭଉଣ୍ଡ ହେବ ମହୀ ।

ଫୁଲ ଫଳଠୁ କାଠ ପତର
ରହିବା ପାଇଁ ବାସ
ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଯୋଗାଏ ବାସ
ଦାନ ତା ଅଟେ ଅଶେଷ ।

ସାରା ଜୀବନ ଦେଇପାରେ ସେ
ସାଧେ ଜଗତର ହିତ
ତାହାରି ଲାଗି ବଞ୍ଚିଛୁ ଆମେ
ସେ ତ ପରମ ମିତ ।

ଗଛ ବଞ୍ଚିଲେ ଆମେ ବଞ୍ଚିବୁ
ଏ କଥା ମନରେ ହେଜ
ଆସ ହେ ମୋର ଭାଇ ଭଉଣୀ
ଆସ ଲଗାଇବା ଗଛ ।

ମୟୂରଭଞ୍ଜ

ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା

ଦିବାକର ସିଂ

ଆସ ଆସ ପିଲେ ମିଳି ମିଶି ହୋଇ
ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା,
ମାଟି ଖୋଳି ଗାତରେ ଚାରାକୁ ପୋତି
ଖୁସି ମନେ ପାଣି ଦେବା ।

ଛୋଟ ଗଛଟିଏ ଦିନେ ହେବ ବଡ଼
ପତ୍ର ଫୁଟି ହେବ ଶାଖା,
ଶୀତଳ ଛାୟା ଦେଇ ହରିବ ତାପ
ଗରମରୁ ଦେବ ରକ୍ଷା ।

ପ୍ରତିଟି ଗଛ ଆମ ଅମୂଲ୍ୟ ଧନ
ଦିଏ ନାନା ଫୁଲ ଫଳ,
ଔଷଧ ଯୋଗାଇ ରୋଗ ଦୂର କରେ
ତା'ର ପତ୍ର ଚେର ମୂଳ ।

ଶ୍ୱାସ କ୍ରିୟା ପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧ ବାୟୁ ଦେଇ
ବଞ୍ଚାଏ ଆମ ଜୀବନ,
ତା ପାଇଁ ପୁଣି ହୋଇଥାଏ ବରଷା
କରୁ ଫସଲ ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ଝଡ଼ ବାତ୍ୟା ବନ୍ୟା ପରି ବିପଦରୁ
ଦିଅଇ ଆମକୁ ରକ୍ଷା,
ଜାବୁଡ଼ି ଧରେ ମାଟି ତା ଚେର ମୂଳ
କରେ ମୃତ୍ତିକା ସୁରକ୍ଷା ।

ଆସ ଆମେ ଆଜି ନେବାରେ ଶପଥ

ଗଛକୁ କାଟିବା ନାହିଁ,

ପଥ ପ୍ରାନ୍ତେ ବୁଲି ଅଭିଯାନ କରି

ଗଛଟେ ଦେବା ଲଗାଇ ।

ବଢ଼ିଥାଏ ବନସ୍ତୁତି ଯେତେ ବେଶି

ବଢ଼ିବ ପ୍ରକୃତି ଶୋଭା,

ଗଛ ଆମର ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ହେଉ

ଯତ୍ନ ତା'ର ନେଉଥିବା ।

ଗଛ ଲଗାଇ ମନ ଖୋଲି ହସିବା

ହସିବ ସାରା ଦୁନିଆଁ,

ଆସ ଆସ ପିଲେ ଗଛ ଲଗାଇବା

ସବୁଜିମା ଦିଶୁ ଧରା ।

ଦୁବଲ୍ଲାଗତି, ବାଲେଶ୍ୱର

ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା

କୁମୁଦିନୀ ପତି

ଆସରେ ଆସ ମୋ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଲୋ

ସବୁ କାମ କରି ପଛ,

ପରିବେଶ ଆମ ଦୂଷିତ ହେଲାଣି

ଆସ ଲଗାଇବା ଗଛ ।

ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ଟା ବଢ଼ି ଯାଉଛି ଲୋ

ହେଉଛି କେତେ ଗରମ,

ଆସ ଲଗାଇବା ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ଗଛ

ପାଇବା ଟିକେ ଆରାମ ।

ଭୁ ତଳ ଜଳ ଯେ କମି ଯାଉଛି ଲୋ

ଦେଖାଯାଉଅଛି ସ୍ୱଷ୍ଟ,

ଆସ ଆସ ଭାଇ ଲଗାଇବା ଗଛ

ନ ହେଲେ ପାଇବା କଷ୍ଟ ।

ମାଟି କ୍ଷୟ ହୋଇ ଉର୍ବର କମେ ଲୋ

ଚାଷ ତ ଦୁଏନି ଭଲ,

ଆସ ଆସ ମିତ ଲଗାଇବା ଗଛ

ହେବା ନାହିଁ କଲବଲ ।

ଦୁରାରୋଗ୍ୟ ବ୍ୟାଧି ମାଡ଼ି ଆସୁଛି ଲୋ

ଦେଉଛି ଆମକୁ ଘାଣ୍ଟି,

ଔଷଧୀୟ ଗଛ ଲଗାଇବା ଆସ

ଖାଇବା ଔଷଧ ଖାଣ୍ଟି ।

ଲଗାଇବା ଗଛ ସଙ୍ଗାତ ଆସ ଲୋ
ଜଙ୍ଗଲ ସୃଷ୍ଟି କରିବା,
ଖାଦ୍ୟ, ବସ୍ତ୍ର ଆଉ ବାସ ଗୃହ ପାଇ
ଭଲରେ ଚିକେ ବଞ୍ଚିବା ।

ଗଛ କାଟିବାନି ବଢ଼ଳ ଆସ ଲୋ
ଲଗାଇବା ମନ ଇଚ୍ଛା,
ତାହାର ପାଖରୁ ଜୀବିକା ପାଇଲେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ମନୋବାଞ୍ଛା ।

ଜୀବନ, ଜୀବିକା, ଜଳ ଜନ୍ତୁ ତ ଲୋ
ବଞ୍ଚିଛି ଯେ ଗଛ ପାଇଁ,
ଗଛ ଉପକାର ଯେତେ ବଖାଣିଲେ
ଜମାରୁ ସରିବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆସ ଲୋ
ଗଛ ଲଗାଇବା ପାଇଁ,
ସାରା ଜଗତର ହିତ କରିବାରେ
ଦେବାରେ ହାତ ବଢ଼ାଇ ।

ଠାକୁରମୁଣ୍ଡା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା

ରୀତାରାଣୀ ଦାଶ

ଆସରେ ଆସରେ ଭାଇ ଭଉଣୀଏଁ
 ଗଛ ଲଗାଇବା ଆସ
 ଗଛ ଅଭାବରେ ଗରମ ଦାଉରେ
 ଭୋଗୁଛ ଅଶେଷ କ୍ଳେଶ ।
 ଖାଇବା, ରହିବା ପିନ୍ଧିବା ଯୋଗାଏ
 ସବୁର ସେ ମୂଳାଧାର
 କେବେ କରେ ନାହିଁ ଆପଣାପର ସେ
 ଭେଦଭାବ ନାହିଁ ତାର ।
 କାଟିଦେଲେ ତାକୁ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ
 ପଡୁଅଛି କୁପ୍ରଭାବ
 ଗଛପାଇଁ ସାଥୀ ଆକାଶ ଦେଖାଏ
 ବରଷାର ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ।
 କଳ କାରଖାନା ଗାଡ଼ିଘୋଡ଼ା ଧୁଆଁ
 ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳେ ଆସ୍ଥାନ
 ଅମ୍ଳଜାନ ଭରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ
 ନିଃଶ୍ୱାସ ପ୍ରଶ୍ୱାସେ ପ୍ରାଣ ।

ଗଛଥିଲେ ଜାଣ ଶୀତଳ ପବନ
 ଦେହ ମନ କରେ ଶାନ୍ତି
 ହସଇ ଧରଣୀ ହସଇ ବାଟୋଇ
 ଗଛ ମୂଳେ ଲଭେ ତୃପ୍ତି ।
 କେତେ ଫୁଲ ଫଳ ଯୋଗାଉଛି ଗଛ
 ଯେତକୁ ଦେଉଛି ଦାନା
 ଧୂଂସ ହୋଇଯିବ ଧରଣୀ ଆମର
 ଗଛର ଅଭାବେ ସିନା ।
 ଖାଲି ଜାଗା ଦେଖି ମହତ ଗୁଣରେ
 ଯୋଡ଼ିଦେବା ଗୋଟେ ଗଛ
 ପରିବେଶ ରକ୍ଷା ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା ହେବ
 ସତ କଥା ନୁହେଁ ମିଛ ।

ବାଲେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା

ସଂଯୁକ୍ତା ସାହୁ

ଆସ ସଭିଏଁ ଭାଇ ଭଉଣୀ
ଆସ ପିଲାଏ ଆସ,
ଜୀବନେ ତୁମେ ଖୁସି ପାଇବ
ବିତରି ହସ ପିଉଷ ।

ନିର୍ମଳ ରଖେ ଗଛ ପରିବେଶ
ତୁମରି ଭଲ ପାଇଁ,
ତାହାରି ଯୋଗୁ ବରଷା ଆସେ
ଜଗତ ହିତ ହୋଇ ।

ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ପବନରୁ ଆଣେ
ଖାଦ୍ୟ ରକ୍ଷନ କରଇ,
ଅମ୍ଳଜାନକୁ ବାୟୁରେ ଛାଡ଼େ
ସଭିଙ୍କ ନିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ।

ଜାତି ଜାତିକା ଚଢ଼େଇ ଆସି
ଗଛରେ ବସା କରି ,
ଡେଇଁ ଡେଇଁକା ଉଡୁଥାଆନ୍ତି
ମନରେ ଖୁସି ଭରି ।

ମନରେ ନ ରଖି ଭେଦ ଭାବ
ସଭିଙ୍କୁ ହୁଏ ସାହା,
ପାରିବା ନାହିଁ ଗଛର ରଣ ସୁର
ଜଗତ ପାଇଁ ରାହା ।

ରାହାମା, ଜଗତସିଂହପୁର

ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା

ସନ୍ତୋଷିନୀ ଦାଶ

ଗଛ ଦିଏ ଫୁଲ ଗଛ ଦିଏ ଫଳ
ଗଛ ଦିଏ ଅମୃତଜାନ
ଗଛ ଯୋଗୁଁ ସିନା ସରସ ସୁନ୍ଦର
ହୁଏ ମାନବ ଜୀବନ

ଗଛ ଯୋଗୁଁ ମହୀ ସୁନ୍ଦର ଦିଶଇ
ଗଛ ଯୋଗୁଁ ହୁଏ ବୃଷ୍ଟି
କୃଷକ ଭାଇଟି ଚାଷ କାମ କରି
ଅନ୍ନ ଦେଇ ରଖେ ସୃଷ୍ଟି

ଛୋଟ ଚାରା ଗଛ ବଡ଼ ହୋଇ ଦିନେ
ପାଲଟଇ ମହା ଦ୍ରୁମ
କ୍ଳାନ୍ତ ପଥକକୁ ଛାୟା ପ୍ରଦାନରେ
ହୁଅଇ ସିଏ ସକ୍ଷମ

ଜୀବନ କାଳରେ ସବୁବେଳେ ଗଛ
କରେ ପର ଉପକାର
ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ ଜାଳେଣୀ ରୂପରେ
ଯୋଗାଇ ଦିଏ ଆହାର

ବରଷା ଦିନରେ ସର୍ବେ ମିଳିମିଶି
ଆସ ଲଗାଇବା ଗଛ
ସବୁଜ ବନାନୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଆମ
ପରିବେଶ ହେବ ସୁସ୍ଥ

ବରଗଡ଼

ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା

ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରଭା ମିଶ୍ର

ଗିରୀଷମ ଗଲା ବରଷା ଆସିଲା
 ଝରିଲା ବରଷା ପାଣି,
 ଆସରେ ପିଲାଏ ଗଛ ଲଗାଇବା
 ବାଡ଼ି ବଗିଚାରେ ଆଣି ।
 ଯତନ କଲେ ଲଗାଇ
 ଗଛଟି ଆମର ଉପକାର କରେ
 ଫୁଲ ଫଳକେତେ ଦେଇ ॥
 ଫୁଲ ଫଳ ଟିକେ ନଦେଉ ପଛକେ
 ଛାୟା ତ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖ,
 ତା ଛାଇରେ ଟିକେ ବସିଗଲେ ପରା
 ଖରା ତେଜ ନବାଧିବ ।
 ଖରା ତେଜ ଥିଲା ବେଳେ,
 ବୁଲା ଜୀବ କେତେ ଆଶ୍ରୟ ନେବେ
 ଟିକିଏ ତାହାର ମୂଳେ ॥

ଗଛ ଦେଇଥାଏ ଅମୃତଜନ ପରା
 ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳକୁ ନେଇ,

ଅମୃତଜନ ବିନା ବଞ୍ଚିପାରିବେନି
 ସଂସାରରେ ଜୀବ କେହି ।
 ପ୍ରକୃତିଶୀତଳ କରେ,
 ସେଥିପାଇଁ ସିନା ବରଷା ହୁଅଇ
 ଏହିଆମ ଧରା ପରେ ॥
 ବୃକ୍ଷ ର କାଠରୁ ଆସବାବ ପତ୍ର
 ହୋଇଥାଏ ଘର ପାଇଁ,
 ଝୁଣା ଲାଖ ଆଉ ରବର ଆଦି
 ଅଠାରୁ ତାର ମିଳଇ ।
 ଜାଳ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ,
 ଫୁଲରୁ ତାହାର ଅତର ଓ ଅର୍କ
 ଆଦି କେତେ କରାହୁଏ ॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ବୃକ୍ଷର ପ୍ରତିଟି ଅଙ୍ଗରୁ ଔଷଧ

କେତେ କେତେ ମିଳିଥାଏ,

ଔଷଧୀୟ ଗଛ ସବୁତ ଅଟଇ

ଉଣା କେ କାହାକୁ ନୁହେଁ,

ପ୍ରକୃତି ଦିଶେ ସୁନ୍ଦର,

ଶାଗୁଆ ଗଛରେ ପରିବେଶ ଆମ

ଦିଶେ କେତେ ମନୋହର ॥

ବରଷା ଋତୁରେ ବୃକ୍ଷ ର ରୋପଣ

ଅଟଇସବୁଠୁଁ ଭଲ,

ବୃକ୍ଷ ଅଟଇ ମାଆ ପରି ଆମ

ମିଶି ଲଗାଇବା ଚାଲ ।

ଖାଲି ସ୍ଥାନମାନ ଦେଖି,

ଗଛ ଲଗାଇବା ସାଧି ହୋଇ ଆମେ

ସମସ୍ତେ ହୋଇବେ ସୁଖୀ ॥

ପରିବେଶେ ଆମ ବୃକ୍ଷ ରହିଲେ

ଦିଶିବ କେତେ ସୁନ୍ଦର,

ପକ୍ଷୀ ମାନେ ବସି ଗୀତ ଗାଉଥିବେ

ଲାଗିବ ସତେ ମଧୁର ।

ପରଜୀବତି ଟି ଆସି

ଫୁଲ ଉପରେ ଭଡ଼ି ବୁଲୁଥିବ

ଲାଗୁଥିବ କେତେ ଖୁସି ॥

ବୃକ୍ଷ ନରହିଲେ ସଂସାର ଟି ଦିନେ

ମରୁଭୂମି ପାଲଟିବ,

ବୃକ୍ଷ ବିନା ସାରା ସୃଷ୍ଟି ରେ ଜୀବ

ଦିନେ ଲୋପ ପାଇଯିବ ।

ଉତ୍ତାପ ହୋଇବ ବୃଦ୍ଧି,

ବରଫ ତରଳି ସାଗର ଲଘିବ

ବାମ ହୋଇଯିବ ଝିପି ॥

ଜୁଲାଇ ମାସଟି ଅଟଇ ଉନ୍ନତ

ଆସଗଛ ଲଗାଇବା

ସଂସାର ଆମର ସୁନ୍ଦର ଦିଶିବ

ଆନନ୍ଦେ ସର୍ବେ ରହିବା,

ଆମ ଦିଅଁ ଜଗନ୍ନାଥ,

ବୃକ୍ଷ ର ମହତ୍ତ୍ୱ ବଢ଼ାଇ ଥାଆନ୍ତି

ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତି ରେ ପୂଜିତ ॥

ଯାଜପୁର

ଆସ ଗଛ ଲଗାଇବା

ରାଧାଶ୍ୟାମ ମହାନ୍ତି

ଗଛ ଠାରୁ ଆମେ ପାଉ ଅମୃତଜାନ
 କାଠ, ଫୁଲ, ଫଳ, ଛାଇ
 ଗଛଟି ନ ଥିଲେ ବଞ୍ଚିବା ଯେ କଷ୍ଟ
 ବିଚାର କର ହେ ଭାଇ ।
 ଗଛକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଆମ କାମ
 ତା ପାଇଁ ଆମ ଜୀବନ
 ତାର ସେବା ଯତ୍ନ କରି ବଢ଼ାଇଲେ
 ରଖିବ ଆମର ମାନ ।
 ତା ପାଇଁ ବରଷା ତା ପାଇଁବି ଖରା
 ବନ୍ଧୁ ଅଟେ ପ୍ରକୃତିର
 ମାଟିକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇ ଥାଏ ପୁଣି
 ବୈଦ୍ୟ ସାଜେ ମାନବର ।
 ଗଛର ବିନାସେ ସୃଷ୍ଟିର ବିନାଶ
 ଏ କଥା କେବେ ନ ଭୁଲ
 ବାଡ଼ି ବଗିଚାରେ ଏକ ଏକ ଗଛ
 ଲଗାଇବା ଆମେ ଚାଲ ।

ଗଛ ଶୂନ୍ୟ ହେଲେ ଆମ ପୃଥିବୀରେ
 ବିପତ୍ତି ମାଡ଼ି ଆସିବ
 ଅସମୟେ ବର୍ଷା ତାସଙ୍ଗେ ଆତପ
 ଅଂଶୁଘାତ ପୁଣି ହେବ ।
 ଏଥିରୁ ନିସ୍ତାର ପାଇବା ପାଇଁକି
 ଗଛ ଲଗାଇବା ଆସ
 ଟାଙ୍ଗର ଭୂମିରେ ସବୁଜ ବଳୟ
 ହସି ଉଠିବ ଏ ବିଶ୍ୱ ।
 ଗଛ ଉପକାର କହିତ ହୁଏନା
 ଦାନ ତା ଅମୂଲ ମୂଲ
 ତାକୁ କାଟି ଦେଲେ ବିପଦ ଆସଇ
 ହୁଏନା କାହାରି ଭଲ ॥

ଭୋଗରାଇ, ବାଲେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ମୋର କ୍ଷୁଦ୍ର ପତ୍ର

ପ୍ରଦୀପ ମହାନ୍ତ

ମୋର କ୍ଷୁଦ୍ର ପତ୍ର...

ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରିୟତମା" !

କହିବାକୁ ଗଲେ ମହାଗିରିର ପାଦ ତୁମେ !

ଯେଉଁ ଧାର ଦେଇ ଝରଣାର କୁଳୁକୁଳୁ ପାଣି ମାଡ଼ି ଯାଉଥାଏ... ତା' କୁଳରେ ଥିବା ସେହି ଚାରୁମୟୀ ସବାରୀ ଘାସ ତୁମେ !! (୧)

ସୁଷମାର ଡୃଷ୍ଟାରେ ହଜାଇ ଦେଉଥିବା ଭୃତ୍ତି ତୁମେ !

ଯେଉଁ ଭୃତ୍ତି ବଳେ ମୋ' ମନକୁ ଚୋରାଇ ନିଏ...

ତା'ର ଅଜ୍ଞାହିତ, ଫେରନ୍ତା ଚରିତ୍ରର ଚିତ୍ର ତୁମେ !! (୨)

ନିରୀହ ନିଶ୍ଚାପି ନଦୀ ତୁମେ !

ଯେଉଁ ନଦୀ ଅତି ସରଳତାର ସହ ଖସିଖସି ଯାଏ...

ତା'ର ଗଭୀର ଜଳ ରାଶିର ଅତି ପ୍ରିୟ ସୁନ୍ଦରୀ ସାମୁକା ତୁମେ !! (୩)

ଚିତ୍ର ବିଚିତ୍ରର ଲାଗେ ମିଶ୍ରଣ ତୁମେ !

ଯେଉଁ ଚିତ୍ର ଦେଖି ମନ ଆକୁଳିତ ହୋଇଉଠେ"...

ସେହି ମୋର ମନକୁଆଁ ପ୍ରତିବିମ୍ବରେ ବିଚଳିତ ହେଉଥିବା ପ୍ରିୟ ଚେହେରା ତୁମେ !! (୪)

ଆଉ କହିବିତ କ'ଣ କହିବି ନାରୀ ନୁହଁ ତୋ ସମୁଦ୍ର ତୁମେ !
ଯେଉଁ ସମୁଦ୍ରରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ନଦୀ ମିଳି ସଙ୍ଗମ କରନ୍ତି...
ତା'ର ସଂଗଠିତ ଗଭୀର' ଆବେଗ ଅନ୍ତରା ତୁମେ !! (୫)

ଆଉ କଲମର କାଳୀ ତୁମେ !
ଯେଉଁ କଲମକୁ ଛିଞ୍ଚି ଦେଇ, ମୋ ହୃଦୟର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଭାଷା ତୁମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କବିତା
ବର୍ଷା କରିଦିଏ...
ତା'ର ସମସ୍ତ କବିତାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରାଣୀ ତୁମେ !! (୬)

ଗ୍ରାମ - ଗିରିଜାମାଳି (କଦୁଅବନ୍ଧି)

ପୋ - କାଙ୍କଡ଼ପାଳ

ରୁକ୍ - ସୁକିନ୍ଦା

ପିନ୍ କୋଡ - ୭୫୫୦୧୮

ଜିଲ୍ଲା - ଯାଜପୁର

ଜୀବନ ଯାତରା ଲମ୍ବା ରାସ୍ତାଟିଏ

ବସନ୍ତ କୁମାର ପ୍ରଧାନ

ଜୀବନ ଯାତରା ଲମ୍ବା ରାସ୍ତାଟିଏ
ଚାଲିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ,
କେତେ ଝଡ଼ ଝଞ୍ଜା ଉଦ୍ଭାନ ପତନ
ଜୀବନରେ ଆସିଥାଏ ।୦।

ଯେପରି ବାଟକୁ ଘାଟଟିଏ ଥାଏ
ସେପରି ଜୀବନେ ଥାଏ ଲକ୍ଷ୍ୟାଟିଏ
ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥରେ ପହଂଚିବା ପାଇଁ
ସାଧନା ଜରୁରୀ ହୁଏ ।୧।

ଜୀବନର ଅନ୍ୟ ନାମ ହିଁ ସଂଘର୍ଷ
ସଂଘର୍ଷକୁ ନେଇ ଲେଖା ଇତିହାସ
ତରିଗଲା ଯିଏ ହାରିଗଲା ସିଏ
ଏ କଥା କି ମିଛ ହୁଏ ।୨।

ଜୀବନ ପାଦପେ ସପନ ସୁମନ
ସବୁ କଷଣକୁ କରେ ବିମୋଚନ
ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖର ସମାହାରରେ ଯେ
ପ୍ରାଣ ପରିପୁଷ୍ଟ ହୁଏ ।୩।

ହରିହରପୁର, ଛେଣ୍ଡିପଦା, ଅନୁଗୋଳ

ଭକତର ସାହା

ସଞ୍ଜୀବ କୁମାର ଦାସ

ଏମିତି ଅପାର ମହିମା କାହାର ଆହେ ଜଗତର ନାଥ
ତୋ ଦରଶନ ଆଶେ ଉଠିଯାଏ ହାତ ସୁମରି ଜଗନ୍ନାଥ ।
ହସ୍ତ ଯୁଗଳ ତୋ ପ୍ରଲମ୍ବିତ ସଦା ଭକ୍ତର ମଥା ଉପରେ
ପ୍ରତୀକ୍ଷା ଆଜି ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡେ କଳାଶ୍ରୀମୁଖ ଦେଖିବାକୁ ବାରେ ।
ଲଭିବିନି ମୁହିଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ କେବେ ରଥାରୁଦେ ତୋତେ ଦେଖି
ତୋ ଲଲାଟୁ ଉଭା ସେନେହ ଦର୍ଶନେ ଖୋସି ହୋଇଯାଏ ଆଖି ।
ପୁରୀର ହୃଦୟେ ନୀଳାଚଳ ଧାମେ ତୋ ମନ୍ଦିର ଅଛି ଠିଆ
ମହିମା ତୋ ବ୍ୟାପ୍ତ କେତେଦୂର ଅଗୁ ପରା ଭାବ ବିନୋଦିଆ ।
ରତନବେଦୀରୁ ଜନ୍ମବେଦୀ ଆଡ଼େ ଆଜି ତୋ ବାର୍ଷିକ ଯାତ
ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ସଂଗେ ଯିବାବେଳେ ଅଭିଭୂତ ହୁଏ ଭକ୍ତ ।
ପ୍ରେମର ଆଲୋକ ବିଞ୍ଚି ହୋଇଯାଏ ଶରଧା ବାଲିରେ ତୋର
ତୋତେ ଦେଖିବାକୁ ଜନ ସମୁଦ୍ରେ ନାହିଁ ଆଜି ବାଛ ବିଚାର ।
ତୋ କରୁଣା ରଥ ଗଢ଼ି ଗଢ଼ି ଯାଉ ଆଶୀର୍ବାଦ ଆମ୍ଭେ ଦିଅ
ଜଗତେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜୁ ଥାଉ ଦିଅ ଆମ ଧରାକୁ ଅଭୟ ।

ମର୍କତ ନଗର, କଟକ

୭୩୭୧୨୧୯୦୦୫

ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚନାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍‌ଫ୍ରେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟତା ଓ ମାତୃଭାଷା

କାନ୍ତିଲତା ଖାଡ଼ଙ୍ଗା

ଆଧୁନିକତାର ସମୟ ସ୍ରୋତରେ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା ବେଳେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ନିଷ୍ଠିତ ତଥା ଅନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଆପଣାଇବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଭାବିକ । କାରଣ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମ ଦେଶ ଅନ୍ୟ ଦେଶ ତୁଳନାରେ ସେତେ ମାତ୍ରାରେ ଉନ୍ନତି ନକଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯଥେଷ୍ଟ

ସଫଳତା ହାସଲ କରିଛି । ଏହି ସଫଳତା କାରଣରୁ ଆମେ କେବେ ଭାବି ନଥିବା ଅନିଷ୍ଠିତ କଥା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରୁଛି । ମା ପିଲାବେଳେ ଯାହାକୁ ଜହ୍ନମାମୁଁ କହି ଭୁଲାଇଥିଲା ମନୁଷ୍ୟ ଏବେ ସେହିଠାରେ ପାଦ ରଖିଲାଣି । ଏ ସବୁ ଲେଖିଲା ବେଳେ ମନେ ପଡ଼େ ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀ ସାହିତ୍ୟ ବହିର ବିଷୟ "କାଠରୁ ଭାତ, ଘାସରୁ ଦୁଗ୍ଧ, ବାୟୁରୁ ଚିନି ।" ଏହା କଣ ସମ୍ଭବ ? କଥାଟି ଆଦୌ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଅସମ୍ଭବ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଏତଦ୍ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣରୁ ମନରେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି । ବହୁ ଉନ୍ନତି ସତ୍ତ୍ୱେ ମାତୃଭାଷା ଏଥିରୁ ବାଦ୍ ପଡ଼ିଯାଇଛି । ଯଦି ଆମ ନିଜ ମାତୃଭାଷା ତଥା ଆମ ରାଜ୍ୟର ନିଜସ୍ୱ ଭାଷା 'ଓଡ଼ିଆ'କୁ ଦୃଷ୍ଟିନିକ୍ଷେପ କରିବା ତା'ହେଲେ ଏହା ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅବହେଳିତ ହେଉଛି ।

ସ୍ୱଭାବ କରି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେରଙ୍କ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଉକ୍ତି;

"ମାତୃଭୂମି ମାତୃଭାଷାରେ ମମତା ଯା ହୃଦେ ଜନମି ନାହିଁ

ତାକୁ ଯଦି ଜ୍ଞାନୀ ଗଣରେ ଗଣିବା ଅଜ୍ଞାନ ରହିବେ କାହିଁ?"

ଉପରୋକ୍ତ ଉକ୍ତିକୁ ସରଳ ଅର୍ଥରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ମାତୃଭାଷା ପ୍ରତି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରେମ ଭାବ ରଖିନାହିଁ ତାକୁ ଆମେ ଅଜ୍ଞାନ କହିବା । ଏହା କେତେ ଦୂର୍ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଯଦି ଏଥିରେ ଅଧିକ ଦୃଷ୍ଟିନିକ୍ଷେପ କରାଯିବ ତେବେ ଏହାର ଦୁଇଟି ପୃଷ୍ଠ ଦେଖାଯିବ । ଯଦି ଆମ ରାଜ୍ୟର ଓଡ଼ିଆ ମାଧ୍ୟମ ଓ ଇଂରାଜୀ ମାଧ୍ୟମ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ତୁଳନା କରିବା, ଇଂରାଜୀ ମାଧ୍ୟମ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ । ଏହାର ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣ ରହିଅଛି । କାରଣ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଇଂରାଜୀ ଭାଷା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ । ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରର ଭାଷା ରୂପେ ଏହା ବାଣିଜ୍ୟ, ବ୍ୟବସାୟ, ବିଜ୍ଞାନ, ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ଆଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍, କିନ୍ତୁ ଏତତ୍ ସହିତ ମାତୃଭାଷାର ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ମାତୃଭୂମିର ନାଗରିକ ହିସାବରେ ମାତୃଭାଷା ପ୍ରତି ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ, ଜ୍ଞାନ ଓ ସମ୍ମାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଏହିଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ "ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ଇଂରାଜୀ ମାଧ୍ୟମ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କଣ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ ମିଳି ପାରୁଛି ?"

ଯଦି ସର୍ତ୍ତେ କରାଯାଏ ତେବେ ରାଜ୍ୟର ୧୦୦ ଭାଗରୁ ୮୦ ଭାଗ ପିଲାଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ କହି ଆସୁଥିବା ବେଳେ ୨୦ ଭାଗ ପିଲାଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖିପଢ଼ି ଆସୁଛି । ଏଥିରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମାତାପିତାଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଫଳରେ ଏହା ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିବ ।

ଜଣେ ଓଡ଼ିଶାର ତଥା ଓଡ଼ିଆ ମାଧ୍ୟମ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ରୀ ହିସାବରେ ମୋର ସ୍ୱଅଭିଜ୍ଞତା କହିବାକୁ ଗଲେ ଯଦି ମତେ ଗୋଟିଏ ଓଡ଼ିଆ ଓ ଗୋଟିଏ ଇଂରାଜୀ ବହି ପଢ଼ିବାକୁ କୁହାଯାଏ, ଓଡ଼ିଆ ବହିଟି ପଢ଼ିବାକୁ ମତେ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ ଓ ସ୍ୱଳ୍ପ ପରିଶ୍ରମର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ । ଏହାର କାରଣ ହେଲା ବିଗତ ବର୍ଷରେ ମୋର ପାଠପଢ଼ାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଅଧିକା ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ତା ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ

ମୋର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଆହୁରି ସୁଦୃଢ଼ତାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଓଡ଼ିଶାର ନାଗରିକ ହିସାବରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ବହୁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଫଳରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ କିଛି ପରିମାଣରେ ସମ୍ମାନ ମିଳୁଅଛି । ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା ତଥା OAS ପରୀକ୍ଷାରେ କିମ୍ବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗିତାମୂଳକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ମାଧ୍ୟମରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲାଣି । ଏହାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପଦକ୍ଷେପ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲାଣି । ମୋର ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ ପାଇ ପାରିବ ।

କାନ୍ତିଲତା ଖାତୁଣ୍ଡା

ବିଜ୍ଞାନ, ୩ୟ ବର୍ଷର ଛାତ୍ରୀ

ରମାଦେବୀ ମହିଳା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୋହ ଯିବାଯାଏ ନନ୍ଦିଘୋଷ ଥିବ ରହି

ନିତ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ନନ୍ଦ

ମୋଗଲ ଶାସନ କାଳରେ ପନ୍ଦର ଶହ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ଜାହାଙ୍ଗୀର କୁଲି ଖାଁ କଟକଠାରେ ନାଏବ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ । ସାହିତ୍ୟରେ ସେ ପରିଚିତ ଦୁଅନ୍ତି ଲାଲବେଗ ନାମରେ । ସେ ପିପିଲି ଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କାଳରେ ବୁଲୁ ବୁଲୁ ନିକଟ ଦାଣ୍ଡମୁକୁନ୍ଦପୁରରେ ଏକ ପୁଷ୍କରିଣୀରେ ବିଧବା ବ୍ରାହ୍ମଣକନ୍ୟା ଜଣେ ସ୍ନାନ କରୁ ଥିବାର ଦେଖିଲେ । ଲାଲବେଗ ଅତୀବ ସୁନ୍ଦରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ କନ୍ୟାଟିକୁ ବଳ ପୂର୍ବକ ଉଠାଇ ଆଣିଲେ । କାଳ କ୍ରମେ ସେହି ବ୍ରାହ୍ମଣୀର ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ହେଲା ଗୋଟିଏ ପୁଅ । ସେହି ପୁଅଟି ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ପରିଚିତ ହେଲା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନନ୍ୟ ଭକ୍ତ ସାଲବେଗ ଭାବେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସହରର ମଠ ସାହି ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଜୀଉ ମନ୍ଦିରପରିସର ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଏକ ଐତିହାସିକ ସ୍ତୁତି ବହନ କରୁଥିବା ପୁରାତନ ମଠ । ଏ ମଠଟି ଲକ୍ଷ୍ମୀଗୋସାଇଁ ବା ଲକ୍ଷ୍ମୀଗୋସ୍ୱାମୀ ମଠ ନାମରେ ପରିଚିତ । ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ନଦିଆରୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଯାତ୍ରା କାଳରେ ଏହି ମଠରେ ୧୫୦୯ ମସିହାରେ କିଛି ଦିନପାଇଁ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ । ସବୁଠାରୁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଘଟଣା ହେଲା ଯବନକବି ଭକ୍ତ ସାଲବେଗ ଲକ୍ଷ୍ମୀଗୋସାଇଁ ମଠରେ ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ । ସାଲବେଗ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମ ଜୀବନୀ ଅରଜ ଗୀତିକାରେ ଏହି ମଠ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ।

ଇତିହାସ ଓ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅନୁଶୀଳନରୁ ଜଣାଯାଏ, ପିତା ମୋ ମୋଗଲ ବେଟା, ମାଆ ମୋ' ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଭାବରେ ପରିଚୟ ଦେଇଥିବା ସାଲବେଗ କ୍ରମେ ବଡ଼ ହୋଇ ପିତାଙ୍କ

ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଇ, ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାଗ ନେଉଥିଲେ । ଏକଦା ସେ ବାଲେଶ୍ୱର ମୋଗଲବନ୍ଦୀ ଅଞ୍ଚଳ ତଥା ଗଡ଼ଜାତ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ସୀମାନ୍ତରେ କଳମା ଠାରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଗୁରୁତରଭାବେ ଆହତ ହେଲେ । ତାଙ୍କ ଦେହରେ ଏକୋଇଶିଟି ସ୍ଥାନରେ ଗଭୀର କ୍ଷତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ପ୍ରଚୁର ରକ୍ତସ୍ରାବ ହେଉଥାଏ । ବଞ୍ଚିବାର ଆଶା ନଥାଏ । ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରୁ ମୁମୁର୍ଖୁ ସାଲବେଗଙ୍କୁ ବାଉଁଶ ସଙ୍ଗରେ ଅଣାଗଲା ବାଲେଶ୍ୱର । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ତାଙ୍କୁ ବାଉଁଶ ସଙ୍ଗରେ ଅଣାଗଲା । ସେ ସ୍ଥାନର ନାମ କ୍ରମେ ବୈଶିଙ୍ଗା ହେଲା । ତାହା, ଏବେକାର ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର ବଇଶିଙ୍ଗା । ଗୁରୁତର ଆହତ ସାଲବେଗଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ, ବାଲେଶ୍ୱର ବାଗ ବୃନ୍ଦାବନ ଆଶ୍ରମକୁ ଅଣାଗଲା । ବାଗବୃନ୍ଦାବନ ଆଶ୍ରମ ଶ୍ରୀ ବୃନ୍ଦାବନ ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲା । ପୁଅ ଆହତ ଖବର ପାଇ କଟକରୁ ତାଙ୍କ ମାଆ ଆସି ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ମଠସାହି ସ୍ଥିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୋସେଇଁ ମଠକୁ ନିଆଗଲା । ଗୋସାଇଁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ରମେ ମଠରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଯୁଗଳ ମୂର୍ତ୍ତି ସାମ୍ନାରେ ତାଙ୍କୁ ଶୁଆଇ ଦିଆଗଲା । ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ କୃପାରୁ ସେ ଆରୋଗ୍ୟ ହେଲେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ସେ ମାତାଙ୍କ କଥାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୋସେଇଁ ମଠରେ କୃଷ୍ଣନାମ ଜପକରି ତିନି ଦିନ ତିନିରାତି ପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଗଭୀର ରାତ୍ରିରେ ସ୍ୱୟଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆସି ତାଙ୍କ ଦେହ ଉପରେ ତିନିଧର ହାତ ବୁଲାଇ ଦେବାରୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୀଡ଼ା, ଯନ୍ତ୍ରଣା ଚାଲି ଯାଇ କ୍ଷତ ସବୁ ଶୁଖି ଯାଇଥିଲା । ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇ ସାଲବେଗ କଟକ ଯାଇ ବାପା ଲାଲବେଗଙ୍କ ଲାଲବାଗ କୋଠିରେ ରହିଲେ । ପରେ ବଙ୍ଗଳାର ଏକ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପିତା ଲାଲବେଗ ନିହତ ହେଲେ । ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ସାଲବେଗ ଓ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଲାଲବାଗ କୋଠିରୁ ତଡ଼ି ଦିଆଗଲା । ସେଠାରୁ ସାଲବେଗ ମାଆଙ୍କ ସହ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଚାଲିଗଲେ । ସାଲବେଗ ଦିନେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ । ଯବନ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଠାରେ ପଣ୍ଡାମାନେ ତାଙ୍କୁ ବହୁ ତିରସ୍କାର କରି ମହାପ୍ରଭୁ

ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରାଇ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଏହି କ୍ଷୋଭ ତାଙ୍କର ରଚନାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ :-

ପିତା ମୋ ମୋଗଲବେଟା ମାଆ ମୋ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ।

ଏ କୁଳେ ଜନ୍ମିଲି ହିନ୍ଦୁ ନ ଖାଏ ମୋ ପାଣି ॥

ତେଣୁ ସେ ପୁଣି ୧୭୦୮ ମସିହାରେ ମାଆଙ୍କ ସହ ବାଲେଶ୍ୱର ଚାଲି ଆସିଲେ । ବାଲେଶ୍ୱରରେ ପୂର୍ବ ପଟେ ଥିବା ଦାମୋଦର ପୁରରେ ବିଜେଥିବା ଶ୍ରୀ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଜୀଉଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଯାଇ ସେ ପ୍ରତିଦିନ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଜୀଉ ମନ୍ଦିରର ପୂଜକ ଲୁଚାଇକରି ସାଲବେଗଙ୍କୁ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରଙ୍କ ଚରଣାମୃତ ଦେଉଥିଲେ । ଦିନେ ପୂଜକ ନଥିବାରୁ ନିଜେ ଠାକୁର ତାଙ୍କୁ ଚରଣାମୃତ ବଢ଼ାଇ ଦେଇଥିଲେ ବୋଲି ଲୋକକଥା ରହିଛି । ସାଲବେଗ କୃତଜ୍ଞତା ସହକାରେ ସେଦିନ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସୁନା ମୋହର ଦେଇଥିଲେ । ପର ଦିନ ଠାକୁରଙ୍କ ପାଟ ଲୁଗା ତଳୁ ସେ ସୁନା ମୋହରକୁ ପୂଜକ ପାଇଥିଲେ । ସାଲବେଗ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ, ମନ୍ଦିର କାନ୍ଥରେ ଏକ ଛିଦ୍ର କରା ଯାଇଥିଲା । ସେ ଛିଦ୍ର ଏବେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିବା ଶୁଣାଯାଏ । ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିରରେ ଭକ୍ତ ସାଲବେଗ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମାଆ ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ରହିଛି । ସେ ୧୭୦୮ ମସିହାରୁ ୧୭୧୫ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୀର୍ଘ ଆଠବର୍ଷ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବାସ କରିଥିଲେ । ସେହିଠାରେ ସେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକୃତ୍ତାବନଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଅଭିଳାଷୀ ହୋଇ, ମାତାଙ୍କ ସହ ବୃନ୍ଦାବନ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ସେହି ଅଭିଳାଷକୁ ସେ ତାଙ୍କ ରଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ :-

"ଜୀବନରେ ଥିବି ଯେବେ ଯିବି ବୃନ୍ଦାବନ,

ଦର୍ଶନ କରିବି ଯାଇ ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ "

କିଛିକାଳ ବୃନ୍ଦାବନରେ କଟାଇ ସେ ଫେରି ଆସୁଥାନ୍ତି ପୁରୀକୁ । ବହୁ ପଥ ବାକି

ଅଛି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୁଣ୍ଡିଚା ଯାତ୍ରା ଅତି ନିକଟରେ, ମନରେ ପ୍ରବଳ ଆକାଂକ୍ଷା ରଥଉପରେ କଳାବାମନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବେ । ମାତ୍ର କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ଏତେଦୂର ପଥ ଅତିକ୍ରମକରି ଯାଇ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିବାପାଇଁ । ସେହିଠାରେ ଥାଇ ଡାକଦେଲେ :-

ସାତଶ ପଞ୍ଚାଶ କୋଶ ଚାଲି ନ ପାରଇ ।

ମୋହ ଯିବାଯାଏ ନନ୍ଦିଘୋଷ ଥିବ ରହି ॥

ସିଏ ପରା ଭକ୍ତବଞ୍ଚଳ ଭାବଗ୍ରାହୀ, ଭକ୍ତର ଆକୁଳ ନିବେଦନ ବା ନଶୁଣି ଥାନ୍ତେ କିପରି ! ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥ ବଳଗଣ୍ଡି ଠାରେ ଅଟକି ରହିଲା । ସମସ୍ତଙ୍କ ସବୁ ପ୍ରୟାସ ବିଫଳ ହେଲା । ଅଚଳ ମହାମେରୁ ସେହିଠାରେ ପଡ଼ି ରହିଲେ ପନ୍ଦର ଦିନ ।

ଗୁଣ୍ଡିଚା ଯାତ୍ରା ଯାଇ ବାହୁଡ଼ା ଯାଇ ସାରିଲାଣି ଭକ୍ତ ସାଲବେଗ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଦେଖନ୍ତି ତ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ ମହାପ୍ରଭୁ ନନ୍ଦିଘୋଷରେ ବସି ରହିଛନ୍ତି । ସିଏ ତ ନିଜେ ଲେଖିଛନ୍ତି, ଭକତ ତୋ ମାତାପିତା, ଭକତ ତୋ ବନ୍ଧୁ ତାଙ୍କ ଆଖିରୁ ଝରି ପଡ଼ିଲା ଦୁଇବୁନ୍ଦା ପ୍ରେମାଶୁ । କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି କହିଲେ, ହେ ମହାପ୍ରଭୁ ! ଆପଣ ଏ ହୀନପାଇଁ କେତେ କଷ୍ଟ ସହି ଦାଣ୍ଡରେ ପଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି ! ସମସ୍ତେ ବୁଝିଗଲେ ଏଥର ପ୍ରଭୁ ଭାବଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଲୀଳା । ଆଉ କାହାରିକୁ ବୁଝିବାକୁ ବାକି ରହିଲାନାହିଁ ମହାପ୍ରଭୁ କାହାପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ନୟନପୁରାଇ ଦର୍ଶନ କରୁଥାନ୍ତି ଭକ୍ତ ସାଲବେଗ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ । ଭକ୍ତଗଣଙ୍କ ହରିବୋଲ ଧ୍ୱନୀରେ ରଥ ଟଣା ହେଲା । ଅଚଳ ରଥ, ପବନ ବେଗରେ ଘର୍ଘର ଘୋଷକରି ଗତିକଲା ।

ଏହାପରେ ଜୀବନର ଶେଷମୁହୂର୍ତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତ ସାଲବେଗ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ବାସ କରି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚରଣକମଳକୁ ଧ୍ୟାନ କରି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ସାଲବେଗ ପ୍ରାଣସ୍ୱର୍ଗୀ ଭାଷାରେ ଲେଖି ଯାଇଛନ୍ତି ଅସୁମାରୀ ଭକ୍ତି ସଙ୍ଗୀତ । ତାଙ୍କ ରଚିତ ଜଣାଣ, ଆହେ

ନୀଳଶଇଳ ସବୁରି ମୁଖରେ ପରିଚିତ ।

ପରେ ଭକ୍ତ ସାଲବେଗଙ୍କ ମା'ଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରୁ ବୈଷ୍ଣବାଗ୍ନି ଆଣି ସ୍ୱର୍ଗଦ୍ୱାରରେ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାର କଲେ, ସାଲବେଗ । ଶୁଣାଯାଏ ଘୋଷ ଯାତ୍ରା ବେଳେ ରଥାରୁଢ଼ ବାମନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ଯବନକବି ଭକ୍ତ ସାଲବେଗ । ତାଙ୍କୁ ସମାଧି ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ବଳଗଣ୍ଡି ଠାରେ । ଭକ୍ତ ପ୍ରବରଙ୍କ ସମାଧି ମନ୍ଦିର ଏବେ ବିରାଜମାନ କରୁଛି ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡରେ । ଭକ୍ତ ସାଲବେଗ ନିଜେ ହେଉଛନ୍ତି ଇତିହାସ । ସେଭଳି ଭକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେତେ ଲେଖିଲେ ବି ଆହୁରି ବହୁ କଥା ଅକ୍ଷୁଦ୍ର ରହିଯିବ ।

ସପ୍ତଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଦାଢ଼୍ୟତାଭକ୍ତି ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗରେ କବି ରାମଦାସ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯବନ କବି, ସାଲବେଗଙ୍କ କଥା । ସାଲବେଗଙ୍କ ମାଆ ବାଲ୍ୟବିଧବା ବ୍ରାହ୍ମଣୀ । ଏହି ବାଲ୍ୟବିଧବା ବାପା ଥିଲେ ସଦାଶିବ ରଥ ଏବଂ ମା' ସୁଲକ୍ଷଣା ଦେବୀ । ଏହି ଭକ୍ତି ରଚନାକୁ ଭିତ୍ତି କରି, ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଛି ଭକ୍ତ ସାଲବେଗଙ୍କ ଇତିହାସ ।

ଧନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କର ଭକ୍ତବତ୍ସଲ ଲୀଳା । ଧନ୍ୟ ତୁମେ ମହାପ୍ରଭୁ, ଧନ୍ୟ ତୁମର ସେ ପ୍ରଣମ୍ୟ ଭକ୍ତପ୍ରବର ସାଲବେଗ । ଦାଢ଼୍ୟତାଭକ୍ତି ଭାଷାରେ:

ସାଧୁ ଜନଙ୍କ ପାଦଧୂଳି, ମଣ୍ଡନ ହେଉ ମୋ ମଉଳି ।

ଡ଼ି ଏଲ ଏ -୧୨, ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୋ -୯୪୩୭୧୭୮୪୨୪

ବାପା, ପାପା, ଅରୁ, ଡାଡ଼ି

ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦ୍ୱିବେଦୀ

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜୁନ୍ ମାସ ତୃତୀୟା ରବିବାରରେ ପିତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ନିମନ୍ତେ ପୂରା ବିଶ୍ୱରେ ଫାଦର୍ସ ଡେ' ଅର୍ଥାତ୍ ପିତୃ ଦିବସ ପାଳନ କରାଯାଏ । ୧୯୧୦ ମସିହା ଜୁନ୍ ମାସ ୧୯ ତାରିଖରେ ଏହି ଦିବସ ପାଳନ କରିବାର ପରମ୍ପରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ମଦର୍ସ ଡେ'ରୁ ପ୍ରେରଣା ପାଇ ଫାଦର୍ସ ଡେ' କରିବାକୁ ୧୯୬୬ ମସିହାରେ ଆମେରିକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଲିଣ୍ଡନ୍ ଜନସନ୍ ଜୁନ୍ ମାସର ତୃତୀୟା ରବିବାର ପାଳନ କରିବାର ପରମ୍ପରା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ୧୯୭୨ ମସିହାରେ ମାନ୍ୟତା ମଳିଥିଲା ।

ଜନ୍ମଦାତା ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରିବାର ଭାବନାତ୍ମକ ପ୍ରତୀକ ହେଉଛି ପିତୃ ଦିବସ । ଭଙ୍ଗା ଗଢ଼ା ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଆଜିର ଦିନରେ ବି ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ଅଛି । ଏହିପରି ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପର୍କର ଗାଥା ଏଭଳି ଯେ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପିବାକ୍ଷଣି ସନ୍ତାନକୁ ଅନୁଭବ ହୁଏ ଯେମିତି ସେ କୌଣସି ବଟବୃକ୍ଷର ଛାଇରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । ତାକୁ ଏକ ଅଭେଦ୍ୟ କବଚ ମିଳିଯାଇଛି, ଯାହାର ସହ ଯୋଗରେ ଦୁନିଆର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାକୁ ଭେଦନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆଧୁନିକତା ସମୟରେ ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ୁଛି । ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଉଛି ନିଜର ନିଜତ୍ୱ । ତଥାପି ପିତା ଭଳି ଏକ ସମ୍ପର୍କ ସବୁଠି ସବୁଆଡ଼େ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗରିମା ବଜାୟ ରଖିଛି । ହୁଏତ ସମୟ ସହିତ ଏହି ସମ୍ପର୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି ପରନ୍ତୁ ଆଜି ବି ଦୁନିଆର ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପିତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ତଥା ଗୁରୁଜନ ଭାବେ ଦେଖି ଥାଆନ୍ତି ।

ଜୀବନରେ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ଯାହାଙ୍କର ସରୁରୁ ବେଶୀ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାଏ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପିତା । ପିତାଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ୱ ଭାରତବର୍ଷରେ ଯେତେ, ସେତେ ଆକାଶଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ । ପିତା ଆଜି ବି ନିଜ ସନ୍ତାନ ଆଖିରେ ହୀରୋ ଭଳି ପ୍ରତୀତ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ବାପା, ପାପା, ଆରୁ, ଡାଡ଼ି : ଏହିପରି ନାମ ସମୂହର ଏଭଳି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଯାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପୁରା ପରିବାର ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଶିଖିଥାଏ । ପିତା ନିଜ ସନ୍ତାନର ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ କଠିନରୁ କଠିନ କଷଣ ସହିଯାଆନ୍ତି । ସନ୍ତାନର ଭବିଷ୍ୟତ, ସନ୍ତାନର ଆଶା- ଆକାଂକ୍ଷା, ସନ୍ତାନର ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ପିତା କିଛି ବି କରିବାକୁ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ଏଭଳି ଅନେକ ଉଦାହରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଛି ।

ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ଦୁଃଶନ୍ତ ଅବା ଦଶରଥ, ବସୁଦେବ ଦୁଃଶନ୍ତ ଅବା ମୋତିଲାଲ ନେହେରୁ, ଆବ୍ରାହିମ ଲିଙ୍କନ୍ ଦୁଃଶନ୍ତ ଅଥବା ଓବାମା । ପ୍ରତ୍ୟକ ପିତା ନିଜ ସନ୍ତାନର ପ୍ରତିଟି ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବାରେ ପରିକର ହୋଇଥାନ୍ତି । ପ୍ରତିବଦଳରେ ପିତାମାନେ ଏହା ହିଁ ଚାହୁଁଥାନ୍ତି ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସନ୍ତାନ ପୂରା କରୁ । ତଥାପି କେବେ କେବେ ନିଜ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସନ୍ତାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଦେଲେ ବିପରୀତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପଡ଼ିଥାଏ । ଯେମିତି ମହାଭାରତରେ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ନିଜର ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ ଇଚ୍ଛାକୁ ପୁତ୍ର ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଦେବା ପରେ ମହତ୍ୱାକାଂକ୍ଷୀ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଗୋଟେ ପରେ ଗୋଟେ ଭୁଲ କରିଚାଲିଲା । ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ନିଜର ଶହେ ଭାଇ ସହିତ ମୃତ୍ୟୁକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ।

ପିତା ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିଜର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସନ୍ତାନ ଉପରେ ଲଦିଦେବା ଆଦୌ ଉଚିତ ନୁହେଁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ ଠିକ୍ ସହିତ ପରିଚିତ କରାଇବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ପିତା ନିଜର ସମସ୍ତ ବିଚାର ସନ୍ତାନ ଉପରେ ଲଦିଦେବ ତାହେଲେ ପିତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ କୁଣ୍ଠିତ ହୋଇଯାଏ । କେହି ବି ବିଚାରଶୀଳ ପିତା ଏପରି ହେବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥାନ୍ତି । ତେବେ ସନ୍ତାନର ବି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିବା ପିତାଙ୍କର ପ୍ରତିଟି ଖୁସିକୁ

ସାକାର କରିବ । ପ୍ରାୟତଃ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଅଧିକାଂଶ ପରିବାରରେ ସନ୍ତାନ ବଡ଼ ହେବା ପରେ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରତା ବଢ଼ିଯାଇଥାଏ । ତା'ର କାରଣ ମା' ଅପେକ୍ଷା ପିତା କଠୋର ସ୍ୱଭାବ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସାଧାରଣତଃ ପିତା ସନ୍ତାନର ପ୍ରତିଟି କଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସହଜରେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରତିଟି କଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟୀକରଣ ଚାହୁଁଥାନ୍ତି । ପିତା ତାର୍କିକ ହୋଇଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଭିତରେ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ନଢ଼ିଆ ଅଥବା କ୍ରିମ୍ ରୋଲ ହୋଇଥାନ୍ତି । ବାହାରେ ବହୁତ କଠିନ ଭିତରେ ଅତି କୋମଳ ଓ ହିତୈଷୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ସନ୍ତାନକୁ ବି ବୁଝିବାକୁ ହେବ ପିତା କୌଣସି ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ର ଏଟିମ କାର୍ଡ ନୁହନ୍ତି । ସେ ଯେମିତି ସନ୍ତାନର ଭାବନାକୁ ବୁଝିଥାନ୍ତି ସନ୍ତାନ ବି ସେମିତି ତାଙ୍କ ଭାବନାକୁ ବୁଝିବା ନିହିତାର୍ଥ ହୋଇଥାଏ । ଯୁବ ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ଯେମିତି ନିଜ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ସମର୍ପିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ସନ୍ତାନ ବି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେଭଳି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦାୟିତ୍ୱ ହୋଇଥାଏ । ଜଣେ ପିତାଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବା କୌଣସି କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ପସନ୍ଦ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ତାଙ୍କ ମନପସନ୍ଦର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇଦେଲେ, ସକାଳୁ ଉଠି ତାଙ୍କ ପାଦ ଛୁଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଲେ ପିତାଙ୍କର ମନ ଖୁସିରେ ଭରିଯାଏ ।

ଏ ଧରିତ୍ରୀରେ ମନୁଷ୍ୟ ସଭ୍ୟତାର ବିକାଶ ଯାତ୍ରାରେ ବହୁତ କିଛି ବଦଳି ଯାଇଛି । ତଥାପି ବିଚାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଲେ ଜଣାଯାଏ ସମ୍ବେଦନା ପ୍ରକୃତିରୁ ବଦଳି ଯାଇନାହିଁ । ଯେକୌଣସି ସନ୍ତାନକୁ ଯଦି ପଚରାଯାଏ ଦୁନିଆରେ ସବୁଠୁ ବେଶୀ ପ୍ରିୟ କିଏ ତେବେ ସେ ଦୁଏତ କହିବ ମା' ସବୁଠୁ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ । ଏହା ସତ ମା' ନିଜ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ମମତାମୟୀର ନିରୋଳ ଅବତାର ରୂପେ ସାରା ଦୁନିଆ ଜାଣିଛି । ମା'ଠାରେ ସନ୍ତାନର ଅଧିକ ଭାବପ୍ରବଣତାର ବୈଜ୍ଞାନିକ କାରଣ ଏହା ହୋଇପାରେ ମା' ଓ ସନ୍ତାନର ଗର୍ଭ ନାଡ଼ିର ସମ୍ପର୍କ । ସନ୍ତାନ ଧରିତ୍ରୀକୁ ଆସିବାପରେ ମା' ଶରୀର ସହିତ ତା'ର ପ୍ରଥମ ସ୍ପର୍ଶ ।

ତ୍ୟାଗ, ସମର୍ପଣ ଓ ସମ୍ବେଦନାର ଅପୂର୍ବ ଉଦାହରଣ ରୂପେ ମା'ର ଛବି ଉଦ୍ଭାସିତ

ହୋଇଥାଏ । ସନ୍ତାନ ପାଇଁ ମା'ର ତ୍ୟାଗକୁ ତୁଳନା କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ପ୍ରତିବଦଳରେ ପିତାଙ୍କ ତ୍ୟାଗ ଦୁନିଆ ନୁହେଁ ସନ୍ତାନକୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାନଥାଏ । ସନ୍ତାନର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଉପସ୍ଥିତ । ଉଚ୍ଚବିଚାରର ପ୍ରେରଣା ଦେଉଥିବା ପିତାଙ୍କର ଛବି ସନ୍ତାନ ପାଇଁ ଆଦ୍ୟ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଛବି ଅଟେ । ପିତାଙ୍କର ଏହି ଛବି ଭବିଷ୍ୟତ ସମୟରେ ସନ୍ତାନର ଆଦର୍ଶ ଆଇନା ହୋଇଥାଏ । ସେହି ଆଇନା ଭିତରୁ ସେ ତା' ସୁଖ-ଦୁଃଖର ସଂସାରକୁ ନୈତିକ ରୂପେ ଗଢ଼ିଥାଏ । ପିତା ସନ୍ତାନର ଆଦର୍ଶ ନିମନ୍ତେ ଆକାଶ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯାହା ସନ୍ତାନ ଠାରୁ ହାଜର ହଜାର କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ । କିନ୍ତୁ ବିଶାଳତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏତେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କି ସନ୍ତାନର ପ୍ରତିଟି ପଦ ଯାତ୍ରାକୁ ସେ ଯେମିତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥାନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ପିତାଙ୍କର ବିରାଟତା ଏବଂ ସନ୍ତାନ ଜୀବନର ଏକ ଭୂମିକା ।

ବିସି-୭୪, ସଲୁ ଲେଜ୍, କଲକତା-୭୪

ମୋ-୯୭୮୧୩୭୩୫୧୨

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ମାତୃଶକ୍ତି

ସୌଦାମିନୀ ତ୍ରିପାଠୀ

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁ ସ୍ୱୟଂ ଓଡ଼ିଶାର ସାଂସ୍କୃତିକ ଧାର୍ମିକ ସାମାଜିକ ରୀତି ନୀତି ଓ ଚଳନୀ ସଂସ୍କୃତି ସମନ୍ୱୟର ପ୍ରାଣକେନ୍ଦ୍ର । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତି ରୀତି ନୀତି ପରମ୍ପରା ଓ ଐତିହ୍ୟ ମହାନ । ପ୍ରଚଳିତ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ, ବେଦରେ କୁହାଯାଇଛି:-

"ଯତ୍ର ପୂଜ୍ୟନ୍ତେ ନାର୍ଯ୍ୟସ୍ତୁ, ତତ୍ର ରମ୍ୟନ୍ତେ ସର୍ବଦେବତା ।"

ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠାରେ ନାରୀମାନେ ପୂଜା ବା ସମ୍ମାନ ପାଆନ୍ତି ପାଆନ୍ତି ସେଠାରେ ସର୍ବ ଦେବତା ପୂଜା ପାଇଥାନ୍ତି ଓ ତାହା ବୈକୁଣ୍ଠସମ ବିବେଚିତ ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରୀପୁରୁଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ତନ୍ତ୍ର ପୀଠର ସମନ୍ୱୟ ସ୍ଥଳୀ ରୂପେ ପ୍ରତୀୟମାନ । ଏହା ଏକ ସର୍ବ ଧର୍ମର ସମନ୍ୱୟ କ୍ଷେତ୍ର । ସ୍ୱୟଂ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦକ୍ଷିଣକାଳୀ ମାତା ରୂପେ ପୂଜିତ ହୁଅନ୍ତି । ଏ ଭଳି ସଂସ୍କୃତି ରୀତି ନୀତି ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଅନନ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଅରୁଖା, ଅଭିନ୍ନ ସର୍ବମାନ୍ୟ । କାରଣ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦିମୂଳରେ ସୃଷ୍ଟିକାରିଣୀ ହିଁ ସ୍ୱୟଂ ମାଆ । ତେବେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ସବୁଠାରୁ ମାତୃ ରୂପେଣ ସଂସ୍ଥିତା ଭାବରେ ଖୁବ୍ ବଳିଷ୍ଠ ଓ ପ୍ରଧାନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ, ସର୍ବ ସଂରକ୍ଷିତ ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ମା ବିମଳା ଓ ଦକ୍ଷିଣକାଳୀ ସ୍ୱୟଂ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ରୂପେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ମନ୍ତ୍ର ତନ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ଅଷ୍ଟଶକ୍ତି ବିଭିନ୍ନ କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ବିଦ୍ୟମାନ ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତିରେ ଯେତେ ସବୁ କଥା କୁହାଯାଇଛି ତା' ଭିତରେ ତନ୍ତ୍ରର ପ୍ରଭାବ କଥା ଅନ୍ୟ ଏକ ମତବାଦ । ଶାସ୍ତ୍ରାନୁସାରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଏକ ତନ୍ତ୍ର ପୀଠ ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ଇଷ୍ଟଦେବୀ ବିମଳାଙ୍କୁ ମା' ଭୈରବୀ ରୂପରେ ଗ୍ରହଣ କରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଭୈରବ ବୋଲି ଶାସ୍ତ୍ର ମତ ଦେଇଛି । ତନ୍ତ୍ର ବିଧି ଅନୁସାରେ ତନ୍ତ୍ରପୀଠ ଗୁଡ଼ିକର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅଷ୍ଟଶକ୍ତି ଓ ଅଷ୍ଟରୂପ ରହିବା ଦରକାର । ସେହି ଅନୁସାରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ଅଷ୍ଟଶକ୍ତି ରୂପେ ବଟମୂଳ ଅଗ୍ନି କୋଣରେ ମା' ମଙ୍ଗଳା, ପଶ୍ଚିମରେ ମା' ବିମଳା, ବାୟୁ କୋଣରେ ମା' ସର୍ବ ମଙ୍ଗଳା, ଉତ୍ତରରେ ମା' ଅର୍ଧଶୋଷିନୀ, ଇଶାନରେ ମା' ଆଲାମଚଣ୍ଡୀ, ଦକ୍ଷିଣରେ ମା' କାଳରାତ୍ରୀ, ପୂର୍ବରେ ମା' ମରୀଚିକା ଓ ନୈରତରେ ମା' ଚଣ୍ଡରୂପା ବିରାଜିତା । ଏହି ଅଷ୍ଟ ମାତୃଶକ୍ତି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ଅନ୍ତର୍ବେଦୀକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି ଯାହାକୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ କେବେ ଛାଡ଼ି ପାରିନଥାନ୍ତି ଓ ନିଳାଦ୍ରି ବିଜେ ଦିନ ଅନ୍ତର୍ବେଦୀ ମହୋତ୍ସବ କରି ତହିଁରେ ବିରାଜମାନ କରନ୍ତି । ଭୈରବ ରୂପୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ମା' ବିମଳାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ ବୋଲି ଏହାର ନାମ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ପୀଠ । ମା' ସତୀଙ୍କର ପାଦ ପଡ଼ିଥିବାରୁ ଏହା ପାଦପୀଠ ନାମରେ ପରିଚିତ । ମା' କୁତାମ ଚଣ୍ଡୀ, ମା' ମଶାଣୀ ଚଣ୍ଡୀ, ମା' ଖମ୍ବୁ କାଳୀ, ମା' ବେଢା କାଳୀ, ମା' କମଳା ଆଦି ତନ୍ତ୍ର ଦେବୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ବେଢା ମଧ୍ୟରେ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି; ଯାହା ମାତୃଶକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାମ ପଟେ ଶ୍ରୀ ଦେବୀ ଓ ଡାହାଣ ପଟରେ ଭୂଦେବୀ ଭୂଦେବୀ ବିଜେ କରନ୍ତି । ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରା ମଧ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସହ ରତ୍ନ ସିଂହାସନରେ ବିରାଜିତା । ଏ ସମସ୍ତ ମାତୃଶକ୍ତି ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସହ ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିରରେ ବିରାଜିତା ଓ ପୂଜିତା ।

ନିଳାଦ୍ରି ବିଜେ ଦିନରେ ଅଷ୍ଟଶକ୍ତିମାନେ ଅନ୍ତର୍ବେଦୀ ମହୋତ୍ସବରେ ବିରାଜିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହାବ୍ୟତୀତ ମା ବେଢା କାଳୀ, ମା ଛିନ୍ନମସ୍ତା, ମା ଭୈରବୀ, ମା ରୁଦ୍ରାକ୍ଷୀ, ମା ବନଦୁର୍ଗା, ମା କାଳୀକା, ମା କମଳା, ମା ଖମ୍ବୁକାଳୀ ଆଦି ତନ୍ତ୍ରଦେବୀ ରୂପେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ବେଢା ମଧ୍ୟରେ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି । ଏଥିସହିତ ଭୂଦେବୀ, ଶ୍ରୀଦେବୀ, ମଧ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଓତଃପ୍ରୋତ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨

ଉତ୍କଳର ନେତା ସ୍ୱୟଂ ନାରାୟଣ

ଅର୍ଜୁନୀ ଚରଣ ବେହେରା

ଉଗବାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରାଜାଠାରୁ ରଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଭିଏଁ ସମାନ । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଥା ନତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏ କଥାଟିକୁ ସୁତାଇ ଦିଏ କାହିଁ କେଉଁକାଳରୁ ଚଳି ଆସିଥିବା ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଘୋଷଯାତ୍ରାର ଛେରାପହଁରା ନୀତି । ଏହା ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ, ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ହେଉଛନ୍ତି ଉତ୍କଳର ସମ୍ରାଟ । ଉତ୍କଳର ରାଜା ତାଙ୍କ ସେବକ ବା ରାଉତମାତ୍ର । ଏପରି ନିଆରା ପରମ୍ପରା ଆଉ ଜଗତରେ କେଉଁଠି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇନଥାଏ । ଚକଡ଼ା ପୋଥିରେ ତେଣୁ କୁହା ଯାଇଛି :-

ଧନ୍ୟ ରାଜା ମାର୍ଜନୀର କରେ ସେବାକରେ ।

ଯେ ଜଗତେ ନାହିଁ କାହିଁ ଅଛି ନୀଳାଚଳେ ॥

ଇତିହାସରେ ଦିନେ ଏହି ଛେରାପହଁରାକୁ ନେଇ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ପ୍ରେମ ପରାଜୟ ବିଷାଦ ଏବଂ ରକ୍ତ ପାତର ଘନଘଟା ।

ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଖାଲି ଦାରୁ ଦେବତା ନୁହଁନ୍ତି । ସେ ଜୀବନ୍ତଠାକୁର । ସେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ସୁରକ୍ଷା କବଚ ତଥା ଏ ଜାତି ଅସ୍ଥିତାର ପ୍ରତୀକ । ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ସ୍ୱାଭିମାନପ୍ରତି ଯେବେ ବି ଆଘାତ ଆସିଛି ପ୍ରଭୁ ରୂପ ହୋଇ ବସିପାରି ନାହାଁନ୍ତି । ସେ ସ୍ୱୟଂ କରବାଳ ହସ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଘୋର ସମର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ । ମହାପ୍ରଭୁ ନିଜେ ଅପମାନିତ ହୋଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏ ଜାତିର ଗାରିମା ଗୌରବ ଓ ଅସ୍ଥିତାକୁ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି ।

ଆଜକୁ ପ୍ରାୟ ଛଅଶହ ବର୍ଷ ତଳର କଥା । ରାଜା କପିଳେନ୍ଦ୍ର ଦେବ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଜୟକରି ଗୌଡ଼, ମାଳବ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଆଦି ରାଜ୍ୟକୁ ଉତ୍କଳ ବଶ୍ୟତା ଭିତରେ ରଖି ନବକୋଟି କର୍ଣ୍ଣାଟ କଳବର୍ଗେଶ୍ୱର ଭାବେ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ କୃପାରୁ ଗଙ୍ଗା ଠାରୁ ସେତୁବନ୍ଧ ଯାଏ ଜୟକରି ସେ ବିଶାଳ ଉତ୍କଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ଗଜପତି କପିଳେନ୍ଦ୍ର ଦେବଙ୍କ ଅନ୍ତେ ୧୪୭୫ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ତାଙ୍କ ୧୮ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପୀ ଶ୍ରୀପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବ ଉତ୍କଳର ଗଜପତି ଆସନ ଅଳଙ୍କୃତ କଲେ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ୧୪୭୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟ ଭ୍ରମଣରେ ଯାଇ ଦିନେ କାଞ୍ଚିରାଜ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । କାବେରୀନଦୀ କୂଳରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବ ତମ୍ବୁ ପକାଇ ପାର୍ଶଦମାନଙ୍କ ସହ ବିଭିନ୍ନ ବିଚାରବିମର୍ଷ ଚଳାଇ ଥାନ୍ତି । ଇତ୍ୟବସରେ କାଞ୍ଚିରାଜ ସାଲୁ ନରସିଂହଦେବଙ୍କ କନ୍ୟା, ଜେମା ଦେଇ ରୂପାମ୍ବିକା ବା ପଦ୍ମାବତୀଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ହୋଇ ଚାରି ଚନ୍ଦ୍ରର ମିଳନ ହେଲା । କାଞ୍ଚି ରାଜାଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ, ଏକଦା କାଞ୍ଚି ରାଜପ୍ରାସାଦକୁ ଗଲେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବ । ସେଠାରେ ଗଜପତିଙ୍କ ଆଚରଣ ଦେଖି କାଞ୍ଚିରାଜ ସାଲୁ ନରସିଂହଦେବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୀତହୋଇ କନ୍ୟା ରୂପାମ୍ବିକାଙ୍କୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମଦେବଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ଦେବାକୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଲେ ।

ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟ ଗସ୍ତ ପରେ ଗଜପତି ଫେରି ଆସିଲେ ଉତ୍କଳ । କିଛିଦିନପରେ କାଞ୍ଚିରାଜ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଅମାତ୍ୟଙ୍କ ହସ୍ତରେ, ଔପଚାରିକ ବିବାହ ସ୍ୱୀକୃତି ପତ୍ର ପ୍ରେରଣ କଲେ । କାଞ୍ଚି ଅମାତ୍ୟଙ୍କୁ ଗଜପତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହୃଦୟତାର ସହ ସମ୍ମାନକଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଆସୁଥାଏ, ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଘୋଷଯାତ୍ରା । ଆଗତ କାଞ୍ଚି ଅମାତ୍ୟଙ୍କୁ ଗଜପତି ନିବେଦନ କଲେ ଉତ୍କଳର ଆରାଧ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଘୋଷଯାତ୍ରା ଦେଖିଯିବା ପାଇଁ । ଏହା ସ୍ୱୀକାର ପୂର୍ବକ, ଆଉ କିଛି ଦିନ ଉତ୍କଳରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ କାଞ୍ଚିର ମହାମନ୍ତ୍ରୀ । ଘୋଷଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ବଡ଼ ଦେଉଳରୁ

ସିଂହାସନ ଛାଡ଼ି ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡକୁ ଭବ୍ୟ ଆଡ଼ମ୍ବର ସହକାରେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ମହାପ୍ରଭୁ ।
ଘଣ୍ଟ ଘଣ୍ଟା, ତୁରୀ, କାହାଳୀ, ଭେରୀ ନିନାଦରେ ଗଗନପବନ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୋଇ ଉଠିଲା ।
ଏହି ଭବ୍ୟ ଆଡ଼ମ୍ବରକୁ କାଞ୍ଚି ମହାମନ୍ତ୍ରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲପିତ ହୋଇ ଦେଖୁ ଥାନ୍ତି ।

ସେବକ ପଣେ ଉତ୍କଳ ଗଜପତି ପରମ ଆନନ୍ଦରେ ଛେରା ପହଁରା କରୁଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର
ଏ ଲୀଳାର ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ଇତିହାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନବଗତ କାଞ୍ଚି ଅମାତ୍ୟ ବୁଝିଲେ, ଏ ରାଜା
କିପରି ରାଜା !! ଇଏ ଗୋଟିଏ ଚଣ୍ଡାଳର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ! ଏକଥା ମନରେ ରଖି
ମହାମନ୍ତ୍ରୀ ଫେରିଗଲେ କାଞ୍ଚି ।

କାଞ୍ଚି ରାଜ ଶାଳୁ ନରସିଂହ ଦେବଙ୍କୁ ସବୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଶୁଣାଇ ମାହାମନ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ,
ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବ ଉତ୍କଳର ରାଜା ନୁହଁନ୍ତି, ସେ ବରଂ ଜଣେ ଚଣ୍ଡାଳ । କାଞ୍ଚିରାଜ
ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କଥାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ଉତ୍କଳ ଗଜପତିଙ୍କୁ ଏକ ପତ୍ରଲେଖି ସେ ଜଣାଇ ଦେଲେ,
"ରାଜଜେମା ରୁପାମ୍ବିକାଙ୍କୁ ମୁଁ ଜଣେ ଚଣ୍ଡାଳ ସହ ବିବାହ ଦେଇ ପାରିବି ନାହିଁ ।"

ଅତୀବ ମର୍ମାହତ, ଗଜପତି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ, କାଞ୍ଚିରାଜ ତାଙ୍କ ପ୍ରେୟସୀ
ପଦ୍ମାବତୀଙ୍କ ସ୍ୱୟମ୍ବର ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରୁ
ରାଜନ୍ୟବର୍ଗ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଅତିଥି ମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେବଳ
ନାହାଁନ୍ତି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବ ।

ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛେରାପହଁରା ଚଣ୍ଡାଳର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ୱୟମ୍ବର ସଭାକୁ ତାଙ୍କର
ନିମନ୍ତ୍ରଣ ନାହିଁ । ବ୍ୟଥିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ । ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ପ୍ରତି ଏବଂ ତାର
ଆରାଧ୍ୟଙ୍କପ୍ରତି ଏହା ଘୋର ଅପମାନ ଯେ । ଏ ଅପମାନ ଅସହ୍ୟ !!! ଏହାର
ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ହେବ !!! କାଞ୍ଚି ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କଲେ,
ଉତ୍କଳର ଗଜପତି । ଦୁଇ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ତ୍ତରହିଲା, କାଞ୍ଚିରାଜାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଗଣେଶ ଓ
ଉତ୍କଳର ଆରାଧ୍ୟଦେବ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ । ଯୁଦ୍ଧରେ ପରାଜିତ ରାଜ୍ୟ, ତାହାର କୂଳ

ଦେବତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ ।

ଘମାଘୋଟ୍ ଲଢ଼େଇ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା, ହେଲେ ଉତ୍କଳ ଶିବିରରେ ଅଗ୍ନିପୀତ ହୋଇ, ସେନା ଛତ୍ର ଭଙ୍ଗ ଦେଇ ପଳାଇଗଲେ । ଉତ୍କଳର ଶୋଚନୀୟ ପରାଜୟ ହେଲା । ମହାପ୍ରଭୁ ସତେ କ'ଣ ଦକ୍ଷିଣ ରାଇଜକୁ ଚାଲିଯିବେ କି !! ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଅଧିଆ ପଡ଼ିଲେ ଗଜପତି । ଦୁଃଖ ଜଣାଇ ଆକୁଳ ନିବେଦନ କଲେ, ମହାପ୍ରଭୁ, ଏହା କେବଳ ମୋର ପରାଜୟ ନୁହେଁ, ଏହା ସ୍ୱୟଂ ଆପଣଙ୍କ ଏବଂ ଏ ଜାତିର ପରାଜୟ । ଆପଣ ତ ଉତ୍କଳର ସମ୍ରାଟ । ହେ, ଶରଣ ରକ୍ଷଣ ମହାବାହୁ ! ଏ ଦୀନ ସେବକ ପ୍ରତି ଓ ଜାତିପ୍ରତି ସଦୟ ହେବା ହୁଅନ୍ତୁ ମଣିମା ! ଆପଣଙ୍କ ମାନ ରହୁ ହେ ମଣିମା !

ନିଜ ପରମଭକ୍ତ ତଥା ଆଦ୍ୟ ସେବକର ଗୁହାରି ଘେନିଲେ ମହାବାହୁ, ସ୍ୱପ୍ନାଦେଶ ଦେଲେ, ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଅ ରାଜା, ଆମ୍ଭେ ବଡ଼ଭାଇଙ୍କ ସହିତ ଯଥା ସମୟରେ ଯାଇ, ତୁମ୍ଭର ସହାୟତା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବୁ ।

ପୁଣି ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା । ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଓ ବଡ଼ଭାଇ ବଳଭଦ୍ର ଧଳା ଓ କଳା ଘୋଡ଼ାରେ ଚଢ଼ି, କାଞ୍ଚି ସମର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କଲେ, ଉତ୍କଳର ମାନରକ୍ଷା ପାଇଁ । ଘୋଡ଼ା ଚଢ଼ି ଦୁଇ ଭାଇ କାଞ୍ଚି ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ବେଳେ, ଚିଲିକା ନିକଟ ଏକ ଗ୍ରାମ ପାଖରେ ବଡ଼ ତୃଷିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ଗ୍ରାମ ମୁଣ୍ଡରେ ଦେଖିଲେ, ଜଣେ ଗଉଡୁଣୀ ଦହି ବିକୁଛି, ନାଁ ତା'ର ମାଣିକ । ତା' ପାଖରୁ ଦୁଇ ଭାଇ ଦହି ପିଇ ତୃଷ୍ଣା ନିବାରଣ କରି ଦେଖନ୍ତି ତ ମାଣିକକୁ ଦହି ମୁଲ ଦେବାପାଇଁ କଉଡ଼ି ନାହିଁ । ମହାପ୍ରଭୁ ମାଣିକର ଦହିମୁଲ ପାଇଁ ନିଜ ଆଙ୍ଗୁଠିରୁ ଅମୁଲ୍ୟ ରତ୍ନମୁଦ୍ରିକା ବାହାର କରି ତାକୁ ଧରାଇ ଦେଇ କହିଲେ, ଆମେ ମହାରାଜାଙ୍କ ସୈନିକ । ଦକ୍ଷିଣରେ କାଞ୍ଚି ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଉଛୁ । ପଛରେ ମହାରାଜା ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଏହି ମୁଦ୍ରିକା ପ୍ରଦାନ କରି ଦହି ମୁଲ ନେଇଯିବୁ ।

ମାଣିକ ବାଟ ଚାହିଁ ରହିଥାଏ । କିଛି ସମୟ ପରେ ସୈନ୍ୟ ସାମନ୍ତ ଧରି, ଗଜପତି

ଆସିଲେ । ମାଣିକ ତାଙ୍କୁ ସରୁକଥା କହିବା ସହ ମହାପ୍ରଭୁ ଦେଇଥିବା ମୁଦ୍ରିକାଟିକୁ ପ୍ରଦାନକଲା । ରାଜା ମାଣିକ ହସ୍ତରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରତ୍ନ ମୁଦ୍ରିକା ଦେଖି କ୍ଷଣିକପାଇଁ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଗଲେ । ମହାପ୍ରଭୁ ସ୍ୱୟଂ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଯାତ୍ରା କରିଛନ୍ତି ଏକଥା ବୁଝିବାପାଇଁ ଗଜପତିଙ୍କର ଆଉ ବାକି ରହିଲାନାହିଁ । ଅହୋ ଭାଗ୍ୟ ମାଣିକର ! ଚର୍ମ ଚକ୍ଷୁରେ ସେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିଛି । ବିଜୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଜାଣି ରାଜା ମାଣିକକୁ ଦଧି ମୁଲ ଦେଇ ମୁଦ୍ରିକାଟି ନେଲେ ଏବଂ ମାଣିକ ନାଁରେ ଏକ ଗାଁ ବସାଇଲେ । ଅଦ୍ୟାପି ବିରାଜମାନ କରୁଛି ସେହି ଗାଁ ଚିଲିକା କୂଳରେ, ମାଣିକ ପାଟଣା । କବିବର ରାଧାନାଥ ମାଣିକ ପାଟଣାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ଚିଲିକା କାବ୍ୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି :-

ଇତିହାସ ରଙ୍ଗସ୍ଥଳୀ ତୁ ଚିଲିକା ।

ତୋର ଚୀରେ ପରା ଶ୍ରୀମତୀ ମାଣିକା ।

ହସ୍ତୁ ଭୁଞ୍ଜିଥିଲେ ସାଦରେ ଲବଣୀ ।

ଭାବଗ୍ରାହୀ ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତଚିନ୍ତାମଣି ॥

ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର ଯୁଦ୍ଧରେ କାଞ୍ଚିର ପରାଜୟ ହେଲା । ରାଜା ସାଲୁ ନରସିଂହ ଉତ୍କଳ ଗଜପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦୀହେଲେ । ଗଜପତି ପୁରୁଷୋତ୍ତମଦେବ ରାଜ କୁମାରୀ ପଦ୍ମାବତୀଙ୍କୁ ଘେନି ଆସିଲେ ଏବଂ ପଣ କଲେ, ତାଙ୍କୁ ଚଣ୍ଡାଳ ହାତରେ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ । ମହାମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଲେ, ଜଣେ ଚଣ୍ଡାଳ ସହ ପଦ୍ମାବତୀଙ୍କ ବିବାହ କରାଇ ଦେବାପାଇଁ । କିଛିମାସ ବିତିଗଲା, ପୁଣି ଆସିଗଲା ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଘୋଷଯାତ୍ରା । ଚତୁର ଉତ୍କଳ ମହାମନ୍ତ୍ରୀ, ଗଜପତି ଛେରାପହଁରା କରୁଛନ୍ତି, ଇତ୍ୟବସରେ ଆଣି କାଞ୍ଚି ଜେମା ପଦ୍ମାବତୀଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଗଜପତିଙ୍କ ହସ୍ତରେ । ରାଜାଙ୍କୁ ସେ ବୁଝାଇଦେଲେ, ଆପଣଙ୍କ ଆଦେଶାନୁସାରେ, ମୁଁ ଆଜି ରାଜଜେମାଙ୍କୁ ଜଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚଣ୍ଡାଳ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରୁଛି ।

"ଧନ୍ୟ ତୁମେ ଉତ୍କଳର ମହାମନ୍ତ୍ରୀ, ଧନ୍ୟ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି", କହି ରାଜା ତାଙ୍କର ବହୁ ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ! ଜୟ ଉତ୍କଳ ! ଜୟ ଗଜପତି ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବ ।

ଗଜପତି କାଞ୍ଚି ରାଜଜେମା ରୁପାମ୍ବୀକାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ । ରୁପାମ୍ବୀକା ହେଲେ ଉତ୍କଳର ମହାରାଣୀ । ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ହୋଇ ଗଲା । ଯେଉଁ କାଞ୍ଚିରାଜ୍ୟକୁ ଜିଣିବା ଉତ୍କଳପକ୍ଷେ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନଥିଲା ତାହା ସମ୍ଭବ ହେଲା କେବଳ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅପାର କରୁଣା ବଳରେ । ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ହିଁ ଯଥାର୍ଥରେ ଏ ଜାତିର ନେତା ।

କାଞ୍ଚିବିଜୟ ସ୍ଥାନକୀର୍ତ୍ତୀରୂପ ଉତ୍କଳ ଭୂମିରେ ଆଜି ବିରାଜିତ ଅଛନ୍ତି କାଞ୍ଚିରୁ ଆନୀତ କାଞ୍ଚି ଗଣେଶ ସତ୍ୟବାଦୀ ବକୁଳ ବନରେ ସାକ୍ଷୀ ଗୋପାଳ ଓ କେନ୍ଦୁଝର ଘଟଗାଁରେ ମାଆ ତାରିଣୀ । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଗାତ୍ରରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇରହିଛି କାଞ୍ଚି ବିଜୟର ସେ ଅମର ଗାଥା । ଯଥାର୍ଥରେ ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ କହିଛନ୍ତି :-

ବିଶେଷେ ଉତ୍କଳେ ନାହିଁ ପ୍ରୟୋଜନ ।

ଉତ୍କଳର ନେତା ସ୍ୱୟଂ ନାରାୟଣ ॥

ଅର୍ଜୁନୀ ଚରଣ ବେହେରା

ମୋ : ୭୭୯୩୦୯୧୯୭୧

ଚତୁର୍ଥାସ୍ୟା ବ୍ରତର ମହତ୍ତ୍ୱ

ନିହାର ରଞ୍ଜନ ସାବତ

ହିନ୍ଦୁଧର୍ମରେ ଚତୁର୍ଥାସ୍ୟା ପବିତ୍ରତା ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମହତ୍ତ୍ୱରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ ଭାବେ ପରିଗଣିତ । ଏହା ଚାରିମାସର ଏକ ବିଶେଷ ସମୟ ଅବଧି, ଯେତେବେଳେ ସାଧକମାନେ ଆତ୍ମଶୁଦ୍ଧି, ତପସ୍ୟା ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠା ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ଏହି ସମୟ ଆଷାଢ଼ ମାସର ଶୁକ୍ଳ ଏକାଦଶୀ ବା ଦ୍ୱରିଶୟନ ଏକାଦଶୀ ଦିନଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସର ଶୁକ୍ଳ ଏକାଦଶୀ ବା ଦେବୋତ୍ଥାପନ ଏକାଦଶୀ ଦିନ ଶେଷ ହୋଇଥାଏ । ଆଷାଢ଼ ମାସ ଶୁକ୍ଳ ଏକାଦଶୀ ଦିନ ରଥ ଉପରେ ଶ୍ରୀଜୀଉମାନେ ଥିବାବେଳେ ସୁନାବେଶ ହୁଏ । ଏହି ଦିନ ରାତ୍ର ପହୁଡ଼ ବେଳେ, ରଥ ଉପରେ ଶୟନ ନୀତି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ରୂପାବତୀରେ ଶ୍ରୀବିଗ୍ରହଙ୍କ ପ୍ରତିମା ଶୟନ ବିଗ୍ରହଙ୍କୁ ତାମ୍ବୁଳ ଖୁଆଇ ସେହି ପେଡ଼ିରେ ଶୟନ ନୀତି ସମ୍ପନ୍ନ କରାଯାଏ । ଏହାପରେ ଆସେ ଭାଦ୍ରବ ଏକାଦଶୀ, ଯେଉଁଦିନ ଠାକୁର ପାର୍ଶ୍ୱପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି । ଏହି ନୀତିରେ ପେଡ଼ି ଭିତରେ ଶାୟିତ ଶୟନ ବିଗ୍ରହଙ୍କୁ ପାର୍ଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା କଡ଼ ଲେଉଟାଇ ଦିଆଯାଏ । ସର୍ବଶେଷରେ ପଡ଼ିଥାଏ କାର୍ତ୍ତିକ ଶୁକ୍ଳ ଏକାଦଶୀ ବା ଦେବୋତ୍ଥାପନ ଏକାଦଶୀ ଯେଉଁଦିନ ଠାକୁରମାନେ ଉକ୍ତ ପେଡ଼ିରୁ ବାହାରିଥାନ୍ତି । ଚାରି ମାସ ଧରି ଶୟନ କରିଥିବା ଠାକୁରଙ୍କର ଏହି ଦିନ ନିଦ ଭାଙ୍ଗେ । ଏହି ଦିନଠାରୁ ଅଶୁଦ୍ଧ କାଳର ସମାପ୍ତି ଘଟିଥାଏ । ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ଶୁଦ୍ଧକାଳ । ଚାରି

ମାସ ଧରି ଧରି ବନ୍ଦ ରହିଥିବା ସମସ୍ତ ମାଙ୍ଗଳିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁଣି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ।

ଚତୁର୍ମାସ୍ୟାର ଉତ୍ପତ୍ତି ବୈଦିକ ଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । ପୌରାଣିକ କଥା ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ସମୟରେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ କ୍ଷୀରସାଗରରେ ଶୟନ କରନ୍ତି, ଯାହା ଆଷାଢ଼ ମାସର ଶୁକ୍ଳ ଏକାଦଶୀ ବା ହରିଶୟନ ଏକାଦଶୀ ଦିନଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସର ଶୁକ୍ଳ ଏକାଦଶୀ ବା ଦେବୋତ୍ଥାପନ ଏକାଦଶୀ ଦିନ ସମାପ୍ତ ହୁଏ । ଏହି ସମୟରେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଓ ସାଧୁମାନେ ଗମନାଗମନ ବନ୍ଦ କରି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ରହି ସାଧନ ଭଜନ କରନ୍ତି । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ବର୍ଷା ଋତୁରେ ପଥଚାରୀଙ୍କ ଯାତ୍ରା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ପରିବେଶରେ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ କ୍ଷତି ନ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ପ୍ରୟାସ ଯାହା ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ଦୟା ଓ ଅହିଂସା ଭଳି ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ । ଚତୁର୍ମାସ୍ୟା କେବଳ ଏକ ପାରମ୍ପରିକ ଧାର୍ମିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଆତ୍ମଶୁଦ୍ଧି ଓ ଆତ୍ମନିରୀକ୍ଷଣର ଏକ ଅବସର । ଏହି ସମୟରେ ସାଧକମାନେ ନିଜର ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରି, ସାତ୍ତ୍ୱିକ ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରନ୍ତି । ଏହା ମନ, ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମାର ସମନ୍ୱୟ ଘଟାଇଥାଏ । ଚତୁର୍ମାସ୍ୟାରେ ଉପବାସ, ଧ୍ୟାନ, ଯୋଗ ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଏ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ସଂସାରିକ ମୋହରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟତର କରାଇଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ଝୁଲଣ ଯାତ୍ରା, ରକ୍ଷାବନ୍ଧନ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ ଏବଂ ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ ଆଦି ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରାଯାଏ ।

ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କୃତିରେ ଚତୁର୍ମାସ୍ୟା ଏକ ଗଭୀର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅବଧି ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗାଁ ଓ ସହରରେ ଏହି ସମୟରେ ଧାର୍ମିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ,

ଭାଗବତ ପାଠ, ରାମାୟଣ ଓ ମହାଭାରତ ପାଠ, ଶାସ୍ତ୍ର ଆଲୋଚନା ଏବଂ ଭଜନ କୀର୍ତ୍ତନର ଆୟୋଜନ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ସମାଜରେ ଏକତା ଓ ଭକ୍ତିର ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ସମୟରେ ବିଶେଷ ନୀତିକାନ୍ତି ଓ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥାଏ । ଚତୁର୍ମାସ୍ୟା କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସାମାଜିକ ଓ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହି ସମୟରେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମ, ନୀତି ଓ ସଦାଚାରର ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି । ଏହା ସାମାଜିକ ସଚେତନତା ଓ ନୈତିକତାର ବିକାଶ ଘଟାଇଥାଏ ।

ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ଚତୁର୍ମାସ୍ୟାର ଗାରିମା ଏବଂ ମହତ୍ତ୍ୱ ଅଦ୍ୟାବଧି ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରହିଛି । ଯଦିଓ ଆଧୁନିକ ଜୀବନଶୈଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ଅଧିକ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି, ତଥାପି ଚତୁର୍ମାସ୍ୟା ଏକ ଅବସର ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେଉଁଠିରେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ସହିତ ପୁଣି ଯୋଡ଼ି ହୋଇପାରେ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଏହି ସମୟରେ ଅନେକ ଯୁବପିଢ଼ି ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ପରମ୍ପରା ଓ ଆଧୁନିକତାର ଏକ ସୁନ୍ଦର ସମନ୍ୱୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଚତୁର୍ମାସ୍ୟାରେ ପାଳନ କରାଯାଉଥିବା ଉପବାସ ଓ ସାତ୍ତ୍ୱିକ ଜୀବନଶୈଳୀ ଆଧୁନିକ ବ୍ୟସ୍ତ ବହୁଳ, ଚାପଗ୍ରସ୍ତ ଜୀବନରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ ଲାଭ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନୁଶାସନ, ସଂଯମ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ, ଯାହା ଆଧୁନିକ ଜୀବନରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଚତୁର୍ମାସ୍ୟା ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ଏକ ପବିତ୍ର ଓ ଗାରିମାମୟ ସମୟାବଧି ଯାହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା, ସାମାଜିକ ଏକତା ଓ ପରିବେଶ ସଂରକ୍ଷଣର ଏକ ଅପୂର୍ବ ସମନ୍ୱୟ ସୃଷ୍ଟି

କରେ । ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କୃତିରେ ଏହାର ମହତ୍ତ୍ୱ ଅତୁଳନୀୟ, ଯେଉଁଥିରେ ମହାପୁତ୍ର ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଆରାଧନା, ଧାର୍ମିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏକ ଅନୁପମ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଏହି ସମୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜର ଆତ୍ମା ସହିତ ସଂଯୋଗ କରିବାର ଏକ ଅବସର ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ସମାଜରେ ସଭାବନା ଓ ଏକତାର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଚାର କରେ । ଚତୁର୍ଥାସ୍ୟା ବ୍ରତ ଆମକୁ ଆମର ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଓ ପରମ୍ପରା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ରଖି ଆଧୁନିକ ଜୀବନରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ମାର୍ଗ ଦେଖାଇଥାଏ ।

ସଂଗଣକ ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପ୍ରୟୋଗ ବିଭାଗ
ସୂଚନା ପ୍ରୌଦ୍ୟୋଗିକ ତଥା ପ୍ରବନ୍ଧନ ଶିକ୍ଷା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ (ସାଇମ)
ମଞ୍ଜେଶ୍ୱର ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ଭ୍ରାମ୍ୟଭାଷ : +୯୧ ୯୭୭୭୦୧୧୯୩୮

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଭକ୍ତ ବଳରାମ ଦାସ

ରୀତାରାଣୀ ଦାଶ

ଭଗବାନ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ କଳ୍ପୀ ଅବତାରେ ଓଡ଼ିଆ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ପ୍ରମୁଖ ଇଷ୍ଟ ଦେବତା । ଯିଏ ସୃଷ୍ଟି, ସ୍ଥିତି, ପ୍ରଳୟର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଇଶ୍ୱର, ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଏବଂ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ରୂପରେ ବିବେଚିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବଡ଼ଭାଇ ବଳଭଦ୍ର, ଭଉଣୀ ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କ ସହ ପୂଜା ଆରାଧନା କରାଯାଏ । ଅନନ୍ୟ ପ୍ରତିମା ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର । ହସ୍ତ, ପଦ ଶୂନ୍ୟ ତଥାପି ସପୂର୍ଣ୍ଣ ପତିତପାବନ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ନାରାୟଣ, ସେ ସ୍ୱୟଂ ଜଗତର ନାଥ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଯେପରି ଆତ୍ମାକୁ ଛାଡ଼ି ଶରୀରର ପରିକଳ୍ପନା ନିରର୍ଥକ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତା, ଚେତନା ଅସାର, ମୂଲ୍ୟହୀନ । ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ନୀଳସାଗର ଉର୍ମି ସଦୃଶ ଅନନ୍ତ, ଅସୀମ । ସର୍ବବିଧି ବିସ୍ମୟର କେନ୍ଦ୍ର ବିନ୍ଦୁ ।

ଭକ୍ତବତ୍ସଳ ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ରହସ୍ୟମୟ ଦେବତା । ଭକ୍ତର ଭାବନାରେ ସେ ବନ୍ଧା । ଭକ୍ତ ବଳରାମ ଦାସ ତାଙ୍କୁ ନନ୍ଦିଘୋଷ ଛାଡ଼ି ବାଲି ରଥକୁ ବିନତୀ କରିଥିଲେ । ଭକ୍ତର ମାନରକ୍ଷା ପାଇଁ ବାଲିରଥରେ ଆବିର୍ଭୂତ ହୋଇଥିଲେ ସ୍ୱୟଂ ଜଗତର ସ୍ୱାମୀ । ତେଣୁ ଭାବ ବିନୋଦିଆ ନାମରେ ସେ ଖ୍ୟାତ । ଭାବକୁ ନିକଟ ପ୍ରଭୁ ଅଭାବକୁ ଦୂର ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଭକ୍ତ ବଳରାମ ଦାସ । ସେ ସାଧକ ବା ସାଧୁ ନୁହଁନ୍ତି । ସାଂସାରିକ

ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ଜଣେ ସଂସାରୀ ମଣିଷ । ଭକ୍ତ ବଳରାମ ଦାସ ଥିଲେ ଜଣେ କବି ଆଉ
ରସିକ ପୁର । ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀମାନଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଆକର୍ଷଣରେ ବିମୋହିତ ହୋଇ
ଯାଉଥିଲେ, ଏତାଇ ପାରୁନଥିଲେ । ପୁରୀ ଧାମରେ ଚାରୁଲତା ନାମରେ ଜଣେ ବେଶ୍ୟା
ସହିତ ତାଙ୍କର ଥିଲା ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସମ୍ପର୍କ । ଅନୁମାନରୁ ଜଣାଯାଏ ବେଶ୍ୟା ଜଣକ ଥିଲେ
ପରମ ଧାର୍ମିକା ଆଉ ବଳରାମ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ଦାୟିନୀ । ସାଧକ, ସାଧିକା ବିନା ସିଦ୍ଧି
ପ୍ରାପ୍ତି କରିହୁଏନା । ବଳରାମ ଦାସ ଚାରୁଲତାର ରୂପ ଲାବଣ୍ୟରେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇ
ରସପୂର୍ବକ ରଚନା କରୁଥିଲେ ଓ ତାର ରୂପଶ୍ରୀ ପ୍ରତିଫଳନ କରୁଥିଲେ । ସର୍ବୋପରି
ଜଗନ୍ନାଥ ଆରାଧନା ତାଙ୍କ ଜୀବନ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଥିଲା । ଘରେ, ମନ୍ଦିରେ କିମ୍ବା ବେଶ୍ୟା
ସହିତ ରଙ୍ଗ ରସରେ ଥାଆନ୍ତୁ, ସବୁଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭ କରୁଥିଲେ ।
ସତସଙ୍ଗ, ସଂକୀର୍ତ୍ତନ, ଜୀବେ ଦୟା ଗୁଣରେ ସେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ ।

ଏକଦା ମହାବେଦୀ ମହୋତ୍ସବ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର । କବି ବଳରାମ ଦାସ ଚାରୁଲତା
ବେଶ୍ୟାର ସାକ୍ଷାତ ପରେ ମନ୍ଦିରକୁ ଯିବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଇ, ବେଶ୍ୟା ସହ ରସରଙ୍ଗରେ
ମାତି ରଥଯାତ୍ରା କଥା ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ଗାଡ଼ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ
ରଥଟଣା ଆରମ୍ଭ ଓ ରଥଚକର ଗୁରୁଗର୍ଜନ ଶବ୍ଦରେ ତନ୍ମୁ ଭଙ୍ଗ ହୋଇଛି ।
ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପବିତ୍ର, ମନମୋହନ ରୂପକୁ ସ୍ମରି ଭକ୍ତ ହୋଇ, ଶୁଚି ଅଶୁଚି କଥା ଚିନ୍ତା
କରିନାହାନ୍ତି । ବେଶ୍ୟା ଚାରୁଲତା କବରୀରୁ ରଜନୀ ଗନ୍ଧାର ଫୁଲ ମାଳଟିକୁ ଛିଣ୍ଡାଇ
ଆଣି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଦୌଡ଼ିଛନ୍ତି । ବଳରାମ ଦାସଙ୍କ ମୁହଁ, ଦେହରେ ବେଶ୍ୟାର
କଞ୍ଚୁଳ, ହଳଦୀ ଓ କସ୍ତୁରୀ ଦାଗ ଲାଗିଛି । ପଣ୍ଡାମାନେ ସବୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଭକ୍ତ ପାଇଁ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି । ସେଦିନ କିନ୍ତୁ ଅସହ୍ୟ ହୋଇ ଗାଳିଗୁଲଜ କରି ଗଲାଧକ୍ତା

ଦେଇ ରଥରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ଶରଧା ବାଲିରେ କିଛି କ୍ଷଣ ପଡ଼ିରହିଲେ । ଅପମାନ ଓ ଅଭିମାନର ଜଳି ଉଠିଲେ । ବେନି ନୟନରୁ ବୋହିଯାଉଥାଏ ଅବାରିତ ଅଶ୍ରୁ ଧାର, ଦୁଇ ହସ୍ତ ଯୋଡ଼ି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଥାନ୍ତି ଯେ ମୋର ଅପରାଧ କଣ ପ୍ରଭୁ ? ଅସ୍ଥିର ଚିତ୍ତରେ ଜଗାକୁ କେତେ କଣ ପ୍ରଣାମ, ଗୁହାରୀ କରୁଥାନ୍ତି । ନିଜକୁ ଭୁଲି ଯାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭଜନ ଗାନ କଲେ । ହେ ଜଗନ୍ନାଥ, ମୋର ପ୍ରାଣର ବନ୍ଧୁ ବୋଲି ମୁଁ ତ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଥିଲି, ଅପମାନ, ଦଣ୍ଡ ଦେଇ କଣ ପାଇଲୁ । କ୍ଷୋଭରେ କହିଲେ ମୁଁ ଯଦି ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତ ହୋଇଥିବି, ଦେଖିବି ତୋର ରଥ ଚକା କେମିତି ଆଗକୁ ଗଢ଼ିବ । ଆଉ ତୁ ଯଦି ମୋର ପ୍ରାଣର ଠାକୁର ଚିକେ ବି ଆଗକୁ ଯିବୁନି ।

ତାପରେ ସମୁଦ୍ର କୂଳକୁ ଆସି, ବାଙ୍କୀ ମୁହାଁଣ ନିକଟସ୍ଥ ଚକ୍ରତୀର୍ଥଠାରେ ଆସନ ପାରି ବସି ବାଲି ଉପରେ ତିନୋଟି ରଥ କରିଲେ । ଠାକୁରଙ୍କୁ ବସାଇ ଆଖିବୁଜି ଧ୍ୟାନସ୍ଥ ହେଲେ । ଭାବର ସମାଧି, ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ମାନସ ପୂଜା, କ୍ଷୋଭର ଉପଚାରରେ କଲେ । ମନଗହନରେ ବାଜିଉଠିଲା ଭେରୀ, ତୁରୀ, ମର୍ଦ୍ଦଳ । ଶଙ୍ଖ, ମହୁରୀ ବାଜି ଉଠିଲା ନିଃଶ୍ୱାସ ପ୍ରଶ୍ନାସରେ ।

ଜଗତର ନାଥ, କରୁଣାମୟ ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତର ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହି ନ ପାରି ଆବିର୍ଭୂତ ହେଲେ ଭାଇ ଭଉଣୀ ସହିତ । ତଟସ୍ଥ ହେଲେ ଭକ୍ତ ବଳରାମ ଦାସ । ଭକ୍ତ, ଭଗବାନଙ୍କର ଅପୂର୍ବ ମିଳନ । ଶୂନ୍ୟବାଣୀ ହେଲା, ହେ ମୋର ପରମ ଭକ୍ତ, ତୁମର ଏକନିଷ୍ଠ ଭାବ, ସମାଧି ହିଁ ମୋତେ ଚାଣି ଆଣିଲା ନନ୍ଦିଘୋଷରୁ । ଯୁଗ ଯୁଗକୁ ତୁମେ ଦୁର୍ଲଭ ଭକ୍ତ ବଳରାମ । ହସ୍ତଯୋଡ଼ି ଆକୁଳ ନିବେଦନ କଲେ ବଳରାମ, କ୍ଷମା ମାଗିଲେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କୃତକର୍ମ ପାଇଁ । ତେଣେ ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡରେ ରଥ ତିଳେ ବି ଗଢ଼ିଲାନି । ରାଜା ପ୍ରତାପରୁଦ୍ର ଦେବ

ଯେତେ ସ୍ତୁତିକଲେ, ଫଳବତୀ ହୋଇଲାନି । ରାଜା ଧ୍ୟାନସ୍ଥ ହେବା ପରେ ପ୍ରଭୁ ଶୂନ୍ୟବାଣୀ କରି ରାଜାଙ୍କୁ ସବୁ କହିଲେ । ତାପରେ ଭକ୍ତ ବଳରାମ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଥିଲା, ପ୍ରତିକାର ସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନର ସହ ଚକ୍ରତୀର୍ଥରୁ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡକୁ ଆଣିଲେ । ବଳରାମ ଦାସଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଇ ତିନିରଥ ଆଗକୁ ଗତି ଚାଲିଲେ । ହରିବୋଲ, ହୁଳହୁଳିରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହେଲା ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର । ଧନ୍ୟ ହେ ଲୀଳାମୟ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ, ଧନ୍ୟ ତୁମର ଅପାର ଲୀଳା ସମୂହକୁ । ଭକ୍ତ, ଭଗବାନଙ୍କର ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କର ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ମହନୀୟ କୃପାବାର୍ତ୍ତା ବର୍ଷଣ କରୁଛ ।

ଜୟ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ

ବାଲେଶ୍ୱର

ଭାବ, ଭକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ !!

କପିଳେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର

କୁଆଁ ତାରା ଭଲ ବାକୁ ଆହୁରି ଘଡ଼ିଏ ରାତି ଅଛି ବୋଧେ । ଚାଉଁକିନା ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ହାତ ବୁଲାଇ ଆଣିଲା ବେଳକୁ ଦେହ ମୁହଁ ସବୁ ଝାଳ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନର ଆବେଗ କଟିନାହିଁ ବୋଧହୁଏ । ରହି ରହି ବର୍ଷା ଅସରା ହେଲା ଭଳି ମନକୁ ଭିଜେଇ ଦେଉଛି ସ୍ୱପ୍ନର ବୃତ୍ତାନ୍ତମାନ । ମନ ଯେମିତି ଖୋଜି ବୁଲୁଛି ସ୍ୱପ୍ନର ସେଇ ଶୀତରଣ ମାନଙ୍କୁ..... ସ୍ୱପ୍ନର ଦେଉକୁ, ବେଳାଭୂମିରେ ମଥା ପିରୁଥିବା ଦେଉ ମାନଙ୍କରୁ ଛିଟିକି ପଡୁଥିବା ଜଳକଣା ମାନଙ୍କୁ । ଆହାଃ, କେତେ ସୁନ୍ଦର ସେଇ ସପନର ସୋହାଗ.... ଆଖି ଆଗରେ ଲହଡ଼ି ପରି ଭାସି ଯାଉଛି ସେଇ ମିଠା ମିଠା ସପନର ଅନୁପମ ଦୃଶ୍ୟମାଳା ସବୁ ।

ହେତୁ ପାଇବା ଦିନରୁ ପୁରସ୍ତମ ଠାକୁରଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଛି । ବାପା, ବୋଉ ଆଉ କିଛି ଗାଁ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପୁରସ୍ତମ ଯାଇ ଚକାଡୋଳାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରୁଛି । ସବୁ ଲୋକ ହାତ ଉଠାଇ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖି ମୁଣ୍ଡରେ ମାରୁଛନ୍ତି । ପୁରସ୍ତମରୁ ଫେରୁଛନ୍ତି । ବାପା ତାର, ଠାକୁରଙ୍କ ଫଟୋଟିଏ ଆଣି ଘର ଠାରେ ଚନ୍ଦନ ବୋଳି ପୂଜା କରୁଛି । ନିତି ଦିନ ବହଳ ଚନ୍ଦନ ବୋଳାରେ ଅସ୍ତଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଭାଇ, ଭଉଣୀଙ୍କ ସହ ଚକାଡୋଳାଙ୍କ ଫଟୋକୁ ଗାଧୋଇସାରି ଆସି ମୁଣ୍ଡିଆ ନ'ମାଇଲେ ପାଟିରେ ପାଣି ବାଜେ ନାହିଁ । ଚିଲିକା କୂଳ କାଣ୍ଡଗୋଦା ଗାରେ ବାପା ତାର ବାହାଘର ବିନୋଦିଆ ସାଙ୍ଗରେ କରିଦେଇଛି । ଶାଶୁଘର ଆସିଲା ବେଳେ ଫଟୋକୁ ବାପା ଠୁଁ ଆଣିଥିଲା । ନିଇତି ଗାଧୋଇ ଆସି ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରୁଛି । ଧିରେ ଧିରେ ଅନୁଭବ କରିଛି ଏଇ ଠାକୁର ସବୁଠାରୁ ନିଆରା, ଧରେ ଦେଖିଦେଲେ ଭିତରଟା କେମିତି ଚହଲି ଯାଉଛି, ଆନନ୍ଦରେ ଭରି ଯାଉଛି । ତା ପାଖ ରେ

ନିଜକୁ ସର୍ଥାଏ ଦେଲେ ସବୁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଲାଘବ ହୋଇଯାଉଛି ଯେପରି । ନିଜ ଭିତରେ ନିଜକୁ ଖୋଜିଲେ ବି ମିଳୁନି । ସବୁ ଚିନ୍ତା ଶୂନ୍ୟ । ଏମିତି ଭାବନା ରେ ଛାଡି ଭିତରେ ଚେଇଁ ଉଠିଛି ବାସ୍ତବ୍ୟ ମମତା । ସରମ-ସଙ୍କୋଚ ରେ ଝାଉଁଳି ପଡିଛି, ଦେହରୁ ଝାଳ ବୋହିଯାଉଛି ।

କର୍କଶ କଣ୍ଠର ସ୍ୱରରେ ଚମକି ପଡିଲା "ମାଣିକ" । ପାଖରେ ଶୋଇଥିବା ତା ଗେରସ୍ତ ବିନୋଦିଆ କହୁଛି "କ'ଣ ହେଲା ? ତରିଲୁ କିଲୋ ମାଣିକ ? ତୋ ଦେହରୁ ଝାଳ ବୋହିଯାଉଛି !" ମାଣିକ କିଛି ନକହି ରୁପ ରହିଲା । ବିନୋଦିଆ କଟମଟ ହୋଇ ତା ଆଡକୁ ଚାହିଁ କହୁଥାଏ, "ବୁଝିଲୁ ମାଣିକ, ସାତ ବରଷ ହେଲାଣି ଆମ ବାହାଘର, ଏ ଯାଏ ଛୁଆପିଲା ହେଲେନି, ତେଣୁ ମୋ ବାପା କହିଛି, ତତେ ନେଇ ଆମ ସେଇ ଦହି ବିକା କୁଡିଆରେ ଛାଡି ଦେଇ ଆସିବି, ତୁ ସେଇଠି ରହିବୁ । ଦହି ବିକିବୁ, ମୁଁ ଯାଇ କଉଡି ନେଇଆସିବି । ସାଇ ଯାକ ମାଇପେ କୁଆଡେ ଚୁପୁଟାପ ହେଉଛନ୍ତି, ତୋର ଛୁଆପିଲା ହେଲାନି ଏଣୁ ତୋ ମୁହଁ ଚାହିଁବା ପାପ ।" ଗେରସ୍ତର କଥା ଶୁଣି ଯେମିତି ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ ହେଇ ଯାଉଥାଏ ମାଣିକ । ଆକୁଳ ଭାବେ ମନରେ ଡାକି ଚାଲିଥାଏ ତା ପ୍ରିୟ ଚକାଡୋଳାଙ୍କୁ । ଗେରସ୍ତ ତାର ତାହିଦ୍ କଲା ଭଳି କହୁଥାଏ, "ଚାଲ, ଏଇ ଅନ୍ଧାରୁଆରୁ ଆମେ ଭାବକୁଣ୍ଠନେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦେଉଳ ବାଟଦେଇ ଯିବା । ସେ ବାଟରେ ପୁରସ୍ତମକୁ ଲୋକ ଯିବା ଆସିବା କରିବେଣି । ଦହି ପସରା ରାତିରୁ ବୋଉ ସଜାଡି ଦେଇଛି ।" ବିନୋଦିଆ ଦୁଃଖା ଟାଏ, ଖାଲି ଦୁଃଖା ନୁହେଁ ମୁହଁ ଅପେକ୍ଷା ହାତରେ କଥା କହିବାକୁ ଭଲପାଏ । ବାହାଘରର ଅଳତା ନଲିଭୁଣୁ ତା ପରିଚୟ ମାଣିକ ପାଇଯାଇଛି । ତରି ତରି ମାଣିକ ଦିଅଁଙ୍କ ଫଟକୁ କାନୀରେ ବାନ୍ଧି, ଦହିପସରା ମୁଣ୍ଡରେ ଥୋଇ ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲିଲା । ବର ତାର ବାହାଙ୍ଗୀରେ ପାଣି ଭାରେ ତା ଉପରେ ଭାତ ପୁଡିଆଟେ ରଖି ଚାଲୁଥାଏ । ରାତି ପାହିବା ଆଗରୁ, କୁଡିଆରେ ପହଞ୍ଚି ଗଲେ । ବିନୋଦିଆ ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ କଉଡି ନେବାକୁ

ଆସିବ ବୋଲି ତାରିଦ୍ କଲାଭଳି କହି ଫେରିଆସିଲା ।

ବିମୁଗ୍ଧ ତମସାର ତନ୍ମା ଭାଙ୍ଗି ରଂଗି ଆସୁଛି ପ୍ରାଚୀ ଦିଗ୍ ଭାଗ । ମାଣିକ ଗାଧୋଇ ଆସି କୁଡ଼ିଆର ଗୋଟିଏ କଣକୁ ଲିପାପୋଛା କରି ଯତ୍ନ ସହ ଠାକୁରଙ୍କ ଫଟୋକୁ ରଖି, ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ଦଣ୍ଡବତ ହୋଇ କଇଁ କଇଁ ହୋଇ କାନ୍ଦି ଉଠିଛି । କହି ଚାଲିଛି "ପ୍ରଭୁ କ'ଣ ପାଇଁ ମୋ ସହ ଏତେ ରହସ୍ୟ କରୁଛ ! ମୁଁ ତ ଛାର ଅଜ୍ଞାନୀ ପାମରୀ । ମୁଁ କାହୁଁ ତୁମର ଏଇ ରହସ୍ୟ ବୁଝି ପାରିବି ପ୍ରଭୁ !" ଉଠି ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ସ୍ୱରୁଦ୍ଧ ଦେବତା ମଧ୍ୟାନକୁ ଉଠିଲେଣି । ମାଣିକକୁ ଲାଗୁଥାଏ ସତେ ଯେପରି ତାର ଆପଣାର ଲୋକ କିଏ ଆସିବ । ମନ ତାର ଉଚ୍ଚାଟ ହେଉଛି, ହେଲେ ଏଇ ନିଛାଟିଆ ଚିଲିକା କୁଳକୁ କିଏ ବା ଆସିବ ! ଏ ଯାଏ କଉଡ଼ିଟିଏ ବି ବିକ୍ରି ହେଲାନି । ମନେ ମନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକି ଚାଲିଥାଏ । ଖରା ଦିନ । କୁଡ଼ିଆପାଖ ଗଛ ଉପରେ କୋଇଲି ରାବୁଛି । ମନେ ପଡ଼ିଗଲା ଗାଁ ଅବଧାନେ ଚାଟଶାଳୀରେ ପଢ଼ାଉଥିବା ଗୀତରୁ ପଦେ, ଗୁଣୁ ଗୁଣୁ ହୋଇ ଗାଉଥାଏ,

"କୋଇଲି ଲୋ କେଶବ ଯେ ମଧୁରା କୁ ଗଲା

କାହା ବୋଲେ ଗଲା ପୁତ୍ର ବାହୁଡ଼ି ନଇଲା ଲୋ କୋଇଲି ।

କୋଇଲି ଲୋ ଖଣ୍ଡ ଖିର ଦେବି ମୁଁ କାହାକୁ

ଖାଇବାର ପୁତ୍ର ଗଲା ମଧୁରା ପୁର କୁ ଲୋ କୋଇଲି ।।"

କେହି ଦୁଇ ଜଣ ଘୋଡ଼ାରେ ଚଢ଼ି ପୁରସ୍ତମ ଆଡୁ ଚିଲିକା କୁଳ କୁଳେ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିଲା । ଗୀତ ବନ୍ଦ କରି ଚାହିଁଲା । କାହିଁକି କେଜାଣି ତା ଛାଡ଼ି ଭିତରଟା କମ୍ପି ଉଠିଲା । ଏହି ବାଟୋଇ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ସହ ତାର କୌଣସି ଜନ୍ମରେ କିଛି ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ପରି ଲାଗୁଛି । ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଚମକି ପଡ଼ିଲା ମାଣିକ । ଛି, ସେ ଯେ କ'ଣ ଭାରୁଛି ।

ପାଖକୁ ଆସି ଘୋଡ଼ାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଗଛ ଛାଇରେ ବସି ପଡ଼ିଲେ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ବଳିଷ୍ଠ ଗଠନର ଦୁଇ ଜଣ ଯୁବକ । ଅପରିଚିତ ଯୁବକଦ୍ୱୟଙ୍କୁ ଓଢ଼ଣୀ ତଳୁ ହାଁ କରି ଚାହିଁ

ରହିଥାଏ ମାଣିକ । ଆଖି ଫେରାଇ ନେଇ ମଧ୍ୟ ନେଇପାରୁ ନଥାଏ । କିଏ ସେ ଏମାନେ .....

"ମା" ଆମକୁ ଭାରି ଶୋଷ, ତଣ୍ଡି ଅଠା ହୋଇଗଲାଣି । ତୁମ ପାଖରେ ଦହି ଅଛି ପରା, ଦେଲ, ମୁୟେ ମୁୟେ ପିଇଲେ ପ୍ରାଣ ଆମର ଥଣ୍ଡା ହୋଇ ଯିବ ।"

"ମା !" ଚମକି ପଡ଼ିଲା ମାଣିକ । ଆଃ, ତା ପିଣ୍ଡ ଯେପରି ଶାନ୍ତ ଶୀତଳ ହୋଇଗଲା । ସମଗ୍ର ପ୍ରାଣ ସତ୍ତା, ମଧୁର ବାସ୍ତବ୍ୟରେ ରସ ସିକ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଦେହରେ ଅପୁର୍ବ କମ୍ପନ । ତାକୁ ସବୁକିଛି ମିଳିଗଲା ପରି ଲାଗିଲା । ଆଉ କିଛି ପାଇବାର ନାହିଁ । ଓହ୍ଲାଇ ଟେକି, ଦଧି ଭାଣ୍ଡ ଧରି ଦୁଇ ଯୁବକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ଯୁବକଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଗଲା ମାଣିକର ମୁହଁ ଉପରେ । ଚମକି ପଡ଼ିଲେ ନୀଳାଭ୍ରକାନ୍ତୀ ଯୁକ୍ତ ଯୁବକ । ଠିକ୍ ଯଶୋଦା ମାଆଙ୍କ ମୁହଁପରି ? ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ହେଲେ ବିଶ୍ୱରହସ୍ୟର ଅନୁପମ ପ୍ରତୀକଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହି ରହସ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ଡେରି ହେଲାନାହିଁ । ତତ୍କ୍ଷଣାତ ଆଞ୍ଜୁଳା କରି ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ ଦହି ପିଇବା ପାଇଁ । ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଆଞ୍ଜୁଳାରେ ଦହି ପରଷୁ ପରଷୁ ଅଜଣା ବାସ୍ତବ୍ୟ ଝରରେ ଭିଜି ଭିଜି ଯାଉଥାଏ ମାଣିକର ତନୁମନ ।

ଦୁଇଜଣଯାକ ଦହି ପିଇସାରିବା ପରେ ଝାଉଁଳି ପଡ଼ିଥିବା ଶ୍ରୀମୁଖ ମଣ୍ଡଳ ପୁଣି ସତେଜ ହୋଇଗଲା । ଏଥର ଦୁଇ ଜଣଯାକ ତାଙ୍କ ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ ଯିବାକୁ ଘୋଡ଼ା ପାଖକୁ ଗଲେ । ମାଣିକ ତୁଣ୍ଡରୁ ଅଗତ୍ୟା ବାହାରି ପଡ଼ିଲା - କଉଡ଼ି ! ନୀଳାଭ୍ରକାନ୍ତୀ ଯୁକ୍ତ ଯୁବକ ଜଣକ ପଛକୁ ଚାହିଁ ସ୍ଥିତ ହସି ଦେଲେ । ସେଇ ହସରୁ ମାଣିକ ଯେମିତି ସବୁକିଛି ପାଇଗଲା । ଜିଭ କାମୁଡ଼ି ପକାଇ ଭାବିଲା - ସେ କାହାକୁ କ'ଣ ମାଗୁଛି ?

ଯୁବକ ଜଣକ ଚମକି ଗଲା ଭଳି କହିଲେ "ସତେ ତ ! ଆମେ ତ ଦହି ପିଇ କଉଡ଼ି ଦେଇନାହୁଁ ! ହେଲେ ବିଶ୍ୱାସ କର ମା" ଆମେ ଦୁଇ ଭାଇ, ମୋ ନାଁ କାଳିଆ ଏବଂ ଏ ମୋ ବଡ଼ ଭାଇ ବଳରାମ, ଆମ୍ଭେ ଦୁହେଁ ଠାକୁର ରାଜାଙ୍କ ସୈନିକ, କାଞ୍ଚିଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଉଛୁ ।

ଠାକୁର ରାଜା ପଛରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ଏ ମୁଦିଟି ରଖ, ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ, ସେ ତୁମ ପ୍ରାପ୍ୟ କରନ୍ତି ଦେଇଦେବେ ।"

ମୁଦିର ଔଜଲ୍ୟରେ ମାଣିକର ଆଖି ଝାଞ୍ଚା ହୋଇ ଯାଉଥାଏ । କେଉଁ ଏକ ଅଜଣା ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ବଶବର୍ତ୍ତ ହୋଇ ସେ ନିର୍ବାକ, ବିସ୍ମୟ ତଥା ଆତ୍ମବିସ୍ମରଣରେ କେବଳ ଚାହିଁ ରହିଥିଲା ଘୋଡ଼ା ଟାପୁରେ ଉଡୁଥିବା ଧୁଳିପଟଳକୁ, ପାଲଟି ଯାଇଥିଲା ପାଷାଣ ପ୍ରତିମାଟିଏ ।

କପିଳେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର

ଜଗନ୍ନାଥପୁର

କାକଟପୁର

ପୁରୀ

ବାନୁ ମୁସ୍ତାକ'ଙ୍କ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଳ୍ପରେ ମହିଳା ଅଧିକାର

ଅସିତ ମହାନ୍ତି

ବାନୁ ମୁସ୍ତାକ'ଙ୍କ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଳ୍ପରେ ମହିଳା ଅଧିକାର'ର ସ୍ୱର !

ଆଜି ପୁଣିଥରେ ବାନୁ ମୁସ୍ତାକ'ଙ୍କ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଳ୍ପ ସଂଗ୍ରହ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛି ଯେ ଭାରତୀୟ ସମାଜରେ ନାରୀ ଅବହେଳିତ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ନାରୀ ତାର ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଅଧିକାର ପାଇଁ ଲଢୁଛି । ବାନୁ ମୁସ୍ତାକ ଏହି ଅବହେଳିତ ମହିଳାଙ୍କର ମାଧ୍ୟମ ହୋଇ

ଲଢେଇ ମୈଦାନରେ ଓହ୍ଲାଇଛନ୍ତି । ସେ ପ୍ରଚଳିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସ୍ୱଷ୍ଟବାଦୀ ମତାମତ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ବାଧା ବିଘ୍ନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡିଛି, କିନ୍ତୁ ସେସବୁକୁ ଅଣଦେଖା କରି ସେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୈଦାନରେ ଓହ୍ଲାଇବା ସହିତ ଲେଖନୀ ଚାଳନା କରିଛନ୍ତି । ସେହି କାରଣରୁ ସେ ପାଇଛନ୍ତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ମାନ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବୁକର୍ ପୁରସ୍କାର । ତେଣୁ ତାଙ୍କ କୃତି ସମ୍ପର୍କରେ ସାଧାରଣ ଜନତା ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ବାନୁ ମୁସ୍ତାକ ତାଙ୍କ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଳ୍ପ ସଂଗ୍ରହ 'ହାର୍ଟ ଲ୍ୟାମ୍ପ' ପାଇଁ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବୁକର୍ ପୁରସ୍କାର ୨୦୨୫ ଜିତିଛନ୍ତି, ଯାହା ଦୀପା ଭସ୍ମିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇଂରାଜୀରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସମ୍ମାନଜନକ ପୁରସ୍କାର ପାଇବାରେ ଏହା ପ୍ରଥମ କନ୍ନଡ଼ ଭାଷାର ପୁସ୍ତକ । ଭାରତ ପାଇଁ ଏହା ଗର୍ବ ଏବଂ ଗୌରବର ବିଷୟ । ବିଚାରପତିମାନେ 'ହାର୍ଟ ଲ୍ୟାମ୍ପ'ର ମୌଳିକ ଅନୁବାଦ ପାଇଁ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ, ଯାହା କନ୍ନଡ଼ ସାହିତ୍ୟର ସାମାଜିକ-ରାଜନୈତିକ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ସଂରକ୍ଷିତ କରି ଇଂରାଜୀରେ ନୂତନ ଟେକ୍ସଚର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲା । ଏହି କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ମହିଳାଙ୍କ ଜୀବନ, ପ୍ରଜନନ ଅଧିକାର,

ବିଶ୍ୱାସ, ଜାତି, ଶକ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ପୀଡ଼ନର ବିଷୟକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିଥାଏ, ଯାହା ପାଠକମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହୁଏ । ମୁସ୍ତାକ ହେଉଛନ୍ତି ଭାରତର କର୍ଣ୍ଣାଟକର ଜଣେ ଲେଖକ, ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଯିଏ ମହିଳା ଅଧିକାର ପାଇଁ ଓକିଲାତି କରିଥାନ୍ତି । ସେ ୧୯୭୦ ଏବଂ ୧୯୮୦ ଦଶକରେ ବନ୍ଦୟା ସାହିତ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ (ବନ୍ଦୟା ସାହିତ୍ୟ ହେଉଛି ଏକ ସାହିତ୍ୟ ଯାହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଧର୍ମ, ଦର୍ଶନ କିମ୍ବା ସମାଜର ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ପରମ୍ପରାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଏହି ସାହିତ୍ୟ ସାଧାରଣତଃ ଧାର୍ମିକ କିମ୍ବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏବଂ ଏଥିରେ ଉଭୟ ଗଦ୍ୟ ଏବଂ ପଦ୍ୟ ରୂପ ରହିଛି।) ବାହାରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସାହିତ୍ୟରେ ଜାତି ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀ ପଦାନୁକ୍ରମକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲା । ତାଙ୍କ ରଚନାଗୁଡ଼ିକ ମହିଳା ଅଧିକାର, ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରର ପ୍ରତିରୋଧ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥାଏ । ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିୟରରେ, ସେ ଛଅଟି କ୍ଷୁଦ୍ର କାହାଣୀ ସଂଗ୍ରହ, ଏକ ଉପନ୍ୟାସ, ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ସଂଗ୍ରହ ଏବଂ ଏକକବିତା ସଂଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଲେଖା ଉର୍ଦ୍ଦୁ, ହିନ୍ଦୀ, ତାମିଲ ଏବଂ ମାଲାୟାଲମ୍ ସମେତ ଏକାଧିକ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ ହୋଇଛି । ତାଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ଯାତ୍ରା ତାଙ୍କ ସକ୍ରିୟତା ସହିତ ଗଭୀର ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ-ସେ ମୌଲବାଦ ଏବଂ ସାମାଜିକ ଅନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିଛନ୍ତି, ମୁସଲମାନ ମହିଳାଙ୍କ ଅଧିକାର ପାଇଁ ଓକିଲାତି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ୱସ୍ତବାଦୀ ମତାମତ ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଧମକର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ଆହ୍ୱାନଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ତ୍ୱେ, ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପ୍ରେରଣା ଏବଂ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ଜାରି ରଖିଛି, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବୁକର୍ ପୁରସ୍କାରର ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତକର୍ତ୍ତା କରିଛି । ମୁସ୍ତାକ୍ ଙ୍କ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ, ପ୍ରତିରୋଧ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାୟତ୍ତତା ଉପରେ ଗଭୀର ଭାବରେ ଆଧାରିତ, ଯାହା ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଓକିଲ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ଆସିଛି । ଏଠାରେ କିଛି ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅଛି ଯାହା ତାଙ୍କ

ସାହିତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ: ମହିଳା ଅଧିକାର ଏବଂ ଏଜେନ୍ସି - ସେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସଂଘର୍ଷକୁ ସମାଲୋଚନାମୂଳକ ଭାବରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି, ବିଶେଷ କରି ଯେଉଁମାନେ ଅବହେଳିତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର, ପ୍ରଜନନ ଅଧିକାର, ଘରୋଇ ହିଂସା ଏବଂ ଲିଙ୍ଗଗତ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଭଳି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି । ଜାତି ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀ ପଦାନୁକ୍ରମ- ବନ୍ଦୀ ସାହିତ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ, ତାଙ୍କ ରଚନାଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ଅସମାନତାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି, ଦଳିତ ଏବଂ ନିମ୍ନ-ଜାତି ଅଭିଜ୍ଞତାର ବାସ୍ତବତାକୁ ଉନ୍ନୋଚନ କରନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ମୌଳିକବାଦ-ସେ ସାମାଜିକ ସୌହାର୍ଯ୍ୟ, ବିଶେଷ କରି ମୁସଲମାନ ମହିଳାଙ୍କ ଅଧିକାର ଉପରେ ମୌଳିକବାଦର ପ୍ରଭାବ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ ଧର୍ମ ଏବଂ ରାଜନୀତିର ଛେଦନକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି । କ୍ଷମତା ଏବଂ ଦମନ-ତାଙ୍କ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ବାରମ୍ବାର ରାଜ୍ୟ ହିଂସା, ଏକଛତ୍ରବାଦ ଏବଂ ଭିନ୍ନମତ ଦମନକୁ ମୁକାବିଲା କରିଥାଏ, ଶକ୍ତି ସଂରଚନା କିପରି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏବଂ ସାମୁହିକ ଭାଗ୍ୟକୁ ରୂପ ଦିଏ ତାହା ଚିତ୍ରଣ କରେ । ପରିଚୟ ଏବଂ ପ୍ରତିରୋଧ- ମୁସ୍ତାକ୍‌ଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ରମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ସାମାଜିକ ନିୟମକୁ ବିରୋଧ କରନ୍ତି, ଆତ୍ମ-ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି, ସ୍ୱାୟତ୍ତତା ଏବଂ ନ୍ୟାୟର ଅଧିକାର ଦାବି କରନ୍ତି, ତାଙ୍କ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅବମାନନା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ମୁସ୍ତାକ୍‌ଙ୍କ କ୍ଷୁଦ୍ର କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ବାସ୍ତବ ଜୀବନର ଅଭିଜ୍ଞତା ଏବଂ ସାମାଜିକ ବାସ୍ତବତାରୁ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ମହିଳାଙ୍କ ସଂଘର୍ଷ, ଜାତିଗତ ଅତ୍ୟାଚାର ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଅନ୍ୟାୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିତ୍ରଣ କରେ । ତାଙ୍କର ସଂଗ୍ରହାଳୟ 'ହାର୍ଟ ଲ୍ୟାମ୍ପ' ପ୍ରଜନନ ଅଧିକାର, ବିଶ୍ୱାସ, ଜାତି ଏବଂ ଶକ୍ତି ଭଳି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ଅନ୍ୱେଷଣ କରିଥାଏ, ଯାହା ଅବହେଳିତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା ଦୈନନ୍ଦିନ ଆହ୍ୱାନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିଥାଏ । ତାଙ୍କର ଅନେକ କାହାଣୀ ମୁସଲମାନ ଏବଂ ଦଳିତ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ଚିତ୍ରଣ କରେ,

ପ୍ରାୟତଃ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀର, ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ପସନ୍ଦ ଉପରେ ଏଜେନ୍ସି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, 'ବ୍ଲୁକ୍ କୋବ୍ରା' କାହାଣୀରେ, ସାମାଜିକ ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତିରୋଧ ଏତେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲା ଯେ ଏହାକୁ ଏକ ଫିଚର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଏକ କାହାଣୀରେ ଜଣେ କ୍ଳାନ୍ତ ମାଆ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଇଛି, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ଥରେ ଜଣେ ମହିଳା ହୁଅନ୍ତୁ!", ଗଭୀର ମୂଳ ଥିବା ଲିଙ୍ଗଗତ ଅସମାନତା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରେ । ଏହି ବିଷୟବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ସାହିତ୍ୟିକ ନିର୍ମାଣ ନୁହେଁ-ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଜି ଆମ ସମାଜରେ ବିଦ୍ୟମାନ । ଲିଙ୍ଗ-ଆଧାରିତ ହିଂସା, ଜାତିଗତ ଭେଦଭାବ, ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ମୌଳବାଦ ଭଳି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଜୀବନକୁ ଆକାର ଦେବା ଜାରି ରଖିଛି, ଯାହା ମୁସ୍ତାକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମ ସମୟୋଚିତ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ । ତାଙ୍କ କାହାଣୀ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଦର୍ପଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟିକର ସତ୍ୟର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଓକିଲାତି କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରେ । ମୁସ୍ତାକଙ୍କ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ଆଲୋଚିତ କରେ ନାହିଁ-ସେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଗରେ ପଥ ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି । ଯଦିଓ ସେ ଏକ ଇସ୍ତାହାର ପରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସମାଧାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରତିରୋଧ, ଏକତା ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ସଂସ୍କାରକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ଉପାୟ ଭାବରେ ଆଲୋଚିତ କରେ । ଏଠାରେ ସେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରୁଥିବା କେତେକ ପ୍ରମୁଖ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଅଛି: ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅବଜ୍ଞା ଏବଂ ଏଜେନ୍ସି- ତାଙ୍କର ଅନେକ ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାୟତ୍ତତା ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରି ଦମନକାରୀ ମାନଦଣ୍ଡକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରନ୍ତି । ସମୁଦାୟ ଏକଜୁଟତା -ତାଙ୍କ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପରକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ଦର୍ଶାଇଥାଏ, ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସାମୁହିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନର ଚକ୍ରକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇପାରେ । ଆଇନ ଏବଂ ସାମାଜିକ

ଓକିଲାତି-ଜଣେ ଓକିଲ ଭାବରେ, ମୁସ୍ତାକ ତାଙ୍କ ବିବରଣୀରେ ଆଇନଗତ ସଚେତନତା ଏବଂ ସକ୍ରିୟତାକୁ ଏକୀକୃତ କରନ୍ତି, ଅବହେଳିତ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ପାଇଁ ଲଢ଼ିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି । ସାଂସ୍କୃତିକ ଏବଂ ସାହିତ୍ୟିକ ପ୍ରତିରୋଧ-ସେ କାହାଣୀକୁ ପ୍ରତିବାଦର ଏକ ରୂପ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଅନ୍ୟାୟକୁ ଉନ୍ନୋଚନ କରିବା ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେବା ପାଇଁ ସାହିତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଆଶା ଏବଂ ଦୃଢ଼ତା-କଠୋର ବାସ୍ତବତାକୁ ଚିତ୍ରଣ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ତାଙ୍କ ରଚନାଗୁଡ଼ିକ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରେ ଯେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ଭବ, ଏହି ଧାରଣାକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥାଏ ଯେ ଦମନକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଇପାରିବ । ତାଙ୍କ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ସମାଧାନର ଉପଦେଶ ଦେଇନଥାଏ-ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଚରିତ୍ରମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିଥାଏ, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ସହ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି । ଏହି ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରୁଥିବା ମୁସ୍ତାକ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବର୍ଣ୍ଣନାତ୍ମକ କୌଶଳ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ଯାହା ତାଙ୍କ କାହାଣୀକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ନିମଜ୍ଜନିତ ଏବଂ ଭାବପୂର୍ବକ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ କରେ । ଏଠାରେ ସେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା କେତେକ ପ୍ରମୁଖ କୌଶଳ : ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ବିବରଣୀ-ସେ ଅବହେଳିତ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସାଧାରଣ ଜୀବନକୁ ଅତି ଯତ୍ନ ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସଂଘର୍ଷ ଏବଂ ନମନୀୟତାକୁ ସତ୍ୟତା ସହିତ ଚିତ୍ରଣ କରିବା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତି । ପ୍ରାକୃତିକ ସ୍ୱର ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ସ୍ୱର - ବେଳେବେଳେ, ତାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାତ୍ମକ ସ୍ୱର ଭୟଙ୍କର ଏବଂ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ, ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାର ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ପାଇଁ ଆଲଂକାରିକ ବିକାଶ ବ୍ୟବହାର କରେ । ବିଦ୍ରୁପ ଏବଂ ବିଦ୍ରୋହ-ସେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆବେଗ ସହିତ ବିଦ୍ରୁପ ମିଶ୍ରଣ କରନ୍ତି, ପ୍ରାୟତଃ ପିତୃପୁରୁଷ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ସଂରଚନାର ଭଣ୍ଡାମିକୁ ଉନ୍ନୋଚନ କରନ୍ତି । ସର୍ବନିମ୍ନ ଏବଂ କଥୋପକଥନ ଶୈଳୀ-କନ୍ନଡ଼ କାହାଣୀର ସାଂସ୍କୃତିକ

ସାରକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ ଉପଭାଷା ଏବଂ କଥୋପକଥନ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି
 ବ୍ୟବହାର କରି ତାଙ୍କର ଗଦ୍ୟ ଅତିରିକ୍ତ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ । ଖଣ୍ଡିତ ଏବଂ ଏପିସୋଡିକ୍
 ବର୍ଣ୍ଣନା-ତାଙ୍କର କିଛି କାହାଣୀ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ଖଣ୍ଡିତ ବାସ୍ତବତାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ
 କରି, ବିଚ୍ଛିନ୍ନ, ଏପିସୋଡିକ୍ ସଂରଚନାରେ ଉନ୍ନୋଚିତ ହୁଏ । ପ୍ରତୀକବାଦ ଏବଂ ରୂପକ-
 ଲିଙ୍ଗଗତ ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ସମାଲୋଚନା କରିବା ପାଇଁ ସେ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ
 ପ୍ରତିଛବି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଯେପରିକି ଭଗବାନ ଜଣେ ମହିଳା ଭାବରେ ଜନ୍ମ ହେବା
 ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା । ଏହି କୌଶଳଗୁଡ଼ିକ ମୁସ୍ତାକଙ୍କୁ ଉଭୟ ଭୟଙ୍କର ଏବଂ ଅବମାନନାକାରୀ
 ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥାଏ, ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ କରେ ଯେ ତାଙ୍କ
 କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିବା ପରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ପାଠକଙ୍କ ମନରେ ରହିଥାଏ ।

ଅସିତ ମହାନ୍ତି

ଆବାହକ , ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସୁରକ୍ଷା ଅଭିଯାନ

ସୁଜନପୁର , ଯାଜପୁର

୯୪୩୭୨୮୮୦୨୮

ବିଶେଷ ସୂଚନା

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ବନ୍ଧୁମାନେ, ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର (ଆକୃତି / ଶ୍ରୀଲିପି / ଆଇଲିପ୍ / ଅପ୍ରାକ୍ତ) କିମ୍ବା ମୋବାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣାରେ ପଠାଇ ପାରିବେ । ଛବି, ହାତଲେଖା କିମ୍ବା ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟାକରଣତ୍ରୁଟି ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ମୋବାଇଲ୍ କିମ୍ବା ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ପଠାନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଲେଖା ପଠାଇବେ । ଏକାଧିକ ଲେଖା ପଠାଇଲେ, ଶେଷରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଲେଖାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚିତ କରାଯିବ । ଧାରାବାହିକ ଲେଖା ପ୍ରକାଶନ ହେତୁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଏକାସଙ୍ଗେ ପଠାଇବେ । ହାତ ଲେଖା କିମ୍ବା ସ୍କାନ ହୋଇଥିବା କିମ୍ବା ପିଡ଼ିଏଫ୍ ଫର୍ମାଟରେ ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କରଣ ନିମନ୍ତେ ମାସର ତିନି ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଲେଖା ପଠାଇବେ ଏବଂ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେବାପରେ ଆମ ୱେବସାଇଟରୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ପାରିବେ । ଲେଖା ସହ ନିଜର ଛବି ଏବଂ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ନୁଆ ଛବି ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଖବର ତୁରନ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ ଆମର ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ଗ୍ରୁପ୍ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ । ସହାୟତା ପାଇଁ ଆମ ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ନମ୍ବର ୯୦୪୦୯୮୫୪୭୩ରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ପାରିବେ ।

ପତ୍ରିକାରେ ଥିବା ବ୍ୟାକରଣଗତ ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ ସମ୍ପାଦକ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣା :

aahwaan@gmail.com